

Domov>Sodni postopki>Civilne zadeve>Vročanje listin: uradni prenos pravnih listin

Vročanje listin: uradni prenos pravnih listin

Če ste udeleženi v pravnem postopku in morate poslati in/ali prejeti sodna ali izvensodna pisanja, lahko tukaj najdete informacije za posamezne države o tem, kako ravnati v takem primeru.

Uredba (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah ureja vročanje sodnih in izvensodnih pisanj med državami članicami Evropske unije. Določa postopek za vročanje pisanj med državami EU, vključno z Dansko, prek imenovanih „organov za pošiljanje“ in „organov za sprejem“.

Uredba se nanaša na primer na sodna pisanja, kot so pisanja o začetku postopka, pritožbe, odgovori na tožbo, sodne odredbe ali izvensodna pisanja, kot so notarske listine, ki jih je treba vročiti v državi EU, ki ni država vašega prebivališča.

Za podrobnejše informacije o posamezni državi izberite ustrezno zastavico.

Zadnja posodobitev: 13/05/2019

Stran vzdržuje Evropska komisija. Informacije na teh straneh ne izražajo nujno uradnega stališča Evropske komisije. Komisija ne sprejema nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki, vsebovanimi ali navedenimi v tem dokumentu. Pravila glede avtorskih pravic spletnih strani EU so navedena v pravnem obvestilu.

Vročitev pisanj - Belgija

1 Kaj pomeni pravni termin „vročanje pisanj“ v praksi? Zakaj so potrebna posebna pravila o „vročanju pisanj“?

V zadevi, predloženi sodišču, je komunikacija zelo pomembna. Nadvse pomembno je, da so stranke in sodnik obveščeni o zahtevah tožnika, argumentih toženca, poteku postopka in odločitvi sodnika. Če ena od strank ne sprejema sodbe in zadevo predloži višji instanci, mora o tem obvestiti druge stranke. Komunikacija poteka z izročitvijo ali pošiljanjem listin (npr. sodnih pozivov, tožb, predlogov, sodb, pritožb itd.). Pri tem ne gre za vprašanje listin kot takih, ampak bolj za način, kako se z njimi seznanjajo stranke in po potrebi sodišče. Pravila v zvezi s tem so določena v členih od 32 do 47 sodnega zakonika.

V Belgiji se razlikuje med vročitvijo po pošti in vročitvijo po sodnem izvršitelju.

Pri vročanju po sodnem izvršitelju gre v bistvu za to, da se pisanje izroči drugi osebi prek ministrskega uradnika. V Belgiji se ta uradnik imenuje *huissier de justice* (sodni izvršitelj). Taka vročitev v strogem pomenu besede pomeni, da sodni izvršitelj overjeni izvod pisanja z dokumentom o vročitvi izroči drugi osebi. Sodni izvršitelj vroča različna pisanja (v nadaljnjem besedilu: vročitev ali dokument o vročitvi). Pisanja, ki se najpogosteje vročajo, so:

- sodni poziv na sodišče;
- sodna odločba (ki ji je po potrebi priložen plačilni nalog);
- plačilni nalog;
- nalog za izpraznitev prostorov;
- akt o rubežu (npr. premičnega premoženja, stanovanja itd.);
- predhodno obvestilo;
- itd.

V nasprotju z vročanjem po sodnem izvršitelju se pri vročanju po pošti izvornik ali kopija procesnega pisanja pošlje po pošti (torej ne prek ministrskega uradnika).

Datum vročitve je pomemben.

V primeru sodnega poziva je namreč treba upoštevati določen čas, ki preteče od trenutka vročitve do trenutka, ko se zadeva prvič obravnava pred sodiščem. Z datumom vročitve sodne odločbe začne teči rok za vložitev morebitnega ugovora ali pritožbe.

Praviloma se uporablja vročanje po sodnem izvršitelju. Vročanje po pošti se uporablja v posebnih primerih, ki so določeni z zakonom.

Dokument o vročitvi mora podpisati zadevni sodni izvršitelj, sicer je vročitev nična, poleg tega mora v skladu s členom 43 sodnega zakonika vsebovati:

1. dan, mesec, leto in kraj vročitve;
2. priimek, ime, poklic, naslov stalnega prebivališča ter po potrebi funkcijo in številko vpisa v sodni register ali register obrti osebe, na zahtevo katere se dokument vroča;
3. priimek, ime, naslov stalnega prebivališča ali, če tega ni, običajnega prebivališča in po potrebi funkcijo naslovnika dokumenta o vročitvi;
4. priimek, ime in po potrebi funkcijo osebe, ki ji je bil izvod izročen, ali kraj, kjer je bil izvod puščen, v primeru iz člena 38(1), ali kraj, kamor je bilo pisanje poslano, v primerih iz člena 40;
5. priimek in ime sodnega izvršitelja ter naslov njegovega urada;
6. podrobne stroške vročitve.

Oseba, ki se ji izroči izvod, potrdi izvornik. Če noče podpisati, sodni izvršitelj to navede v dokumentu o vročitvi.

V skladu s členom 47 sodnega zakonika sodni izvršitelj vročitve ne more opraviti:

1. na nejavnem kraju, pred šesto uro zjutraj in po deveti uri zvečer;
2. ob sobotah, nedeljah, praznikih ali dela prostih dnevih (ta omejitev ne velja za vročitve v kazenskih zadevah: glej Cass., 27. marec 1984, R. W. 1984–1985, 1093; Antwerpen, 2. oktober 1975, R. W. 1976–1977, 1834), razen v nujnem primeru in z dovoljenjem mirovnega sodnika v primeru sodnega poziva v zadevi, ki mu je predložena, sodnika, ki je odobril dejanje, če se zanj zahteva predhodna odobritev, in v vseh drugih primerih z dovoljenjem predsednika prvostopenjskega sodišča.

Ob vročitvi zadevna oseba prejme izvod pisanja (vročitev po sodnem izvršitelju), sodni izvršitelj pa obdrži izvornik pisanja, dokler se zadeva vodi v njegovem uradu. Zgolj v primeru sodnega poziva sodni izvršitelj izvornika ne obdrži, ampak ga pošlje sodišču, da se zadeva vpiše v vpisnik (pošiljanje sodnega poziva sodišču).

Izvod dokumenta o vročitvi mora vsebovati vse navedbe iz izvornika in podpis sodnega izvršitelja, sicer je vročitev nična (člen 43 sodnega zakonika).

2 Katera pisanja je treba uradno vročiti?

Katere dokumente je treba vročiti po sodnem izvršitelju ali pošti in katerih ni treba, je določeno z zakonom. Vendar jih je preveč, da bi jih bilo mogoče izčrpno našteti. To so na primer pozivi na sodišče, tožbe, sodbe, pritožbe, ugovori itd.

3 Kdo je pristojen za vročitev pisanj?

Vročitev po sodnem izvršitelju opravi sodni izvršitelj.

Vročitev po pošti opravi uradnik sodišča (redko državno tožilstvo) s sodnim pismom (posebna vrsta priporočenega pisma z vročilnico) ali z navadno ali priporočeno pošto. Pravila v zvezi s sodnimi pismi so navedena v členu 46 sodnega zakonika.

4 Poizvedbe o naslovu

4.1 Ali v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah zaproseni organ v tej državi članici poskuša na lastno pobudo ugotoviti naslov naslovnika pisanj, ki jih je treba vročiti, če naslovnik ne prebiva več na naslovu, ki je znan organu prosilcu?

Da.

Organi za sprejem, imenovani na podlagi člena 2(2) Uredbe (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah, so v Belgiji krajevno pristojni sodni izvršitelji.

V skladu s členom 1 kraljevega odloka z dne 16. maja 1986 o odobritvi dostopa sodnih izvršiteljev do nacionalnega registra prebivalstva imajo sodni izvršitelji pri izpolnjevanju nalog, za katere so pristojni, dostop do informacij iz točk od 1 do 9 člena 3(1) in člena 3(2) zakona z dne 8. avgusta 1983 o nacionalnem registru prebivalstva. Te informacije med drugim zajemajo glavni naslov, pod katerim je vsaka fizična oseba vpisana v registre prebivalstva (stalno prebivališče).

4.2 Ali imajo tuji pravosodni organi in/ali stranke v sodnih postopkih v tej državi članici dostop do registrov ali storitev, ki omogočajo ugotovitev trenutnega naslova osebe? Če da, do katerih registrov ali storitev in po katerem postopku? Ali je treba plačati takso in če da, koliko?

Ne.

Načeloma se lahko dostop do informacij iz nacionalnega registra prebivalstva odobri samo belgijskim osebam, javnim organom, javnim subjektom in strokovnim združenjem iz člena 5 zakona z dne 8. avgusta 1983 o nacionalnem registru prebivalstva.

Tako odobritev izda sektorski odbor nacionalnega registra, ustanovljen v okviru komisije za varstvo zasebnosti v skladu s členom 15 zakona z dne 8. avgusta 1983 o nacionalnem registru prebivalstva.

4.3 Kako organi v tej državi članici obravnavajo zaprosila, poslana na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah, ki so namenjena ugotovitvi trenutnega naslova osebe?

Zaprosilu lahko ugodijo samo, če je treba iskanje zadevnega naslova šteti za preiskovalni ukrep, namenjen pridobitvi dokaza, ki naj bi se uporabil v začetem ali predvidenem sodnem postopku v civilni ali gospodarski zadevi.

Pojem „dokaz“ v Uredbi Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah ni opredeljen. Med drugim zajema zaslišanje prič, strank ali izvedencev, predložitev dokumentov, preiskave, ugotavljanje dejstev, posvetovanje s strokovnjaki na področju družine ali dobrobiti otrok.

Zaprosilo za pridobitev dokazov na podlagi navedene Uredbe (ES) št. 1206/2001 v skladu s členom 1(2) „ne sme biti podano z namenom pridobitve dokaza, ki ni namenjen uporabi v začetem ali predvidenem sodnem postopku“.

Načeloma se torej naslov osebe, ki ji je treba vročiti sodno ali izvensodno pisanje, ne more šteti za dokaz v smislu člena 1 navedene Uredbe (ES) št. 1206/2001.

Poleg tega člen 4(1)(b) navedene Uredbe (ES) št. 1206/2001 izrecno določa, da mora zaprosilo vsebovati „imena in naslove strank [...]“.

5 Kako se pisanja običajno vročijo v praksi? Ali obstajajo alternativni načini vročanja, ki se lahko uporabijo (razen nadomestne vročitve iz točke 7)?

(a) Vročanje po sodnem izvršitelju

Način vročanja po sodnem izvršitelju je urejen s členi od 32 do 47 sodnega zakonika in velja tako v civilnih kot tudi kazenskih zadevah.

– Osebna vročitev (člena 33 in 34 sodnega zakonika)

Če sodni izvršitelj želi vročiti pisanje, najprej poskuša izročiti izvod pisanja naslovniku osebno. V tem primeru gre za osebno vročitev.

Osebna vročitev naslovniku se lahko opravi, kjer koli ga sodni izvršitelj najde. Ni nujno, da je to na naslovu naslovnikovega stalnega prebivališča, veljavna vročitev se lahko na primer opravi na delovnem mestu, na javnem mestu ali celo v uradu sodnega izvršitelja.

Pogoj v zvezi s tem je, da mora kraj vročitve spadati v krajevno pristojnost sodnega izvršitelja.

Če ni nobenih podatkov o tem, kje je naslovnik, se sodni izvršitelj v praksi odpravi neposredno na naslov njegovega stalnega prebivališča v upanju, da ga bo našel tam.

Če zadevno osebo najde (kjer koli to že je) in ta zavrne prejem izvoda pisanja, sodni izvršitelj njeno zavrnitev zapiše na izvornik (izvod se nato priloži izvorniku) in za vročitev se šteje, da je bila opravljena osebno.

Kar zadeva vročitev pravni osebi, se ta šteje za osebno, kadar se izvod pisanja izroči organu ali osebi, ki je na podlagi zakona, statuta ali zakonitega pooblastila, tudi skupaj z drugimi, pooblaščen za zastopanje pravne osebe na sodišču. Tako se v primeru zasebne družbe z omejeno odgovornostjo vročitev lahko veljavno opravi direktorju, kadar je ta na sedežu družbe ali na drugem kraju zunaj sedeža.

– Vročitev na naslovu stalnega prebivališča/sedeža družbe (člen 35 sodnega zakonika)

Če osebna vročitev ni mogoča, se vročitev opravi na naslovu stalnega prebivališča naslovnika. Za „naslov stalnega prebivališča“ se šteje glavni kraj, na katerem je naslovnik vpisan v register prebivalstva, torej naslov njegovega prebivališča.

Če naslovnik nima uradnega naslova stalnega prebivališča, se lahko vročitev opravi na naslovu njegovega običajnega prebivališča. „Običajno prebivališče“ pomeni kateri koli drug prostor, na primer kraj, v katerem ima oseba pisarno ali v katerem vodi podjetje ali opravlja dejavnost. Če je policijski komisar o tem obveščen, mora zadevnemu sodnemu izvršitelju sporočiti kraj običajnega prebivališča stranke, ki nima uradnega stalnega prebivališča.

Če vročitve pravni osebi ni mogoče opraviti osebno, se vročitev opravi na sedežu družbe ali sedežu uprave.

Ob vročitvi na naslovu stalnega prebivališča se izvod pisanja izroči sorodniku, partnerju, pooblaščenču ali osebu naslovnika. Ne sme se izročiti otroku, mlajšemu od 16 let. Sodni izvršitelj na izvornik in izvod zapiše funkcijo osebe, ki ji izroča izvod (npr. sorodstveno vez z naslovnikom).

– Vročitev z uradnim zaznamkom (člen 38(1) sodnega zakonika)

Če sodni izvršitelj ne more opraviti vročitve na enega od načinov, ki so za to predvideni (členi od 33 do 35 sodnega zakonika), se pisanje vroči v skladu s členom 38(1) sodnega zakonika, in sicer z oddajo dokumenta o vročitvi na naslovu stalnega prebivališča ali, če tega ni, na naslovu običajnega prebivališča naslovnika (vročitev z uradnim zaznamkom).

Izvod pisanja se tako na kraju samem odda v poštni nabiralnik v zaprti kuverti (na kateri so navedeni urad sodnega izvršitelja, priimek in ime naslovnika ter kraj vročitve, dodana pa je tudi navedba „Pro Justitia – A remettre d'urgence“).

Če poštnega nabiralnika ni, je sodni izvršitelj pooblaščen, da ta izvod (v kuverti) odda kako drugače (tako da ga potisne pod vrata, zatakatne ob glavni vhod ali ograjo, prilepi na vrata z lepilnim trakom itd.).

Sodni izvršitelj na izvornik pisanja in na vročeni izvod navede datum, uro in kraj oddaje izvoda.

Najpozneje prvi delovni dan, ki sledi vročitvi pisanja, sodni izvršitelj pošlje na naslovnikov naslov stalnega prebivališča ali, če tega ni, običajnega prebivališča pismo, ki ga je podpisal. V pismu so navedeni datum in ura oddaje ter možnost, da naslovnik osebno ali po pisnem pooblaščenču v treh mesecih po vročitvi prevzame overjeni izvod tega pisanja v uradu sodnega izvršitelja.

Če je naslovnik zahteval prenos svojega stalnega prebivališča (zahteva za spremembo naslova), se priporoča pismo iz tretjega pododstavka naslovi na kraj, na katerem je naveden v registru prebivalstva, in na naslov, za katerega je navedel, da ga želi določiti za svoje novo stalno prebivališče.

Če se je za naslovnik zahteval izbris (naslova stalnega prebivališča) po uradni dolžnosti in sodni izvršitelj ne more na podlagi dejanskih okoliščin sklepati, da naslovnik dejansko ne prebiva več na naslovu stalnega prebivališča, zadostuje, da se vročitev opravi v skladu s členom 38(2) sodnega zakonika (glej v nadaljevanju).

Kadar se zahteva izbris po uradni dolžnosti, je vročitev državnemu tožilcu v skladu s členom 38(2) sodnega zakonika (glej v nadaljevanju) sprejemljiva le, če sodni izvršitelj na podlagi dejanskih okoliščin potrdi, da naslovnik dejansko ne prebiva več na naslovu stalnega prebivališča (npr. če je sodni izvršitelj seznanjen, da je bil naslovnik z zadevnega naslova prisilno izseljen), ali kadar vročitve fizično ni mogoče opraviti.

Kot je bilo navedeno, se vročitev po pošti opravi z navadnim pismom, priporočenim pismom ali sodnim pismom. V prihodnosti bo lahko ena od možnosti tudi elektronsko vročanje.

– Fizična nezmožnost vročitve (člen 38(2) sodnega zakonika)

Če je iz dejanskih okoliščin, ugotovljenih na kraju samem (npr. stanovanje uničeno v požaru, naslov stalnega prebivališča se izkaže za zapuščeno zemljišče), razvidno, da fizično ni mogoče opraviti vročitve z oddajo izvoda pisanja na naslovu stalnega prebivališča naslovnik (ali, če tega ni, na naslovu njegovega običajnega prebivališča), se vročitev opravi z izročitvijo izvoda državnemu tožilcu, na območju pristojnosti katerega se to zgodi.

Na izvirniku in izvodu se navedejo dejanske okoliščine, zaradi katerih je potrebna vročitev državnemu tožilcu.

Enako velja, kadar so prostori (v katerih ima zadevna oseba stalno prebivališče) očitno zapuščeni, zadevna oseba pa ni zahtevala prenosa stalnega prebivališča (npr. v primeru prisilne izselitve, če zadevna stranka ni prisotna, se vročitev opravi državnemu tožilcu v skladu s členom 38(2) sodnega zakonika).

Kot je bilo navedeno, se vročitev v skladu s členom 38(2) sodnega zakonika uporabi tudi, kadar je predlagan izbris po uradni dolžnosti in lahko sodni izvršitelj dejansko ugotovi, da zadevna stranka dejansko ne prebiva več na zadevnem naslovu.

Vročitev državnemu tožilcu ni veljavna, če je stranka, na zahtevo katere je bila opravljena, poznala naslovnikov naslov za vročanje ali, kjer je to ustrezno, naslov njegovega običajnega prebivališča.

– Vročitev na naslovu za vročanje (člen 39 sodnega zakonika)

Če ima naslovnik naslov za vročanje pri pooblaščenca, se lahko vročitev opravi na tem naslovu za vročanje. Gre za možnost in ne obveznost. Nič torej ne nasprotuje temu, da se v primeru naslova za vročanje pisanje vroči na naslovu dejanskega stalnega prebivališča (v Belgiji) (Cass. (prvi senat), 26. februar 2010, J. T., 2010, št. 6397, 371; Cass. (prvi senat), 10. maj 2012, R. W., 2012–2013, 1212).

Obstaja ena sama izjema, in sicer da je treba, če ima naslovnik, katerega dejansko stalno prebivališče (ali sedež) je v tujini, naslov za vročanje v Belgiji, vročitev opraviti na naslovu za vročanje, sicer je nična (člen 40 sodnega zakonika, glej tudi Cass. (prvi senat), 9. januar 1997, R. W. 1997–1998, 811: „Kadar stranka, na zahtevo katere se vročitev opravlja, pozna naslov za vročanje zadevne osebe, mora zagotoviti, da se pisanje vroči na tem naslovu; v tem primeru ne gre za možnost, ampak za obveznost javnega reda.“).

Če se izvod na naslovu za vročanje izroči pooblaščenca, se to šteje za osebno vročitev. Vročitve ni več mogoče opraviti na naslovu za vročanje, če je pooblaščenec umrl, če tam ne prebiva več ali če je prenehal opravljati dejavnost.

Naslov za vročanje se določi v okviru pravnega razmerja med strankama (to pomeni v okviru postopka med strankama). Velja torej samo med tema strankama in v mejah tega pravnega razmerja. Kasacijsko sodišče je tako odločilo, da določitev naslova za vročanje v procesnem aktu na prvi stopnji (npr. v sodnem pozivu ali tožbenih predlogih) velja samo za celotni postopek na prvi stopnji, za izvršitev poznejše sodbe in za vložitev pravnega sredstva zoper sodbo (s strani nasprotne stranke). Če določitev tega naslova za vročanje ni ponovljena na naslednji stopnji (npr. v pritožbenem postopku), za to naslednjo stopnjo ne velja (Cass., prvi senat, 30. maj 2003, R. W. 2003–2004, 974; Cass., drugi senat, 10. maj 2006, R. W. 2008–2009, 455; Cass., prvi senat, 29. maj 2009, R. W. 2010–2011, 1561).

Razlikovati je treba med pojmom „naslov za vročanje“ in pojmom „referenčni naslov“, ki je obravnavan v nadaljevanju.

Kar zadeva uporabo jezikovne ureditve (zakon z dne 15. junija 1935 o uporabi jezikov v sodnih postopkih), je sodnik za izvršbe v Bruggeju jasno navedel (sodnik za izvršbe, Brugge, 11. oktober 2006, T. G. R. 2010, 95): ni pomembno dejansko stalno prebivališče, ampak kraj, v katerem je bila dejansko opravljena vročitev (v tem primeru naslov za vročanje). V navedeni zadevi sta tako tožnik kot pozvana stranka prebivala v francosko govorečem delu; vendar je imela nasprotna stranka naslov za vročanje v nizozemsko govorečem delu. Dobila je sodni poziv (samo v nizozemščini) pred sodnika za izvršbe v Bruggeju. V skladu z jezikovno ureditvijo je moral biti sodni poziv napisan v nizozemščini. Pojavilo se je vprašanje, ali bi mu moral biti priložen prevod v francoščino v skladu s členom 38 zakona o uporabi jezikov. Sodnik je ocenil, da sodnemu pozivu v nizozemščini ni bilo treba priložiti francoskega prevoda, ker na izbiro jezika vpliva samo kraj vročitve.

– Vročitev, kadar naslov stalnega prebivališča ni znan (člen 40 sodnega zakonika)

„Osebam, ki v Belgiji nimajo znanega niti stalnega prebivališča, niti običajnega prebivališča, niti naslova za vročanje, sodni izvršitelj pošlje izvod pisanja s priporočenim pismom na naslov njihovega stalnega ali običajnega prebivališča v tujini, tudi z letalsko pošto, če namembni kraj ni v sosednji državi, brez poseganja v druge načine pošiljanja, dogovorjene med Belgijo in državo njihovega stalnega ali običajnega prebivališča. Vročitev se šteje za opravljeno z izročitvijo pisanja poštni službi, ki mora izdati potrdilo o oddaji pošiljke v obliki, predvideni v tem členu.“

Za osebe, ki niti v Belgiji niti v tujini nimajo znanega stalnega ali običajnega prebivališča ali naslova za vročanje, se vročitev opravi državnemu tožilcu, na območju pristojnosti katerega ima sedež sodnik, ki mora obravnavati ali je obravnaval zahtevek; če pri sodniku ni bil vložen zahtevek, se vročitev opravi državnemu tožilcu, na območju pristojnosti katerega ima tožeča stranka stalno prebivališče, ali, če nima stalnega prebivališča v Belgiji, državnemu tožilcu v Bruslju.

[...]

Če se oseba najde v Belgiji, se vročitve še vedno lahko opravijo v Belgiji.

Vročitev v tujini ali državnemu tožilcu ni veljavna, če je stranka, na zahtevo katere je bila opravljena, poznala naslov stalnega ali običajnega prebivališča ali naslov za vročanje zadevne osebe v Belgiji ali, kjer je to ustrezno, v tujini.“

Kasacijsko sodišče meni, da v tem primeru ne gre za možnost, ampak za obveznost javnega reda (Cass., prvi senat, 9. januar 1997, R. W. 1997–1998, 811). Zadevna stranka, ki na primer trdi, da nasprotna stranka pozna njeno običajno prebivališče, in se tako sklicuje na pravilo, v skladu s katerim je vročitev državnemu tožilcu neveljavna, mora to dokazati. Dokazno breme zato nosi zadevna stranka (sodnik za izvršbe, Gent, 18. marec 2008, R. W. 2010–2011, 124).

– Posebna pravila v zvezi z vročanjem (glej člena 41 in 42 sodnega zakonika).

– Vročitve osebam, ki imajo skrbnika, se opravijo tem osebam in na naslovu stalnega ali običajnega prebivališča skrbnika, kolikor se vročitev nanaša na naloge skrbnika (člen 499/12 civilnega zakonika).

Referenčni naslov: „Referenčni naslov“ pomeni „naslov fizične osebe, vpisane v register prebivalstva, v kraju njenega glavnega prebivališča ali pravne osebe, na katerem je s soglasjem te fizične ali pravne osebe vpisana fizična oseba brez stalnega prebivališča (člen 1(2) zakona z dne 19. julija 1991).“

Oseba brez stalnega prebivališča, ki tako rekoč uporablja naslov stalnega prebivališča druge osebe. Oseba, ki dovoli, da druga fizična oseba uporablja njen naslov stalnega prebivališča kot referenčni naslov, se zaveže, da bo tej osebi posredovala vse dokumente (npr. pošto), ki bodo namenjeni njej, in sicer brez pridobitnega namena. Poleg tega je na referenčni naslov mogoče prejemati nekatera nadomestila (pri katerih se zahteva uradni naslov) (npr. družinske dodatke, nadomestila za brezposelnost, nadomestila iz vzajemnih shem itd.) (vendar pa referenčni naslov ni potreben za prejemanje dodatka za socialno vključenost).

Osebe (brez stalnega ali običajnega prebivališča), ki lahko uporabljajo referenčni naslov, so:

- osebe, ki prebivajo v mobilnem bivališču (npr. čolnu, avtomobilski ali počitniški prikolici) (izključene so stanovanjske prikolice);
- osebe, ki so zaradi študija ali poslovne poti zunaj občine odsotne manj kot eno leto;
- pripadniki civilnega in vojaškega osebja oboroženih sil, nastanjenih v tujini, in njihova gospodinjstva;
- osebe, ki zaradi pomanjkanja sredstev nimajo prebivališča ali so ostale brez njega.

Referenčni naslov lahko zagotovijo javne službe za socialno pomoč ali fizična oseba.

Kadar ima oseba referenčni naslov, lahko sodni izvršitelj vse vročitve opravi na tem naslovu, kar je v nasprotju z zgoraj opisanim pojmom naslova za vročanje: sodni izvršitelj lahko tam vroči samo pisanja v zvezi s sodnim pisanjem/postopkom, za katero/katerega je bil določen ta naslov za vročanje. Vendar sodni izvršitelj na referenčnem naslovu ne more izvesti rubeža (v breme osebe, ki ima referenčni naslov), ker se za to osebo šteje, da na tem referenčnem naslovu nima nobene premoženjske.

(b) Vročanje po pošti

Člen 46(1) [...]

„Kadar se sodno pismo pošlje v tiskani obliki, ga poštne službe izročijo osebno naslovniku ali na naslovu njegovega stalnega prebivališča, kot je določeno v členih 33, 34, 35 in 39. Oseba, ki se ji izroči pismo, podpiše in datira vročilnico, ki jo poštne službe vrnejo pošiljatelju. Če je noče podpisati ali datirati, poštni uslužbenec to zabeleži na dnu vročilnice.

Kadar sodnega pisma ni mogoče izročiti osebno naslovniku ali na naslovu njegovega stalnega prebivališča, poštni uslužbenec pusti obvestilo o dostavi.

Pismo se hrani v poštnem uradu osem dni. V tem roku ga lahko dvigne naslovnik osebno ali njegov pisni pooblaščenec.

Kadar pa je naslovnik sodnega pisma zahteval preusmeritev svoje pošte ali njeno hrambo na poštnem uradu, se pismo v obdobju, na katero se ta zahteva nanaša, preusmeri ali hrani na naslovu, ki ga je določil naslovnik.

Pismo, naslovljeno na osebo v stečajju, se izroči stečajnemu upravitelju.

Podrobna pravila za uporabo odstavkov od 3 do 5 določa kralj.

[...]

4. Minister, pristojen za pravosodje, lahko določi oblike in službene navedbe, ki morajo spremljati pošiljanje sodnega pisma. Če je namembni kraj v tujini, se sodno pismo nadomesti s priporočenim pismom poštne službe, brez poseganja v načine pošiljanja, ki jih določajo mednarodne pogodbe, ter uporabo odstavkov 2 in 3.

Kadar tako želi ena od tožečih ali toženih strank, bodisi v aktu o začetku postopka, bodisi v tožbi, bodisi pisno najpozneje, ko prvič nastopi pred sodnikom, se vročitve s sodnimi pismi nadomestijo z vročitvami po sodnem izvršitelju na zahtevo stranke, ki je za to odgovorna.

Člen 46/1 Vročitev z navadnim pismom stranki, ki jo v skladu s členi 728, 729 ali 729/1 zastopa odvetnik in ta v skladu s členom 729/1 sodnega tajništva ni obvestil o prenehanju zastopanja navedene stranke, se opravi z navadnim pismom temu odvetniku.“

Člen 32 sodnega zakonika določa pravni okvir za komuniciranje in obveščanje med različnimi pravosodnimi akterji.

6 Ali je v civilnih postopkih dovoljeno elektronsko vročanje pisanj (tj. vročanje sodnih ali izvensodnih pisanj s sredstvi elektronske telekomunikacije, kot so elektronska pošta, varna spletna aplikacija, telefaks, SMS itd.)? Če da, za katere vrste postopkov je predviden tak način vročanja? Ali obstajajo omejitve v zvezi z razpoložljivostjo/dostopnostjo takega načina vročanja pisanj glede na to, kdo je naslovnik (pravni strokovnjak, pravna oseba, družba ali drug poslovni subjekt itd.)?

Sistem elektronskega vročanja bo vzpostavljen v bližnji prihodnosti. Pravni okvir za to je že bil določen, vendar še ni začel veljati. Sodni izvršitelji bodo lahko v civilnih ali kazenskih zadevah odločili, ali bodo svoja pisanja vročili elektronsko ali osebno. Še naprej se bo uporabljalo načelo teritorialnosti.

V praksi se bo vročitev opravila na uradni elektronski naslov, ki ga bodo določili organi, ali na elektronski naslov za vročanje. Da bo lahko naslovnik sprejel vročitev na elektronskem naslovu za vročanje, bo moral to izrecno dovoliti prek svojega e-ID.

7 Nadomestna vročitev

7.1 Ali pravo te države članice dopušča druge načine vročanja, če pisanj ni mogoče vročiti naslovniku (npr. obvestilo na domači naslov, urad sodnega izvršitelja, po pošti ali na oglasni deski)?

Belgijsko pravo določa več načinov pošiljanja pisanj (glej odgovor na vprašanje 5).

Običajni način pošiljanja sodnega pisanja je vročitev po sodnem izvršitelju.

V členu 32 sodnega zakonika je vročanje po sodnem izvršitelju opredeljeno kot „izročitev izvornika ali izvoda pisanja; opravi ga sodni izvršitelj ali pa se v primerih, določenih z zakonom, opravi na načine, ki jih določa zakon“.

Vendar zakon določa nekatere primere, v katerih se lahko pisanja pošljejo po navadni pošti.

V členu 32 sodnega zakonika je vročanje po pošti opredeljeno kot „pošiljanje izvornika ali izvoda procesnega pisanja; opravijo ga poštne službe, lahko se pošlje po elektronski pošti na uradni elektronski naslov ali pa se v primerih določenih z zakonom, pošlje po telefaksu ali opravi na načine, ki jih določa zakon“.

Člen 14 Uredbe (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah podrobno določa, da je treba vročitev po pošti opraviti „s priporočenim pismom z vročilnico ali na drug, enakovreden način“.

1. Glavni načini vročanja

a. Osebna vročitev (člena 33 in 34 sodnega zakonika)

V skladu s členom 33 sodnega zakonika je „vročitev [...] osebna, če se izvod pisanja izroči neposredno naslovniku.“ Osebna vročitev naslovniku se lahko opravi, kjer koli ga sodni izvršitelj najde. Če naslovnik noče sprejeti izvoda pisanja, sodni izvršitelj to zabeleži na izvorniku in šteje se, da je bila vročitev osebna.

V členu 34 sodnega zakonika je dodano, da se „vročitev pravni osebi šteje za osebno, kadar se izvod pisanja izroči organu ali osebi, ki je na podlagi zakona, statuta ali zakonitega pooblastila, tudi skupaj z drugimi, pooblaščenca za zastopanje pravne osebe na sodišču.“

b. Vročitev na naslovu stalnega prebivališča (člen 35 sodnega zakonika)

Člen 35 sodnega zakonika določa, da „če osebna vročitev ni mogoča, se opravi na naslovu stalnega prebivališča ali, če tega ni, običajnega prebivališča naslovnika, če gre za pravno osebo, pa na njenem sedežu ali upravnem sedežu. Izvod pisanja se izroči sorodniku, partnerju, pooblaščenca ali osebju naslovnika. Ne sme se izročiti otroku, mlajšemu od 16 let. [...]“

V skladu s členom 36 sodnega zakonika je stalno prebivališče „glavni kraj, pod katerim je oseba vpisana v registre prebivalstva“, medtem ko je običajno prebivališče „vsak drug prostor, na primer kraj, v katerem ima oseba pisarno ali vodi podjetje ali opravlja dejavnost“.

c. Vročitev z oddajo izvoda dokumenta o vročitvi (člen 38(1) sodnega zakonika)

Člen 38(1) sodnega zakonika določa, da če ni bila mogoča osebna vročitev ali vročitev na naslovu stalnega prebivališča, se „vročitev opravi tako, da sodni izvršitelj na naslovu stalnega prebivališča ali, če tega ni, običajnega prebivališča naslovnika pusti izvod pisanja v zaprti kuverti“. Na tej kuverti morajo biti nekatere navedbe, določene s členom 44(1) sodnega zakonika.

Člen 38(1) sodnega zakonika dalje določa: „Najpoznejše prvi delovni dan, ki sledi vročitvi pisanja, sodni izvršitelj pošlje na naslovnikov naslov stalnega prebivališča ali, če tega ni, običajnega prebivališča priporočeno pismo, ki ga je podpisal. V pismu so navedeni datum in ura oddaje ter možnost, da naslovnik osebno ali po pisnem pooblaščenju v treh mesecih po vročitvi prevzame izvod tega pisanja v uradu sodnega izvršitelja“.

d. Naslov za vročanje (člen 39 sodnega zakonika)

V skladu s členom 39 sodnega zakonika, „če ima naslovnik naslov za vročanje pri pooblaščenju, se lahko vročitev opravi na tem naslovu za vročanje. Če se izvod na naslovu za vročanje izroči pooblaščenju, se to šteje za osebno vročitev. Vročitve ni več mogoče opraviti na naslovu za vročanje, če je pooblaščenec umrl, če tam ne prebiva več ali če je tam prenehal opravljati dejavnost“.

2. Vročitev s priporočenim pismom z vročilnico

Kadar se pisanje pošlje s priporočenim pismom z vročilnico in naslovnika ni mogoče najti na naslovu, navedenem na pismu, se na tem naslovu pusti obvestilo. V tem primeru se lahko pošiljka v 15 dneh, pri čemer ni všteti dan oddaje, prevzame na kraju, ki je naveden na obvestilu, ali na kraju, dogovorjenem med pošto službo in naslovnikom.

7.2 Kdaj se pri uporabi drugih načinov šteje, da so pisanja vročena?

Kadar se pisanje pošlje s priporočenim pismom z vročilnico in naslovnika ni mogoče najti na naslovu, navedenem na pismu, se na tem naslovu pusti obvestilo. V tem primeru se lahko pošiljka v 15 dneh, pri čemer ni všteti dan oddaje, prevzame na kraju, ki je naveden na obvestilu, ali na kraju, dogovorjenem med pošto službo in naslovnikom.

Če se pisanje vroči **po sodnem izvršitelju**, je treba v dokumentu o vročitvi navesti datum vročitve (člen 43 sodnega zakonika).

Če se pisanje pošlje **po pošti**, se v Belgiji uporablja sistem dvojnega datuma.

Datum, ki se upošteva za pošiljatelja, se namreč razlikuje od datuma, ki se upošteva za naslovnika pisanja.

Za pošiljatelja se kot datum vročitve šteje datum pošiljanja.

V členu 53a belgijskega sodnega zakonika je navedeno, da, razen če zakon določa drugače, roki za naslovnika začnejo teči prvi dan, ki sledi dnevu oddaje pisma na naslovu njegovega stalnega ali, kjer je to ustrezno, običajnega prebivališča ali na naslovu za vročanje.

7.3 Če je drug način vročanja oddaja pisanja na določeno mesto (npr. na pošto), kako je naslovnik obveščen o taki oddaji?

Kar zadeva **vročitev po sodnem izvršitelju** z oddajo izvoda dokumenta o vročitvi, glej zgoraj: Vročitev z oddajo izvoda dokumenta o vročitvi (člen 38(1) sodnega zakonika).

7.4 Kakšne so posledice, če naslovnik zavrne sprejem pisanj? Ali se šteje, da je vročitev pisanj opravljena, če je bil sprejem zavrnjen nezakonito?

Če se pisanje pošlje z **vročtivijo po sodnem izvršitelju**, ji naslovnik ne more nasprotovati, razen če se sklicuje na razlog za zavrnitev iz členov 5 in 8 Uredbe (ES) št. 1393/2007 (zahteva po prevodu).

Če se pisanje pošlje z **po pošti**, je v členu 53a belgijskega sodnega zakonika navedeno, da, razen če zakon določa drugače, roki za naslovnika začnejo teči prvi dan, ki sledi dnevu **oddaje** pisma na naslovu njegovega stalnega ali, kjer je to ustrezno, običajnega prebivališča ali na naslovu za vročanje. Naslovnik tako ne more nasprotovati vročitvi s priporočenim pismom z vročilnico.

Vendar lahko naslovnik vročitve s priporočenim pismom z vročilnico izpodbija veljavnost te vročitve pozneje, če dokaže, da na naslovu, ki je bil naveden na priporočenem pismu, ni imel niti stalnega niti običajnega prebivališča niti naslova za vročanje. Vročitev po sodnem izvršitelju je torej pravno zanesljivejša kot vročitev po pošti s priporočenim pismom z vročilnico. V primeru vročitve po sodnem izvršitelju zadevni sodni izvršitelj namreč preveri naslovnikov naslov v nacionalnem registru prebivalstva. Poleg tega datuma vročitve s priporočeno pošto ni mogoče določiti z gotovostjo, če naslovnik ni datiral in podpisal vročilnice ob (prvem) poskusu oddaje priporočenega pisma na naslovu njegovega stalnega ali običajnega prebivališča ali naslovu za vročanje. Nasprotno pa je datum vročitve vedno napisan na dokumentu o vročitvi.

Poleg tega je iz pripravljanih dokumentov za navedeno Uredbo (ES) št. 1393/2007, zlasti Predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1348/2000 z dne 29. maja 2000 o vročanju sodnih in zunajsodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah, ki ga je Komisija predložila 11. julija 2005, razvidno, da je bil namen spremembe člena 14 uvesti „enotn[o] pravil[o] za vse države članice glede poštinih storitev [z določitvijo] enotn[e] zahtev[e] (priporočeno pismo s potrdilom o prejemu ali ekvivalent) [...]“. Ta zahteva z zadostno gotovostjo jamči, da je naslovnik prejel listino in da o tem obstaja zadosten dokaz.“ Vročilnica se tako zahteva zaradi pravne varnosti strank. Glede na pripravljane dokumente naj ne bi bilo mogoče dokazati, da je naslovnik „prejel“ pisanje, če ni podpisal vročilnice. Vendar rešitev iz člena 53a belgijskega sodnega zakonika pomeni, da je vročitev opravljena, ko se pisanje „odda“ na naslovnikovem naslovu stalnega prebivališča, običajnega prebivališča ali naslovu za vročanje, ne da bi mu moralo biti pisanje dejansko izročeno in ne da bi bila podpisana vročilnica.

8 Vročanje pisanj iz tujine z uporabo poštinih storitev (člen 14 uredbe o vročanju)

8.1 Če izvajalec poštinih storitev vroči pisanje, poslano iz tujine, naslovniku v tej državi članici v primeru, ko je potrebna vročilnica (člen 14 uredbe o vročanju), ali mora pisanje vročiti naslovniku osebno ali sme v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštinih pošiljk pisanje vročiti drugi osebi na istem naslovu?

V členu 1 kraljevega odloka z dne 27. aprila 2007 o ureditvi poštne službe je navedeno, da so evidentirane poštne pošiljke priporočene poštne pošiljke in poštne pošiljke z deklarirano vrednostjo.

Načeloma se lahko priporočena pošiljka z vročilnico izroči samo naslovniku, potem ko se preveri njegova istovetnost in ko ta podpiše vročilnico (členi 30, 53 in 54, *a contrario*, navedenega kraljevega odloka z dne 27. aprila 2007).

Vendar člen 57 navedenega kraljevega odloka z dne 27. aprila 2007 določa, da se „evidentirane poštne pošiljke, ki imajo ob naslovu navedeno osebo, pri kateri ima naslovnik naslov za vročanje, lahko vročijo tej osebi“.

Člen 62 navedenega kraljevega odloka z dne 27. aprila 2007 podrobno določa, da se „za naslovnike korespondence, naslovljene na družbe, združenja, organe, podjetja in kakršne koli skupnosti, štejejo osebe, ki lahko sprejemajo korespondenco v skladu s pravili splošnega prava“.

Člen 58 navedenega kraljevega odloka z dne 27. aprila 2007 določa, da „se evidentirane poštne pošiljke, naslovljene na mladoletne osebe, mlajše od 15 let, izročijo osebam, ki so njihovi varuhi ali skrbniki“.

Nazadnje, v skladu s členom 65 navedenega kraljevega odloka z dne 27. aprila 2007 se lahko „priporočene pošiljke [...] izročijo pooblaščenju naslovnika, [...] ob predložitvi uradnega poštne pooblastila za prevzemanje poštinih pošiljk“.

8.2 Kako se v skladu s pravili o dostavljanju poštnih pošiljk v tej državi članici vročijo pisanja iz tujine na podlagi člena 14 Uredbe št. 1393/2007, če pošiljke zaradi odsotnosti ni mogoče vročiti na naslovu za dostavo niti naslovniku niti kateri koli drugi osebi, pooblaščenici za prevzem poštnih pošiljk (če je to v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk mogoče – glej zgoraj)?

Poštarne pošiljke se dostavijo na navedeni naslov, razen v primeru očitne napake (npr. narobe napisano ime ulice, nepravilna hišna številka, očitno napačna poštna številka itd.).

Če naslovnika ni mogoče najti na navedenem naslovu, se priporočena pošiljka ne izroči, razen če je naslovnik sam zahteval, naj se poštarne pošiljke v okviru storitve preusmerjanja pošljejo na drug naslov (člen 51 kraljevega odloka z dne 27. aprila 2007 o ureditvi poštne službe).

8.3 Ali obstaja določen rok za dvig pošiljk na pošti, preden se pošljejo nazaj kot nedostavljene? Če da, kako je naslovnik obveščen, da ga na pošti čaka pošiljka?

V skladu s členom 60 kraljevega odloka z dne 27. aprila 2007 o ureditvi poštne službe se „v primeru neuspešne oddaje evidentiranih pošiljk na naslovu stalnega prebivališča tam pusti obvestilo. V tem primeru se lahko poštarne pošiljke [...] v 15 dneh, pri čemer ni vštet dan oddaje, prevzamejo na kraju, ki je naveden na obvestilu, ali na kraju, dogovorjenem med [poštno službo] in naslovnikom“.

V členu 66 navedenega kraljevega odloka z dne 27. aprila 2007 je navedeno, da „se poštarne pošiljke, ki jih ni bilo mogoče dostaviti naslovniku, vrnejo pošiljatelju [...]. Priporočene pošiljke in knjige je vedno treba vrniti“.

9 Ali obstaja pisno dokazilo o vročitvi pisanja?

V primeru vročitve po sodnem izvršitelju člen 43 sodnega zakonika določa, da mora oseba, ki se ji izroči izvod, podpisati izvornik. Če ga noče podpisati, izvršitelj to navede v dokumentu o vročitvi. Tako v vseh primerih obstaja dokaz o vročitvi. Zaznamek sodnega izvršitelja se zelo težko izpodbija.

Kar zadeva vročitev po pošti, seveda obstaja pisni dokaz o vročitvi, ker se opravi s priporočeno pošto. Tudi kar zadeva sodno pismo, člen 46 sodnega zakonika določa dokazilo o prejemu. To dokazilo se hrani v spisu zadeve.

10 Kaj se zgodi, če gre kaj narobe in naslovnik ne prejme pisanja ali vročitev ni opravljena v skladu s predpisi (npr. pisanje se vroči tretji osebi)? Ali je lahko vročitev pisanja kljub temu veljavna (je na primer mogoče odpraviti kršitve predpisov) ali je treba pisanje ponovno vročiti?

Praviloma ni verjetno, da naslovnik ne bi prejel pisanja, ker se v belgijskem pravu uporablja osebna vročitev po sodnem izvršitelju. To pomeni, da sodni izvršitelj izvod osebno vroči naslovniku. Vendar zakon določa primere, v katerih se pisanje vroči tretji osebi (člen 35 sodnega zakonika) ali pusti na določenem naslovu (člen 38). V teh primerih je vročitev popolnoma veljavna, čeprav se ne opravi osebno naslovniku. Oseba, ki je veljavno potrdila prejem pisanja v skladu s členom 35 in ki ga ne preda naslovniku ali ga o njem ne obvesti, je lahko civilno odgovorna. Taka ureditev daje v praksi zelo dobre rezultate.

Kljub temu ni mogoče izključiti kršitev zakona ob vročanju po sodnem izvršitelju ali po pošti (npr. če v pisanju niso navedene nekatere informacije).

Postopkovna sankcija za nepravilno vročitev je ničnost procesnih aktov. Pravila v zvezi z ničnostjo so določena v členih od 860 do 866 sodnega zakonika.

Na koncu je treba opozoriti, da je lahko oseba, ki povzroči ničnost, zakonsko odgovorna, če se izkaže, da je ničnost nastala po njeni krivdi.

11 Ali moram za vročitev pisanja plačati in če da, koliko?

Sodni izvršitelj prejme nadomestilo za svoje delo. Ta nadomestila so urejena v členu 522(1) sodnega zakonika.

Natančne tarife, ki jih je treba upoštevati, so določene v kraljevem odloku z dne 30. novembra 1976 o določitvi tarife za dejanja, ki jih sodni izvršitelji opravijo v civilnih in gospodarskih zadevah, ter za nekatere dodatke (glej: http://www.ejustice.just.fgov.be/cgi_loi/change_lg.pl?language=fr&la=F&cn=1976113030&table_name=loi).

Zadnja posodobitev: 19/12/2018

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvornika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Vročitev pisanj - Bolgarija

1 Kaj pomeni pravni termin „vročanje pisanj“ v praksi? Zakaj so potrebna posebna pravila o „vročanju pisanj“?

Vročanje pisanj v sodnih postopkih je z zakonodajo določen način pisnega obveščanja strank in drugih udeležencev v sodnih postopkih o sodnih aktih.

Vročanje udeležencem v sodnem postopku omogoča, da so o poteku postopka obveščeni pravočasno in v skladu z zakonom, saj se tako zagotovita poštenost in pravičnost postopka.

Namen vročanja je, da je prejemnik dejansko obveščen o postopku v teku ali da ima vsaj zagotovljeno možnost, da je o njem obveščen. Bistvo vročanja pisanj je torej omogočiti prejemnikom, da se seznanijo z vsebino pisanja; ali bodo tako možnost tudi dejansko izkoristili, pa je osebna odločitev vsakega prejemnika.

Pri vročanju je ključnega pomena, da vročevalec potrdi čas in način vročitve ter istovetnost osebe, ki ji pisanje vroča, saj se le tako lahko zakonsko domneva, da je bila vročitev pravilno opravljena. Načeloma je vabilo, ki je vročeno po postopku, določenem z zakonom, in ki ga je sestavil vročevalec, verodostojen uradni dokument glede dejstev, ki so v njem potrjena.

2 Katera pisanja je treba uradno vročiti?

Vabilo na sodišče se vroči udeležencem v postopku.

Sodišče mora strankam vročiti dvojni aktov, ki so predmet samostojne pritožbe (člen 7(2) zakonika o civilnem postopku (*Grazhdanski protsesualen kodeks* – GPK). Sodne odločbe, sklepi in odredbe se vročijo strankam v postopku, tretjim osebam, ki sodelujejo v določeni fazi sodnega postopka, in tretjim osebam, ki jim sodišče naroči izvršitev njegove odredbe.

Vloge in pritožbe strank se vročijo nasprotni stranki.

Pisanja sodišča se prav tako vročijo strankam postopka.

Sklepe o izvršbi (člen 418(5) GPK) in obvestila o prostovoljni izpolnitvi (člen 428 GPK) vročijo sodni izvršitelji.

Vsa druga pisanja v primerih, v katerih je to določeno z zakonom, vključno z vročanjem državnim institucijam in organom ter fizičnim ali pravnim osebam.

3 Kdo je pristojen za vročitev pisanj?

Osebe, ki so v členu 42 zakonika o civilnem postopku opredeljene kot pristojne za vročanje pisanj, vabil in drugih dokumentov, so:

sodni uradniki: sodni vročevalci in sodni tajniki (v primerih, v katerih se oseba osebno zglesi v sodnem tajništvu ali je obveščena po telefonu, telefaksu ali elektronski pošti, pri čemer sodni tajnik ime osebe zapiše na seznam oseb za vabilo);

poštni uslužbenci ali kurirji: ko se pisanje vroča priporočeno po pošti ali po kurirski službi s povratnico;

župani zadevnih občin, če na območju, kjer bo opravljena vročitev, ni sodnih institucij;

zasebni sodni izvršitelji po nalogu sodišča na izrecno zahtevo stranke, ki v takem primeru tudi nosi stroške vročitve.

4 Poizvedbe o naslovu

4.1 Ali v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah zaproseni organ v tej državi članici poskuša na lastno pobudo ugotoviti naslov naslovnika pisanj, ki jih je treba vročiti, če naslovnik ne prebiva več na naslovu, ki je znan organu prosilcu?

V skladu s členom 38 GPK se pisanje vroči na naslovu, navedenem v zadevi.

Če toženec, ki je fizična oseba, ne prevzame pisanja, sodišče po uradni dolžnosti preveri njegov naslov, prijavljen v nacionalnem registru prebivalstva. Če navedeni naslov ni stalni ali trenutni naslov stranke, sodišče odredi vročitev na trenutnem ali stalnem naslovu. Sodišče po uradni dolžnosti tudi preveri kraj zaposlitve toženca in odredi vročitev na delovnem mestu oziroma v kraju opravljanja javne službe ali kraju opravljanja gospodarske dejavnosti.

Če je treba pisanja vročiti trgovcu ali pravni osebi, se lahko naslov ugotovi z brezplačnim iskanjem v elektronskem poslovnem registru, tako da se vpišejo točno ime trgovca (pravne osebe), del tega imena ali enotna identifikacijska številka (EIK).

4.2 Ali imajo tuji pravosodni organi in/ali stranke v sodnih postopkih v tej državi članici dostop do registrov ali storitev, ki omogočajo ugotovitev trenutnega naslova osebe? Če da, do katerih registrov ali storitev in po katerem postopku? Ali je treba plačati takso in če da, koliko?

Poslovni register in register nepridobitnih pravnih oseb sta javna in dostopna na spletu na naslovu: <http://www.brra.bg>.

Zbirka podatkov, v katero so vpisane okoliščine v zvezi s trgovci in nepridobitnimi pravnimi osebami, je prosto in brezplačno na voljo širši javnosti.

Sedež trgovca ali pravne osebe je mogoče brezplačno poiskati v registru.

Agencija, ki vodi register, registriranim uporabnikom ob plačilu zakonsko določene takse omogoča dostop do spisa trgovca in dokumentov v njem (npr. ustanovne listine).

Na podlagi člena 16d tarife zakonsko določenih taks, ki jih pobira agencija, ki vodi register, je treba za dostop do celotne zbirke podatkov poslovnega registra, vključno s posodobitvami, plačati letno takso v višini 100 BGN.

Nacionalni register prebivalstva je elektronska zbirka podatkov, ki vsebuje osebne podatke vseh bolgarskih državljanov. Vsebuje tudi podatke o tujih državljanih, ki dolgoročno ali stalno prebivajo v Bolgariji, in osebah, ki so v Republiki Bolgariji pridobile status begunca, humanitarni status ali azil. To je največja bolgarska zbirka podatkov, saj vsebuje osebne podatke o fizičnih osebah (ime, datum rojstva, osebno identifikacijsko številko (EGN) ali identifikacijsko številko tujca (LNCh), kraj rojstva, registracijo rojstva, družinski status in sorodstvene vezi, osebni dokument itd.). Nacionalni register prebivalstva vodi generalni direktorat za registracijo prebivalstva in upravne službe, ki deluje v okviru ministrstva za regionalni razvoj in javno upravo.

V zakonu o registraciji prebivalstva (ZGR) je določeno, v katerih primerih se lahko dovoli dostop do podatkov, shranjenih v nacionalnem registru prebivalstva, opredeljene pa so tudi osebe, ki se jim lahko zagotovi tak dostop.

1. To so predvsem fizične osebe (bolgarski državljanji in tujci), na katere se podatki nanašajo, in tretje osebe (fizične osebe), ki take podatke potrebujejo v zvezi z nastankom, obstojem, spremembo ali prenehanjem njihovih zakonitih pravic in interesov.
2. Državni organi in institucije imajo prav tako pravico do dostopa v skladu s svojimi zakonskimi pooblastili, torej v okviru svojih pristojnosti.
3. Tudi pravnim osebam (bolgarskim in tujim) se lahko odobri dostop do zbirke podatkov, če je to določeno v posebnem zakonu ali sodnem aktu (sodna odločba) ali če to odobri komisija za varstvo osebnih podatkov.

V praksi lahko tuji sodni organi in/ali stranke v sodnem postopku uporabijo informacije iz nacionalnega registra prebivalstva, za kar pri sodišču, pri katerem je bil uveden konkretni postopek, vložijo zahtevo, v kateri navedejo potrebo po ugotovitvi naslova zadevne osebe.

4.3 Kako organi v tej državi članici obravnavajo zaprosila, poslana na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah, ki so namenjena ugotovitvi trenutnega naslova osebe?

Uporablja se običajni postopek za obravnavo zaprosila za pridobitev dokazov na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah (členi 614 do 618 zakonika o civilnem postopku).

5 Kako se pisanja običajno vročijo v praksi? Ali obstajajo alternativni načini vročanja, ki se lahko uporabijo (razen nadomestne vročitve iz točke 7)?

Večino vabil in pisanj običajno vročijo sodni uradniki in poštni uslužbenci ustrezne dostavne službe.

V členu 43 zakonika o civilnem postopku so določeni naslednji načini vročanja:

osebna vročitev;

vročitev po drugi osebi;

vročitev s pritrditvijo obvestila na stalnem ali trenutnem naslovu toženca;

vročitev z objavo v uradnem listu;

vročitev pričam, izvedencem ali tretjim osebam, ki ne sodelujejo v postopku, se opravi tako, da se pisanje pusti v hišnem predalčniku, ali s pritrditvijo obvestila.

Osebna vročitev: vročitev osebi se opravi na naslovu za vročanje, kot je naveden v posamezni zadevi. Če naslovnika ni mogoče najti na navedenem naslovu, se pisanje vroči na trenutnem naslovu, in če niti tam vročitev ni uspešna, na stalnem naslovu (člen 38 zakonika o civilnem postopku).

Če je stranka na sedežu sodišča imenovala osebo, ki ji je treba vročiti pisanja, ali če ima v zadevi pooblaščenca, se pisanja vročijo navedeni osebi ali pooblaščenecu. Če naslovnik ni procesno sposoben, se pisanje vroči njegovemu zakonitemu zastopniku. Vročitev zastopniku se v skladu s členom 45 zakonika o civilnem postopku šteje za enakovredno osebni vročitev.

Vročitev po drugi osebi: taka vročitev se opravi, če pisanja ni mogoče vročiti osebno naslovniku, druga oseba pa privoli v sprejem pisanja. Druga oseba je lahko katera koli odrasla oseba iz naslovnikove družine ali oseba, ki živi na njegovem naslovu, ali delavec, zaposleni ali delodajalec na takem naslovu. Oseba, po kateri se vročitev opravi, podpiše povratnico in se zaveže, da bo vabilo predala naslovniku.

Sodišče iz skupine oseb, ki lahko sprejmejo pisanje, izvzame osebe, ki v zadevi sodelujejo kot nasprotna stranka, ki jim je v interesu določen izid v zadevi ali ki so izrecno navedene v naslovnikovi pisni izjavi.

V skladu s členom 46 zakonika o civilnem postopku se pisanje, ki je izročeno drugi osebi, šteje za vročeno naslovniku.

Kraj za vročanje trgovcu in pravni osebi, ki sta vpisana v ustreznih register, je zadnji naslov, naveden v tem registru. Če se je oseba odselila z naslova in novi naslov ni vpisan v register, se vsa pisanja vložijo v spis o zadevi in se štejejo za ustrezno vročena: člen 50(2) GPK.

Vročitev trgovcem in pravnim osebam se opravi v njihovih pisarnah, pisanje pa se lahko vroči kateremu koli pisarniškem ali tovarniškemu delavcu, ki ga je pripravljen sprejeti.

Državne institucije in občine morajo imenovati uradnika, ki bo sprejemal pisanja v običajnem delovnem času.

Stranka v zadevi, ki je več kot en mesec odsotna z naslova, ki ga je navedla v zadevi ali na katerem ji je bilo pisanje enkrat vročeno, mora sodišče obvestiti o svojem novem naslovu. Enaka obveznost velja za zakonitega zastopnika, skrbnika in pooblaščenca take stranke. Če ta obveznost ni izpolnjena, se vsa pisanja vložijo v spis o zadevi in štejejo za vročena (člen 41 GPK).

6 Ali je v civilnih postopkih dovoljeno elektronsko vročanje pisanj (tj. vročanje sodnih ali izvensodnih pisanj s sredstvi elektronske telekomunikacije, kot so elektronska pošta, varna spletna aplikacija, telefaks, SMS itd.)? Če da, za katere vrste postopkov je predviden tak način vročanja? Ali obstajajo omejitve v zvezi z razpoložljivostjo/dostopnostjo takega načina vročanja pisanj glede na to, kdo je naslovnik (pravni strokovnjak, pravna oseba, družba ali drug poslovni subjekt itd.)?

Pisanje se lahko stranki vroči tudi na elektronski naslov, ki ga stranka navede. Takšno pisanje se šteje za vročeno, ko je prejeto v opredeljenem informacijskem sistemu (člen 42(4) zakonika o civilnem postopku). Vročitev na elektronski naslov se potrdi s kopijo ustreznega elektronskega potrdila o dostavi. Glede vrste postopka ali sposobnosti stranke ni omejitev. Edina zahteva je, da stranke elektronski naslov sporočijo same, s čimer izrazijo strinjanje s takim načinom vročanja.

Če pisanje ni bilo vročeno na drug način, lahko sodišče izjemoma odredi, da sodni uradnik vročitev opravi po telefonu, teleksu, telefaksu ali s telegramom. Vročitev po telefonu ali telefaksu pisno potrdi vročevalec, vročitev s telegramom je potrjena z obvestilom o dostavi telegrama, vročitev po teleksu pa je potrjena s pisnim potrdilom o dostavi sporočila; potrdila se vrnejo sodišču takoj po njihovi pripravi.

7 Nadomestna vročitev

7.1 Ali pravo te države članice dopušča druge načine vročanja, če pisanj ni mogoče vročiti naslovniku (npr. obvestilo na domači naslov, urad sodnega izvršitelja, po pošti ali na oglasni deski)?

Vročitev s pritrditvijo obvestila: v členu 47 zakonika o civilnem postopku je določeno, da če toženca en mesec ni mogoče najti na naslovu, navedenem za zadevo, in če ni mogoče najti druge osebe, ki bi bila pripravljena sprejeti pisanje, vročevalec pritrdi obvestilo na naslovnikova vhodna vrata ali hišni predalčnik oziroma, če nima dostopa do vhodnih vrat ali predalčnika, na glavni vhod stavbe ali na vidno mesto v bližini. Če ima vročevalec dostop do hišnega predalčnika, obvestilo pusti tudi v njem. Dejstvo, da toženca ni mogoče najti na naslovu, navedenem v zadevi, se potrdi z najmanj tremi obiski na navedenem naslovu, med katerimi je najmanj en teden razmika, pri čemer je vsaj eden od teh obiskov opravljen na dela prost dan. To pravilo se ne uporablja, če je vročevalec od upravnika stanovanjske stavbe ali župana občine ali kakor koli drugače pridobil informacije, da toženec ne živi na navedenem naslovu, in to dejstvo potrdi z navedbo vira informacij.

V obvestilu je navedeno, da je bilo pisanje puščeno v sodni pisarni, kadar vročitev opravi sodni uradnik ali zasebni sodni izvršitelj, ali na občini, kadar vročitev opravi občinski uradnik, ter da je mogoče pisanje prevzeti v dveh tednih od obvestila.

Pisanje se šteje za vročeno po izteku roka za prevzem pisanja v sodni pisarni ali na občini.

Ko sodnik ugotovi, da je bilo pisanje pravilno vročeno, odredi, naj se vložijo v spis, in imenuje posebnega zastopnika toženca na stroške tožnika.

Tudi vročanje stranskim udeležencem v postopku se lahko opravi s pritrditvijo obvestila.

Če je treba pisanja vročiti pravnim osebam, uradnik, ki ne pridobi dostopa do pisarne ali ne najde osebe, ki bi bila pripravljena sprejeti pisanje, pritrdi obvestilo. Drugo obvestilo se ne pritrdi. Šteje se, da je bila stranka obveščena, ko se izteče dvotedenski rok.

Postopek s pritrditvijo obvestila se uporablja tudi za vročitev pričam, izvedencem ali tretjim osebam, ki ne sodelujejo v postopku, ki se opravi tako, da se pisanje pusti v hišnem predalčniku, ali, če dostop do nabiralnika ni mogoč, s pritrditvijo obvestila.

Vročitev z objavo: vročanje z objavo je urejeno v členu 48 zakonika o civilnem postopku.

Če toženec ob vložitvi tožbe nima prijavljenega stalnega ali trenutnega naslova, lahko tožnik zaprosi, naj se vročitev opravi z objavo v neuradnem delu uradnega lista vsaj en mesec pred datumom sodne obravnave. Vročitev se lahko tako opravi le, če tožnik z izpiskom iz registra dokaže, da toženec nima prijavljenega naslova, in z izjavo potrdi, da ne pozna toženčevega naslova v tujini. Če se toženec kljub objavi ne udeleži sodne obravnave, sodišče imenuje posebnega zastopnika toženca na stroške tožnika.

7.2 Kdaj se pri uporabi drugih načinov šteje, da so pisanja vročena?

Če je vročitev opravljena s pritrditvijo obvestila, se šteje, da je pisanje pravočasno vročeno, ko poteče rok za prevzem pisanja.

Vsekakor se vročitev šteje za opravljeno po potrditvi, in sicer:

- vročitev po telefonu ali telefaksu pisno potrdi vročevalec;
- vročitev s telegramom je potrjena z obvestilom o dostavi;
- vročitev po teleksu je potrjena s pisnim potrdilom o poslanem sporočilu;
- vročitev po pošti je potrjena s povratnico;
- vročitev na elektronski naslov je potrjena s kopijo elektronskega potrdila o dostavi.

7.3 Če je drug način vročanja oddaja pisanja na določeno mesto (npr. na pošto), kako je naslovnik obveščen o taki oddaji?

Če se vročitev opravi s pritrditvijo obvestila, je v samem obvestilu navedeno, da je bilo pisanje puščeno v sodni pisarni, kadar vročitev opravi sodni uradnik ali zasebni izvršitelj, ali na občini, kadar vročitev opravi občinski uradnik, ter da je mogoče pisanje prevzeti v dveh tednih od obvestila.

7.4 Kakšne so posledice, če naslovnik zavrne sprejem pisanj? Ali se šteje, da je vročitev pisanj opravljena, če je bil sprejem zavrnjen nezakonito?

Zavrnitev sprejema pisanja se ne šteje za zakonito ali nezakonito, saj je odločilnega pomena dejstvo, da je bil upoštevan postopek vročitve, in ne razlogi stranke za sprejem ali zavrnitev sprejema pisanja. Zavrnitev sprejema pisanja je treba zabeležiti na povratnici in potrditi s podpisom vročevalca. Če prejemnik sprejem pisanja zavrne, se vročitev kljub temu šteje za pravilno opravljeno.

Če se vročitev opravi s pritrditvijo obvestila, se šteje, da je pisanje pravilno vročeno, če je bil upoštevan uveljavljen postopek pritrditve obvestila in je potekel rok za prevzem pisanja. Če stranka v roku ne prevzame pisanja, sodnik pa ugotovi, da je bilo pisanje pravilno vročeno, odredi, naj se vložijo v spis, in imenuje posebnega zastopnika toženca na stroške tožnika.

8 Vročanje pisanj iz tujine z uporabo poštnih storitev (člen 14 uredbe o vročanju)

8.1 Če izvajalec poštnih storitev vroči pisanje, poslano iz tujine, naslovniku v tej državi članici v primeru, ko je potrebna vročilnica (člen 14 uredbe o vročanju), ali mora pisanje vročiti naslovniku osebno ali sme v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk pisanje vročiti drugi osebi na istem naslovu?

V skladu s členom 5(1) skupnih pravil o pogojih dostave poštnih pošiljk in paketov (ki jih je 27. maja 2010 z odločbo št. 581 sprejela komisija za nadzor nad komunikacijami) se ob dostavi pošiljk s priporočeno pošto zahteva podpis prejemnika. Pošiljke, poslane s priporočeno pošto, je mogoče izročiti osebi, starejši od 18 let, ki je član gospodinjstva in živi na naslovu, na katerega je pošiljka naslovljena. Prejemnik se mora ob prejemu pošiljke podpisati in pokazati osebni dokument.

8.2 Kako se v skladu s pravili o dostavljanju poštnih pošiljk v tej državi članici vročijo pisanja iz tujine na podlagi člena 14 Uredbe št. 1393/2007, če pošiljke zaradi odsotnosti ni mogoče vročiti na naslovu za dostavo niti naslovniku niti kateri koli drugi osebi, pooblaščen za prevzem poštnih pošiljk (če je to v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk mogoče – glej zgoraj)?

Če pošiljke ni mogoče izročiti na naslovu za dostavo zaradi odsotnosti naslovnika ali druge osebe, pooblaščen za prevzem pošiljk, se v hišnem predalčniku pusti uradno pisno obvestilo naslovniku, naj se zgleda na poštnem uradu in prevzame pošiljko do roka, ki ga navede izvajalec poštnih storitev in ki ne sme biti krajši od 20 dni in ne daljši od 30 dni od dneva, ko poštni urad prejme pošiljko za dostavo. Število uradnih obvestil in rok za prevzem pošiljke določi izvajalec poštnih storitev v splošnih pogojih poslovanja; vsekakor je treba poslati vsaj dve uradni obvestili.

8.3 Ali obstaja določen rok za dvig pošiljk na pošti, preden se pošljejo nazaj kot nedostavljene? Če da, kako je naslovnik obveščen, da ga na pošti čaka pošiljka?

Glej odgovor na vprašanje 8.2.

9 Ali obstaja pisno dokazilo o vročitvi pisanja?

Ob vročitvi uslužbenec izpolni povratnico, ki je dokazilo o prejemu. Povratnica mora vsebovati vse zahtevane podatke, ki dokazujejo, da je bila vročitev pravilno opravljena. To so:

- ime osebe, na katero je pisanje naslovljeno;
- ime osebe, ki ji je bilo pisanje vročeno;
- oseba, ki je vročitev opravila: sodni uradnik, poštni uslužbenec ali kurir, župan ali zasebni sodni izvršitelj.

Če je vročitev opravljena osebi, ki ni naslovnik, se vedno navede, da mora ta oseba pisanje dostaviti naslovniku.

V členu 44 zakonika o civilnem postopku so določeni naslednji načini dokazovanja, da je bila vročitev opravljena:

- vročevalec s podpisom potrdi datum in način vročitve ter istovetnost osebe, ki ji je bilo pisanje vročeno;
- vročevalec na povratnici zabeleži zavrnitev sprejema in to potrdi s podpisom; vendar se kljub temu šteje, da je bila vročitev pravilno opravljena. Ne glede na tako zavrnitev se vročitev šteje za pravilno opravljeno;
- vročitev po telefonu ali telefaksu pisno potrdi vročevalec;
- vročitev s telegramom se dokazuje z obvestilom o dostavi;
- vročitev po telexu se dokazuje s pisnim potrdilom o poslanem sporočilu;
- vročitev po pošti se dokazuje s povratnico;
- vročitev na elektronski naslov se dokazuje s kopijo elektronskega potrdila o dostavi.

Potrdilo o opravljeni vročitvi je treba vložiti v spis takoj, ko je izdelano.

10 Kaj se zgodi, če gre kaj narobe in naslovnik ne prejme pisanja ali vročitev ni opravljena v skladu s predpisi (npr. pisanje se vroči tretji osebi)? Ali je lahko vročitev pisanja kljub temu veljavna (je na primer mogoče odpraviti kršitve predpisov) ali je treba pisanje ponovno vročiti?

Če naslovnik ne prejme pisanja ali vročitev ni opravljena v skladu s predpisi, taka vročitev nima nobenih pravnih posledic. Če stranka v postopku ni bila pravilno vabljen na sodno obravnavo, je v členu 46 zakonika o civilnem postopku določeno, da je treba obravnavo preložiti in vročiti novo vabilo. Kljub temu pa se lahko stranka osebno zgleda na sodišču in ustno ali pisno zaprosi za udeležbo na sodni obravnavi ter navede, da je bila o sodni obravnavi obveščena in želi prisostvovati. V takem primeru se šteje, da je bilo vabilo pravilno vročeno.

Če so bile stranke pravilno vabljene, vendar je narok preložen zaradi dokazov, novega vabila ni treba vročiti.

Če stranka trdi, da je zamudila rok, ki je določen z zakonom ali ki ga je določilo sodišče, ker ni bila ustrezno obveščena, lahko zahteva ponovni začetek teka roka, če dokaže, da je rok zamudila zaradi posebnih nepredvidenih okoliščin, ki jih ni mogla preprečiti (člen 63 in naslednji GPK).

Zainteresirana stranka lahko zahteva razveljavitev izvršljive odločbe na podlagi postopka iz člena 303 GPK, če ji je bila zaradi kršitve zadevnih pravil odvzeta možnost sodelovanja v postopku ali ni bila pravilno zastopana ali če zaradi posebnih nepredvidenih okoliščin, ki jih ni mogla preprečiti, ni mogla nastopiti osebno ali po zagovorniku.

Če dolžnik trdi, da mu je bila odvzeta možnost izpodbijanja terjatve, za katero je bil izdan sklep o izvršbi, lahko pri pritožbenem sodišču vloži ugovor na podlagi postopka iz člena 423 GPK.

11 Ali moram za vročitev pisanja plačati in če da, koliko?

Zakonsko določene takse, ki jih pobirajo sodišča v Republiki Bolgariji za obravnavo zadeve, krijejo vse stroške vabil, ki jih vročajo sodni uradniki, poštni uslužbenci ali župani zadevnih občin.

Za vročanje pisanj na podlagi Uredbe (ES) št. 1393/2007 se takse običajno ne zaračunavajo.

Če stranka od sodišča zahteva, naj odredi vročitev po zasebnem sodnem izvršitelju, je v členu 42(2) zakonika o civilnem postopku določeno, da zadevna stranka nosi stroške vročitve. V tem primeru taksa za vročitev pisanj znaša 20 BGN.

Če se vročitev opravi z objavo v neuradnem delu uradnega lista, se plačajo naslednje takse:

- za besedilo v obsegu največ polovice standardne strani: 20 BGN;
- za besedilo v obsegu največ ene standardne strani (30 vrstic, 60 znakov na vrstico): 40 BGN;
- za besedilo v obsegu več kot ene standardne strani: 40 BGN in 35 BGN za vsako dodatno stran.

Zadnja posodobitev: 24/11/2020

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Izvirna jezikovna različica te strani je bila pred kratkim spremenjena. To jezikovno različico trenutno prevajajo naši prevajalci.

Vročitev pisanj - Češka

1 Kaj pomeni pravni termin „vročanje pisanj“ v praksi? Zakaj so potrebna posebna pravila o „vročanju pisanj“?

Vročitev sodnih pisanj je naloga sodišča v okviru sodnega postopka. Sodišče strankam v postopku, udeležencem v postopku in drugim osebam vroči različna pisanja v zvezi s postopkom (npr. tožbe, vabila, prepise sodb itd.).

Zaradi pravne varnosti in za zaščito sodelujočih strank ima vročanje resne postopkovne posledice. Na primer le pravilno vročena sodba ima lahko pravne učinke in s tem v pravnem razmerju, na katerega se nanaša, ustvarja zavezujoče posledice.

2 Katera pisanja je treba uradno vročiti?

Pisanja, katerih vročitev ima pravne učinke, je treba uradno vročiti. Uradna vročitev je potrebna zato, da ima sodišče dokaz, da je bilo določeno pisanje dejansko vročeno, in da se lahko vročitvi pripišejo potrebni učinki v sodnem postopku.

V zakonu št. 99/1963, zakonik o civilnem postopku (v nadaljnjem besedilu: ZCP), je določeno, da se sodna pisanja vročajo osebno ali po pošti, odvisno od vrste pisanja. Osebna vročitev se uporablja, kadar je tako določeno v zakonu (npr. tožbe se osebno vročijo tožencu, sodbe se osebno vročijo strankam v postopku) ali če tako odredi sodišče. Vsa ostala pisanja se vročajo po pošti.

3 Kdo je pristojen za vročitev pisanj?

Sodišča opravljajo vročanje sodnih pisanj ob pomoči organov vročanja (to so sodni vročevalci, varnostni organi sodišča, sodni izvršitelji in izvajalci poštnih storitev ter, pod določenimi pogoji in na določene naslove, zaporne službe, zavodi za mladoletnike, institucije za preventivno pridržanje, regionalni vojaški štabi, ministrstvo za notranje zadeve in ministrstvo za pravosodje).

4 Poizvedbe o naslovu

4.1 Ali v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah zaproseni organ v tej državi članici poskuša na lastno pobudo ugotoviti naslov naslovnika pisanj, ki jih je treba vročiti, če naslovnik ne prebiva več na naslovu, ki je znan organu prosilcu?

Če je na zaprosilu naveden naslov naslovnika, na katerem vročitev ni bila uspešna, ker naslovnik tam ne prebiva več, sodišče opravi poizvedbo in poskuša v informacijskem sistemu češkega registra prebivalstva poiskati naslov stalnega prebivališča ali delovnega mesta posameznika ali naslov sedeža ali organizacijske enote, registrirane v ustreznem registru, če je naslovnik pravna oseba.

V zakoniku o civilnem postopku je določeno, da mora biti za vročitev fizični osebi naveden naslov njenega stalnega prebivališča in delovnega mesta; za pravne osebe pa naslov sedeža, kot je naveden v ustreznem registru, in naslov sedeža organizacijske enote. Če ima naslovnik na Češkem prijavljen digitalni poštni predal, sodišče pisanje vroči v tak predal prek javnega podatkovnega omrežja. Vročitev v digitalni poštni predal se šteje za osebno vročitev. (Prijava digitalnega poštnega predala je obvezna le za pravne osebe; za fizične osebe prijava tega predala ni obvezna.)

4.2 Ali imajo tuji pravosodni organi in/ali stranke v sodnih postopkih v tej državi članici dostop do registrov ali storitev, ki omogočajo ugotovitev trenutnega naslova osebe? Če da, do katerih registrov ali storitev in po katerem postopku? Ali je treba plačati takso in če da, koliko?

Informacije o trenutnem naslovu določene fizične osebe na Češkem je mogoče pridobiti predvsem v informacijskem sistemu češkega registra prebivalstva. Vsa sodišča na Češkem imajo dostop do tega sistema in lahko iz njega pridobijo podatke pod pogoji iz člena 8 zakona št. 133/2000 o registru prebivalstva in osebnih identifikacijskih številkah (zakon o registru prebivalstva) ter pogoji iz zakona št. 101/2000 o varstvu osebnih podatkov in spremembi nekaterih zakonov. Glede zaprosil iz tujine pa velja, da se osebni podatki iz informacijskega sistema na zahtevo tujca ali veleposlaništva tuje države predložijo le, če to določa mednarodna pogodba, ki zavezuje Češko (člen 8(9) zakona o registru prebivalstva). Sodišča na Češkem imajo tudi dostop do informacijskega sistema s podatki o tujcih, ki se vodi v skladu z zakonom št. 326/1999 o prebivališču tujcev na Češkem.

Informacije o pravnih osebah in podjetnikih posameznikih, ki prebivajo ali poslujejo na Češkem in so tam prijavljeni, se vodijo v javnem registru v skladu z zakonom št. 304/2013 o javnih registrih pravnih oseb in podjetnikov posameznikov. Javni register je javni seznam, ki vsebuje informacije, ki so določene v zakonu, o pravnih osebah in podjetnikih posameznikih ter zajema tudi zbirko dokumentov. Register je dostopen Čehom in tujcem; vsakdo ima dostop do njega in si lahko iz registra prenese kopije ali izvlečke. Javni register se vodi elektronsko in je zato dostopen tudi na daljavo na naslednjem naslovu:

https://www.czso.cz/csu/res/business_register.

Informacije na spletni strani so na voljo brezplačno. Cena za izdelavo neoverjene kopije dokumenta, vložnega v register, vključno z izvlečki iz poslovnega registra v češčini, znaša 50 CZK na stran ali del strani, za izdelavo overjene kopije takega dokumenta pa 70 CZK.

4.3 Kako organi v tej državi članici obravnavajo zaprosila, poslana na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah, ki so namenjena ugotovitvi trenutnega naslova osebe?

Po češkem pravu se poizvedba o naslovu ne šteje za dokaz. Sodna praksa sodišč na Češkem kaže, da so sodišča običajno pripravljena vložiti zaprosilo v skladu z Uredbo (ES) št. 1206/2001, da se ugotovi trenutni naslov osebe in opravi zahtevana poizvedba, če se take informacije zahtevajo v zvezi s pravdo v teku.

Vendar če je Češka z drugo državo članico EU sklenila dvostranski sporazum, ki vsebuje izrecne določbe o poizvedbi o naslovu, je treba določbe takega sporazuma upoštevati.[1]

Glede sporočanja naslova podjetnika posameznika ali pravne osebe (npr. korporacije) pa češka zakonodaja ne določa posebnih zakonskih zahtev za zagotavljanje takih informacij. Kot je navedeno zgoraj, dostop do informacij iz javnega registra ni v ničemer omejen.

[1] Glede poizvedb o naslovu so bili sklenjeni dvostranski sporazumi z Belgijo, Bolgarijo, Madžarsko, Poljsko, Grčijo, Slovaško, Slovenijo in Španijo.

5 Kako se pisanja običajno vročijo v praksi? Ali obstajajo alternativni načini vročanja, ki se lahko uporabijo (razen nadomestne vročitve iz točke 7)?

Po češki zakonodaji sodišče vroča pisanja med sodno obravnavo ali drugim sodnim postopkom. Če se ne uporabi tak način vročanja, sodišče pisanje vroči naslovníku prek javnega podatkovnega omrežja v naslovníkov digitalni poštni predal. Če pisanja ni mogoče vročiti prek javnega podatkovnega omrežja, ga sodišče na naslovníkovo zahtevo vroči na drug naslov ali elektronski naslov.

Če pisanja na tak način ni mogoče vročiti, sodišče odredi vročitev po organu vročanja (za več informacij glej točko 3) ali po stranki v postopku ali njegovem pooblaščenecu za sprejem pisanj (členi 45, 46c, 47 in 48 ZCP).

Pod pogoji, natančno določenimi v zakonu, lahko sodišče pisanje vroči tudi z objavo na uradni oglasni deski (člen 50l ZCP).

6 Ali je v civilnih postopkih dovoljeno elektronsko vročanje pisanj (tj. vročanje sodnih ali izvensodnih pisanj s sredstvi elektronske telekomunikacije, kot so elektronska pošta, varna spletna aplikacija, telefaks, SMS itd.)? Če da, za katere vrste postopkov je predviden tak način vročanja? Ali obstajajo omejitve v zvezi z razpoložljivostjo/dostopnostjo takega načina vročanja pisanj glede na to, kdo je naslovnik (pravni strokovnjak, pravna oseba, družba ali drug poslovni subjekt itd.)?

Elektronsko vročanje pisanj pomeni vročanje prek javnega podatkovnega omrežja v digitalni poštni predal.

Če tak način vročanja ni mogoč, lahko sodišče na zahtevo naslovníka pisanje vroči na elektronski naslov, ki ga navede naslovnik, če je ta sodišče zaprosil za tak način vročanja ali je soglašal s takim načinom vročanja in če je imenoval akreditiranega overitelja, ki izda kvalificirano potrdilo in hrani zapis o tem, ali je predložil veljavno kvalificirano potrdilo. Če se uporabi tak način vročanja, sodišče naslovníka prosi, naj sodišču v treh dneh od pošiljanja pisanja potrdi prejem z uporabo podatkovnega sporočila, podpisanega z veljavnim elektronskim podpisom osebe. Če se pisanje, poslano na elektronski naslov, vrne na sodišče nedostavljeno ali če naslovnik ne potrdi prejema pisanja v treh dneh od datuma, ko je bilo pisanje poslano, vročitev ni uspešna.

Zakon ne določa nobenega drugega načina elektronskega vročanja pisanj.

7 Nadomestna vročitev

7.1 Ali pravo te države članice dopušča druge načine vročanja, če pisanj ni mogoče vročiti naslovníku (npr. obvestilo na domači naslov, urad sodnega izvršitelja, po pošti ali na oglasni deski)?

Za odgovor na to vprašanje glej tudi informacije iz točke 5.

V skladu z zakonikom o civilnem postopku je treba razlikovati med dvema načinoma vročanja: **osebno vročitvijo** in vročitvijo drugih pisanj.

Če se v zakonu za določeno pisanje zahteva osebna vročitev ali če tako zahteva sodišče in vročevalec naslovníka ne najde, se pisanje odda na poštnem uradu ali sodišču, naslovníku pa se pusti pisno obvestilo, naj pisanje prevzame (glej točko 7.2).

Če se vroča pisanje, za katero se ne zahteva osebna vročitev (vročitev drugih pisanj) in naslovník v času vročitve ni dosegljiv, se pusti v hišnem predalčniku naslovníka; šteje se, da je pisanje vročeno, ko se pusti v hišnem predalčniku. Če pisanja ni mogoče pustiti v hišnem predalčniku, ga sodišče vroči z objavo na svoji uradni oglasni deski (člen 50 ZCP).

7.2 Kdaj se pri uporabi drugih načinov šteje, da so pisanja vročena?

Pisanje, za katero se zahteva osebna vročitev, se šteje za vročeno na deseti dan po datumu, ko ga je bilo mogoče prevzeti (tj. od datuma, ko je bilo pisanje oddano na poštnem uradu ali sodišču ali ko je bilo obvestilo, naj naslovník prevzame pisanje, objavljeno na uradni oglasni deski sodišča, če obvestila ni bilo mogoče pustiti na naslovu za vročanje). Šteje se, da je pisanje vročeno, čeprav naslovník ne ve, da je bilo oddano na poštnem uradu ali sodišču. Če desetdnevni rok poteče, naslovník pa pisanja ne prevzame, organ za vročanje pusti pisanje v naslovníkovem hišnem predalčniku, če hišnega predalčnika nima, pa pisanje vrne sodišču in na uradni oglasni deski sodišča objavi obvestilo o tem. Za nekatera pisanja (predvsem nalog za plačilo menice, plačilni nalog in evropski plačilni nalog) nadomestna vročitev po zakonu ali odločbi sodišča ni mogoča; po izteku desetdnevnega roka se pisanje vrne sodišču, ki ga je poslalo, in se ne šteje za vročeno (člen 49(5) ZCP).

Pisanje, vročeno prek javnega podatkovnega omrežja, se šteje za osebno vročeno. Pisanje, vročeno v digitalni poštni predal, se šteje za vročeno, ko se oseba, ki je glede na svoja pooblastila upravičena do dostopa do pisanja, prijavi v storitev. Če se taka oseba v desetih dneh od datuma, ko je bilo pisanje vročeno v digitalni poštni predal, ne prijavi v storitev, se šteje, da je bilo pisanje vročeno na deseti dan; to pa ne velja, kadar nadomestna vročitev takega pisanja ni dovoljena (člen 17(3) in (4) zakona št. 300/2008 o elektronskem poslovanju in overjeni konverziji dokumentov).

Druga pisanja (ki se ne vročajo osebno) se štejejo za vročena na dan, ko so oddana v hišni predalčnik, ali, če so vročena z objavo na uradni oglasni deski sodišča, deseti dan po objavi.

7.3 Če je drug način vročanja oddaja pisanja na določeno mesto (npr. na pošto), kako je naslovnik obveščen o taki oddaji?

Naslovnika je treba o oddaji pisanja na poštni urad obvestiti s pisnim obvestilom, naj prevzame pisanje, ki ga organ za vročanje odda na ustrezen način (običajno ga pusti v hišnem predalčniku). Če obvestila ni mogoče pustiti na kraju, kjer je organ poskusil opraviti vročitev, organ za vročanje pisanje vrne sodišču, ki ga je poslalo, sodišče pa obvestilo, naj naslovnik prevzame pisanje, objavi na svoji uradni oglasni deski.

Obvestilo mora vsebovati podrobnosti, določene v zakonu (člen 50h ZCP), zlasti naziv sodišča, pisanje, ki se vroča, naslovnika in njegov naslov, organ za vročanje, ime in priimek vročevalca ter njegov podpis. Če nadomestna vročitev ni izključena, mora obvestilo vsebovati tudi opozorilo o pravnih posledicah, če naslovnik pisanja ne bo prevzel. Navedeno mora biti tudi, pri kom, kje in kdaj lahko naslovnik prevzame pisanje, datum, do katerega ga lahko prevzame, in uradne ure, ko ga lahko prevzame.

7.4 Kakšne so posledice, če naslovnik zavrne sprejem pisanj? Ali se šteje, da je vročitev pisanj opravljena, če je bil sprejem zavrnjen nezakonito?

Zavrnitev sprejema pisanja je določena v členu 50c ZCP, po katerem se šteje, da je bilo pisanje vročeno na dan, ko je bil sprejem pisanja zavrnjen, če naslovnik ali prejemnik zavrne sprejem pisanja. Naslovnik mora biti na posledice opozorjen. V češki zakonodaji je določeno tudi, da se pisanje šteje za vročeno, če naslovnik ne želi izkazati svoje istovetnosti ali drugače sodelovati pri vročitvi. V takem primeru se šteje, da je bilo pisanje vročeno na dan, ko je naslovnik zavrnil izkaz istovetnosti ali sodelovanje. V skladu s češko zakonodajo se ne zahteva nobeno preverjanje zakonitosti ali nezakonitosti zavrnitve sprejema pisanja, domneva vročitve pa velja samodejno ob zavrnitvi.

8 Vročanje pisanj iz tujine z uporabo poštnih storitev (člen 14 uredbe o vročanju)

8.1 Če izvajalec poštnih storitev vroči pisanje, poslano iz tujine, naslovniku v tej državi članici v primeru, ko je potrebna vročilnica (člen 14 uredbe o vročanju), ali mora pisanje vročiti naslovniku osebno ali sme v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk pisanje vročiti drugi osebi na istem naslovu?

Pri vročanju pisanj iz tujine češka pošta ravna podobno kot pri vročanju domačih pisanj. To pomeni, da če ni na kuverti ali dostavnem listu izrecno navedeno, da se zahteva osebna vročitev, se lahko pisanje naslovniku ali njegovemu pooblaščenцу, zakonitemu zastopniku ali pooblaščenцу zakonitega zastopnika vroči pod enakimi pogoji kot naslovniku (tj. izkazati mora istovetnost in s podpisom potrditi prejem pisanja).

Poleg tega je v splošnih pogojih izvajanja poštnih storitev določeno, da je mogoče poštno pošiljko prejeti na navedenem naslovu na naslednje načine:

1. Če je poštna pošiljka naslovljena na posameznika:

– posameznik, ki je v stanovanju, pisarni, organizaciji ali drugem zaprtem prostoru, označenem z imenom in priimkom naslovnika ali s priimkom, enakim priimku naslovnika, lahko sprejem potrdi s podpisom.

2. Če je poštna pošiljka naslovljena na pravno osebo:

– lahko posameznik potrdi prejem pošiljke s svojim podpisom in žigom naslovnika;

– lahko posameznik potrdi prejem pošiljke s svojim podpisom in dokazilom, da je pooblaščen oseba;

– posameznik, ki je v pisarni, organizaciji ali drugem zaprtem prostoru, označenem z imenom naslovnika, in ki izjavi, da naslovnik pri poslovanju ne uporablja žiga, lahko prejem pošiljke potrdi s svojim podpisom in navedbo svojega imena in priimka.

Če pisanja ni mogoče uspešno izročiti kateri od zgoraj navedenih oseb, lahko pošta pisanje izroči ustreznemu posamezniku, zlasti sosedu naslovnika, ki privoli, da bo pisanje predal naslovniku, in ki potrdi prejem s svojim podpisom.

Navedeno pa ne velja v naslednjih primerih:

(a) če je naslovnik češki pošti predložil izjavo, da ne soglaša s takim načinom vročanja;

(b) če je naslovnik češki pošti predložil izjavo, da lahko češka pošta poštne pošiljke vroča zgolj njemu;

(c) če navedena vrednost pošiljke presega 10 000 CZK (člen 25(6) splošnih pogojev izvajanja poštnih storitev).

8.2 Kako se v skladu s pravili o dostavljanju poštnih pošiljk v tej državi članici vročijo pisanja iz tujine na podlagi člena 14 Uredbe št. 1393/2007, če pošiljke zaradi odsotnosti ni mogoče vročiti na naslovu za dostavo niti naslovniku niti kateri koli drugi osebi, pooblaščen za prevzem poštnih pošiljk (če je to v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk mogoče – glej zgoraj)?

Če se pisanje vroča v skladu s členom 14 Uredbe (tj. z uporabo poštnih storitev in ne prek organa za sprejem) in vročitev ni uspešna, se pošiljka odda na poštnem uradu, v hišnem predalčniku naslovnika pa se pusti obvestilo, naj pošiljko prevzame v določenem roku na določenem poštnem uradu. Če naslovnik pošiljke ne prevzame v roku, se pošiljka vrne pošiljateljcu.

8.3 Ali obstaja določen rok za dvig pošiljk na pošti, preden se pošljejo nazaj kot nedostavljene? Če da, kako je naslovnik obveščen, da ga na pošti čaka pošiljka?

Ob osebni vročitvi z uporabo poštnih storitev druge države lahko naslovnik v skladu s členom 14 Uredbe prevzame poštno pošiljko v 15 dneh od datuma, ko je bila pošiljka pripravljena na prevzem. Organ vročanja naslovnika obvesti o oddaji pošiljke in o tem, da naj pošiljko prevzame, z obvestilom, ki ga pusti v hišnem predalčniku naslovnika.

9 Ali obstaja pisno dokazilo o vročitvi pisanja?

Kadar sodišče vroči pisanje med obravnavo ali drugim sodnim dejanjem, pri katerem se vodi zapisnik, je tako dokazilo zapisnik. Poleg ostalih podrobnosti (člen 40(6) ZCP) mora biti v zapisniku navedena tudi vrsta pisanja. Dokazilo morata podpisati vročevalec in prejemnik.

Za vročanje prek javnega podatkovnega omrežja v digitalni poštni predal glej točko 7.2.

Če se pisanje vroča prek javnega podatkovnega omrežja na elektronski naslov, se vročitev dokazuje s sporočilom naslovnika, ki ga podpiše s svojim elektronskim podpisom, s katerim potrdi prejem dokumenta.

Če sodišče vroča pisanje v okviru sodnega dejanja, za katerega se ne vodi zapisnik, ali po organu vročanja, se vrsta pisanja označi na **sprememnem dokumentu**. Spremeni dokument je javna listina. Šteje se, da so podatki na spremnem dokumentu pravilni, dokler ni dokazano nasprotno.

Spremeni dokument mora vsebovati:

(a) naziv sodišča, ki je zahtevalo vročitev pisanja;

(b) naziv organa vročanja;

(c) vrsto pisanja, ki se vroča;

(d) ime naslovnika in naslov, na katerem naj se opravi vročitev;

(e) izjavo organa vročanja, ki vsebuje navedbo datuma, ko naslovnik ni bil dosegljiv, datuma oddaje pisanja naslovniku ali prejemniku, datuma, ko je pisanje pripravljeno na prevzem, datuma zavrnitve sprejema pisanja ali zavrnitve sodelovanja pri sprejemu;

- (f) uro in minuto vročitve, če se zahteva navedba „točnega časa vročitve“;
- (g) ime in priimek vročevalca, njegov podpis in uradni žig organa vročanja;
- (h) ime in priimek osebe, ki je sprejela pisanje ali zavrnila sprejem ali zavrnila potrebno sodelovanje pri vročitvi, če so takšni podatki organu vročanja znani, informacije o razmerju osebe do naslovnika, če v imenu naslovnika pisanje sprejme druga oseba, in podpis take osebe;
- (i) informacije o tem, ali je oddaja v hišni predalčnik izključena.

Če pisanje čaka naslovnika drugje, mora biti na spremnem dokumentu navedeno tudi, ali je bilo naslovníku puščeno obvestilo, naj pisanje prevzame.

Če naslovnik ali prejemnik prevzame čakajoče pisanje, mora spremni dokument vsebovati tudi:

- (a) ime in priimek osebe, ki je pisanje predala, njen podpis in uradni žig organa vročanja;
- (b) datum prevzema pisanja, kar navede organ vročanja;
- (c) uro in minuto vročitve, če se zahteva navedba „točnega časa vročitve“;
- (d) ime in priimek osebe, ki je prevzela pisanje, in njen podpis.

Če naslovnik ali prejemnik zavrne sprejem pisanja ali zavrne ustrežno sodelovanje v postopku vročitve, mora biti na spremnem dokumentu navedeno tudi, ali je bila oseba opozorjena, ustno ali pisno, na posledice zavrnitve sprejema pisanja ali zavrnitve sodelovanja ter ali in kako je utemeljila zavrnitev sprejema pisanja, pa tudi, kako je zavrnila sodelovanje.

Če se pisanje vroča „kot običajno“ in ni vročeno naslovníku ali prejemniku, mora spremni dokument vsebovati tudi:

- (a) datum, ko je bilo pisanje puščeno v hišnem predalčniku ali drugem predalčniku, ki ga uporablja naslovnik, kar navede organ vročanja;
- (b) uro in minuto vročitve, če se zahteva navedba „točnega časa vročitve“;
- (c) ime in priimek vročevalca, njegov podpis in uradni žig organa vročanja.

Če prejemnik vročitve pisanja ne more potrditi s podpisom, mora drug ustrezen posameznik, ki ni vročevalec, s podpisom spremnega dokumenta potrditi vročitev prejemniku.

10 Kaj se zgodi, če gre kaj narobe in naslovnik ne prejme pisanja ali vročitev ni opravljena v skladu s predpisi (npr. pisanje se vroči tretji osebi)? Ali je lahko vročitev pisanja kljub temu veljavna (je na primer mogoče odpraviti kršitve predpisov) ali je treba pisanje ponovno vročiti?

V češki zakonodaji ni predvidena možnost popravka napačnega načina vročanja. Če je bil zakonsko določen postopek vročitve določenega pisanja kršen, mora biti pisanje ponovno vročeno.

Ker je v skladu s češko zakonodajo mogoča nadomestna vročitev in domneva vročitve, ki se nanjo nanaša, obstaja možnost **neučinkovite vročitve**, kadar se naslovnik iz objektivnih razlogov ni mogel seznaniti s pisanjem.

Pristojno sodišče razglasi vročitev za neučinkovito le, če tako zahteva stranka, na katero je bilo določeno pisanje naslovljeno (razen v nepravdnih postopkih, ko lahko sodišče po uradni dolžnosti preveri učinek vročitve). Vlogo je treba vložiti v 15 dneh od datuma, ko je naslovnik izvedel za vročitev pisanja ali ko bi lahko izvedel zanjo. Sodišče vročitev razglasi za neučinkovito le, če se naslovnik ni mogel seznaniti s pisanjem iz **opravičljivega razloga**. Zato mora stranka v vlogi navesti dokaze za pravočasnost (zgoraj navedeni petnajstdnevni rok) in upravičenost vloge. Opravičljivi razlogi zajemajo bolezen, hospitalizacijo itd., torej objektivne razloge, ki so stranki preprečili, da se seznanijo s pisanjem. Vročitev se ne more razglasiti za neučinkovito, če se je naslovnik zavestno izogibal vročitvi ali če na navedenem naslovu za vročitev ne prebiva stalno (stranki morata navesti naslov za vročanje, na katerem dejansko prebivata).

11 Ali moram za vročitev pisanja plačati in če da, koliko?

Stroške vročitve praviloma nosi sodišče, ki vroča pisanje.

Zadnja posodobitev: 20/11/2020

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvornika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Vročitev pisanj - Nemčija

1 Kaj pomeni pravni termin „vročanje pisanj“ v praksi? Zakaj so potrebna posebna pravila o „vročanju pisanj“?

Vročanje (pisanj) je pravni termin, ki se uporablja, kadar je treba v pravni obliki obvestiti naslovnika o pisnih izjavah ali odločbah in tako obvestilo tudi zabeležiti. Obveščanje se lahko opredeli kot omogočanje, da se naslovnik seznanijo z nekaterimi informacijami.

Pisanje se vroča z namenom zagotoviti zakonit in pošten sodni postopek. Namen vročitve je zagotoviti, da se naslovnik dejansko seznanijo s sodnim postopkom ali da ima vsaj neovirano možnost seznaniti se s sodnim postopkom. Zato je pri vročitvi pisanj namen vedno opozoriti na vsebino. Vendar pa je naslovnikova odgovornost, da se z vsebino tudi dejansko seznanijo.

Stranka, ki pisanja vroča, mora imeti možnost preveriti, kdaj in kako je bilo pisanje dostavljeno naslovníku. To zahteva pravna varnost.

2 Katera pisanja je treba uradno vročiti?

V zakonodaji ni določeno, katera pisanja je treba uradno vročiti.

Pisanja, ki jih je treba samodejno vročiti, so tista, za katera je tako določeno v zakonu ali sodni odločbi (člen 166(2) nemškega zakonika o civilnem postopku (*Zivilprozessordnung – ZPO*)).

Vročitev na pobudo strank se opravi, kadar je tako določeno v zakonu, kot je to v primeru odvzema prostosti, začasne prepovedi približevanja ali odločbe o rubežu s prenosom zarubljene terjatve (člen 191 nemškega zakonika o civilnem postopku).

Uradna vročitev je potrebna, kadar je tako primerno in smiselno ali potrebno z vidika pravne varnosti – na primer, ker se pravice ustanovijo ali roki začnejo teči le, ko je oseba o tem obveščena. To na primer pomeni, da je treba tožbe ali sodbe in sodne odločbe, ki jih je mogoče neposredno izpodbijati, vročiti v skladu z zakonom.

3 Kdo je pristojen za vročitev pisanj?

Razlikovati je treba med samodejno vročitvijo in vročitvijo na pobudo strank.

Samodejno vročitev vedno opravi sodno tajništvo sodišča, pri katerem teče postopek (člen 168(1) nemškega zakonika o civilnem postopku). Sodno tajništvo lahko po lastni presoji izbere način vročanja,

izbira pa lahko med naslednjimi možnostmi:

pisanje lahko na primer vroči odvetniku s potrdilom o prejemu (člen 174 nemškega zakonika o civilnem postopku);

pisanje lahko vroči naslovníku ali njegovemu pravnemu zastopniku neposredno tako, da ga fizično dostavi v uradne prostore sodišča (člen 173 nemškega zakonika o civilnem postopku);

vročitev pisanja lahko zaupa izvajalcu poštnih storitev. V Nemčiji izraz „izvajalec poštnih storitev“ pomeni družbe, ki imajo dovoljenje Zvezne agencije za omrežja (*Bundesnetzagentur*) za zagotavljanje poštnih storitev. Pri tem lahko izbere poseben podnačin vročanja: vročitev s priporočeno pošto s povratnico (člen 175 nemškega zakonika o civilnem postopku);

vročitev lahko zaupa sodnemu uslužbencu.

V nekaterih zakonsko določenih primerih mora vročitev urediti sodnik, na primer pri vročanju v tujino (člena 183 in 184 nemškega zakonika o civilnem postopku) ali vročanju z objavo (člena 186 in 187 nemškega zakonika o civilnem postopku).

Vročitev na pobudo strank mora vedno opraviti sodni izvršitelj, ki mu nalogo zaupa neposredno stranka ali mu je zaupana s posredovanjem sodnega tajništva sodišča, pri katerem teče postopek (člen 192(3) nemškega zakonika o civilnem postopku).

Sodni izvršitelj pa sme vročitev pisanja zaupati izvajalcu poštnih storitev (člen 194 nemškega zakonika o civilnem postopku).

4 Poizvedbe o naslovu

4.1 Ali v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah zaproseni organ v tej državi članici poskuša na lastno pobudo ugotoviti naslov naslovnika pisanj, ki jih je treba vročiti, če naslovnik ne prebiva več na naslovu, ki je znan organu prosilcu?

Če naslovnik ne prebiva na naslovu, navedenem na zaprosilu za vročitev, bo nemški zaproseni organ po navadi poskušal ugotoviti trenutni naslov naslovnika. To ne velja zgolj v primerih, ko se naslovnik preseli, ampak tudi če je naslov na zaprosilu za vročitev napačen ali nepopoln. Vendar pa zaproseni organ te storitve opravlja prostovoljno in mu jih ni treba opravljati.

4.2 Ali imajo tuji pravosodni organi in/ali stranke v sodnih postopkih v tej državi članici dostop do registrov ali storitev, ki omogočajo ugotovitev trenutnega naslova osebe? Če da, do katerih registrov ali storitev in po katerem postopku? Ali je treba plačati takso in če da, koliko?

Člen 44 nemškega zveznega zakona o registraciji prebivalstva (*Bundesmeldegesetz – BMG*) določa, da imajo tuji javni organi in tuje fizične osebe pravico pridobiti nekatere informacije o določeni osebi od nemških organov za registracijo, brez obveznosti obrazložitve take prošnje. Tak dokument se imenuje skrajšani izpisek iz registra (*einfache Melderegisterauskunft*).

Skrajšani izpisek iz registra vsebuje:

- priimek,
- imena, pri čemer se navede ime, ki se običajno uporablja,
- doktorski naziv,
- trenutni naslov in
- če je oseba že pokojna, navedbo o tem.

Prošnjo je treba nasloviti na pristojni registracijski organ. Praviloma bo to upravni urad za državljane (*Bürgeramt*) v občini, mestu ali kraju, kjer se domneva, da oseba prebiva. Vse več občin ponuja možnost pridobitve teh informacij elektronsko prek interneta.

Za izpisek iz registra je treba plačati takso. Višina takse je odvisna od zvezne dežele.

Izpisek iz registra se lahko izda le, če je mogoče iskano osebo natančno opredeliti na podlagi podatkov, ki jih predloži organ prosilec, kar pomeni, da ni mogoče poslati naključnega seznama morebitnih zadetkov. Poleg tega mora oseba ali organ, ki zaprosi za informacije, navesti, da podatkov ne bo uporabil za oglaševanje ali trgovanje z naslovi.

Izpisek iz registra se ne sme izdati, če je bila v zvezi z navedeno osebo v register vpisana prepoved razkritja v skladu s členom 51 ali pogojno obvestilo o nerazkritju v skladu s členom 52 zveznega zakona o registraciji prebivalstva ter če kršitve zaščitenih interesov ni mogoče izključiti.

V okviru dejavnosti, ki v celoti ali delno spadajo na področje uporabe prava EU, se lahko temeljni podatki, ki presegajo tako področje uporabe, na podlagi člena 35 zveznega zakona o registraciji prebivalstva pošljejo javnim organom v drugih državah članicah Evropske unije, javnim organom v drugih državah pogodbenicah Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, institucijam in organom Evropske unije ali institucijam in organom Evropske skupnosti za atomsko energijo, kolikor je to potrebno za opravljanje nalog organa prosilca.

4.3 Kako organi v tej državi članici obravnavajo zaprosila, poslana na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah, ki so namenjena ugotovitvi trenutnega naslova osebe?

V Nemčiji postopek ugotavljanja naslova po navadi ni naloga sodišča.

Ker lahko skrajšani izpisek iz registra pridobijo tudi tuji javni organi in tuje fizične osebe same, ni treba vložiti zaprosila v skladu z Uredbo (ES) št. 1206/2001.

5 Kako se pisanje običajno vročijo v praksi? Ali obstajajo alternativni načini vročanja, ki se lahko uporabijo (razen nadomestne vročitve iz točke 7)?

Najobičajnejši način vročanja v praksi je samodejna vročitev. Po navadi jo opravi izvajalec poštnih storitev. Uslužbenec sodišča izda zaprosilo za vročitev in fizično preda pisanje v zaprti ovojnici, s priloženim v naprej natisnjenim obrazcem potrdila o vročitvi (člen 176 nemškega zakonika o civilnem postopku).

Pisanje nato vroči poštni uslužbenec. Priporočljivo je, da se pisanje vroči neposredno naslovniku, kar pomeni, da mu je treba pisanje vročiti osebno. Takšna fizična vročitev se lahko opravi kjer koli in ni vezana na določeno lokacijo (člen 177 nemškega zakonika o civilnem postopku).

Naslovnik, kot je naveden zgoraj, je oseba, ki ji je pisanje namenjeno, njegov pravni zastopnik (člen 170 nemškega zakonika o civilnem postopku) ali oseba, ki jo je naslovnik pooblastil za sprejem pisanja (člen 171 nemškega zakonika o civilnem postopku).

Ob vročitvi mora poštni uslužbenec izpolniti vnaprej natisnjen obrazec potrdila o vročitvi in ga nemudoma poslati v sodno tajništvo sodišča kot dokaz o vročitvi.

Če stranko zastopa odvetnik, se pisanja po navadi vročajo odvetniku s potrdilom o prejemu (člena 171 in 174 nemškega zakonika o civilnem postopku). Ob prejemu pisanja odvetnik podpiše potrdilo o prejemu in ga pošlje nazaj sodišču.

Če obe stranki zastopata odvetnika, lahko en odvetnik pisanje vroči drugemu (člen 195 nemškega zakonika o civilnem postopku). Enako velja tudi za pisanja, ki se vročajo samodejno, pod pogojem, da ne gre za odločbo sodišča, o kateri bi morali biti obe stranki obveščeni hkrati. Pisanje mora vsebovati navedbo, da ga en odvetnik vroča drugemu. Tudi v takem primeru velja, da kot dokaz o vročitvi šteje podpisano in z datumom opremljeno potrdilo o prejemu.

6 Ali je v civilnih postopkih dovoljeno elektronsko vročanje pisanj (tj. vročanje sodnih ali izvensodnih pisanj s sredstvi elektronske telekomunikacije, kot so elektronska pošta, varna spletna aplikacija, telefaks, SMS itd.)? Če da, za katere vrste postopkov je predviden tak način vročanja? Ali obstajajo omejitve v zvezi z razpoložljivostjo/dostopnostjo takega načina vročanja pisanj glede na to, kdo je naslovnik (pravni strokovnjak, pravna oseba, družba ali drug poslovni subjekt itd.)?

Pravna pisanja, ki se nanašajo na kateri koli civilni postopek, se lahko vročijo elektronsko. Za prenos mora biti pisanje opremljeno z ustreznim elektronskim podpisom in zaščiten pred nepooblaščenim dostopom tretjih oseb. Prenos se lahko opravi tudi prek sistema varnega elektronskega naslova De-Mail v smislu člena 1 zakona o storitvah De-Mail. Elektronski dokumenti se vročajo prek varnega kanala (De-Mail, posebni elektronski poštni predali) in morajo biti zaščiteni pred nepooblaščenim dostopom tretjih oseb. Vsak odvetnik, notar, sodni izvršitelj in davčni svetovalec ter vsaka druga oseba, ki mora biti zaradi svojega dela posebej skrbna, pa tudi vsak organ ali institucija javnega prava, mora zagotoviti varen način prenosa pisanj, ki se vročajo elektronsko. Drugim strankam v postopku se lahko pisanje vroči elektronsko le, če so se z elektronskim vročanjem pisanj izrecno strinjale.

Odvetnikom, notarjem, izvršiteljem, ki jih imenuje sodišče, in davčnim svetovalcem ter drugim osebam, ki morajo zaradi svojega poklica biti nadpovprečno zanesljive, pa tudi organom in institucijam javnega prava se lahko pisanja vročajo tudi po telefaksu.

Kot dokaz o vročitvi zadostuje potrdilo o prejemu, ki ga podpiše in z datumom opremi naslovnik. Potrdilo o prejemu se lahko sodišču vrne na vnaprej natisnjenem obrazcu v papirni obliki, po telefaksu ali kot elektronski dokument.

Vročanje s pošiljanjem SMS sporočil ni dovoljeno.

7 Nadomestna vročitve

7.1 Ali pravo te države članice dopušča druge načine vročanja, če pisanj ni mogoče vročiti naslovniku (npr. obvestilo na domači naslov, urad sodnega izvršitelja, po pošti ali na oglasni deski)?

Če pisanja ni mogoče vročiti neposredno naslovniku, se lahko uporabi postopek, imenovan „nadomestna vročitev“.

Nadomestna vročitev „nadomestnemu prejemniku“

Prva možnost je nadomestna vročitev na naslovu prebivališča, poslovnih prostorov ali ustanove (člen 178 nemškega zakonika o civilnem postopku). V skladu s tem postopkom se lahko nadomestna vročitev opravi, če oseba, ki ji je treba vročiti pisanje, ni prisotna na naslovu svojega prebivališča, v poslovnih prostorih ali ustanovi, kjer prebiva.

Nadomestna vročitev se opravi tako, da se pisanje fizično izroči eni od naslednjih oseb:

na naslovu prebivališča naslovnika: odraslemu članu družine, osebi, ki je pri družini zaposlena, ali drugi odrasli osebi, ki na takem naslovu stalno prebiva;

v poslovnih prostorih naslovnika: osebi, ki je tam zaposlena;

v ustanovah: vodji ustanove ali ustrezno pooblaščenemu zastopniku.

Nadomestna vročitev zgoraj navedenim osebam pa ni dovoljena, če je zadevna oseba vpletena v pravni spor kot nasprotna stranka osebe, ki ji je treba vročiti pisanje.

Nadomestna vročitev s puščanjem pisanja v hišnem predalčniku

Če nadomestne vročitve na naslovu prebivališča ali v poslovnih prostorih ni mogoče izvesti, se lahko namesto tega opravi tako, da se pisanje pusti v hišnem predalčniku (člen 180 nemškega zakonika o civilnem postopku). V takem primeru je treba pisanje pustiti v hišnem predalčniku, ki pripada prebivališču ali poslovnim prostorom.

Nadomestna vročitev z oddajo pisanja

Če nadomestne vročitve ni mogoče opraviti na naslovu prebivališča naslovnika ali tako, da se pisanje pusti v hišnem predalčniku, se lahko opravi z oddajo pisanja pri sodišču (člen 181 nemškega zakonika o civilnem postopku).

Pisanje je mogoče oddati pri sodnem tajništvu okrajnega sodišča (*Amtsgericht*), ki je pristojno za kraj vročitve, ali, če je bila vročitev zaupana izvajalcu poštne storitve, na kraju, ki ga glede na kraj vročitve ali lokacijo okrajnega sodišča določi izvajalec poštne storitve.

Naslovniku je treba predložiti pisno obvestilo o taki oddaji pisanja na način, ki je običajen za dostavo navadnih pošilk. Če to ni mogoče, je treba pisno obvestilo pritrditi na vrata prebivališča, poslovnih prostorov ali ustanove.

Oddano pisanje mora biti tri mesece na voljo za prevzem. Če v tem roku ni prevzeto, se vrne pošiljateljju.

7.2 Kdaj se pri uporabi drugih načinov šteje, da so pisanja vročena?

V primeru nadomestne vročitve na naslovu prebivališča, v poslovnih prostorih ali ustanovi (člen 178 nemškega zakonika o civilnem postopku) se vročitev opravi s fizično izročitvijo pisanja nadomestni osebi.

V primeru nadomestne vročitve s puščanjem pisanja v hišnem predalčniku (člen 180 nemškega zakonika o civilnem postopku) se šteje, da je pisanje vročeno, ko se pusti v hišnem predalčniku.

V primeru nadomestne vročitve z oddajo pisanja (člen 181 nemškega zakonika o civilnem postopku) se šteje, da je bilo pisanje vročeno, ko je predloženo pisno obvestilo.

7.3 Če je drug način vročanja oddaja pisanja na določeno mesto (npr. na pošto), kako je naslovnik obveščen o taki oddaji?

Ne zadostuje samo, da se pisanje odda, ampak je treba na naslov osebe, ki ji je treba pisanje vročiti, predložiti tudi pisno obvestilo na predpisanem obrazcu in na način, na katerega se običajno dostavljajo navadne pošiljke. Če to ni mogoče, je treba obvestilo pritrditi na vrata prebivališča, poslovnih prostorov ali ustanove.

7.4 Kakšne so posledice, če naslovnik zavrne sprejem pisanj? Ali se šteje, da je vročitev pisanj opravljena, če je bil sprejem zavrnjen nezakonito?

Če je naslovnik doma, vendar zavrne sprejem pisanja, je treba razlikovati med naslednjimi okoliščinami:

če je zavrnitev upravičena, je treba postopek vročitve ponovno začeti. Primer upravičene zavrnitve je napačen naslov ali nenatančno identificiran naslovnik; če zavrnitev ni upravičena, je treba pisanje pustiti na naslovu prebivališča ali v poslovnih prostorih. Če naslovnik nima prebivališča ali poslovnih prostorov, se pisanje vrne pošiljateljju. Če je vročitev zavrnjena brez obrazložitve, se šteje, da je bilo pisanje kljub temu vročeno (člen 179 nemškega zakonika o civilnem postopku).

8 Vročanje pisanj iz tujine z uporabo poštne storitve (člen 14 uredbe o vročanju)

8.1 Če izvajalec poštne storitve vroči pisanje, poslano iz tujine, naslovniku v tej državi članici v primeru, ko je potrebna vročilnica (člen 14 uredbe o vročanju), ali mora pisanje vročiti naslovniku osebno ali sme v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštne pošiljke pisanje vročiti drugi osebi na istem naslovu?

V skladu s sodno prakso Sodišča Evropske unije, tj. sodbo z dne 2. marca 2017 v zadevi C-354/15, Henderson, se vročitev na podlagi člena 14 uredbe o vročanju opravi tudi z vročitvijo kateri koli tretji osebi, če se to opravi na domu naslovnika. To velja le na odrasle osebe, ki so na domu zadevnega prejemnika v času vročitve, ne glede na to, ali so družinski člani, ki živijo na istem naslovu, ali osebe, zaposlene pri zadevni stranki. Točka 4.1 člena 18-003 dopolnilnih določb konvencije Svetovne poštne zveze glede pisemskih pošilk določa, da lahko potrdilo o prejemu podpiše tudi druga oseba, ki je v skladu z nacionalnimi predpisi pooblaščen za prevzem pošiljke. (Podjetje Deutsche Post AG kot izvajalec mednarodnih poštne storitve tako osebo imenuje „nadomestni prejemnik“ (*Ersatzempfänger*), opredeljujejo pa jo splošni pogoji poslovanja glede nacionalnih pisemskih pošilk (*Allgemeine Geschäftsbedingungen Brief National*)). Poleg tega so nadomestni prejemniki lahko osebe, opredeljene v členu 178 nemškega zakonika o civilnem postopku, ki so navedene tudi v točki 7.1 zgoraj.

8.2 Kako se v skladu s pravili o dostavljanju poštne pošiljke v tej državi članici vročijo pisanja iz tujine na podlagi člena 14 Uredbe št. 1393/2007, če pošiljke zaradi odsotnosti ni mogoče vročiti na naslovu za dostavo niti naslovniku niti kateri koli drugi osebi, pooblaščen za prevzem poštne pošiljke (če je to v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštne pošiljke mogoče – glej zgoraj)?

V skladu s točko 5.3 člena 19-104 dopolnilnih določb konvencije Svetovne poštne zveze glede pisemskih pošilk mora izvajalec poštne storitve hraniti pošiljko pripravljeno na prevzem, če vročitev pisanja ni bila uspešna. Deutsche Post AG dostavlja priporočene pošiljke samo naslovniku osebno ali drugi osebi, ki jo je naslovnik pisno pooblastil za sprejem pisanja. Sodišče Evropske unije v svoji sodbi z dne 2. marca 2017 v zadevi C-354/15, Henderson, navaja, da se lahko vročitev na podlagi člena 14 uredbe o vročanju šteje za opravljeno le, če potrdilo o prejemu ali enakovreden dokument izpolni naslovnik ali nadomestni prejemnik. Če poslano pisanje ni prevzeto, se šteje, da vročitev ni bila opravljena.

8.3 Ali obstaja določen rok za dvig pošiljke na pošti, preden se pošlje nazaj kot nedostavljene? Če da, kako je naslovnik obveščen, da ga na pošti čaka pošiljka?

V skladu s točko 5.3 člena 19-104 dopolnilnih določb konvencije Svetovne poštne zveze je rok hrambe pošiljke določen v ustreznih nacionalnih predpisih. Vendar pa tak rok ne bi smel biti daljši od enega meseca. V zelo omejenih izjemnih primerih je rok lahko tudi do dva meseca. Deutsche Post AG hrani pošiljke en teden od dne, ko je bil naslovnik o pošiljki obveščen. Dostavljaivec v hišnem predalčniku naslovnika pusti obvestilo s podatki o tem, v kateri poslovalnici je mogoče prevzeti pisanje in v kolikšnem roku.

9 Ali obstaja pisno dokazilo o vročitvi pisanja?

Da. Kot dokaz o vročitvi pisanja je treba izpolniti potrdilo o vročitvi na v ta namen pripravljenem obrazcu in ga takoj vrniti sodnemu tajništvu sodišča (člen 182 nemškega zakonika o civilnem postopku). Obrazec vsebuje vse podatke, ki se zahtevajo kot dokaz o vročitvi, zlasti:

ime osebe, ki ji je pisanje treba vročiti,

ime osebe, ki ji je bilo pisanje fizično vročeno,

kraj, datum in (po naročilu sodišča) čas vročitve,

priimek, imena in podpis dostavljavca ter po potrebi podatke o pooblaščenih družbi ali zaprosenem organu.

Pri vročitvi na pobudo stranke se potrdilo o vročitvi pošlje stranki, v imenu katere je bilo pisanje vročeno (člen 193(3) nemškega zakonika o civilnem postopku).

Če gre za nadomestno vročitev, veljajo posebne zahteve: v takih primerih je treba na potrdilo o vročitvi vedno navesti tudi razlog za nadomestno vročitev. Če se nadomestna vročitev opravi z oddajo pisanja, je treba v potrdilu navesti, kako je bila taka oddaja pisno sporočena. Če je vročitev pisanja brez obrazložitve zavrnjena, je treba v potrdilu o vročitvi navesti, kdo je zavrnil sprejem in ali je bilo pisanje oddano na kraju vročitve ali pa je bilo vrnjeno pošiljatelju.

V nekaterih primerih se dokazilo o vročitvi ne zahteva:

če se pisanje vroča s fizično dostavo v uradne prostore sodišča, se kot dokazilo o vročitvi šteje zabeležka na pisanju in v spisu, v kateri se navede, da je bilo vročeno in datum vročitve (drugi stavek člena 173 nemškega zakonika o civilnem postopku);

če se pisanje vroča odvetniku, kot dokaz zadostuje potrdilo o prejemu, ki ga izda odvetnik (člen 174(1) in (4) nemškega zakonika o civilnem postopku);

v primeru vročitve s priporočeno pošto s povratnico se povratnica šteje kot zadosten dokaz (drugi stavek člena 175 nemškega zakonika o civilnem postopku); enako velja, kadar se pisanje vroča v tujini po postopku „priporočeno s povratnico“ (točka 1 drugega stavka odstavka 2 in prvi stavek odstavka 5 člena 183 nemškega zakonika o civilnem postopku);

če se pisanje vroča v tujini s pomočjo organov druge države ali konzularnega predstavništva Zvezne republike Nemčije (*konsularische Vertretung des Bundes*) ali Zveznega urada za tujino (*Auswärtiges Amt*), se potrdilo zaprosenega organa šteje kot dokazilo o vročitvi (drugi stavek odstavka 2 in drugi stavek odstavka 5 člena 183 nemškega zakonika o civilnem postopku).

10 Kaj se zgodi, če gre kaj narobe in naslovnik ne prejme pisanja ali vročitev ni opravljena v skladu s predpisi (npr. pisanje se vroči tretji osebi)? Ali je lahko vročitev pisanja kljub temu veljavna (je na primer mogoče odpraviti kršitve predpisov) ali je treba pisanje ponovno vročiti?

Praviloma je vročitev neveljavna, če ni opravljena v skladu z zakonskimi zahtevami in s tem krši temeljne določbe.

Zakon dopušča izjeme od tega načela, pri čemer se upošteva namen vročitve, torej dokazati, da je naslovnik prejel pisanje in kdaj.

Če ni mogoče dokazati, da je bilo pisanje ustrezno vročeno, ali če je bilo pisanje prejeto v nasprotju z zavezujočimi določbami o vročanju pisanj, se šteje, da je bilo pisanje vročeno, ko ga je prejela oseba, na katero je pisanje bilo ali bi lahko bilo pravno naslovljeno (člen 189 nemškega zakonika o civilnem postopku). V takem primeru je napaka pri vročitvi odpravljena. Sodišče ne more po prosti presoji odpraviti kršitve določb o vročitvi. Tudi kadar z vročitvijo začne teči določen rok, na primer rok, ki ga ni mogoče podaljšati, je napako vseeno mogoče odpraviti, če veljajo zgoraj navedeni pogoji.

Če naslovnik ne prejme pisanja, ki ga je treba vročiti, so posledice naslednje:

če vročitev krši temeljne določbe, odprava napake ni mogoča. To pomeni, da je vročitev neveljavna in postopek vročitve se mora ponoviti od začetka;

če je bila vročitev opravljena v skladu z zakonskimi določbami, se šteje, da je bilo obvestilo dano v skladu z določbami o nadomestni vročitvi. Če pa stranka kljub temu brez svoje krivde ne izve za vročitev pisanja, je mogoča vrnitev v prejšnje stanje (člen 230 in naslednji nemškega zakonika o civilnem postopku).

11 Ali moram za vročitev pisanja plačati in če da, koliko?

Razlikovati je treba med samodejno vročitvijo in vročitvijo na pobudo strank.

V nekaterih postopkih, pri katerih je taksa odvisna od vrednosti spornega predmeta, sodna taksa vključuje prvih deset primerov vročitve pisanj. Ob vsakem naslednjem vročanju in kadar se pisanje vroča v okviru drugega postopka, velja enotna taksa 3,50 evra za vsak primer vročitve pisanj s potrdilom o vročitvi, s priporočeno pošto s povratnico ali po sodnem uslužbencu. Vročitev na pobudo stranke opravi sodni izvršitelj. Za vročitev s predajo pisanja izvajalcu poštnih storitev sodni izvršitelj zaračuna takso 3,00 evra. Poleg tega je treba kriti tudi stroške izdelave potrebnih kopij in poštnine. Če je bila vročitev pisanja zaupana sodnemu izvršitelju in je pisanje treba potrditi, velja posebna taksa, ki znaša toliko kot enotna taksa za dokumente. Ta znaša 0,50 evra na stran za prvih petdeset strani in 0,15 evra za vsako naslednjo stran.

Če sodni izvršitelj pisanje vroča osebno, znaša taksa 10,00 evrov. V takem primeru je treba sodnemu izvršitelju povrniti tudi potne stroške, ki znašajo med 3,25 evra in 16,25 evra, odvisno od oddaljenosti do naslovnika.

Zadnja posodobitev: 23/11/2020

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Izvirna jezikovna različica te strani [\[et\]](#) je bila pred kratkim spremenjena. To

jezikovno različico trenutno prevajajo naši prevajalci.

Opozarjamo, da so že na voljo naslednje jezikovne različice.

Vročitev pisanj – Estonija

1 Kaj pomeni pravni termin „vročanje pisanj“ v praksi? Zakaj so potrebna posebna pravila o „vročanju pisanj“?

Vročitev sodnega pisanja pomeni izročitev pisanja prejemniku na način, ki mu omogoča, da pisanje pravočasno prouči in tako izvrši ali zaščiti svoje pravice.

V poglavju 34 zakonika o civilnem postopku je določenih več načinov vročanja, med njimi tudi vročanje s priporočeno pošto, elektronsko vročanje, vročanje po sodnem izvršitelju, vročanje zastopniku prejemnika, vročanje sodnega pisanja s pošiljanjem in z javno objavo v publikaciji *Ametlikud Teadaanded* (Uradne objave). Sodno pisanje se šteje za vročeno, če je bil postopek izročitve pisanja izveden v skladu z zakonom in zabeležen na način, ki je za to določen.

2 Katera pisanja je treba uradno vročiti?

V členu 306(5) zakonika o civilnem postopku je določeno, da sodišče udeležencem v postopku vroči naslednja pisanja: tožbo, pritožbo in dopnila, vabila, sodne odločbe, odločbe o zaključku postopka ter vsa druga sodna pisanja, za katera je tako določeno v zakonu.

3 Kdo je pristojen za vročitev pisanj?

Sodišče vročitev opravi po poklicnem izvajalcu poštnih storitev, sodnem izvršitelju, varnostniku sodišča ali, v skladu z notranjimi pravili sodišča, drugem pristojnem uslužbencu sodišča. Pisanje se lahko vroči tudi na drug z zakonom določen način. Udeleženec v postopku, ki je vložil pisanje, ki ga je treba vročiti, ali ki zahteva vročitev drugega sodnega pisanja, lahko sodišče neodvisno zaprosi za vročitev takega pisanja. Udeleženec v postopku lahko sodna pisanja vroči le po sodnem izvršitelju. V takem primeru se vročitev in zabeležanje vročitve opravita pod enakimi pogoji kot takrat, kadar sodišče vroči pisanje po sodnem izvršitelju. Sodišče oceni, ali se lahko šteje, da je bilo sodno pisanje vročeno.

4 Poizvedbe o naslovu

4.1 Ali v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah zaproseni organ v tej državi članici poskuša na lastno pobudo ugotoviti naslov naslovnika pisanj, ki jih je treba vročiti, če naslovnik ne prebiva več na naslovu, ki je znan organu prosilcu?

Zaproseni organ (ministrstvo za pravosodje (*Justitieministerium*) ali sodišče) poleg obstoječih podatkov tudi preveri, ali je oseba prijavljena v registru prebivalstva (*Rahvastikuregister*) in/ali v poslovnem registru (*Äriregister*).

4.2 Ali imajo tuji pravosodni organi in/ali stranke v sodnih postopkih v tej državi članici dostop do registrov ali storitev, ki omogočajo ugotovitev trenutnega naslova osebe? Če da, do katerih registrov ali storitev in po katerem postopku? Ali je treba plačati takso in če da, koliko?

Dostop do poslovnega registra ima vsakdo in je brezplačen, v njem pa je mogoče najti naslove družb. Poslovni register je na voljo na spletnem naslovu: <https://ariregister.rik.ee/>.

Naslov fizične osebe se ugotovi tako, da se na register prebivalstva vloži uradna poizvedba. Poizvedba mora vsebovati informacijo o tem, zakaj je podatek potreben, da lahko obdelovalec podatkov presodi, ali je razkritje podatkov upravičeno. Skrbnik registra prebivalstva je center za IT in razvoj na ministrstvu za notranje zadeve (*Siseministerium*), na spletišču centra najdete informacije o poizvedbah, na voljo pa je na povezavi: <https://www.smit.ee/>.

4.3 Kako organi v tej državi članici obravnavajo zaprosila, poslana na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah, ki so namenjena ugotovitvi trenutnega naslova osebe?

Sodišča obravnavajo mednarodna zaprosila za vročitev pisanj in zaprosila za pridobivanje dokazov, tj. sodišča morajo narediti vse, da ugotovijo naslov zadevne osebe.

5 Kako se pisanja običajno vročijo v praksi? Ali obstajajo alternativni načini vročanja, ki se lahko uporabijo (razen nadomestne vročitve iz točke 7)?

Odločitev o načinu vročanja po navadi sprejme organ, ki vodi postopek. Vendar morajo sodišča pisanja primarno vročiti elektronsko, bodisi prek ustreznega javnega portala elektronskih dokumentov bodisi po elektronski pošti. Zahteva, da se kot prednostni način določi elektronsko vročanje pisanj, ni določena z zakonom, vendar pomaga sodišču prihraniti pri stroških pošiljanja. Splošni trend kaže, da se uporaba elektronskega vročanja stalno povečuje. Če se sodišče ne odloči za elektronsko vročanje, bo poskusilo z alternativnimi načini, kot so vročitev po pošti, vročitev s sodnim kurirjem in vročitev na druge načine, določene z zakonom.

6 Ali je v civilnih postopkih dovoljeno elektronsko vročanje pisanj (tj. vročanje sodnih ali izvensodnih pisanj s sredstvi elektronske telekomunikacije, kot so elektronska pošta, varna spletna aplikacija, telefaks, SMS itd.)? Če da, za katere vrste postopkov je predviden tak način vročanja? Ali obstajajo omejitve v zvezi z razpoložljivostjo/dostopnostjo takega načina vročanja pisanj glede na to, kdo je naslovnik (pravni strokovnjak, pravna oseba, družba ali drug poslovni subjekt itd.)?

Elektronsko vročanje je dovoljeno v vseh postopkih.

V členu 3111 zakonika o civilnem postopku je določeno, da se sodna pisanja vročijo elektronsko prek določenega informacijskega sistema tako, da se udeležencem v postopku pošlje obvestilo, da je pisanje na voljo v informacijskem sistemu. Sodišče da vsa sodna pisanja, vključno s sodnimi odločbami, takoj na voljo udeležencem v postopku prek informacijskega sistema, ne glede na to, kako so bila pisanja udeležencem vročena med postopkom. Za prijavo v informacijski sistem je potrebna osebna izkaznica. Sodno pisanje se šteje za vročeno, ko ga prejemnik odpre v informacijskem sistemu ali ko potrdi prejem, ne da bi pisanje odprl. Enako velja, kadar to stori druga oseba, ki ji je prejemnik dodelil dostop do pisanj v informacijskem sistemu. Informacijski sistem samodejno zabeleži vročitev pisanja.

Če ni mogoče pričakovati, da bo lahko prejemnik uporabljal informacijski sistem za vročanje sodnih pisanj, ali če je vročanje pisanj prek informacijskega sistema tehnično nemogoče, lahko sodišče sodna pisanja vroči elektronsko tudi na drug način. V takem primeru se šteje, da je bilo pisanje vročeno, ko prejemnik potrdi prejem sodnega pisanja pisno, po telefaksu ali elektronsko. Potrditev mora vsebovati datum prejema pisanja in podpis prejemnika ali njegovega zastopnika. Potrditev v elektronski obliki mora biti opremljena z digitalnim podpisom pošiljatelja ali biti poslana na drug varen način, ki omogoča identifikacijo pošiljatelja in časa pošiljanja, razen če sodišče nima razlogov za dvom, da je potrditev brez digitalnega podpisa res poslal prejemnik ali njegov zastopnik. Potrditev je treba sodišču poslati brez odlašanja. Sodišče lahko udeleženca v postopku ali njegovega zastopnika kaznuje zaradi kršitve te obveznosti.

Sodna pisanja se odvetnikom, notarjem, sodnim izvršiteljem, stečajnim upraviteljem in državnim ali lokalnim vladnim agencijam lahko vročijo na neelektronski način le, če za to obstaja dober razlog.

7 Nadomestna vročitev

7.1 Ali pravo te države članice dopušča druge načine vročanja, če pisanj ni mogoče vročiti naslovniku (npr. obvestilo na domači naslov, urad sodnega izvršitelja, po pošti ali na oglasni deski)?

V členu 322(1) zakonika o civilnem postopku je določeno, da če prejemnik sodnega pisanja ni dosegljiv doma, se pisanje šteje za vročeno, če je izročeno osebi, ki je stara vsaj 14 let in živi s prejemnikom ali služi prejemnikovi družini. V odstavku 2 istega člena je določeno, da se sodno pisanje namesto prejemniku lahko vroči tudi stanovanjskemu združenju, ki upravlja večstanovanjsko stavbo, kjer je prejemnik doma ali kjer ima družba sedež, upravniku pripadajočega zemljišča ali najemodajalcu prejemnika. Prav tako se pisanje lahko vroči delodajalcu prejemnika ali drugi osebi, za katero prejemnik opravlja storitve po pogodbi. V odstavku 3 je določeno, da se sodno pisanje šteje za vročeno prejemniku tudi, če je vročeno prejemnikovemu zastopniku na enega od načinov, določenih v odstavkih 1 in 2 istega člena. V členu 322(4) zakonika o civilnem postopku je določeno, da se pisanje šteje za vročeno osebi, ki služi v obrambnih silah, prestaja zaporno kazen ali dalj časa biva v zdravstveni ustanovi ali podobni instituciji, tudi če je pisanje izročeno vodji ustanove ali nekomu, ki ga ta pooblasti, razen če zakon določa drugače.

V členu 323 zakonika o civilnem postopku je določeno, da se pisanje, ki se vroča fizični osebi, ki se ukvarja z gospodarsko ali poklicno dejavnostjo in ki med rednim delovnim časom ni dosegljiva v poslovnih prostorih ali ni zmožna prevzeti pisanja, lahko izroči tudi zaposlenemu, ki običajno ostaja v poslovnih prostorih prejemnika, ali osebi, ki običajno opravlja storitve za prejemnika na podobni pogodbeni podlagi. V odstavku 2 je določeno, da enako velja za vročanje pisanja pravnim osebam, upravnim agencijam, notarjem in sodnim izvršiteljem ter v primeru vročitve pisanja prejemnikovemu zastopniku ali kateri koli drugi osebi, ki se ji pisanje lahko vroči namesto prejemniku.

V členu 326(1) zakonika o civilnem postopku je določeno, da se sodno pisanje, ki ga ni mogoče vročiti, ker ga ni mogoče izročiti na domu ali v poslovnih prostorih prejemnika ali njegovemu zastopniku, lahko šteje za vročeno, če se pusti v domačem hišnem predalčniku ali hišnem predalčniku poslovnih prostorov prejemnika ali na podobnem mestu, ki ga prejemnik ali njegov zastopnik uporablja za prejemanje pošte in ki v običajnih okoliščinah ščiti pisanje pred vremenskimi vplivi. Sodno pisanje se lahko na tak način vroči stanovanjskemu združenju, ki upravlja večstanovanjsko stavbo, kjer je prejemnik doma ali ima poslovne prostore, upravniku pripadajočega zemljišča ali najemodajalcu prejemnika ter delodajalcu prejemnika ali drugi osebi, za katero prejemnik opravlja storitve na podlagi pogodbe le, če pisanja ni mogoče vročiti prejemniku ali njegovemu zastopniku osebno. V odstavku 2 istega člena je določeno, da je pisanje dovoljeno vročiti na način, določen v odstavku 1 tega člena, le, če so bili poskusi za osebno izročitev sodnega pisanja prejemniku storjeni vsaj dvakrat v razmiku treh dni in ob bistveno različnem času dneva ter če sodnega pisanja prav tako ni bilo mogoče vročiti drugi osebi, ki se nahaja na domu ali v poslovnih prostorih, v skladu s členom 322(1) ali členom 323 zakonika o civilnem postopku.

V členu 327 zakonika o civilnem postopku je dovoljena tudi vročitev sodnega pisanja z oddajo na določeno mesto. V členu 217(1) zakonika o civilnem postopku je določeno, da se lahko pisanje, pod pogoji iz člena 326 zakonika, odda tudi na poštni urad, občino ali mestni organ, pristojen na kraju, kjer se opravlja vročitev pisanja, ali v pisarno okrajnega sodišča, ki je krajevno pristojno za kraj vročitve pisanja.

V členu 317(1) zakonika o civilnem postopku je določeno, da se na podlagi sodne odločbe udeležencu v postopku pisanje lahko vroči z javno objavo, če: naslov udeleženca v postopku ni prijavljen v registru ali oseba ne prebiva na naslovu, ki je prijavljen v registru, sodišče pa na noben drug način ne more ugotoviti naslova osebe ali njenega prebivališča, ter pisanja ni mogoče izročiti zastopniku osebe ali osebi, ki je pooblaščenca za sprejem pisanja, ali na kakršen koli drug način, določen v tem členu;

se domneva, da je vročitev pisanja v drugi državi, v skladu s pogoji, nemogoča; pisanja ni mogoče vročiti, ker je kraj vročitve dom ekstrateritorialne osebe.

V členu 317(3) zakonika o civilnem postopku je določeno, da se v publikaciji *Ametlikud Teadaanded* objavi izvleček iz pisanja, ki se javno vroča. Sodišče, ki odloča o zadevi, lahko odloči, da se izvleček objavi tudi v drugih publikacijah.

7.2 Kdaj se pri uporabi drugih načinov šteje, da so pisanja vročena?

Če se pisanje vroča v skladu s členoma 322 in 323 zakonika o civilnem postopku, se šteje, da je vročeno, ko je izročeno osebi, ki bi ji pisanje moralo biti izročeno, v skladu s členoma 322 in 323 zakonika o civilnem postopku.

Če se pisanje vroča tako, da se pusti v hišnem predalčniku v skladu s členom 326 zakonika o civilnem postopku, se šteje, da je vročeno, ko se pusti v hišnem predalčniku.

Če se pisanje vroča z oddajo v skladu s členom 327(3) zakonika o civilnem postopku, se šteje, da je vročeno, ko pretečejo trije dnevi, odkar je bilo pisno obvestilo iz odstavka 2 istega člena oddano ali poslano. Datum vročitve se navede na kuverti pisanja.

V primeru javne vročitve se šteje, da je sodno pisanje vročeno po 30 dneh od objave izvlečka v *Ametlikud Teadaanded* (člen 317(5) zakonika o civilnem postopku). Sodišče, ki odloča o zadevi, lahko določi daljši rok za to, da se pisanje šteje za vročeno. V takem primeru se rok objavi hkrati z javno vročitvijo pisanja.

7.3 Če je drug način vročanja oddaja pisanja na določeno mesto (npr. na pošto), kako je naslovnik obveščen o taki oddaji?

V členu 327(2) zakonika o civilnem postopku je določeno, da če se sodno pisanje vroči z oddajo, se na naslovu prejemnika pusti ali se tja pošlje pisno obvestilo o tem. Če to ni mogoče, se obvestilo pritrdi na vrata doma, poslovnih prostorov ali kraja prebivališča prejemnika, ali se izroči osebi, ki živi v bližini, da ga izroči prejemniku. V obvestilu mora biti jasno navedeno, da oddano pisanje pošilja sodišče in da se bo pisanje štelo za vročeno takoj, ko bo oddano, ter da lahko od navedenega dne naprej začnejo teči procesni roki.

7.4 Kakšne so posledice, če naslovnik zavrne sprejem pisanj? Ali se šteje, da je vročitev pisanj opravljena, če je bil sprejem zavrnjen nezakonito?

Člen 325 zakonika o civilnem postopku določa, da če oseba zavrne sprejem pisanja brez dobrega razloga, se šteje, da je pisanje osebi vročeno takrat, ko je oseba zavrnila sprejem pisanja. V takem primeru se pisanje pusti na domu ali v poslovnih prostorih prejemnika ali v njegovem hišnem predalčniku. Če na naslovu ni prostorov ali hišnega predalčnika, se pisanje vrne sodišču.

8 Vročanje pisanj iz tujine z uporabo poštnih storitev (člen 14 uredbe o vročanju)

8.1 Če izvajalec poštnih storitev vroči pisanje, poslano iz tujine, naslovniku v tej državi članici v primeru, ko je potrebna vročilnica (člen 14 uredbe o vročanju), ali mora pisanje vročiti naslovniku osebno ali sme v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk pisanje vročiti drugi osebi na istem naslovu?

V skladu s členom 3161(5) zakonika o civilnem postopku, ki zajema izvajanje Uredbe (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta, ter v skladu s to uredbo se pisanje v Estoniji vroča po postopku, ki je v zakoniku o civilnem postopku določen za vročanje sodnih pisanj. Pisanja se ne smejo vročati z javno objavo.

V členu 313(2) zakonika o civilnem postopku je določeno, da se lahko sodno pisanje ob vročitvi izroči osebi, ki ni prejemnik, le v primerih, določenih v delu VI zakonika o civilnem postopku. Taka oseba mora ob prvi priložnosti pisanje izročiti prejemniku in lahko sprejem pisanja za izročitev prejemniku zavrne le, če dokaže, da pisanja prejemniku ne bo mogla izročiti. Osebi je treba pojasniti obveznost izročitve pisanja prejemniku. Pisanje se šteje za vročeno ne glede na to, ali je bilo tako pojasnilo dano ali ne.

V skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta je torej mogoče uporabiti tudi načine vročanja, opisane v točki 2.1, ki so določeni v členih 322 in 323 zakonika o civilnem postopku:

V členu 322(1) zakonika o civilnem postopku je določeno, da če prejemnik sodnega pisanja ni dosegljiv doma, se pisanje šteje za vročeno, če je izročeno osebi, ki je stara vsaj 14 let in živi s prejemnikom ali služi prejemnikovi družini. V odstavku 2 istega člena je določeno, da se sodno pisanje namesto prejemniku lahko vroči tudi stanovanjskemu združenju, ki upravlja večstanovanjsko stavbo, kjer je prejemnik doma ali kjer ima družba sedež, upravniku pripadajočega zemljišča ali prejemnikovemu najemodajalcu. Prav tako je pisanje mogoče vročiti delodajalcu prejemnika ali drugi osebi, za katero prejemnik opravlja storitve po pogodbi. V odstavku 3 je določeno, da se sodno pisanje šteje za vročeno prejemniku tudi, če je vročeno prejemnikovemu zastopniku na enega od načinov, določenih v odstavkih 1 in 2 istega člena. V členu 322(4) zakonika o civilnem postopku je določeno, da se pisanje šteje za vročeno osebi, ki služi v obrambnih silah, prestaja zaporno kazen ali dalj časa biva v zdravstveni ustanovi ali podobni instituciji, tudi če je pisanje izročeno vodji ustanove ali nekomu, ki ga ta pooblasti, razen če zakon določa drugače.

V členu 323 zakonika o civilnem postopku je določeno, da se pisanje, ki se vroča fizični osebi, ki se ukvarja z gospodarsko ali poklicno dejavnostjo in ki med rednim delovnim časom ni dosegljiva v poslovnih prostorih ali ni zmožna prevzeti pisanja, lahko izroči tudi zaposlenemu, ki običajno ostaja v poslovnih prostorih prejemnika, ali osebi, ki običajno opravlja storitve za prejemnika na podobni pogodbeni podlagi. V odstavku 2 je določeno, da enako velja za vročanje pisanja pravnim osebam, upravnim agencijam, notarjem in sodnim izvršiteljem ter v primeru vročitve pisanja prejemnikovemu zastopniku ali kateri koli drugi osebi, ki se ji pisanje lahko vroči namesto prejemniku.

8.2 Kako se v skladu s pravili o dostavljanju poštnih pošiljk v tej državi članici vročijo pisanja iz tujine na podlagi člena 14 Uredbe št. 1393/2007, če pošiljke zaradi odsotnosti ni mogoče vročiti na naslovu za dostavo niti naslovniku niti kateri koli drugi osebi, pooblaščenca za prevzem poštnih pošiljk (če je to v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk mogoče – glej zgoraj)?

V drugem stavku člena 3161(5) zakonika o civilnem postopku je določeno, da se pri vročanju sodnih pisanj v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta ne sme uporabiti javna objava.

Sodno pisanje je mogoče vročiti z oddajo v hišni predalčnik v skladu s členom 326 zakonika o civilnem postopku ali z oddajo na določeno mesto v skladu s členom 327 zakonika o civilnem postopku.

V členu 326(1) zakonika o civilnem postopku je določeno, da se sodno pisanje, ki ga ni mogoče vročiti na domu ali v poslovnih prostorih prejemnika ali njegovemu zastopniku, lahko šteje za vročeno, če se pusti v domačem hišnem predalčniku ali hišnem predalčniku poslovnih prostorov prejemnika, ali na podobnem mestu, ki ga prejemnik ali njegov zastopnik uporablja za prejemanje pošte in ki v običajnih okoliščinah ščiti pisanje pred vremenskimi vplivi. Sodno pisanje se lahko na tak način vroči stanovanjskemu združenju, ki upravlja večstanovanjsko stavbo, kjer je prejemnik doma ali ima poslovne prostore, upravniku pripadajočega zemljišča ali prejemnikovemu najemodajalcu, ter prejemnikovemu delodajalcu ali drugi osebi, za katero prejemnik opravlja storitve

na podlagi pogodbe le, če pisanja ni mogoče vročiti prejemniku ali njegovemu zastopniku osebno. V odstavku 2 istega člena je določeno, da je pisanje dovoljeno vročiti na način, določen v odstavku 1 tega člena le, če so bili poskusi za osebno vročitev prejemniku storjeni vsaj dvakrat v razmiku treh dni in ob bistveno različnem času dneva ter če sodnega pisanja prav tako ni bilo mogoče vročiti drugi osebi, ki se nahaja na domu ali v poslovnih prostorih, v skladu s členom 322(1) ali členom 323 zakonika o civilnem postopku.

V členu 327 zakonika o civilnem postopku je določeno, da se vročitev sodnega pisanja lahko opravi tudi z oddajo na določeno mesto. V členu 217(1) zakonika o civilnem postopku je določeno, da se pisanje, pod pogoji iz člena 326 zakonika, lahko odda tudi na poštni urad, občino ali mestni organ, pristojen na kraju, kjer se opravlja vročitev pisanja, ali v pisarno okrajnega sodišča, ki je krajevno pristojno za kraj vročitve pisanja.

Glede na to, da je v členu 14 Uredbe (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta določeno, da je treba sodna pisanja vročiti z vročilnico, se postavlja vprašanje, ali je vročitev, kot se uporablja v primerih iz členov 326 in 327 zakonika o civilnem postopku, dopustna.

8.3 Ali obstaja določen rok za dvig pošiljk na pošti, preden se pošljejo nazaj kot nedostavljene? Če da, kako je naslovnik obveščen, da ga na pošti čaka pošiljka?

V členu 6(1) zahtev glede pošiljanja priporočenih pošiljk in zavarovanih pošiljk v okviru splošne poštne službe, ki jih je 22. junija 2006 z uredbo št. 57 odobril minister za gospodarske zadeve in komunikacije, je določeno, da se prejemniku pošiljke, če ob vročitvi ni dosegljiv na naslovu svojega prebivališča ali na kraju vročitve, pusti obvestilo najbližje pošte s pojasnilom, da je bila vročitev opravljena.

Če pošiljatelj glede vročitve ni navedel drugih zahtev, se sodna pisanja oddajo na poštni urad za obdobje do 15 dni od drugega poskusa pošiljanja, razen če pošiljatelj zahteva drugače. Ko se ta rok izteče, se sodno pisanje uradno vrne pošiljatelju z obrazložitvijo vračila in izroči pošiljateljevemu zastopniku, ki prevzem podpiše (pogoji poslovanja poštne službe AS Eesti za dostavo sodnih pisanj).

9 Ali obstaja pisno dokazilo o vročitvi pisanja?

V členu 306(2) zakonika o civilnem postopku je določeno, da mora vročitev sodnega pisanja izpolniti formalne zahteve, ki jih določa zakon, in biti dokumentirana na način, ki je za to določen. V členu 307(4) zakonika o civilnem postopku je določeno, da je treba v sodni spis vpisati, da je bilo sodno pisanje odposlano. V členu 3111 zakonika o civilnem postopku je določeno, da za to določeni informacijski sistem samodejno zabeleži vročitev sodnega pisanja (glej opis vročitve prek informacijskega sistema v točki 6). V členu 313 zakonika o civilnem postopku je določeno, da se vročitev pisanja s priporočeno pošto potrdi z obvestilom o dostavi. Če je pisanje poslano z navadno pošto ali po telefaksu, se šteje, da je vročeno, če prejemnik sodišču pošlje potrditvev prejema pisanja z dopisom ali po telefaksu ali elektronsko, pri čemer način izbere prejemnik. Potrditvev mora vsebovati datum prejema pisanja in podpis prejemnika pisanja ali njegovega zastopnika. V členu 315(5) zakonika o civilnem postopku je določeno, da se pripravi obvestilo o dostavi sodnega pisanja v zvezi z vročitvijo sodnega pisanja po sodnem izvršitelju, uslužbencu sodišča ali drugi osebi ali ustanovi. Po vročitvi je treba obvestilo o dostavi brez odlašanja vrniti sodišču.

Če se sodno pisanje vroča v skladu s členom 3141 zakonika o civilnem postopku s pošiljanjem po pošti, se v spisu naredi zaznamek o tem, kje in kdaj je bilo pisanje ali obvestilo o tem, da je pisanje na voljo, poslano, razen če se pošiljanje v informacijskem sistemu, oblikovanem v ta namen, zaznamuje samodejno.

10 Kaj se zgodi, če gre kaj narobe in naslovnik ne prejme pisanja ali vročitev ni opravljena v skladu s predpisi (npr. pisanje se vroči tretji osebi)? Ali je lahko vročitev pisanja kljub temu veljavna (je na primer mogoče odpraviti kršitve predpisov) ali je treba pisanje ponovno vročiti?

V členu 307(3) zakonika o civilnem postopku je določeno, da če je pisanje doseglo udeleženca v postopku, ki mu je bilo pisanje treba vročiti ali ki bi se mu pisanje lahko vročilo v skladu z zakonom, vendar vročitve ni mogoče dokazati, ali če je bil postopek vročitve, kot ga določa zakon, kršen, se šteje, da je bilo pisanje vročeno udeležencu v postopku šele, ko je dejansko doseglo prejemnika.

Ob vročitvi priporočene pošiljke v skladu s členom 313 zakonika o civilnem postopku lahko sodišče odloči, da se obvestilo o dostavi, ki ne ustreza formalnim zahtevam, določenim v odstavkih 3 in 4 istega člena, kljub temu šteje kot sprejemljivo za namen vročitve, če je taka vročitev zanesljivo zabeležena v obvestilu o dostavi. Če sodišče sodnega pisanja ne more šteti za vročenega, ker izvajalec poštne službe storitev pisanja ni pravilno vročil, lahko sodišče izvajalcu poštne službe naroči, naj sodno pisanje ponovno vroči, kar mora izvajalec storiti brezplačno. Primeri nepravilne vročitve pisanja zajemajo neizkoriščenost vseh možnosti, ki so določene v zakonu, ob vročitvi sodnega pisanja s priporočeno pošto, izročitev sodnega pisanja osebi, ki ji v skladu z določbami tega člena pisanje ne bi smelo biti izročeno, neupoštevanje zahtev iz člena 326 tega zakonika glede vročitve sodnega pisanja tako, da se pusti v hišnem predalčniku, ali člena 327 tega zakonika glede vročitve sodnega pisanja z oddajo na določeno mesto, ali nepravilno sestavljen dokaz o vročitvi, kar pomeni, da vročitve ni mogoče šteti za opravljeno.

11 Ali moram za vročitev pisanja plačati in če da, koliko?

V skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 je vročitev pisanja po navadi brezplačna, razen če se zahteva vročitev po sodnem izvršitelju.

Če se sodno pisanje vroča po sodnem izvršitelju, znaša taksa, ki se plača izvršitelju v skladu s členom 48(2) zakona o sodnih izvršiteljih, 30 EUR, če je mogoče pisanje vročiti naslovniku ali njegovemu pravnemu zastopniku: 1) na naslov ali s pomočjo telekomunikacijskih podatkov, prijavljenih v registru prebivalstva, ali na elektronski naslov: isikukood@eesti.ee; ali 2) na naslov, prijavljen v registru podjetnikov posameznikov in pravnih oseb v Estoniji ali s pomočjo telekomunikacijskih podatkov, prijavljenih v informacijskem sistemu zgoraj omenjenega registra. V odstavku 3 je določeno, da če sodnega pisanja ni bilo mogoče vročiti, čeprav je sodni izvršitelj naredil vse, kar je bilo potrebno in razumno mogoče za vročitev pisanja v skladu s postopkom, kot ga določa zakon, ima sodni izvršitelj pravico zahtevati plačilo takse v višini 30 EUR, tako da izda odločbo o taksi sodnega izvršitelja in načinu vročanja, v kateri je navedeno, katere ukrepe je sprejel za vročitev pisanja. V primerih, ki niso zajeti v odstavkih 2 in 3, znaša taksa, ki jo je treba plačati sodnemu izvršitelju za vročitev sodnega pisanja, 60 EUR.

Višina poštne službe izhaja iz cenika ponudnika poštne službe; fiksna taksa na zakonodajni ravni ni bila določena. Cena je odvisna od teže pošiljke, kraja vročitve itd. Povprečna cena v letu 2014 je bila 5,70 EUR na pisemsko pošiljko. Ob uporabi sodnega kurirja znaša strošek na pisemsko pošiljko 6,20 EUR.

Več informacij je na voljo v: [zakoniku o civilnem postopku](#).

Zadnja posodobitev: 20/11/2018

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Vročitev pisanj - Irska

1 Kaj pomeni pravni termin „vročanje pisanj“ v praksi? Zakaj so potrebna posebna pravila o „vročanju pisanj“?

Namen vročanja pisanj je zagotoviti, da tožene stranke poznajo naravo zahtevka, ki se uveljavlja zoper njih, in dokumente v zvezi z zahtevkom. Poslovnik sodišča vsebuje posebne zahteve za zagotovitev pravilne vročitve pisanj.

2 Katera pisanja je treba uradno vročiti?

Vsa pisanja, s katerimi se začne civilni postopek pri okrajnem, okrožnem ali višjem sodišču (vključno s pritožbami z nižjestopenjskega sodišča), in vsa nadaljnja pisanja v postopku.

3 Kdo je pristojen za vročitev pisanj?

Za vročitev pisanja je odgovorna stranka, v imenu katere naj bi se pisanje izdalo, ali oseba, ki jo ta za to pooblasti.

4 Poizvedbe o naslovu

4.1 Ali v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah zaproseni organ v tej državi članici poskuša na lastno pobudo ugotoviti naslov naslovnika pisanj, ki jih je treba vročiti, če naslovnik ne prebiva več na naslovu, ki je znan organu prosilcu?

Ne. Naslov za vročanje mora zagotoviti organ prosilec.

4.2 Ali imajo tuji pravosodni organi in/ali stranke v sodnih postopkih v tej državi članici dostop do registrov ali storitev, ki omogočajo ugotovitev trenutnega naslova osebe? Če da, do katerih registrov ali storitev in po katerem postopku? Ali je treba plačati takso in če da, koliko?

Ne. Osrednji register naslovov/prebivališč posameznikov ne obstaja. Registrirani naslov družbe je mogoče poiskati na spletišču urada za registracijo družb.

4.3 Kako organi v tej državi članici obravnavajo zaprosila, poslana na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah, ki so namenjena ugotovitvi trenutnega naslova osebe?

Okrožno sodišče zaprosilo obravnava kot zaprosilo na podlagi Uredbe (ES) št. 1206/2001.

5 Kako se pisanja običajno vročijo v praksi? Ali obstajajo alternativni načini vročanja, ki se lahko uporabijo (razen nadomestne vročitve iz točke 7)?

V postopkih pri okrajnem sodišču se lahko vročitev opravi:

- (i) s priporočeno pošiljko;
- (ii) s priporočeno pošiljko s povratnico;
- (iii) z osebno izročitvijo v zaprti ovojnici osebi, ki ni tista, v imenu katere naj bi se pisanje izdalo;
- (iv) z osebno vročitvijo ali vročitvijo sorodniku, starejšemu od šestnajst let, ki prebiva skupaj s toženo stranko.

V postopkih pri okrožnem sodišču se skoraj vsa pisanja vročijo s priporočeno pošiljko.

V postopkih pri višjem sodišču člen 9 pravila 2 poslovnika višjih sodišč določa, da se poziv za začetek postopka posamezniku vroči osebno, dovoljuje pa tudi neosebno vročitev, če je bil poskus osebne vročitve opravljen pravilno in s potrebno skrbnostjo. Nadaljnja pisanja se običajno vročajo s priporočeno pošiljko. (Glej člen 121 poslovnika višjih sodišč iz leta 1986, kakor je bil spremenjen.) S členom 51 zakona o gospodarskih družbah iz leta 2014 je določeno, da se pisanja vročajo z navadno pošto s plačano poštino na registrirani sedež družbe, registrirane na Irskem, s členom 1310 zakona o gospodarskih družbah iz leta 2014 pa, da se enako vročajo tuji družbi.

6 Ali je v civilnih postopkih dovoljeno elektronsko vročanje pisanj (tj. vročanje sodnih ali izvensodnih pisanj s sredstvi elektronske telekomunikacije, kot so elektronska pošta, varna spletna aplikacija, telefaks, SMS itd.)? Če da, za katere vrste postopkov je predviden tak način vročanja? Ali obstajajo omejitve v zvezi z razpoložljivostjo/dostopnostjo takega načina vročanja pisanj glede na to, kdo je naslovnik (pravni strokovnjak, pravna oseba, družba ali drug poslovni subjekt itd.)?

Elektronsko vročanje pisanj ni dovoljeno.

7 Nadomestna vročitev

7.1 Ali pravo te države članice dopušča druge načine vročanja, če pisanj ni mogoče vročiti naslovníku (npr. obvestilo na domači naslov, urad sodnega izvršitelja, po pošti ali na oglasni deski)?

Običajna načina vročanja sta osebna vročitev in vročitev s priporočeno pošiljko. Če je treba irska sodna pisanja vročiti na drug način, na primer z navadno pošto s plačano poštino, po telefaksu, elektronski pošti ali z objavo oglasa, se pri sodišču vložijo prošnja za „nadomestno vročitev“. Če je ta prošnja odobrena, se lahko pisanja vročijo na drug način, ki ga je dovolilo sodišče.

7.2 Kdaj se pri uporabi drugih načinov šteje, da so pisanja vročena?

Če se vročitev opravi v skladu z nalogom za nadomestno vročitev, se za pisanja šteje, da so bila vročena, ko so izpolnjeni pogoji naloga sodišča. Če se vročitev opravi po pošti, se po zakonu domneva, da so bila pisanja vročena, ko so dostavljena z redno pošto. Ta domneva je izpodbojna.

7.3 Če je drug način vročanja oddaja pisanja na določeno mesto (npr. na pošto), kako je naslovnik obveščen o taki oddaji?

Če je bila vročitev opravljena v skladu z nalogom sodišča, je naslovnik obveščen tako, kot je določeno v navedenem nalogu. Če se pisanja vročajo s priporočeno pošiljko in naslovnik ni dosegljiv, poštar na zadevnem naslovu pusti obvestilo, v katerem je naslovnik pozvan, naj se zgleda na pošti in prevzame priporočeno poštno pošiljko. Poštni urad pošiljko običajno hrani en teden do deset dni.

7.4 Kakšne so posledice, če naslovnik zavrne sprejem pisanj? Ali se šteje, da je vročitev pisanj opravljena, če je bil sprejem zavrnjen nezakonito?

Zavrnitev sprejema vročitve pisanj nima posledic. Če pisanj v irskem sodnem postopku ni bilo mogoče vročiti, se lahko pri sodišču vložijo prošnja za podaljšanje roka za vročitev, ali določitev nadomestnega načina vročitve, ali oboje.

8 Vročanje pisanj iz tujine z uporabo poštnih storitev (člen 14 uredbe o vročanju)

8.1 Če izvajalec poštnih storitev vroči pisanje, poslano iz tujine, naslovníku v tej državi članici v primeru, ko je potrebna vročilnica (člen 14 uredbe o vročanju), ali mora pisanje vročiti naslovníku osebno ali sme v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk pisanje vročiti drugi osebi na istem naslovu?

Poštna pošiljka, ki niso priporočene, se dostavijo na zadevni naslov. Priporočene poštna pošiljka se dostavijo samo navedeni osebi. To velja za notranje in mednarodne poštna pošiljke.

8.2 Kako se v skladu s pravili o dostavljanju poštnih pošiljk v tej državi članici vročijo pisanja iz tujine na podlagi člena 14 Uredbe št. 1393/2007, če pošiljke zaradi odsotnosti ni mogoče vročiti na naslovu za dostavo niti naslovníku niti kateri koli drugi osebi, pooblaščen za prevzem poštnih pošiljk (če je to v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk mogoče – glej zgoraj)?

S členom 15 Uredbe (ES) št. 1393/2007 je osebi dovoljeno, da se namesto za poštno pošiljko odloči za osebno vročitev prek odvetnika ali vročevalca.

8.3 Ali obstaja določen rok za dvig pošiljk na pošti, preden se pošljejo nazaj kot nedostavljene? Če da, kako je naslovnik obveščen, da ga na pošti čaka pošiljka?

Poštni urad običajno določi rok na obvestilu, ki ga prejme naslovnik. Obvestilo se pusti na naslovu naslovnika. Rok je običajno en teden.

9 Ali obstaja pisno dokazilo o vročitvi pisanja?

Okrajna in okrožna sodišča: kadar se vročitev opravi s priporočeno pošiljko, oseba, ki je poslala pošiljko, poda zapriseženo pisno izjavo ne prej kot v desetih dneh po datumu, ko je odposlala pošiljko, pri čemer predloži potrdilo o poslani pošiljki.

Višje sodišče: oseba, ki je opravila vročitev, poda zapriseženo pisno izjavo o vročitvi, ki je potreben dokaz za sodišče. V primeru poziva za začetek postopka morajo biti na navedenem pozivu v treh dneh od vročitve potrjeni podatki o vročitvi, pisna izjava o osebni vročitvi pa mora vsebovati sklic na to potrditev.

10 Kaj se zgodi, če gre kaj narobe in naslovnik ne prejme pisanja ali vročitev ni opravljena v skladu s predpisi (npr. pisanje se vroči tretji osebi)? Ali je lahko vročitev pisanja kljub temu veljavna (je na primer mogoče odpraviti kršitve predpisov) ali je treba pisanje ponovno vročiti?

Pri sodišču je mogoče vložiti zahtevek za razveljavitev vsakega sprejetega sklepa, če obvestilo o sodni obravnavi toženi stranki ni bilo zakonito vročeno.

11 Ali moram za vročitev pisanja plačati in če da, koliko?

Stroški vključujejo stroške poštne ali nagrade za zastopnika, če ga je stranka najela.

Zadnja posodobitev: 17/12/2020

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Vročitev pisanj - Grčija

1 Kaj pomeni pravni termin „vročanje pisanj“ v praksi? Zakaj so potrebna posebna pravila o „vročanju pisanj“?

„Vročitev pisanja“ je način, na katerega se pisanje izroči naslovniku, da se lahko seznanj z njegovo vsebino, v skladu z nekaterimi določbami procesnega prava, ki urejajo vročitev, način obveščanja o pisanju in potrdilo o opravljeni vročitvi.

2 Katera pisanja je treba uradno vročiti?

Med pisanja, ki jih je treba uradno vročiti, spadajo tožba, vloga za razveljavitev zamudne sodbe, pritožba, kasacijska pritožba, zahteva za revizijo sodbe, postopek tretje stranke, vloga zoper izvensodne in sodne akte, udeležba intervenientov, obvestila o sojenju in pozivi tretjim strankam k udeležbi v postopku, vloga za uvedbo začasnih ukrepov, vloga za sodno varstvo v nepravdnih postopkih, vabilo na narok in vse odločbe sodišča (končne in vmesne).

3 Kdo je pristojen za vročitev pisanj?

Vročitev je odgovornost stranke v postopku; vročitev pisanja pisno zahteva stranka ali njen zastopnik, ali na zahtevo take stranke pristojni sodnik ali, v primeru senata, predsedujoči senatu (člen 123 zakonika o civilnem postopku). Pisanje vroči sodni izvršitelj, ki ga imenuje sodišče, ki ima sedež na območju, kjer ima naslovnik stalno prebivališče ali kjer v času vročitve prebiva (člen 122.1 zakonika o civilnem postopku). Če se vročitev pisanj opravlja v pristojnosti sodišča, jo lahko opravi tudi sodni izvršitelj v kazenskih zadevah, imenovan za zadevno območje, ali častnik grške policije, pripadnik gozdarske policije ali občinski tajnik (člen 122.2, 3 zakonika o civilnem postopku). V postopkih začasne ukrepe se o kraju in času naroka obvešča z vročitvijo pisanja, ki ga izda tajništvo sodišča ter v katerem navede kraj, datum in čas naroka, ali tako, da tajništvo sodišča vabilo izda po telegrafu ali telefonu. Sodnik lahko odloči, naj se z vabilom vroči tudi kopija vloge (člen 686.4 zakonika o civilnem postopku).

4 Poizvedbe o naslovu

4.1 Ali v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah zaproseni organ v tej državi članici poskuša na lastno pobudo ugotoviti naslov naslovnika pisanj, ki jih je treba vročiti, če naslovnik ne prebiva več na naslovu, ki je znan organu proslu?

Da.

4.2 Ali imajo tuji pravosodni organi in/ali stranke v sodnih postopkih v tej državi članici dostop do registrov ali storitev, ki omogočajo ugotovitev trenutnega naslova osebe? Če da, do katerih registrov ali storitev in po katerem postopku? Ali je treba plačati takso in če da, koliko?

Ne, nimajo neposrednega dostopa, kar izhaja tudi iz Uredbe (ES) št. 1206/2001, v kateri je določeno, da morajo sodni organi med seboj sodelovati, da bi ugodili zaprosilu za izsleditev posameznika.

Opozoriti je treba tudi, da so vsi prebivalci na ozemlju Grčije prijavljeni v podatkovno zbirko vsake občine prek pristojnih registrskih uradov. Vendar pa enotna nacionalna zbirka podatkov zajema le odrasle državljane, ki so v register vpisani na podlagi osebnih izkaznic/potnih listov, zbirko podatkov pa po potrebi posodablja grške občine.

Državljanom je brezplačno dostopna le prek javnih telefonskih imenikov.

4.3 Kako organi v tej državi članici obravnavajo zaprosila, poslana na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah, ki so namenjena ugotovitvi trenutnega naslova osebe?

Zaprošeno sodišče vloži zahtevo za izsleditev posameznika na pristojni organ policije.

5 Kako se pisanja običajno vročijo v praksi? Ali obstajajo alternativni načini vročanja, ki se lahko uporabijo (razen nadomestne vročitve iz točke 7)?

Pisanje se običajno vroči z izročitvijo zadevnega pisanja v roke naslovniku (člen 127.1 zakonika o civilnem postopku), ne glede na to, kje se ta nahaja (člen 124 zakonika o civilnem postopku). Vendar pa, če ima naslovnik stalno prebivališče, trgovino, pisarno ali delavnico v kraju, kjer naj se opravi vročitev, sam ali si tak prostor deli z drugo osebo, ali če naslovnik v takem kraju dela kot zaposleni, delavec ali uslužbenec, pisanja ni mogoče vročiti drugje brez njegovega soglasja (člen 124.2 zakonika o civilnem postopku). Glede alternativnih načinov vročanja pa je mogoče, na podlagi odločb, izdanih na predlog ministra za pravosodje, preglednost in človekove pravice, pisanje vročiti tudi po pošti, telegrafu ali telefonu; taka odločba mora tudi določati, kako naj se vročitev opravi in dokazuje (člen 122.4 zakonika o civilnem postopku). Do zdaj ni bila izdana še nobena taka odločba.

6 Ali je v civilnih postopkih dovoljeno elektronsko vročanje pisanj (tj. vročanje sodnih ali izvensodnih pisanj s sredstvi elektronske telekomunikacije, kot so elektronska pošta, varna spletna aplikacija, telefaks, SMS itd.)? Če da, za katere vrste postopkov je predviden tak način vročanja? Ali obstajajo omejitve v zvezi z razpoložljivostjo/dostopnostjo takega načina vročanja pisanj glede na to, kdo je naslovnik (pravni strokovnjak, pravna oseba, družba ali drug poslovni subjekt itd.)?

Sodna pisanja je mogoče vročiti tudi elektronsko, če so opremljena z elektronskim podpisom. Sodno pisanje, ki se vroča elektronsko, se šteje za vročeno, če pošiljatelj od naslovnika prejme elektronski dokaz o prejemu, ki mora biti opremljen z naprednim elektronskim podpisom in kot tak pomeni poročilo o vročitvi (člen 122.5 zakonika o civilnem postopku). Opozoriti je treba, da je navedena možnost elektronskega vročanja sodnih pisanj odvisna od tega, ali se na predlog ministra za pravosodje, preglednost in človekove pravice izda predsedniški odlok, v katerem so določene podrobnejše zahteve, ki morajo biti izpolnjene. Poleg tega bo v skupni odločbi ministrov za finance in za pravosodje, preglednost in človekove pravice določeno tudi, kako je treba plačati in zbirati takse in koleke za sodna pisanja, ki se vročajo elektronsko.

7 Nadomestna vročitev

7.1 Ali pravo te države članice dopušča druge načine vročanja, če pisanj ni mogoče vročiti naslovniku (npr. obvestilo na domači naslov, urad sodnega izvršitelja, po pošti ali na oglasni deski)?

Če naslovnik na naslovu prebivališča ni dosegljiv, se pisanje izroči eni od oseb, ki živijo na istem naslovu, če se taka oseba zaveda svojih dejanj in če ni nasprotna stranka v postopku (člen 128.1 zakonika o civilnem postopku).

Če na naslovu ni dosegljiva nobena od oseb, navedenih v odstavku 1:

(a) se pisanje v prisotnosti priče pritrudi na vrata bivališča;

(b) najpoznejše naslednji delovni dan po pritrditvi na vrata je treba izvod pisanja, ki se izdela brezplačno, izročiti načelniku oddelka policije ali policijske postaje na območju, kjer se nahaja bivališče, v primeru odsotnosti načelnika pa dežurnemu policistu ali njegovemu namestniku ali varnostniku oddelka policije. V vseh navedenih primerih je treba izročitev pisanja zabeležiti na potrdilu o prejemu, ki se izdela brezplačno v okviru poročila o vročitvi;

(c) naslednji delovni dan mora vročevalec naslovniku po pošti poslati pisno obvestilo o vrsti vročenega pisanja, naslovu, kjer je bilo pisanje pritrjeno na vrata, datumu pritrditve pisanja, organu, ki mu je bil izročen izvod pisanja, in datumu izročitve izvoda. Dokazilo o tem, da je bilo obvestilo poslano, mora vročevalec brezplačno zabeležiti in podpisati v poročilu o vročitvi. V dokazilu mora biti naveden poštni urad, s katerega je bilo obvestilo poslano, in zaposleni, ki ga je prevzel in ki mora dokazilo tudi potrditi (člen 128.4 zakonika o civilnem postopku).

Če naslovnika ni v trgovini, pisarni ali delavnici, se pisanje izroči vodji trgovine, pisarne ali delavnice, ali enemu od partnerjev, sodelavcev, zaposlenih ali uslužbenec, če se ti zavedajo svojih dejanj in niso nasprotna stranka v postopku (člen 129.1 zakonika o civilnem postopku).

Če v trgovini, pisarni ali delavnici ni dosegljiva nobena od oseb, navedenih v odstavku 1, veljajo določbe člena 128(4) zakonika o civilnem postopku (člen 129.2 zakonika o civilnem postopku).

Če naslovnik ali osebe, navedene v členih 128 in 129, zavrnejo sprejem pisanja ali podpis poročila o vročitvi, ali če ga niso zmožne podpisati, vročevalec pisanje v prisotnosti priče pritrdi na vrata prebivališča, pisarne, trgovine ali delavnice (člen 130.1 zakonika o civilnem postopku).

Če naslovnik nima prebivališča, pisarne, trgovine ali delavnice, ali če zavrne sprejem pisanja, ali če ni zmožen podpisati poročila o vročitvi ali tak podpis zavrne, njegovo zavrnitev ali nezmožnost pa potrdi priča, ki jo v ta namen zagotovi vročevalec, se poročilo izroči osebam, navedenim v členu 128(4)(b) (člen 130.2 zakonika o civilnem postopku).

Če je naslovnik hospitaliziran ali prestaja zaporno kazen in zato z njim ni mogoče stopiti v stik, to pa potrdi vodstvo bolnišnice ali zapora, ki se navede v poročilu o vročitvi, se pisanje lahko vroči vodji bolnišnice ali zapora, ki mora pisanje izročiti naslovníku (člen 131 zakonika o civilnem postopku).

Če naslovnik služi na trgovski ladji, ki je v grškem pristanišču, če je odsoten ali zavrne sprejem pisanja, ali zavrne podpis ali ni zmožen podpisati poročila, se pisanje vroči poveljniku ladje ali njegovemu namestniku in, če je tudi taka oseba odsotna ali zavrne sprejem pisanja, se vroči vodji pristaniškega organa, ki mora obvestiti naslovníka (člen 132.1 zakonika o civilnem postopku).

Če naslovnik služi na trgovski ladji, ki ni v grškem pristanišču, se pisanje vroči na naslov njegovega prebivališča v skladu s členom 128 in, če naslovnik nima prebivališča, se vroči v skladu z določbami o vročanju pisanj osebam z neznanim prebivališčem. V vsakem primeru se pisanje vroči v pisarno lastnika ladje v Grčiji ali v pisarno ladijskega zastopnika v grškem pristanišču, če ta obstaja (člen 132.2 zakonika o civilnem postopku).

Glede naslednjih kategorij oseb, ki opravljajo aktivno službo, če je pisanje nemogoče vročiti njim ali njihovim sorodnikom ali služabnikom, ki živijo na istem stalnem prebivališču, se pisanje vroči v skladu s členom 128(3) in (4) na naslednje načine:

(a) za osebe, ki so v splošni službi v grški vojski, velja, da se pisanje vroči poveljniku enote, postaje ali agencije, ki ji naslovnik pripada. Če enota, postaja ali agencija ni znana, se pisanje vroči načelniku ustrezne zvrsti;

(b) za častnike, namestnike častnikov in mornarje v grški mornarici velja, da se pisanje vroči načelniku generalštaba mornarice;

(c) za častnike, namestnike častnikov in pilote v grških zračnih silah velja, da se pisanje vroči načelniku generalštaba zračnih sil;

(d) za častnike in namestnike častnikov grške policije in obalne straže ter policiste in pripadnike obalne straže velja, da se pisanje vroči vodji njihove službe;

(e) za osebje svetilnikov, svetil in semaforjev velja, da se pisanje vroči vodji pristaniškega organa na območju, kjer opravljajo svoje dolžnosti (člen 133.1 zakonika o civilnem postopku).

Če naslovnik živi ali ima sedež v tujini, se pisanje vroči državnemu tožilcu sodišča, pred katerim teče postopek, pred katerim se načrtuje narok, ali sodišča, ki je izdalo sodbo, ki jo je treba vročiti; v primerih, vloženi na okrožno civilno sodišče, pa državnemu tožilcu sodišča prve stopnje na območju, kjer deluje okrožno civilno sodišče. Vsa pisanja, ki se nanašajo na izvršbo, je treba vročiti državnemu tožilcu sodišča prve stopnje, v pristojnosti katerega se izvršba opravlja, vsa izvensodna pisanja pa je treba vročiti državnemu tožilcu zadnjega stalnega prebivališča ali znanega prebivališča v tujini in če takega stalnega prebivališča ali znanega prebivališča v tujini ni, se pisanje vroči državnemu tožilcu sodišča prve stopnje v glavnem mestu (člen 132.1 zakonika o civilnem postopku). Ob prejemu pisanja ga mora državni tožilec brez odlašanja posredovati ministru za zunanje zadeve, ki ga mora posredovati naslovníku (člen 134.3 zakonika o civilnem postopku).

Če naslov prebivališča ali točen domači naslov naslovníka ni znan, veljajo določbe člena 134(1), povzetek vročenega sodnega pisanja pa je treba hkrati objaviti tudi v dveh dnevnihih časopisih, od katerih mora eden izhajati v Atenah, drugi pa v kraju, kjer ima sodišče sedež, ali po priporočilu državnega tožilca, ki mu je bil povzeteek sodnega pisanja vročen, v dveh dnevnihih časopisih, ki oba izhajata v Atenah. Povzeteek mora pripraviti in podpisati vročevalec, ki mora navesti polna imena strank v postopku, vrsto sodnega pisanja, ki se vroča, ustrezno zahtevo in v primeru sodbe njen izrek, sodišče, pred katerim teče postopek ali pred katerim se načrtuje narok, ali uradnika, ki ga mora opraviti, če je naslovnik vabljen, naj se udeleži postopka, ali pozvan k izvedbi določenega dejanja, pa tudi kraj in čas naroka in vrsto dejanja (člen 135.1 zakonika o civilnem postopku). Zgoraj navedeno velja tudi, če ministrstvo za zunanje zadeve potrdi, da pisanja ni mogoče poslati osebi, ki prebiva ali ima sedež v tujini (člen 135.3 zakonika o civilnem postopku).

Če so pisarne ali trgovine, navedene v členih 128(4)(b), 131, 132 in 133, zaprte ali če v teh členih navedeni organi ali osebe zavrnejo sprejem pisanja ali podpis poročila o vročitvi, vročevalec pripravi ustrezno poročilo in pisanje izroči državnemu tožilcu sodišča prve stopnje, v pristojnosti katerega je kraj vročitve, državni tožilec pa nato pisanje pošlje osebi, ki je zavrnila sprejem pisanja ali podpis poročila.

7.2 Kdaj se pri uporabi drugih načinov šteje, da so pisanja vročena?

Če je bil za osebo, ki je hospitalizirana ali prestaja zaporno kazen, mornarja, vojaka ali osebo, ki prebiva v tujini, uporabljen predvideni način vročanja iz točke 7.1, se šteje, da je pisanje vročeno takoj, ko je izročeno organom ali navedenim osebam, ne glede na to, kdaj je bilo poslano in prejeto (člen 136.1 zakonika o civilnem postopku).

Če je bil za osebo, ki ni bila dosegljiva na naslovu svojega stalnega prebivališča, tam pa prav tako ni bila dosegljiva nobena odrasla oseba, ki prebiva na istem naslovu, uporabljen predvideni način vročanja iz točke 7.1, se šteje, da je pisanje vročeno, ko je pritrjeno na vrata naslovníkovega stalnega prebivališča, pod pogojem, da so izpolnjene vse zahteve iz točke 7.1 glede načina vročanja (npr. vročitev pisanja načelniku oddelka policije in pošiljanje ustreznega pisnega obvestila).

7.3 Če je drug način vročanja oddaja pisanja na določeno mesto (npr. na pošto), kako je naslovnik obveščen o taki oddaji?

Kot je navedeno v točki 7.1, če je bil za osebo, ki ni bila dosegljiva na naslovu svojega stalnega prebivališča, tam pa prav tako ni bila dosegljiva nobena odrasla oseba, ki prebiva na istem naslovu, uporabljen predvideni način vročanja, se po tem, ko je bilo pisanje, ki se vroča, pritrjeno na vrata stalnega prebivališča naslovníka, in po tem, ko se izvod pisanja izroči načelniku oddelka policije, naslovníku po pošti pošlje pisno obvestilo, v katerem se navedejo vrsta pisanja, ki se vroča, naslov stalnega prebivališča, kjer je bilo pisanje pritrjeno, datum, ko je bilo pisanje pritrjeno, organ, ki mu je bilo pisanje izročeno, in datum take izročitve.

7.4 Kakšne so posledice, če naslovnik zavrne sprejem pisanj? Ali se šteje, da je vročitev pisanj opravljena, če je bil sprejem zavrnjen nezakonito?

Kot je navedeno v točki 7.1, če naslovnik zavrne sprejem pisanja ali podpis poročila o vročitvi, vročevalec pisanje v prisotnosti priče pritrdi na vrata prebivališča, pisarne, trgovine ali delavnice. Ob pritržitvi na vrata se šteje, da je bilo pisanje vročeno.

8 Vročanje pisanj iz tujine z uporabo poštnih storitev (člen 14 uredbe o vročanju)

8.1 Če izvajalec poštnih storitev vroči pisanje, poslano iz tujine, naslovníku v tej državi članici v primeru, ko je potrebna vročilnica (člen 14 uredbe o vročanju), ali mora pisanje vročiti naslovníku osebno ali sme v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk pisanje vročiti drugi osebi na istem naslovu?

V takem primeru izvajalec poštnih storitev izroči pisanje zgolj naslovníku osebno.

8.2 Kako se v skladu s pravili o dostavljanju poštnih pošiljk v tej državi članici vročijo pisanja iz tujine na podlagi člena 14 Uredbe št. 1393/2007, če pošiljke zaradi odsotnosti ni mogoče vročiti na naslovu za dostavo niti naslovníku niti kateri koli drugi osebi, pooblaščen za prevzem poštnih pošiljk (če je to v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk mogoče – glej zgoraj)?

V takem primeru izvajalec poštnih storitev obvesti nedosegljivega naslovníka, da lahko pisanje v določenem roku prevzame na poštnem uradu.

8.3 Ali obstaja določen rok za dvig pošiljk na pošti, preden se pošljejo nazaj kot nedostavljene? Če da, kako je naslovnik obveščen, da ga na pošti čaka pošiljka?

Glej odgovor v točki 8.2.

9 Ali obstaja pisno dokazilo o vročitvi pisanja?

Vročevalec pripravi poročilo, ki mora vsebovati (a) naročilo vročitve, (b) jasen opis pisanja, ki se vroča, in zadevnih oseb, (c) datum in čas vročitve, (d) osebo, ki ji je bilo pisanje vročeno, ter, v primeru odsotnosti ali zavrnitve naslovnika ali oseb, navedenih v členih 128 do 135 in členu 138, način vročitve (člen 139.1 zakonika o civilnem postopku).

Poročilo morata podpisati vročevalec in oseba, ki pisanje prejme, če ta to zavrne ali ni zmožna podpisati poročila, pa priča, zaprosena za ta namen (člen 139.2 zakonika o civilnem postopku).

Vročevalec datum in čas vročitve zabeleži na vročenem pisanju in ga podpiše. To potrjuje se uporablja kot dokaz, ki ga lahko uporabi oseba, ki ji je bilo pisanje vročeno. Če se navedbe na poročilu o vročitvi in na takem potrdilu ne ujemajo, prevlada poročilo o vročitvi (člen 139.3 zakonika o civilnem postopku). Poročilo iz člena 139 se izdela v dveh izvirkih, eden se izroči osebi, ki je naročila vročitev, drugega pa brezplačno obdrži vročevalec. Vročevalec o vročitvi napravi kratek zaznamek v posebno knjigo, ki jo vodi (člen 140.1 zakonika o civilnem postopku).

Na zahtevo mora sodni izvršitelj predložiti kopije izvirkov dokumentov, ki jih hrani v svojem spisu, osebi, ki je zahtevala vročitev, in naslovniku ter vsakomur, ki ima do tega upravičen interes, če je to z zaznamkom, izdanim na zahtevo, odobril predsedujoči sodnik sodišča prve stopnje, ki ima sedež na območju, kjer je bila vročitev opravljena (člen 140.2 zakonika o civilnem postopku).

10 Kaj se zgodi, če gre kaj narobe in naslovnik ne prejme pisanja ali vročitev ni opravljena v skladu s predpisi (npr. pisanje se vroči tretji osebi)? Ali je lahko vročitev pisanja kljub temu veljavna (je na primer mogoče odpraviti kršitve predpisov) ali je treba pisanje ponovno vročiti?

Če je stranka v postopku zamudila rok zaradi višje sile ali zaradi goljufije nasprotnne stranke (npr. neveljavna vročitev sodnega izvršitelja ali če oseba, ki je pisanje prejela, stranke o tem namenoma ni obvestila), ima pravico zahtevati vrnitev v prejšnje stanje (člen 152.1 zakonika o civilnem postopku) v roku 30 dni od datuma, ko je višja sila prenehala, ali od datuma, ko je izvedela za goljufijo nasprotnne stranke (člen 153 zakonika o civilnem postopku).

Če oseba, zoper katero je bila izdana zamudna sodba, sploh ni bila vabljen ali ni bila vabljen zakonito ali v roku, ima pravico do odprave zamudne sodbe v 15 dneh od vročitve sodbe, če prebiva v Grčiji, ali v 60 dneh od zadnje objave povzetka poročila o vročitvi sodbe v skladu s členom 135(1), če njeno prebivališče ni znano ali če prebiva v tujini (členi 501, 503.1, 2 zakonika o civilnem postopku).

Če je stranka postopka nasprotno stranko vabila tako, da je trdila, da prebivališče nasprotnne stranke ni znano, čeprav je njeno prebivališče poznala, ima nasprotna stranka, če se postopek konča v celoti ali delno v njeno škodo, pravico zahtevati revizijo izdane sodbe v 60 dneh, če prebiva v Grčiji, ali v 120 dneh od vročitve izpodbijane sodbe, če njeno prebivališče ni znano ali če prebiva v tujini, ali v treh letih od izdaje izpodbijane sodbe, če je pravnomočna ali je ni mogoče več spremeniti, drugače pa od dne, ko je postala pravnomočna, če sodba sploh ni bila vročena (členi 538, 544.9, 545.1, 2, 3, 5 zakonika o civilnem postopku).

11 Ali moram za vročitev pisanja plačati in če da, koliko?

Stroške vročitve vnaprej plača oseba, ki vročitev naroča (člen 173.1, 3 zakonika o civilnem postopku).

Stranka, v katere škodo se postopek konča, mora te stroške poravnati (člena 176, 189.1 zakonika o civilnem postopku). Višina takse je odvisna od načina in vrste vročitve. Najnižji znesek stroškov vročitve je 23,00 EUR, če se pisanje vroča osebi, ki živi ali prebiva na območju, kjer ima sodni izvršitelj sedež.

Zadnja posodobitev: 16/12/2016

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirkov, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Izvirna jezikovna različica te strani je bila pred kratkim spremenjena. To jezikovno različico trenutno prevajajo naši prevajalci.

Opozarjamo, da so že na voljo naslednje jezikovne različice.

Vročitev pisanj - Španija

1 Kaj pomeni pravni termin „vročanje pisanj“ v praksi? Zakaj so potrebna posebna pravila o „vročanju pisanj“?

„Vročanje pisanj“ pomeni posredovanje pisanj.

Posebna pravila, ki urejajo vročanje pisanj, določajo potrebne pogoje za zanesljivo predložitev sodnih ali izvensodnih pisanj ter čas, kraj, način in osebo, ki se ji pisanje predloži, in sicer tako v postopku (sodna pisanja) kot izven postopka (izvensodna pisanja).

2 Katera pisanja je treba uradno vročiti?

Procesne odločbe, izdane v sodnem postopku, morajo uradno vročiti podporni uradi pravosodne uprave (*oficinas judiciales*) (sodišča in skupna središča za posredovanje pisanj (*Servicios Comunes Procesales de Actos de Comunicación*)).

Sodna pisanja so:

1. obvestila, kadar se z njimi obvešča o odločbi ali postopku;
2. odredbe, ki od naslovnika zahtevajo, da se zglasi na sodišču in v določenem roku opravi določeno dejanje;
3. vabila, v katerih je določen kraj, datum in čas, ko se mora naslovnik zglasiti na sodišču in opraviti določeno dejanje;
4. odredbe, s katerimi se naslovniku v skladu z zakonom naroča, naj opravi določeno dejanje ali se ga vzdrži;
5. odredbe, s katerimi se zahteva izdaja potrdil ali dokazil ali izvedba drugega dejanja, za katerega so pristojni sodni tajniki, notarji ali sodni uradniki;
6. sporočila, namenjena izvensodnim organom in uradnikom.

Vsako pisanje, ki ga sodišče med postopkom prejme od strank, tretjih oseb na zahtevo sodišča, ali izvedencev, ki jih je imenovalo sodišče, je treba uradno vročiti.

Prav tako je treba uradno vročiti izvensodna pisanja (npr. notarske listine), kot jih je Sodišče Evropske unije opredelilo v zadevi C-223/14 (Tecom Mican), kar velja tudi izven sodnega postopka, kot je Sodišče EU odločilo v zadevi C-14/08 (Roda Golf).

3 Kdo je pristojen za vročitev pisanj?

Vročanje pisanj poteka pod vodstvom sodnega uradnika (*Ltrado de la Administración de Justicia* (do leta 2015 se je imenoval *Secretario Judicial*)) vsakega sodišča, ki je odgovoren za ustrezno organizacijo vročanja pisanj.

4 Poizvedbe o naslovu

4.1 Ali v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah zaproseni organ v tej državi članici poskuša na lastno pobudo ugotoviti naslov naslovnika pisanj, ki jih je treba vročiti, če naslovnik ne prebiva več na naslovu, ki je znan organu prosilcu?

Ne, organ prosilec mora zaprositi za poizvedbo o naslovu naslovnika, tako da izpolni standardni obrazec iz Uredbe (ES) št. 1206/2001.

4.2 Ali imajo tuji pravosodni organi in/ali stranke v sodnih postopkih v tej državi članici dostop do registrov ali storitev, ki omogočajo ugotovitev trenutnega naslova osebe? Če da, do katerih registrov ali storitev in po katerem postopku? Ali je treba plačati takso in če da, koliko?

V Španiji tak javno dostopen register ne obstaja. Vendar imajo španska sodišča na voljo več podatkovnih zbirk z omejenim dostopom (omrežje *Punto Neutro Judicial*), v katerih lahko poizvejo o naslovu in premoženju osebe, če zato obstaja ustrezen razlog. Če pravosodni organ torej ne pozna naslova fizične ali pravne osebe, ki ji je treba vročiti pisanje, mora zaprositi za poizvedbo v podatkovnih zbirkah, ki so dostopne sodiščem.

Pri tem mora sporočiti podatke s španske osebne izkaznice ali davčne podatke osebe, na katero se poizvedba nanaša, ali njeno identifikacijsko številko, ki ji je bila dodeljena kot tujemu državljanu, ki prebiva v Španiji. Če zadevna oseba nima takega španskega osebnega dokumenta, mora organ poleg imena in priimka osebe predložiti še druge podatke, na primer številko potnega lista, datum rojstva ali državljanstvo, saj v nasprotnem primeru poizvedba morda ne bo uspešna. Za tako poizvedbo ni treba plačati takse.

Poleg tega lahko stranke za ugotovitev naslova uporabijo druge javne registre. Za dostop do takih registrov se plača taksa, katere znesek je odvisen od podatkov, ki se zahtevajo.

4.3 Kako organi v tej državi članici obravnavajo zaprosila, poslana na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah, ki so namenjena ugotovitvi trenutnega naslova osebe?

Ko pristojni španski organ prejme obrazec A, kot je določen v Uredbi Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001, z zaprosilom za ugotovitev trenutnega naslova osebe, podporni urad pravosodne uprave pregleda podatkovne zbirke, ki vsebujejo podatke o naslovih fizičnih in pravnih oseb.

Če je navedenemu obrazcu priloženo zaprosilo za vročitev pisanja na podlagi Uredbe (ES) št. 1393/2007 in se ob poizvedbi naslova izkaže, da španski organ nima krajevne pristojnosti za vročitev takega pisanja, mora v skladu s členom 6(4) Uredbe zaprosilo poslati pristojnemu organu za sprejem in o tem s standardnim obrazcem obvestiti organ za pošiljanje.

5 Kako se pisanja običajno vročijo v praksi? Ali obstajajo alternativni načini vročanja, ki se lahko uporabijo (razen nadomestne vročitve iz točke 7)?

Pod vodstvom sodnega uradnika (*Letrado de la Administración de Justicia*) se lahko pisanja vročijo na katerega koli od naslednjih načinov:

1. po procesnem pooblaščenca (*procurador*), če je pisanje naslovljeno na osebo, ki jo ta pooblaščenec zastopa v postopku;
2. po pošti, telegramu, elektronski pošti ali z drugimi elektronskimi sredstvi, ki zagotavljajo zanesljivo potrdilo o prejemu, datumu in času prejema ter vsebini vročenega pisanja;
3. z osebno vročitvijo izvoda dobesednega zapisa odločbe, o kateri mora biti naslovnik obveščen, ali odredbe sodišča ali sodnega uradnika, ali poziva oziroma odredbe za izvedbo določenega dejanja;
4. vsekakor pa s sredstvi za oddaljen dostop po osebju španske pravosodne službe (*Administración de Justicia*), če naslovnik ni pooblastil procesnega pooblaščenca in v zadevi sodelujejo državno tožilstvo (*Ministerio Fiscal*), državna pravna služba (*Abogacía del Estado*), pravni svetovalci v španskem parlamentu in zakonodajnih zborih (*Letrados de las Cortes Generales y de las Asambleas Legislativas*) ali pravna služba oddelka za socialno varnost (*Servicio Jurídico de la Administración de la Seguridad Social*), drugi vladni oddelki avtonomnih skupnosti ali lokalni organi.

Pisanje se šteje za zakonito vročeno, če potrdilo o vročitvi vsebuje zadostne dokaze, da je bilo zadevno pisanje izročeno zadevni osebi na domačem naslovu, na elektronski naslov, določen v tak namen, po elektronskem portalu za obveščanje ali s katerimi koli sredstvi za oddaljen dostop ali elektronskimi sredstvi, ki jih izbere naslovnik.

6 Ali je v civilnih postopkih dovoljeno elektronsko vročanje pisanj (tj. vročanje sodnih ali izvensodnih pisanj s sredstvi elektronske telekomunikacije, kot so elektronska pošta, varna spletna aplikacija, telefaks, SMS itd.)? Če da, za katere vrste postopkov je predviden tak način vročanja? Ali obstajajo omejitve v zvezi z razpoložljivostjo/dostopnostjo takega načina vročanja pisanj glede na to, kdo je naslovnik (pravni strokovnjak, pravna oseba, družba ali drug poslovni subjekt itd.)?

Elektronske sodne datoteke se v Španiji uvajajo na podlagi zakona št. 18/2011 z dne 5. julija 2011, ki ureja uporabo informacijskih in komunikacijskih tehnologij v pravosodni službi.

Za izvajanje tega se lahko zainteresirane stranke prijavijo k postopkom obveščanja v elektronskih sodnih dvoranah (*Sedes Judiciales Electrónicas*).

V skladu s členom 273(3) zakona o civilnem postopku morajo vsi strokovnjaki v pravosodnem sektorju uporabljati sisteme na daljavo ali elektronske sisteme, ki jih vodi pravosodna služba, za predložitev pisanj (o začetku postopka ali drugih pisanj) in drugih pisanj na način, ki zagotavlja pristnost predložitve ter zanesljivo in popolno potrdilo o predložitvi in prejemu teh pisanj ter datumu predložitve in prejema. V vsakem primeru morajo pri komuniciranju s pravosodno službo elektronska sredstva uporabljati vsaj naslednji subjekti:

- a) pravne osebe;
- b) subjekti brez pravne osebnosti;
- c) strokovnjaki, ki delajo na področjih, ki zahtevajo registracijo v poklicni organizaciji, za vse formalnosti in dejanja, ki jih izvajajo s pravosodno službo pri opravljanju svojih poklicnih dejavnosti;
- d) notarji in registratorji;
- e) zastopniki zainteresirane stranke, ki mora elektronsko poslovati s pravosodno službo;
- f) uradniki v javni upravi za vsa dejanja in ukrepe, ki jih izvajajo zaradi svojega položaja.

7 Nadomestna vročitve

7.1 Ali pravo te države članice dopušča druge načine vročanja, če pisanj ni mogoče vročiti naslovníku (npr. obvestilo na domači naslov, urad sodnega izvršitelja, po pošti ali na oglasni deski)?

Kadar je treba izvod odločbe ali vabilo poslati s priporočeno pošto ali telegramom s povratnico ali na drug podoben način, ki omogoča pridobitev zanesljivega potrdila o vročitvi, datumu vročitve in vsebini pisanja, ki je bilo vročeno, mora sodni uradnik v spis zabeležiti podatke o pošiljanju pisanja in njegovi vsebini ter, če je ustrezno, priložiti povratnico, drugo potrdilo o vročitvi ali potrdilo procesnega pooblaščenca, iz katerega izhaja, da je vročitev opravil.

Vročitev z (javno) objavo lahko v Španiji odredi le pravosodni organ, ki je pristojen za izdajo odločbe v postopku v glavni stvari, če vročitev ni bila uspešna na naslovih, opredeljenih s poizvedbo o naslovu osebe, ki ji je pisanje treba vročiti (člen 164 zakona o civilnem postopku). Sodni uradnik kot organ za sprejem zaprosila za vročitev na podlagi Uredbe (ES) št. 1393/2007 torej ne sme določiti vročitve z (javno) objavo, saj ne odloča v postopku v glavni stvari, ampak zagotavlja zgolj pravosodno pomoč.

7.2 Kdaj se pri uporabi drugih načinov šteje, da so pisanja vročena?

Pisanje se šteje za vročeno, če so izpolnjene zakonske zahteve glede vsakega možnega načina vročanja.

Vsekakor pa se uporabi način, ki omogoča, da se v spis vložijo zanesljivo potrdilo o prejemu vročenega pisanja, datumu in času prejema ter vsebini pisanja.

Kadar je treba izvod odločbe ali vabilo poslati s priporočeno pošto ali telegramom s povratnico ali na drug podoben način, ki omogoča pridobitev zanesljivega potrdila o vročitvi, datumu vročitve in vsebini pisanja, ki je bilo vročeno, mora sodni uradnik v spis zabeležiti podatke o pošiljanju pisanja in njegovi vsebini ter, če je ustrezno, priložiti povratnico, drugo potrdilo o vročitvi ali potrdilo procesnega pooblaščenca, iz katerega izhaja, da je vročitev opravil.

7.3 Če je drug način vročanja oddaja pisanja na določeno mesto (npr. na pošto), kako je naslovnik obveščen o taki oddaji?

Če obvestila ali pisanja ni mogoče vročiti po pošti, izvajalec poštних storitev pusti naslovniku obvestilo, da mu je bil poslan dopis ali pisanje, ki ga lahko na določenem poštnem uradu prevzame v določenem roku.

Če so vročitev poskušali opraviti uradniki podpornega urada pravosodne uprave, v hišnem predalčniku naslovnika pustijo obvestilo o tem, v katerem roku lahko pisanje prevzame na sodišču.

Če naslovnik prebiva v sodnem okraju sodišča in zadevno pisanje ne zahteva zastopanja po pravnem zastopniku ali samozastopanja v postopku, se mu lahko na kateri koli način, naveden v prvem odstavku, pošlje obvestilo o odredbi, s katero se od njega zahteva, naj se zgleda na sodišču, da bo obveščen o sodni odločbi ali drugem postopkovnem ukrepu, da se izda odredba ali da se izroči pisanje.

V obvestilu mora biti podrobno navedeno, zakaj naj se naslovnik zgleda na sodišču ter na kateri postopek in zadevo se odredba nanaša; obvestilo mora vsebovati tudi opozorilo naslovniku, da se bo, če se ob navedenem času ne bo zgledal na sodišču in za to ne bo imel upravičenega razloga, štelo, da je bil obveščen oziroma da je bilo pisanje izročeno.

7.4 Kakšne so posledice, če naslovnik zavrne sprejem pisanj? Ali se šteje, da je vročitev pisanj opravljena, če je bil sprejem zavrnjen nezakonito?

Če naslovnik brez upravičenega razloga zavrne sprejem pisanja, se šteje, da mu je bilo pisanje vročeno in da ima enake učinke, kot če bi bilo vročeno, pri čemer različni procesni roki začnejo teči naslednji dan po zavrnitvi (člen 161(2) zakona o civilnem postopku (*la Ley de Enjuiciamiento Civil*)).

8 Vročanje pisanj iz tujine z uporabo poštних storitev (člen 14 uredbe o vročanju)

8.1 Če izvajalec poštних storitev vroči pisanje, poslano iz tujine, naslovniku v tej državi članici v primeru, ko je potrebna vročilnica (člen 14 uredbe o vročanju), ali mora pisanje vročiti naslovniku osebno ali sme v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštних pošiljk pisanje vročiti drugi osebi na istem naslovu?

V skladu z zakonom je treba poštne pošiljke izročiti naslovniku ali osebi, ki jo je pooblastil, ali jih pustiti v poštnem predalu ali domačem hišnem predalčniku, odvisno od vrste pošiljke. Šteje se, da je naslovnik osebo na svojem domačem naslovu pooblastil za sprejem poštних pošiljk, če taka oseba izkaže svojo istovetnost in prevzame odgovornost za prevzeto pošiljko, vendar pa to ne velja, če taka oseba temu izrecno nasprotuje.

8.2 Kako se v skladu s pravili o dostavljanju poštних pošiljk v tej državi članici vročijo pisanja iz tujine na podlagi člena 14 Uredbe št. 1393/2007, če pošiljke zaradi odsotnosti ni mogoče vročiti na naslovu za dostavo niti naslovniku niti kateri koli drugi osebi, pooblaščen za prevzem poštних pošiljk (če je to v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštних pošiljk mogoče – glej zgoraj)?

V zakonu mora biti določeno, kako ravnati, kadar poštних pošiljk iz katerega koli razloga ni mogoče izročiti naslovniku ali vrniti pošiljatelj. V takem predpisu bo določen postopek ugotavljanja naslovnikovega naslova, izvora in destinacije pošiljk, zaslišanje pošiljatelja ali vabilo pošiljatelju na sodišče terčasna hramba, prevzem in uničenje pošiljk.

8.3 Ali obstaja določen rok za dvig pošiljk na pošti, preden se pošljejo nazaj kot nedostavljene? Če da, kako je naslovnik obveščen, da ga na pošti čaka pošiljka?

Poštni uslužbenec naslovniku pusti obvestilo, da lahko v določenem roku na določenem poštnem uradu prevzame pošiljko. Če naslovnik pošiljke v navedenem roku ne prevzame, se to zabeleži in pošiljka se vrne pošiljatelj.

9 Ali obstaja pisno dokazilo o vročitvi pisanja?

Domneva se, da pooblaščen izvajalec poštних storitev pri razpošiljanju, dostavi in prevzemu pisanj upravnih in sodnih organov, ob zavrnitvi sprejema ali kadar je vročitev nemogoče opraviti, fizično ali na daljavo, ravna pošteno in zanesljivo.

Osebna vročitev po sodnem osebju se zabeleži v pisnem potrdilu, v katerem sodni uradnik navede izid vročitve. Če je mogoče vročitev opraviti naslovniku samemu, mora potrdilo o vročitvi vsebovati podpis naslovnika ali navedbo o njegovi zavrnitvi podpisa prejema in obvestilo, da se šteje, da mu je bilo pisanje vročeno (glej vprašanje 7.4).

V členu 160(3) zakona o civilnem postopku je določeno, da če se poskus vročitve opravlja na naslovnikovem domačem naslovu, kot je v davčne namene naveden v občinskem registru naslovov ali v katerem koli drugem uradnem registru ali objavi trgovskega združenja, ali če se poskus vročitve opravlja v stanovanju ali drugih prostorih, ki jih ima toženec v najemu, naslovnik pa tam ni dosegljiv, se lahko pisanje v zaprti kuverti vroči kateremu koli zaposlenemu, družinskemu članu ali osebi, s katero naslovnik živi ter ki je starejša od 14 let in je dosegljiva na naslovu, ali skrbniku stavbe, če ta obstaja; v vseh navedenih primerih mora vročevalec prejemnika obvestiti, da mora izvod odločbe ali vabilo izročiti osebi, na katero je naslovljeno, ali tako osebo obvestiti o pisanju, če ve, kje je naslovnik, ter prejemnika opozoriti na odgovornost varovanja naslovnikovih podatkov.

Če je pisanje naslovljeno na naslov, na katerem naslovnik dela zgolj občasno, se, če je naslovnik odsoten, vroči osebi, ki izjavi, da naslovnika pozna, če pa obstaja oddelek, pristojen za sprejem pisanj ali predmetov, pa osebi, ki vodi tak oddelek; v takem primeru mora vročevalec prejemnika obvestiti v skladu s predhodnim odstavkom.

V potrdilu o vročitvi se navede ime naslovnika pisanja, datum in čas neuspelega poskusa vročitve na domu, ime osebe, ki prevzame izvod odločbe ali vabilo in njeno razmerje do naslovnika, pri čemer se šteje, da je pisanje, ki je tako vročeno, veljavno vročeno.

10 Kaj se zgodi, če gre kaj narobe in naslovnik ne prejme pisanja ali vročitev ni opravljena v skladu s predpisi (npr. pisanje se vroči tretji osebi)? Ali je lahko vročitev pisanja kljub temu veljavna (je na primer mogoče odpraviti kršitve predpisov) ali je treba pisanje ponovno vročiti?

Vročitev, ki ni opravljena v skladu z zakonom, je neveljavna, saj lahko zadevna oseba ostane brez ustrezne obrambe. V skladu s sodno prakso Sodišča Evropske unije (C-354/15, Henderson) velja, da če pisanju ni priložen prevod bodisi v jeziku, ki ga tožena stranka razume, bodisi v uradnem jeziku zaprosene države članice ali, če je v tej državi članici več uradnih jezikov, v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov kraja, kjer je treba opraviti vročitev, ali če se standardni obrazec iz Priloge II k navedeni uredbi ne posreduje toženi stranki, je treba tako opustitev popraviti v skladu z navedeno uredbo, tako da se zadevni stranki pošlje standardni obrazec iz Priloge II k navedeni uredbi.

11 Ali moram za vročitev pisanja plačati in če da, koliko?

Če vročitev opravi sodišče, podporni urad pravosodne uprave ali skupno središče za vročanje, stroške vročitve nosi zadevni pravosodni organ, pri čemer osebi, ki naroči vročitev, ni treba plačati nobene takse.

Zadnja posodobitev: 23/04/2021

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Izvirna jezikovna različica te strani je bila pred kratkim spremenjena. To jezikovno različico trenutno prevajajo naši prevajalci.

Vročitev pisanj - Francija

1 Kaj pomeni pravni termin „vročanje pisanj“ v praksi? Zakaj so potrebna posebna pravila o „vročanju pisanj“?

Vročitev po sodnem izvršitelju (v francoščini *signification*) je oblika vročanja.

Člen 651 zakonika o civilnem postopku določa, da se „[zadevne osebe [...] seznanijo s pisanji tako, da se jim ta vročijo“.

Vročitev se lahko opravi po sodnem izvršitelju (*signification*) (odstavek 2) ali kot navadna vročitev brez posredovanja sodnega izvršitelja.

Pravilnost vročitve je odvisna od upoštevanja strogih splošnih pogojev glede dovoljenih dni in ur ter formalnih pogojev, ki so določeni v členu 653 in naslednjih zakonika o civilnem postopku.

Povezava do določb zakonika o civilnem postopku v zvezi z vročanjem: kliknite [TUKAJ](#)

2 Katera pisanja je treba uradno vročiti?

Nasprotno stranko je treba seznaniti z vsemi pomembnimi pisanji v postopku. Procesno pisanje je pisanje, ki omogoča začetek sodnega postopka, zagotavlja njegov potek, začasno prekinitev ali ustavitev ali s katerim se zahteva izvršitev sodne odločbe (npr. sodni poziv, predlog, odgovor, vročitev sodne odločbe).

V zakoniku o civilnem postopku je sprejeta mešana ureditev vročanja procesnih pisanj: vročitev je mogoče vedno opraviti po sodnem izvršitelju (člen 651(3) zakonika o civilnem postopku), tudi če je z zakonom predvidena v drugi obliki. Nasprotno pa v primeru, ko je vročitev po sodnem izvršitelju predpisana z zakonom, uporaba drugega načina ni pravilna.

3 Kdo je pristojen za vročitev pisanj?

Monopol pri vročanju imajo sodni izvršitelji, saj so edini pooblaščen za opravljanje vročitev. Pri izvajanju monopola jim lahko pomagajo sodno zapriseženi uradniki, za katere ostanejo civilno odgovorni.

Navadno vročanje pisanj lahko opravlja kdor koli, pri čemer mora na dokument o vročitvi navesti svoje ime in priimek oziroma naziv ali firmo ter naslov stalnega prebivališča ali sedeža (člen 665 zakonika o civilnem postopku). Za vročitev lahko poskrbi tudi tajništvo sodišča (v nekaterih primerih za poziv na obravnavo ali vročitev sodne odločbe).

4 Poizvedbe o naslovu

4.1 Ali v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah zaproseni organ v tej državi članici poskuša na lastno pobudo ugotoviti naslov naslovnika pisanj, ki jih je treba vročiti, če naslovnik ne prebiva več na naslovu, ki je znan organu proslu?

Kadar je francoski organ (državno tožilstvo ali sodni izvršitelj) pozvan k vročitvi pisanja iz tujine in se ugotovi, da oseba ne prebiva več na navedenem naslovu, mora ta organ storiti vse potrebno, da najde pravilen naslov stalnega prebivališča zadevne osebe.

Državno tožilstvo ima v ta namen dostop do različnih registrov, zlasti s področja socialne varnosti. Informacije, ki se lahko sporočijo, so dolžnikov naslov, naslov njegovega delodajalca in organizacije, pri katerih ima dolжник odprt račun, brez kakršnih koli drugih podatkov.

Poleg tega je [členom L. 152-1 zakonika o izvršilnih postopkih v civilnih zadevah](#) v okviru izvršilnega postopka v civilnih zadevah urejen neposreden dostop sodnih izvršiteljev do podatkov pri upravah ali službah države in javnih skupnosti ter podjetij in organizacij, ki so pod nadzorom upravnega organa.

4.2 Ali imajo tuji pravosodni organi in/ali stranke v sodnih postopkih v tej državi članici dostop do registrov ali storitev, ki omogočajo ugotovitev trenutnega naslova osebe? Če da, do katerih registrov ali storitev in po katerem postopku? Ali je treba plačati takso in če da, koliko?

Tuji pravosodni organi ali stranke v sodnem postopku razen do javno dostopnih informacij (npr. telefonskega imenika) nimajo dostopa do registrov z osebni podatki, kot je naslov dolžnika.

Tak dostop je v francoskem pravu mogoče zagotoviti le v okviru izvršilnega postopka v civilnih zadevah ali v okviru sodnega postopka po sklepu sodišča (glej vprašanje 1.3.).

4.3 Kako organi v tej državi članici obravnavajo zaprosila, poslana na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah, ki so namenjena ugotovitvi trenutnega naslova osebe?

Na podlagi nobene določbe zakonika o civilnem postopku ni mogoče prepovedati uporabe Uredbe št. 1206/2001, da se poišče naslov osebe. Vendar je treba z navedeno uredbo upoštevati določbe tega zakonika. V francoskem pravu civilni sodnik nima neposrednega dostopa do registrov prebivalstva kot v drugih državah članicah. Zato bi si bilo mogoče uporabo Uredbe št. 1206/2001 zamisliti v primeru, ko bi tretja oseba imela dokument, v katerem je naveden naslov zadevne osebe. V tem primeru bi lahko sodnik v skladu z določbami člena 138 in naslednjih zakonika o civilnem postopku tej tretji osebi odredil predložitev zadevnega dokumenta, pri čemer bi bilo pojasnjeno, da lahko ta tretja oseba uveljavlja legitimni zadržek (npr. poklicno skrivnost odvetnika).

5 Kako se pisanja običajno vročijo v praksi? Ali obstajajo alternativni načini vročanja, ki se lahko uporabijo (razen nadomestne vročitve iz točke 7)?

Navadna vročitev se opravi s pošiljanjem v zaprti kuverti (člen 667 zakonika o civilnem postopku) po pošti ali z osebno vročitvijo z vročilnico ali podpisom. Vsebovati mora popolno navedbo priimka in imena oziroma naziva ali firme pošiljatelja ter njegovega stalnega prebivališča ali sedeža. Nujno je, da je na dokumentu o vročitvi naveden naslovnik osebno (člen 665 zakonika o civilnem postopku). Vse te različne navedbe so obvezne, sicer je vročitev nična (člen 693 zakonika o civilnem postopku).

Kadar je naslovnik fizična oseba, se vročitev opravi na naslovu njegovega stalnega prebivališča ali na katerem koli kraju, če gre za osebno vročitev, ali na naslovu za vročanje, če je to dovoljeno ali predpisano z zakonom. Če je naslovnik pravna oseba, se vročitev opravi na njenem sedežu ali z osebno vročitvijo enemu od njenih članov, ki je za to pooblaščen.

Za naročnika vročitve se upošteva datum pošiljanja pisma, naveden na poštnem žigu urada pošiljatelja. Za naslovnika vročitve se upošteva datum prejema pisma. V primeru priporočenega pisma z vročilnico se upošteva datum, ki ga poštna služba navede ob izročitvi pisma naslovniku.

Vročanje med odvetniki se opravi, kadar mora odvetnik vročiti akt drugemu odvetniku (členi od 671 do 673 zakonika o civilnem postopku). Vedno se opravi na sodišču, in sicer na dva načina: z vročitvijo po sodnem izvršitelju (ta žigosa in podpiše pisanje in njegovo kopijo) ali neposredno vročitvijo (ki se opravi z izročitvijo pisanja v dveh izvodih odvetniku, ki je njegov naslovnik, tako da se datiran in vidiran izvod vrne vročevalcu).

Vročitve po sodnem izvršitelju sodni izvršitelji opravljajo na območju pristojnosti okrožnega sodišča v kraju, kjer je njihov urad. V praksi je vročanje zunaj delovnih dni ter pred šesto uro zjutraj in po deveti uri zvečer mogoče samo z dovoljenjem sodnika. V členu 663 zakonika o civilnem postopku so našteje nekatere navedbe, ki so obvezne na obeh izvirnikih pisanj sodnega izvršitelja, pri čemer se vsaka nepravilnost kaznuje z ničnostjo vročitve (člen 693 zakonika o civilnem postopku). Vročitev je treba opraviti osebno, če to ni mogoče, pa se lahko opravi na naslovu stalnega ali običajnega prebivališča. Če pogoji za tako vročitev niso izpolnjeni, se vročitev opravi s pošiljanjem zapisnika naslovniku (vročitev v uradu sodnega izvršitelja).

6 Ali je v civilnih postopkih dovoljeno elektronsko vročanje pisanj (tj. vročanje sodnih ali izvensodnih pisanj s sredstvi elektronske telekomunikacije, kot so elektronska pošta, varna spletna aplikacija, telefaks, SMS itd.)? Če da, za katere vrste postopkov je predviden tak način vročanja? Ali obstajajo omejitve v zvezi z razpoložljivostjo/dostopnostjo takega načina vročanja pisanj glede na to, kdo je naslovnik (pravni strokovnjak, pravna oseba, družba ali drug poslovni subjekt itd.)?

Člen 748-1 zakonika o civilnem postopku določa, da se lahko procesna pisanja, listine, obvestila, opozorila ali pozivi, poročila, zapisniki ter kopije in prepisi, opremljeni s ključno o izvršljivosti sodnih odločb, pod določenimi pogoji pošljejo, dostavijo in vročijo tudi elektronsko.

Zaradi uvedbe novih tehnologij v javno pravosodje je bilo treba natančno določiti pogoje elektronskega vročanja po sodnih izvršiteljih.

Vročanje med odvetniki se lahko opravi tudi prek virtualnega zasebnega omrežja za odvetnike (Réseau Privé Virtuel Avocats (RPVA)), ki se uporablja tudi za izmenjavo procesnih pisanj med odvetniki in sodišči.

Na podlagi tehničnih odlokov, v katerih so navedeni podrobni pogoji za izvedbo elektronskih izmenjav, lahko tako elektronsko pošiljajo le nekateri poklicni akterji, zlasti odvetniki in sodni izvršitelji.

Elektronsko pošiljanje je mogoče na večini sodišč (okrožna sodišča, gospodarska sodišča, pritožbena sodišča, kasacijsko sodišče, v bolj omejenih primerih tudi okrajna sodišča).

Poleg tega se lahko nekatera pisanja, ki jih pošlje sodno tajništvo (obvestila o obravnavi ali pozivi za nekatere pravne osebe), v natančno določenih primerih in pod natančno določenimi pogoji pošljejo stranki po elektronski pošti (člena 748-8 in 748-9 zakonika o civilnem postopku).

V vseh primerih mora naslovnik pisanja izrecno soglašati z elektronskim pošiljanjem.

7 Nadomestna vročitev

7.1 Ali pravo te države članice dopušča druge načine vročanja, če pisanj ni mogoče vročiti naslovniku (npr. obvestilo na domači naslov, urad sodnega izvršitelja, po pošti ali na oglasni deski)?

Če navadna vročitev ne uspe, je treba opraviti vročitev po sodnem izvršitelju.

Vročitev se opravi „na naslovu stalnega prebivališča ali, če stalno prebivališče ni znano, na naslovu običajnega prebivališča“. Preden sodni izvršitelj pisanje vroči na naslovu običajnega prebivališča, mora torej opraviti vse poizvedbe, ki so lahko koristne pri iskanju naslova stalnega prebivališča naslovnika.

Če je naslovnikovo stalno ali običajno prebivališče znano in ga sodni izvršitelj ne najde na njegovem naslovu, lahko vročitev veljavno opravi samo tako, da izvod pisanja vroči kateri koli osebi na naslovu stalnega ali običajnega prebivališča. Če se pisanje ne vroči osebno, mora biti zaradi varstva interesov naslovnika izpolnjenih več formalnosti: izvod, ki se vroči v zaprti kuverti, mora vsebovati določene navedbe, zadevni osebi pa je treba z navadnim pismom poslati obvestilo.

Kadar naslovnik pisanja nima znanega niti stalnega niti običajnega prebivališča niti kraja opravljanja dela, lahko sodni izvršitelj pisanje veljavno odloži v svojem uradu. V ta namen sestavi zapisnik, v katerem natančno opiše svoja prizadevanja, da bi našel zadevno osebo. Istega dne ali najpozneje prvi naslednji delovni dan mora s priporočenim pismom z vročilnico naslovniku na njegov zadnji znani naslov poslati izvod zapisnika in pisanja, ki se vroča. Istega dne sodni izvršitelj naslovnika z navadnim pismom obvesti o izpolnitvi te formalnosti.

7.2 Kdaj se pri uporabi drugih načinov šteje, da so pisanja vročena?

Vročitev po sodnem izvršitelju se šteje za opravljeno na dan, ko je osebno opravljena na naslovu stalnega ali običajnega prebivališča. Ker se vročitev z odložitvijo v uradu sodnega izvršitelja „opravi na naslovu stalnega prebivališča“, se za datum vročitve šteje datum obvestila o dostavi in ne datum odložitve izvoda v uradu. Pravila o določitvi datuma vročitve veljajo tudi, če je treba poslati obvestilo.

7.3 Če je drug način vročanja oddaja pisanja na določeno mesto (npr. na pošto), kako je naslovnik obveščen o taki oddaji?

Če je naslovnik ob dostavi priporočenega pisma z vročilnico odsoten, se mu pusti obvestilo, da lahko izvod pisanja v določenem roku prevzame na poštnem uradu.

Če je sodni izvršitelj prepričan, da je naslov na dokumentu o vročitvi pravilen, vendar pisanja ne more vročiti osebno, v hišnem predalčniku pusti obvestilo s pozivom naslovniku, naj izvod pisanja prevzame v njegovem uradu (člen 656 zakonika o civilnem postopku).

7.4 Kakšne so posledice, če naslovnik zavrne sprejem pisanj? Ali se šteje, da je vročitev pisanj opravljena, če je bil sprejem zavrnjen nezakonito?

Soglasje zadevne osebe, tj. naslovnika pisanja, ni pogoj za izročitev pisanja tej osebi, tako da se v primeru, ko naslovnik od sodnega izvršitelja noče sprejeti zadevnega pisanja, vseeno šteje, da je bila osebna vročitev naslovniku opravljena. Namreč, *sodni izvršitelj naslovnika ne more prisiliti, da sprejme pisanje, če ta tega ne želi; zadostuje, da izvršitelj pusti izvod pri naslovniku, ko ga najde doma. Vročitev je tako veljavna, tudi če je izvršitelj pisanje pustil na delu pohištva, ker je naslovnik izvod zavrnil (CA Pariz, 12. december 1906, S. 1907. 2.109).*

8 Vročanje pisanj iz tujine z uporabo poštnih storitev (člen 14 uredbe o vročanju)

8.1 Če izvajalec poštnih storitev vroči pisanje, poslano iz tujine, naslovniku v tej državi članici v primeru, ko je potrebna vročilnica (člen 14 uredbe o vročanju), ali mora pisanje vročiti naslovniku osebno ali sme v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk pisanje vročiti drugi osebi na istem naslovu?

Pri vročanju po pošti lahko dostavljavec pismo z vročilnico načeloma vroči zgolj naslovniku, razen če je ta za prevzem takih pisanj pooblastil tretjo osebo.

8.2 Kako se v skladu s pravili o dostavljanju poštnih pošiljk v tej državi članici vročijo pisanja iz tujine na podlagi člena 14 Uredbe št. 1393/2007, če pošiljke zaradi odsotnosti ni mogoče vročiti na naslovu za dostavo niti naslovniku niti kateri koli drugi osebi, pooblaščen za prevzem poštnih pošiljk (če je to v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk mogoče – glej zgoraj)?

Če naslovnik pisanja ali oseba, pooblaščen za prevzem pisma z vročilnico, ni mogla prevzeti pisanja, ki se vroča po pošti, vročitev ni pravilna in jo je treba ponoviti z vročitvijo po sodnem izvršitelju.

8.3 Ali obstaja določen rok za dvig pošiljk na pošti, preden se pošljejo nazaj kot nedostavljene? Če da, kako je naslovnik obveščen, da ga na pošti čaka pošiljka?

Kadar dostavljavec pisma z vročilnico naslovnika pisanja (ali osebe, pooblaščen za prevzem priporočenih pisma z vročilnico) ne najde na naslovu njegovega stalnega prebivališča, v hišnem predalčniku zadevne osebe pusti obvestilo o dostavi. V tem obvestilu o dostavi je navedeno, da lahko zadevna oseba pismo v 15 dneh prevzame na pošti. Če zadevna oseba pisma ne prevzame v predpisanem roku, se pismo vrne pošiljateljju.

9 Ali obstaja pisno dokazilo o vročitvi pisanja?

Kadar se vročitev opravi s priporočenim pismom z vročilnico, dostavljavec izroči pismo naslovniku, ta pa podpiše vročilnico. Vročilnica se vrne pošiljateljju kot dokazilo o osebni vročitvi pisanja. Kadar naslovnik pisma ne prevzame na poštnem uradu ali kadar je naslov na primer napačen, pošiljatelj po izteku 15-dnevnega roka od obvestila o dostavi prav tako prejme vročilnico, v kateri je navedeno, da vročitev ni uspela.

Kadar se pisanje vroči po sodnem izvršitelju, ta v zapisniku o vročitvi opiše svoja prizadevanja za ustrezen potek vročitve v skladu s členom 655 zakonika o civilnem postopku, ki v odstavku 2 določa, da mora „sodni izvršitelj v zapisniku opisati svoja prizadevanja za osebno vročitev naslovniku in okoliščine, zaradi katerih taka vročitev ni bila mogoča“.

Izvršitelj v zapisniku tudi navede, kateri osebi je lahko vročil pisanje, in o tem obvesti njenega pooblastitelja.

10 Kaj se zgodi, če gre kaj narobe in naslovnik ne prejme pisanja ali vročitev ni opravljena v skladu s predpisi (npr. pisanje se vroči tretji osebi)? Ali je lahko vročitev pisanja kljub temu veljavna (je na primer mogoče odpraviti kršitve predpisov) ali je treba pisanje ponovno vročiti?

Pisanja je načeloma treba vročiti osebno naslovniku. Vendar njihova vročitev tretji osebi ne pomeni nujno, da je vročitev nepravilna, če so izpolnjeni nekateri pogoji.

Tako se na podlagi določb člena 670 zakonika o civilnem postopku vročitev s priporočenim pismom z vročilnico šteje za vročitev na naslovu stalnega ali običajnega prebivališča, če vročilnico podpiše za to pooblaščen oseba. Taka vročitev ima lahko posledice za opredelitev odločbe (odločba se šteje za kontradiktorno ali zamudno, če oseba ni navzoča), vendar je kljub temu pravilna.

V drugih primerih, torej če je naslov vročitve s priporočenim pismom napačen ali če naslovnik pisma ni prevzel na poštnem uradu, mora sodni tajnik stranko pozvati k vročitvi po sodnem izvršitelju v skladu z določbami člena 670-1 istega zakonika. Vročitev pisanja tako postane veljavna.

Prav tako lahko izvršitelj pisanje vroči osebi, ki ni njegov naslovnik, na primer družinskemu članu na naslovu stalnega prebivališča. V tem primeru se izvod pisanja v zapečateni kuverti pusti pri tretji osebi, izvršitelj pa v zapisnik o vročitvi navede ime in priimek osebe, ki je pisanje prevzela (člena 655 in 657 istega zakonika).

Če je izvršitelj lahko preveril, ali naslovnik dejansko prebiva na navedenem naslovu, lahko v hišnem predalčniku pusti tudi obvestilo o dostavi s pozivom naslovniku, naj pisanje prevzame v njegovem uradu. V tem primeru se vročitev šteje za pravilno in opravljeno na naslovu stalnega prebivališča z že navedenimi posledicami za opredelitev sodne odločbe (člen 656 istega zakonika).

Nazadnje, nepravilna vročitev pisanja o začetku postopka se lahko popravi s prostovoljno navzočnostjo toženca na obravnavi pred okrajnim sodiščem, gospodarskim sodiščem in delovnim sodiščem, če stranke s tem soglašajo (Soc., 16. maj 1990).

Razen v teh primerih nepravilno vročeno pisanje nima vrednosti in ne more biti podlaga za nobeno pravico. Na njegovi podlagi zlasti ne morejo začeti teči pritožbeni roki.

11 Ali moram za vročitev pisanja plačati in če da, koliko?

Stroški vročitve pisanja s priporočenim pismom so enaki kot stroški pošiljanja priporočene pošiljke, to je 5,10 EUR za pismo s težo do 20 g, poslano znotraj Francije (tarifa na dan 1. aprila 2017).

Stroški sodnega izvršitelja so določeni na podlagi [odloka z dne 26. februarja 2016 o določitvi reguliranih tarif sodnih izvršiteljev](#). Stroški vročitve po sodnem izvršitelju se razlikujejo glede na vrsto pisanja in zadevne zneske, vendar so na splošno nižji od 50 EUR.

Zadnja posodobitev: 21/11/2018

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Izvirna jezikovna različica te strani je bila pred kratkim spremenjena. To jezikovno različico trenutno prevajajo naši prevajalci.

Opozarjamo, da so že na voljo naslednje jezikovne različice.

Vročitev pisanj - Hrvaška

1 Kaj pomeni pravni termin „vročanje pisanj“ v praksi? Zakaj so potrebna posebna pravila o „vročanju pisanj“?

Pravni termin „vročanje pisanj“ v praksi pomeni, da se pisanja v civilnih in gospodarskih zadevah vročijo vsem strankam v postopku.

V točkah 6, 7 in 8 prvega odstavka člena 4 uredbe o pisarniškem poslovanju (*Uredba o uredskom poslovanju*; v nadaljnjem besedilu: uredba), *Narodne novine* (NN; uradni list Republike Hrvaške) št. 7/09, je določeno, da je lahko tako pisanje vloga ali akt.

– Vloga je pisanje, s katerim stranka sproži postopek, dopolni ali spremeni vlogo ali drug pravni zahtevek ali se takemu zahtevku odpove.

V členu 14 zakona o pravnem postopku (Zakon o parničnem postopku, NN št. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 in 89/14; v nadaljnjem besedilu: ZPP) je določeno, da če za posamezna pravdna dejanja ni z zakonom določeno, v kakšni obliki se lahko opravijo, jih stranke opravijo zunaj naroka pisno, na naroku pa ustno.

V členu 106 ZPP je določeno, da se vloge – tožba, odgovor na tožbo, pravna sredstva in druge izjave, predlogi in sporočila, ki se vlagajo zunaj obravnave –, vložijo v pisni obliki.

Vloge so torej pisanja, s katerimi stranke in drugi udeleženci v postopku opravljajo procesna dejanja.

– Akt je pisanje, s katerim organ odloči o predmetu postopka, odgovori na vlogo stranke ali odredi, prekine ali dokonča neko uradno dejanje ter uradno komunicira z drugimi organi ali pravnimi osebami z javnimi pooblastili.

Vročanje pisanj, kot je opredeljeno v zakonu, je način, kako morajo pristojni organi in osebe naslovnikom omogočiti dostop do vsebine pisanj, ki so nanje naslovljena. Če stranka ni prejela pisanja in je bila zato kršena njena pravica do izjave, to vsekakor predstavlja bistveno kršitev določb pravnega postopka in stranki omogoča vložitev izrednih pravnih sredstev.

Vročitev tožbe tožencu je tudi nujni pogoj za začetek pravnega postopka, ki se začne, ko je tožba vročena tožencu (prvi odstavek člena 194 ZPP).

Glede vročitve pisanj zato veljajo posebna pravila, saj je vročitev pogoj za spoštovanje določenih načel pravnega postopka, kot je pravica strank do izjave; pomeni, da mora biti strankam omogočen dostop do informacij o kraju in času opravljanja pravnih dejanj in njihovi vsebini. Poleg tega se postopek sploh ne more začeti, če tožba ni vročena tožencu v skladu z veljavnimi predpisi. Vročitev pisanja je pomembna tudi, ker v nekaterih primerih rok, v katerem lahko stranka opravi procesno dejanje (odgovor na tožbo, pritožba), začne teči z vročitvijo pisanja, kar pomeni, da je treba v sodnih postopkih torej narediti vse, da se naslovnik seznanji z vsebino pisanja, ki se mu vroča (načelo pravne varnosti ter načelo ustnosti in pisnosti). Pisanje se šteje za pravilno vročeno le, če so bili upoštevani predpisi o vročitvi pisanj.

2 Katera pisanja je treba uradno vročiti?

Tožbe, plačilne naloge, sodbe in druge sodne odločbe, zoper katere je mogoča posebna pritožba in zoper katere je mogoče vložiti pravno sredstvo, je treba zadevni stranki vročiti osebno; enako velja za druga pisanja, če je tako določeno v zakonu ali če sodišče meni, da je potrebna posebna previdnost, ker so na primer dokumenti priloženi v izvorniku ali iz drugih podobnih razlogov (prvi odstavek člena 142 ZPP).

3 Kdo je pristojen za vročitev pisanj?

Poglavje 11 ZPP vsebuje določbe o vročanju pisanj.

V prvem odstavku člena 133 ZPP je določen način vročanja pisanj, ki morajo biti vročena po pošti ali po pristojnem sodnem uradniku ali sodnem uslužbencu, pristojnem upravnem organu, notarju ali neposredno na sodišču oziroma po elektronski poti v skladu s posebnim zakonom.

V členu 133a ZPP je določeno, da lahko sodišče na zahtevo stranke, ki izjavi, da je pripravljena nositi stroške, izda odločbo, zoper katero se ni mogoče pritožiti, in odredi, naj se vročitev zaupa notarju. Namesto notarja lahko to nalogo opravi notarski pomočnik, notarski svetovalec ali notarski pripravnik.

V členu 133b ZPP je določeno, da če se toženec in tožnik pred vložitvijo tožbe na sodišču pisno dogovorita, da se lahko pisanja, ki se nanašajo na spor, na katerega se nanaša tak dogovor, tožencu vročijo na določenem naslovu ali po določeni osebi v Republiki Hrvaški, se tožba in druga pisanja v postopku na predlog tožnika tožencu vročajo na navedenem naslovu ali navedeni osebi. Če vročitev ni mogoča, sodišče odredi, da se odtlej vsa pisanja tožencu vročajo z objavo na oglasni deski sodišča.

V členu 133c ZPP je določeno, da če se stranki tako dogovorita med postopkom, sodišče odloči, naj vloge in druga pisanja pošiljata neposredno druga drugi s priporočeno pošto s povratnico. Če je katera od strank pravna oseba ali fizična oseba, ki opravlja registrirano dejavnost, se lahko pisanje vroči neposredno na naslov njenega sedeža, kar potrdi s potrdilom o prevzemu pisanja, opremljenim z žigom. Če obe stranki v pravnem postopku zastopa odvetnik ali državni tožilec, lahko sodišče odredi, naj zastopnika strank vloge pošiljata neposredno drug drugemu, po pošti s povratnico ali neposredno v urad ali pisarno.

V členu 134a je določeno, da se pravnim osebam, ki so vpisane v sodni ali drug register, pisanje vroči na naslovu, navedenem v tožbi. Če vročitev na naslovu, navedenem v tožbi, ni uspešna, se vročitev opravi na naslovu sedeža take osebe, kot je vpisan v registru. Če tudi vročitev na naslovu sedeža ne uspe, se vročitev opravi z objavo pisanja na oglasni deski sodišča. Enako velja za fizične osebe, ki opravljajo določeno registrirano dejavnost (obrtniki, trgovci posamezniki, notarji, odvetniki, zdravniki itd.), če se takim osebam vroča pisanje, povezano z opravljanjem njihove dejavnosti.

V členu 134b ZPP je določeno, da če se na zahtevo osebe in po odobritvi predsednika sodišča vročitev taki osebi opravi na sodišču, se pisanje, ki ga sodišče naslovi na tako osebo, odda v predalčnik v prostoru, ki ga v ta namen določi sodišče. Vročitev opravi sodni uradnik. Predsednik sodišča lahko z odločbo, izdano v upravnem postopku, odredi, da morajo vsi odvetniki in notarji ter določene pravne osebe, ki imajo pisarno oziroma sedež na območju tega sodišča, prejemati sodna pisanja v zgoraj navedene predalčnike.

V členu 135 ZPP je določeno, da se vabila vojaškemu osebju, pripadnikom policije in osebam, ki so zaposlene v kopenskem, rečnem, pomorskem in zračnem prometu, vročajo po njihovem poveljstvu ali neposrednem predstojniku. Po potrebi se jim lahko na ta način vročajo tudi druga pisanja.

V členu 136 ZPP je določeno, da če se pisanje vroča osebam ali ustanovam v tujini ali tujcem, ki uživajo imunitetno pravico, se vročitev opravi po diplomatski poti, če v mednarodni pogodbi ali ZPP (člen 146) ni drugače določeno. Če je treba vročitev opraviti državljanu Republike Hrvaške v tujini, se lahko opravi po pristojnem konzularnem ali diplomatskem predstavniku Republike Hrvaške, ki opravlja konzularne zadeve v tisti tuji državi. Taka vročitev je veljavna le, če je oseba, ki ji je treba pisanje vročiti, pripravljena pisanje sprejeti.

V členu 137 ZPP je določeno, da se vročitev osebam, ki jim je odvzeta prostost, opravi po upravi zapora, kazenske ustanove ali vzgojnega zavoda.

V nekaterih primerih se lahko vročitev osebam, navedenim v členih 141 in 142 ZPP (fizičnim osebam, ki ne opravljajo registrirane dejavnosti, in fizičnim osebam, ki opravljajo registrirano dejavnost, vendar se spor ne nanaša na tako dejavnost), ponovno opravi tako, da se pisanje objavi na oglasni deski sodišča.

4 Poizvedbe o naslovu

4.1 Ali v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah zaproseni organ v tej državi članici poskuša na lastno pobudo ugotoviti naslov naslovnika pisanj, ki jih je treba vročiti, če naslovnik ne prebiva več na naslovu, ki je znan organu proslu?

Če se je naslov osebe, na katero je pisanje naslovljeno in ki ji je treba pisanje vročiti na zaprosilo tujega pristojnega organa, spremenil in zato pisanja ni mogoče vročiti, mora hrvaško sodišče v skladu s členom 143 ZPP poskušati opraviti vročitev pisanja na naslovu, kjer ima oseba na Hrvaškem prijavljeno prebivališče, kot izhaja iz evidence ministrstva za notranje zadeve Republike Hrvaške.

Če se predloži dokaz o obstoju pravnega interesa, se lahko pri policijski upravi vložijo vloga za posredovanje informacij o stalnem ali začasnem prebivališču osebe, ki se ji vroča pisanje v pravnem postopku.

4.2 Ali imajo tuji pravosodni organi in/ali stranke v sodnih postopkih v tej državi članici dostop do registrov ali storitev, ki omogočajo ugotovitev trenutnega naslova osebe? Če da, do katerih registrov ali storitev in po katerem postopku? Ali je treba plačati takso in če da, koliko?

Sodni register gospodarskih družb v Republiki Hrvaški je brezplačna javna storitev, ki tujim pravosodnim organom in/ali strankam v sodnih postopkih omogoča, da vse potrebne informacije o hrvaških družbah brezplačno pridobijo na naslednjem spletnem naslovu: <https://sudreg.pravosudje.hr/registar/f?p=150:1>.

Naslovi fizičnih oseb niso javno dostopni, dostopni so le prek ministrstva za notranje zadeve Republike Hrvaške.

4.3 Kako organi v tej državi članici obravnavajo zaprosila, poslana na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah, ki so namenjena ugotovitvi trenutnega naslova osebe?

V hrvaški zakonodaji ni določeno, kako naj sodišča obravnavajo zaprosila, poslana v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah. Iz prakse pa izhaja, da se hrvaška sodišča ustrezno odzivajo na zaprosila tujih pravosodnih organov za pridobivanje informacij o trenutnem naslovu osebe, prejeta v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1206/2001.

5 Kako se pisanja običajno vročijo v praksi? Ali obstajajo alternativni načini vročanja, ki se lahko uporabijo (razen nadomestne vročitve iz točke 7)?

Pisanje se po navadi vroča po pošti ali po pooblaščenem sodnem uradniku. Alternativni načini vročanja so navedeni v členih 133–137 ZPP. Ti vključujejo vročanje pisanj po pristojnem upravnem organu, notarju ali neposredno na sodišču oziroma po elektronski poti v skladu s posebnim zakonom. V nekaterih primerih je pisanje mogoče vročiti z objavo na oglasni deski sodišča.

6 Ali je v civilnih postopkih dovoljeno elektronsko vročanje pisanj (tj. vročanje sodnih ali izvensodnih pisanj s sredstvi elektronske telekomunikacije, kot so elektronska pošta, varna spletna aplikacija, telefaks, SMS itd.)? Če da, za katere vrste postopkov je predviden tak način vročanja? Ali obstajajo omejitve v zvezi z razpoložljivostjo/dostopnostjo takega načina vročanja pisanj glede na to, kdo je naslovnik (pravni strokovnjak, pravna oseba, družba ali drug poslovni subjekt itd.)?

Vročanje pisanj po telefonu, telefaksu ali elektronski pošti je dovoljeno v primerih, navedenih v petem odstavku člena 193 ZPP in sedmem odstavku člena 321 ZPP (obvestilo drugostopenjskega sodišča prvostopenjskemu sodišču, da je bilo o pritožbi že odločeno, in obvestilo prvostopenjskega sodišča drugostopenjskemu sodišču o tem, da je pritožba umaknjena ali da stranki nameravata skleniti sodno poravnavo).

V členu 495 ZPP je določeno, da je mogoče v nujnih primerih datum naroka določiti po telefonu, telegramu ali elektronski poti v skladu s posebnim zakonom ali na drug primeren način. Če o določitvi naroka ne obstaja noben drug pisni dokaz, se o tem naredi uradni zaznamek.

V členu 507o je določeno, da se lahko obrazci v skladu z Uredbo (ES) št. 861/2007 in druge zahteve ali izjave predložijo kot vloge po telefaksu ali elektronski poti. Minister, pristojen za pravosodne zadeve, mora za predložitev pisanj po telefaksu ali elektronski poti izdati poseben pravilnik, v katerem določi tudi začetek njegove uporabe. Tak pravilnik še ni bil izdan, zato niso izpolnjeni tehnični pogoji za uporabo te vrste komunikacije.

Načeloma pa členi 492a, 492b in 492c določajo način in pravila vročanja vlog po elektronski poti v postopkih pred gospodarskimi sodišči. Za uporabo elektronskih komunikacijskih sredstev je treba izdati pravilnik, ki določa vsebino in obliko ustreznega obrazca, pogoje, pod katerimi se lahko vloge vložijo v elektronski obliki, oblike zapisa vlog v elektronski obliki (formati) ter organizacijo in delovanje informacijskega sistema. Tak pravilnik še ni bil izdan, zato niso izpolnjeni tehnični pogoji za uporabo te vrste komunikacije.

7 Nadomestna vročitev

7.1 Ali pravo te države članice dopušča druge načine vročanja, če pisanj ni mogoče vročiti naslovniku (npr. obvestilo na domači naslov, urad sodnega izvršitelja, po pošti ali na oglasni deski)?

V drugem odstavku člena 142 ZPP je določeno, da če oseba, ki ji je treba pisanje osebno vročiti, ni dosegljiva na naslovu za vročanje, kot je naveden v tožbi ali spisu, se vročevalec pozanima, kdaj in kje bo oseba dosegljiva, in lahko eni od oseb iz prvega, drugega ali tretjega odstavka člena 141 ZPP izroči pisno obvestilo, v katerem navede datum in čas, ko naj bo oseba dosegljiva v stanovanju ali na delovnem mestu, da bo lahko prejela pisanje. Če oseba, ki ji je treba vročiti pisanje, niti takrat ni dosegljiva, veljajo določbe člena 141 ZPP in šteje se, da je bila vročitev pravilno opravljena.

V zvezi s tem se za nadomestno vročitev v praksi uporabljajo določbe člena 37 zakona o poštinih storitvah (NN št. 144/12 in 153/13). V navedenem zakonu je določeno, da je treba poštne pošiljke, razen navadnih poštinih pošiljk, dostaviti osebno naslovniku, njegovemu zakonitemu zastopniku ali pooblaščenču.

Izjemoma se lahko poštna pošiljka, kadar je ni mogoče dostaviti nobeni od navedenih oseb, izroči odraslemu članu gospodinjstva, osebi, ki je v

gospodinjstvu ali poslovnih prostorih naslovnika stalno zaposlena, ali pooblašteni osebi v poslovnih prostorih pravne ali fizične osebe, kjer je naslovnik stalno zaposlen. Če pošiljke ni mogoče izročiti na navedeni način, se v hišnem predalčniku naslovnika pusti obvestilo, kdaj in kje lahko pošiljko prevzame. Po navadi pošta pusti obvestilo, da je pošiljko mogoče prevzeti v določenem poštnem uradu v petih dneh od datuma dostave obvestila. Če naslovnik v tem roku pošiljke ne prevzame, izvajalec storitev pošiljko vrne pošiljatelju.

Kot zadnja možnost velja, da se lahko pisanje vroči z objavo na oglasni deski sodišča (členi 133b, 134a, 134b, 143 in 144 ZPP).

7.2 Kdaj se pri uporabi drugih načinov šteje, da so pisanja vročena?

Če se uporabi drug način vročanja, se šteje, da je pisanje vročeno na dan, ko je predano naslovniku ali osebi, ki je pooblaščen za sprejem pisanja v imenu naslovnika, v primeru objave na oglasni deski pa po osmih dneh, odkar je bilo pisanje tam objavljeno.

7.3 Če je drug način vročanja oddaja pisanja na določeno mesto (npr. na pošto), kako je naslovnik obveščen o taki oddaji?

V členu 37 zakona o poštinih storitvah (NN št. 144/12 in 153/13) je določeno, da je treba poštne pošiljke, razen navadnih poštinih pošiljk, dostaviti osebno naslovniku, njegovemu zakonitemu zastopniku ali pooblaščenцу. Izjemoma se lahko poštna pošiljka, kadar je ni mogoče dostaviti nobeni od navedenih oseb, izroči odraslemu članu gospodinjstva, osebi, ki je v gospodinjstvu ali poslovnih prostorih naslovnika stalno zaposlena, ali pooblašteni osebi v poslovnih prostorih pravne ali fizične osebe, kjer je naslovnik stalno zaposlen. Če pošiljke ni mogoče izročiti na navedeni način, se v hišnem predalčniku naslovnika pusti obvestilo, kdaj in kje lahko pošiljko prevzame. Če naslovnik v tem času pošiljke ne prevzame, izvajalec storitev pošiljko vrne pošiljatelju.

Če se na zahtevo osebe in po odobritvi predsednika sodišča vročitev taki osebi opravi na sodišču, se pisanje, ki ga sodišče naslovi na tako osebo, odda v predalčnik v prostoru, ki ga v ta namen določi sodišče. Vročitev opravi sodni uradnik. Predsednik sodišča lahko z odločbo, izdano v upravnem postopku, odredi, da morajo vsi odvetniki in notarji ter določene pravne osebe, ki imajo pisarno oziroma sedež na območju tega sodišča, prejemati sodna pisanja v zgoraj navedene predalčnike (člen 134b ZPP). V takem primeru morajo navedene osebe pisanje prevzeti v osmih dneh. Če pisanja v navedenem roku ne prevzamejo, se objavi na oglasni deski sodišča. Šteje se, da je bilo pisanje vročeno, ko se izteče osmi dan od objave na oglasni deski sodišča.

7.4 Kakšne so posledice, če naslovnik zavrne sprejem pisanj? Ali se šteje, da je vročitev pisanj opravljena, če je bil sprejem zavrnjen nezakonito?

Če naslovnik zavrne podpis vročilnice, vročevalec to dejstvo in datum vročitve z besedo navede na vročilnici, s tem pa se šteje, da je bilo pisanje vročeno (člen 149(3) ZPP).

8 Vročanje pisanj iz tujine z uporabo poštinih storitev (člen 14 uredbe o vročanju)

8.1 Če izvajalec poštinih storitev vroči pisanje, poslano iz tujine, naslovniku v tej državi članici v primeru, ko je potrebna vročilnica (člen 14 uredbe o vročanju), ali mora pisanje vročiti naslovniku osebno ali sme v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštinih pošiljk pisanje vročiti drugi osebi na istem naslovu?

V členu 507c je določeno, da se vročitev pisanja v skladu z določbami člena 14 Uredbe (ES) št. 1393/2007 dokazuje s povratnico ali enakovrednim dokumentom. Pisanje, ki ga je treba v Republiki Hrvaški vročiti v smislu določb člena 7(1) Uredbe (ES) št. 1393/2007, se lahko vroči tudi s priporočeno pošto s povratnico.

V ZPP ni določeno, da je treba pisanje v smislu člena 14 Uredbe (ES) št. 1393/2007 vročiti zgolj naslovniku, zato se smiselno uporabljajo določbe ZPP o osebni vročitvi.

8.2 Kako se v skladu s pravili o dostavljanju poštinih pošiljk v tej državi članici vročijo pisanja iz tujine na podlagi člena 14 Uredbe št. 1393/2007, če pošiljke zaradi odsotnosti ni mogoče vročiti na naslovu za dostavo niti naslovniku niti kateri koli drugi osebi, pooblašteni za prevzem poštinih pošiljk (če je to v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštinih pošiljk mogoče – glej zgoraj)?

V skladu s smiselno uporabo določb ZPP o osebni vročitvi je mogoče pisanje kot zadnjo možnost objaviti na oglasni deski sodišča, pri čemer se šteje, da je vročitev v Republiki Hrvaški opravljena.

8.3 Ali obstaja določen rok za dvig pošiljk na pošti, preden se pošljejo nazaj kot nedostavljene? Če da, kako je naslovnik obveščen, da ga na pošti čaka pošiljka?

V drugem odstavku člena 142 ZPP je določeno, da če oseba, ki ji je treba pisanje osebno vročiti, ni dosegljiva na naslovu za vročanje, kot je naveden v tožbi ali spisu, se vročevalec pozanima, kdaj in kje bo oseba dosegljiva, in lahko eni od oseb iz prvega, drugega ali tretjega odstavka člena 141 ZPP izroči pisno obvestilo, v katerem navede datum in čas, ko naj bo oseba dosegljiva v stanovanju ali na delovnem mestu, da bo lahko prejela pisanje. Če oseba, ki ji je treba vročiti pisanje, niti takrat ni dosegljiva, veljajo določbe člena 141 ZPP in šteje se, da je bila vročitev pravilno opravljena.

9 Ali obstaja pisno dokazilo o vročitvi pisanja?

V členu 149 ZPP je določeno, da mora prejemnik podpisati potrdilo o vročitvi (vročilnico) in sam zabeležiti datum prejema. Če se pisanje vroča državnemu organu, pravni osebi ali fizični osebi, ki opravlja registrirano dejavnost, mora prejemnik poleg podpisa dodati še pečat ali žig organa ali osebe. Če organ ali oseba, ko ji je pisanje vročeno, v potrditev prejema ne odtisne pečata ali žiga, mora vročevalec na vročilnici navesti razloge za to. Če je prejemnik nepismen ali se ne zmore podpisati, vročevalec napiše njegovo ime in priimek ter z besedo navede datum vročitve in zabeleži, zakaj se prejemnik ni podpisal sam. Če prejemnik zavrne podpis vročilnice, vročevalec to zabeleži na vročilnici in z besedo zabeleži datum vročitve, s čimer se šteje, da je bilo pisanje vročeno. Če se vročitev opravlja v skladu z določbami drugega odstavka člena 142 ZPP, mora biti na vročilnici poleg potrdila o prejemu pisanja navedeno tudi, da je bilo predhodno izdano pisno obvestilo. Kadar je v skladu z določbami tega zakona pisanje izročeno drugi osebi in ne naslovniku, mora vročevalec na vročilnici navesti razmerje take osebe do naslovnika. Vročevalec, ki osebe, ki ji vroča pisanje, osebno ne pozna, mora tako osebo prositi, naj izkaže svojo istovetnost, pri čemer to ne velja, če se pisanje vroča državnemu organu ali pravni osebi. Vročevalec na vročilnici navede ime in priimek osebe, ki ji je bilo pisanje izročeno, in navede tudi, ali to osebo pozna, če pa je ne pozna, mora na vročilnici navesti številko dokumenta, s katerim se potrjuje istovetnost osebe, in kdo ga je izdal. Če vročevalec ni notar, mora na vročilnici razločno napisati svoje ime, priimek in funkcijo ter se podpisati. Če je potrebno, lahko vročevalec o vročitvi sestavi poseben zapisnik in ga priloži vročilnici. Če je na vročilnici naveden napačen datum vročitve, se šteje, da je vročitev opravljena, ko je bilo pisanje izročeno. Če se vročilnica izgubi, se lahko vročitev dokazuje kako drugače.

V tretjem in četrtem odstavku člena 133a ZPP je določeno, da notar sestavi zapisnik o prejemu pisanja in o dejanjih, ki so bila opravljena za vročitev. Notar mora sodišču brez odlašanja neposredno predložiti overjen izvod zapisnika o prejemu pisanja za vročitev in potrdilo o vročitvi z overjenim izvodom zapisnika o vročitvi oziroma nevročeno pisanje z overjenim izvodom zapisnika o dejanjih, ki so bila opravljena.

10 Kaj se zgodi, če gre kaj narobe in naslovnik ne prejme pisanja ali vročitev ni opravljena v skladu s predpisi (npr. pisanje se vroči tretji osebi)? Ali je lahko vročitev pisanja kljub temu veljavna (je na primer mogoče odpraviti kršitve predpisov) ali je treba pisanje ponovno vročiti?

Naslovnik ali oseba, ki ji je mogoče vročiti pisanje, lahko sprejem pisanja zavrne le, če se vročitev opravlja ob času, na kraju ali na način, ki ga zakon ne določa. Vendar če naslovnik ali oseba, ki mora sprejeti pisanje, kljub temu zavrne sprejem pisanja brez zakonitega razloga ali ga zavrže ali uniči, še preden ga je prebrala, taka zavrnitev ne vpliva na pravne posledice vročitve pisanja (VsSr Gzz 61/73 – ZSO 4/76-140).

Če prejemnik zavrne podpis vročilnice, vročevalec to zabeleži na vročilnici in z besedo navede datum vročitve, s čimer se šteje, da je bilo pisanje vročeno (tretji odstavek člena 149 ZPP).

Zadnja možnost vročitve pisanja, če je bil njegov sprejem zavrnjen, je objava pisanja na oglasni deski sodišča. Šteje se, da je bilo pisanje vročeno, ko se izteče osmi dan od objave na oglasni deski sodišča.

Ob vročitvi pisanja tretji osebi, ki ni naslovnik, je treba na vročilnici navesti razmerje med obema osebama (peti odstavek člena 149 ZPP). Vročevalec, ki osebe, ki ji vroča pisanje, osebno ne pozna, mora tako osebo prositi, naj izkaže svojo istovetnost, pri čemer to ne velja, če se pisanje vroča državnemu organu ali pravni osebi. Vročevalec na vročilnici navede ime in priimek osebe, ki ji je bilo pisanje izročeno, in navede tudi, ali to osebo pozna, če pa je ne pozna, mora na vročilnici navesti številko dokumenta, s katerim se potrjuje istovetnost osebe, in kdo ga je izdal. Če vročevalec ni notar, mora na vročilnici razločno napisati svoje ime, priimek in funkcijo ter se podpisati. Če je potrebno, lahko vročevalec o vročitvi sestavi poseben zapisnik in ga priloži vročilnici. Če je na vročilnici naveden napačen datum vročitve, se šteje, da je bila vročitev opravljena na dan, ko je bilo pisanje dejansko izročeno. Če se vročilnica izgubi, se lahko vročitev dokazuje kako drugače.

Če vročevalec ne vroči pisanja s potrebno skrbnostjo in to znatno podaljša postopek, mu lahko sodišče naloži denarno kazen.

11 Ali moram za vročitev pisanja plačati in če da, koliko?

V členu 63 uredbe je določeno, da se stroški poštno dostave zaračunajo in beležijo v skladu z določbami o izvajanju poštnih storitev.

V petem, šestem in sedmem odstavku člena 133a ZPP je določeno, da morajo stranke vse stroške vročitve po notarju plačati neposredno notarju. Če notar plačila za vročitev ne prejme vnaprej, mu vročitve ni treba opraviti. Notar o tem sestavi zapisnik in neposredno obvesti sodišče. Strankam ni treba plačati notarske takse za dejanja, ki jih notar opravi za vročitev. Če sodišče tako odloči, se stroški vročitve po notarju prištejejo stroškom postopka. Nagrado in povračilo stroškov notarju za opravljanje storitev določa pravilnik o začasnih notarskih tarifah (NN št. 97/01 in 115/12).

V petem odstavku člena 146 ZPP je določeno, da mora tožnik vnaprej zagotoviti sredstva za imenovanje in delovanje zastopnika toženca za sprejem pisanj, in sicer v skladu z odločbo sodišča, zoper katero ni mogoča posebna pritožba. Če tožnik takih sredstev ne zagotovi v določenem roku, sodišče tožbo zavrne. Stroške vročitve po imenovanem sodnem uradniku je treba plačati vnaprej v znesku, ki ga določi sodišče. Tak način je predviden v členu 49 poslovnika sodišča (NN št. 35/15), v katerem je določeno, da se lahko zunaj sodišča izvajajo samo uradna dejanja, ki so v skladu z zakonom nujna za rešitev zadeve; v členu 50 navedenega poslovnika je določeno, da je povrnitev stroškov za dejanja, opravljena zunaj sodišča, določena v posebnih predpisih in da se lahko dejanja zunaj sodišča, odrejena na zahtevo in strošek stranke, načeloma opravijo le, ko zadevna stranka vnaprej plača določeni znesek.

Zadnja posodobitev: 31/10/2018

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Vročitev pisanj - Italija

1 Kaj pomeni pravni termin „vročanje pisanj“ v praksi? Zakaj so potrebna posebna pravila o „vročanju pisanj“?

Vročanje pisanj je kodificiran postopek, s katerim je mogoče fizično ali pravno osebo obvestiti o pravnem ukrepu in za katerega zakon določa različne učinke. Zakon določa posebne postopke za vročanje pisanj, da je mogoče zagotoviti, da so naslovniki zakonito seznanjeni s takimi pisanji, saj je to potrebno, da ima lahko pisanje predvidene učinke. To pomeni, da se po izvedbi zahtevanega postopka vročitve šteje, da je naslovnik seznanjen s pisanjem, in ni treba dokazati, da je dejansko seznanjen z njim; pisanje lahko tako v skladu z zakonom doseže zelene učinke.

2 Katera pisanja je treba uradno vročiti?

Enostavna vročitev (*comunicazione*), pri kateri se izroči kratko obvestilo o pisanju ali dejstvu, ki ga je treba sporočiti, se opravi v primerih, ko je to določeno z zakonom ali ko to odredi sodišče. Enostavna vročitev se izvede, da so stranke ali druge osebe, ki sodelujejo v sodnem postopku, obveščene, da so bili v zadevi sprejeti določeni ukrepi ali da so bila izdana določena procesna pisanja (npr. vnos sodbe sodišča, odločba o razpisu naroka ali odložitvi obravnave ali odredba, ki jo je sodišče izdalo zunaj formalnih obravnjav).

Uradno obvestilo (*notificazione*) je treba vročiti v primerih, ko je to določeno z zakonom, in vključuje dostavo overjene kopije izvirnika pisanja, ki ga je treba vročiti. Tako vročena pisanja lahko zagotovi sodišče (npr. sodbe, pri katerih rok za vložitev pritožbe teče od trenutka vročitve) ali stranka v zadevi (npr. sodni pozivi na vsebinsko obravnavo zadeve).

3 Kdo je pristojen za vročitev pisanj?

Enostavno vročitev opravi sodni tajnik (*cancelliere*; člen 136 zakonika o civilnem postopku – *Codice di Procedura Civile*, v nadaljnjem besedilu: CPC).

Uradno obvestilo vroči:

- običajno sodni izvršitelj (*ufficiale giudiziario*) na predlog stranke ali tožilstvo (*pubblico ministero*) ali sodni tajnik (člen 137 CPC). Sodni izvršitelji ravna v skladu z natančnimi pravili o ozemeljski pristojnosti (člena 106 in 107 predsedniškega odloka (*Decreto del Presidente della Repubblica*) št. 1229 z dne 15. decembra 1959). So edini pooblaščenici, ki so v skladu s členom 2 Uredbe (ES) št. 1393/2007 pristojni za pošiljanje in sprejem pisanj za vročitev v državi članici ali iz druge države članice;
- v nekaterih okoliščinah odvetnik (*avvocato*). Odvetnik lahko uradno obvestilo vroči po pošti, če ima ustrezno pooblastilo v zadevi in če ga za to pooblasti svet odvetniške zbornice (*Consiglio dell'Ordine*), v katero je včlanjen, ali z neposredno dostavo na naslov drugega odvetnika, ki je pooblaščen za sprejem vročenih pisanj v imenu ene od strank in včlanjen v isto odvetniško zbornico kot odvetnik, ki vroča pisanje (zakon št. 890/1982 in zakon št. 53/1994). Poleg tega odvetnik ne potrebuje pooblastila sveta odvetniške zbornice, da bi uradno obvestilo vročil prek certificirane elektronske pošte (*posta elettronica certificata*, v nadaljnjem besedilu: PEC), poslano na elektronski naslov, pridobljen iz javnih registrov (člen 3bis zakona št. 53/1994).

4 Poizvedbe o naslovu

4.1 Ali v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah zaproseni organ v tej državi članici poskuša na lastno pobudo ugotoviti naslov naslovnika pisanj, ki jih je treba vročiti, če naslovnik ne prebiva več na naslovu, ki je znan organu prosilcu?

Italijanski organ prejemnik je enotni urad sodnih izvršiteljev pri pritožbenem sodišču v Rimu (*Ufficio Unico degli Ufficiali Giudiziari presso la Corte di Appello di Roma*, ki je v Rimu na naslovu Viale Giulio Cesare 52); ta organ pošlje zaprosilo za vročitev ustreznemu sodnemu izvršitelju, pristojnemu za kraj vročitve. Če naslovnika ni mogoče najti na naslovu, ki ga je predložil vložnik zaprosila, sodni izvršitelj ukrepa, kot sledi:

- fizične osebe: poskuša pridobiti informacije od oseb, ki živijo na predloženem naslovu, ali od sosedov in lokalnega registrskega urada (*servizio anagrafe del comune*) (če sta na pisanju navedena datum in kraj rojstva);
- pravne osebe: sodni izvršitelj pisanje vrne prosilcu, da lahko ta zahteva vročitev pravnemu zastopniku naslovnika. V tem primeru je treba v pisanje vključiti ime pravnega zastopnika in naslov njegovega ali njenega stalnega prebivališča (člen 145 CPC).

4.2 Ali imajo tuji pravosodni organi in/ali stranke v sodnih postopkih v tej državi članici dostop do registrov ali storitev, ki omogočajo ugotovitev trenutnega naslova osebe? Če da, do katerih registrov ali storitev in po katerem postopku? Ali je treba plačati takso in če da, koliko?

Naslov mora zagotoviti prosilec, ki je organ ali oseba, ta pa ga pridobi iz dokumentov, ki so mu na voljo. Če je treba naslov poiskati, je treba ponovno razlikovati med:

- fizičnimi osebami: v civilnih zadevah ni centralnega registra; za potrdilo je treba zaprositi lokalni registrski urad, ki navadno odgovori na utemeljene pisne zahteve strank ali njihovih odvetnikov in navede, ali je treba plačati pristojbino (v Rimu je treba trenutno plačati 0,26 EUR na vsako dovoljenje) ali

storiti kaj drugega (običajno je treba priložiti ovojnico z znamko in naslovom vložnika za odgovor). Od leta 2016 so potrdila iz registra prebivalstva, ki jih odvetniške pisarne zahtevajo za vročitev pravnih pisanj, oproščena kolkovine, če pa se zahtevek zanje pošlje po elektronski poti, so oproščena tudi upravne takse v višini 0,26 EUR;

– pravni osebam in družbam: register gospodarskih družb je javno dostopen, upravlja pa ga pokrajinska gospodarska zbornica (*camera di commercio*). Dostop do njega je mogoč prek portala registroimprese.it. Plačati je treba takso, ki znaša približno 7,00 EUR. Obstajajo tudi poklicna združenja in spletni ponudniki, ki naročnikom zagotovijo zelene informacije.

4.3 Kako organi v tej državi članici obravnavajo zaprosila, poslana na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah, ki so namenjena ugotovitvi trenutnega naslova osebe?

V Italiji na podlagi Uredbe (ES) št. 1206/2001 ni mogoče zahtevati naslova.

5 Kako se pisanja običajno vročijo v praksi? Ali obstajajo alternativni načini vročanja, ki se lahko uporabijo (razen nadomestne vročitve iz točke 7)?

Enostavna vročitev se opravi z „obvestilom sodnega tajništva“ (*biglietto di cancelleria*), ki je lahko v pisni obliki ali pa se pošlje prek certificirane elektronske pošte (PEC), kot je določeno v členu 136 CPC (kot je bil spremenjen z zakonom št. 183/2011). Če je obvestilo v papirni obliki, je sestavljeno iz dveh delov, od katerih enega sodni tajnik pošlje naslovniku, ki podpiše povratnico, drugi pa se hrani v sodnem tajništvu. Če se obvestilo pošlje prek certificirane elektronske pošte, vsebuje sporočilo, poslano na naslov, ki ga je odvetnik navedel na sodnem pozivu ali drugem dokumentu za začetek postopka. Certificirana elektronska pošta je z začetkom veljavnosti člena 16(4) zakonodajnega odloka (*Decreto Legislativo*) št. 179/2012, ki določa, da je treba enostavno vročitev opraviti in uradno obvestilo sodnega tajništva poslati izključno elektronsko na naslov PEC, postala obvezna za enostavno vročitev. Če obvestila sodnega tajništva ni mogoče vročiti prek PEC, se lahko pošlje po telefaksu ali posreduje sodnemu izvršitelju, da ga ta vroči kot uradno obvestilo. Uradno obvestilo vroči sodni izvršitelj; če je naslov v občini (*comune*), v kateri je pisarna sodnega izvršitelja, pisanje vroči osebno, če pa je naslov zunaj te občine, ga vroči po pošti (člena 106 in 107 predsedniškega odloka št. 1229/1959), razen če prosilec izrecno zahteva osebno vročitev. Vročitev uradnega obvestila vključuje dostavo overjene kopije izvirnika naslovniku (člen 137 CPC) ter jo je treba opraviti na delovni dan med 7.00 in 21.00 (člen 147 CPC).

Osebna vročitev uradnega obvestila: sodni izvršitelj kopijo osebno dostavi naslovniku, po možnosti na njegov domači naslov, da bi zaščitil njegovo zasebnost, sicer pa jo lahko vroči kjer koli znotraj meja svoje ozemeljske pristojnosti.

Če je fizična ali pravna oseba kot naslov za vročitev navedla prebivališče druge osebe ali pisarno, je treba pisanja vročiti osebi, določeni za sprejemanje vročenih pisanj na navedenem naslovu, in se to šteje za vročitev naslovniku (člen 141 CPC). Izjema od tega pravila je, da sodnih pozivov za prisilno izselitev (*citazioni per convalida di sfratto*), izvršilnih naslovov (*titoli esecutivi*) in plačilnih nalogov (*precetti di pagamento*) ni mogoče vročiti na izbranem naslovu za vročitev.

Vročitev državnim upravam je treba po zakonu opraviti v državni pravni pisarni (*Avvocatura di Stato*, člen 144 CPC).

V primeru vročitve pravni osebi se pisanje dostavi predstavniku ali drugim osebam, pooblaščenim za sprejemanje vročenih pisanj na registriranem sedežu družbe, ali vratarju, če ni pooblaščenih oseb, vendar se lahko v tem primeru pisanje vroči tudi fizični osebi, ki zastopa družbo, pri čemer se uporabijo postopki za uradno obvestilo fizičnim osebam, če je v pisanju, ki ga je treba vročiti, ta oseba navedena kot predstavnik in če je v njem navedeno tudi njeno stalno ali začasno prebivališče ali središče interesov (člen 145 CPC).

Vročitev uradnega obvestila po pošti: kot alternativa osebni vročitvi se lahko uradno obvestilo vroči po pošti, razen če to ni izrecno prepovedano z zakonom (kot določata člen 149 CPC in zakon št. 890/1982). Če je treba pisanje vročiti v občini, v kateri je urad sodnega izvršitelja, lahko sodni izvršitelj uporabi poštno storitve, če pa je treba pisanje vročiti drugje, mora uporabiti poštno storitve. V tem primeru se kopija pisanja vstavi v posebno ovojnico za priporočeno pošto skupaj s povratnico, ki sta obe zelene barve in v skladu s standardno obliko, ki omogoča njuno sledenje. To sodnemu izvršitelju omogoča tudi, da uradno obvestilo vroči zunaj svojega ozemlja.

6 Ali je v civilnih postopkih dovoljeno elektronsko vročanje pisanj (tj. vročanje sodnih ali izvensodnih pisanj s sredstvi elektronske telekomunikacije, kot so elektronska pošta, varna spletna aplikacija, telefaks, SMS itd.)? Če da, za katere vrste postopkov je predviden tak način vročanja? Ali obstajajo omejitve v zvezi z razpoložljivostjo/dostopnostjo takega načina vročanja pisanj glede na to, kdo je naslovnik (pravni strokovnjak, pravna oseba, družba ali drug poslovni subjekt itd.)?

Od začetka veljavnosti člena 16(4) zakonodajnega odloka št. 179/2012 sodno tajništvo enostavno vročitev opravlja izključno elektronsko na naslov za certificirano elektronsko pošto (PEC); ta postopek je zdaj postal primarni način opravljanja enostavne vročitve in se lahko uporablja v vseh vrstah postopkov. Le če obvestila sodnega tajništva ni mogoče vročiti prek PEC, se lahko pošlje po telefaksu ali posreduje sodnemu izvršitelju, da ga ta vroči kot uradno obvestilo.

Uradno obvestilo se lahko vroči prek certificirane elektronske pošte, za kar se lahko naredi elektronska kopija papirnega dokumenta (člen 149**bis** CPC). Ta postopek bo zdaj postal tudi običajni način vročanja uradnih obvestil kot alternativa neposredni osebni vročitvi v roke naslovnika in se lahko uporablja v vseh vrstah sodnih postopkov.

Da bi postopek ustrezno deloval, morajo različne stranke (pravni strokovnjaki, pravne osebe, gospodarske družbe in javni organi) v ustreznih registrih dati na voljo svoj certificirani elektronski naslov. To bo sodnemu izvršitelju in pravnemu zastopniku stranke omogočilo vročitev uradnega obvestila v obliki digitalno podpisanega overjenega elektronskega dokumenta, ki bo poslan na naslov PEC (člen 149**bis** CPC), pridobljen iz javnega registra.

Potrdilo o prejemu uradnega obvestila mora vsebovati potrdilo o skladnosti digitalne kopije z dokumentom, iz katerega je bila narejena, ter evidenco ponudnika storitve o sprejemu in dostavi v nabiralnik naslovnika, oba pa morata vsebovati identifikacijsko oznako sporočila.

Enostavne vročitve ali vročitve uradnega obvestila ni dovoljeno opraviti z drugimi oblikami elektronske komunikacije (npr. prek besedilnega sporočila ali na elektronski naslov, ki ni naslov PEC), saj ti načini ne bi zagotovili pravnega zagotovila, da je naslovnik prejel sporočilo.

7 Nadomestna vročitev

7.1 Ali pravo te države članice dopušča druge načine vročanja, če pisanj ni mogoče vročiti naslovniku (npr. obvestilo na domači naslov, urad sodnega izvršitelja, po pošti ali na oglasni deski)?

Osebna vročitev uradnega obvestila

Pisanje se lahko vroči tudi na naslovu običajnega prebivališča naslovnika (*abituale dimora*), če pa ta naslov ni znan, v občini njegovega začasnega prebivališča (*dimora temporanea*) ali občini, kjer je njegovo glavno središče poslovanja in interesov (*domicilio*), in sicer po poizvedbah na domačem naslovu naslovnika ali v njegovi pisarni ali kraju poslovanja.

Če naslovnika na teh krajih ni mogoče najti, se lahko kopija v zapečateni ovojnici dostavi članu njegove družine ali osebi, zaposleni v njegovem domu ali podjetju, toda ne mladoletniku, mlajšemu od 14 let, ali osebi, ki ji očitno ni primerno zaupati takega dokumenta. Kopija v zapečateni ovojnici se lahko dostavi tudi vratarju stavbe ali sosеду, ki mora podpisati potrdilo o prejemu; v tem primeru je treba naslovnika s priporočenim pismom brez povratnice obvestiti, da je bila vročitev opravljena. Če naslovnik običajno prebiva na trgovskem plovilu, se lahko pisanje izroči poveljniku ladje (člen 139 CPC).

Člen 146 CPC določa, da se pisanje, ki ga je treba vročiti članu aktivnega vojaškega osebja, kadar osebna vročitev ni mogoča, vroči tožilstvu, ki ga pošlje poveljniku enote, ki ji pripada naslovnik.

Če vročitve ni mogoče opraviti na noben opisan način, ker je naslovnik začasno odsoten in ker so druge osebe, ki bi lahko sprejele pisanje, prav tako odsotne ali neprimerne za sprejem ali pa so sprejem pisanja zavrnile, sodni izvršitelj kopijo pisanja v zapečateni ovojnici deponira v mestni hiši občine, v kateri je treba vročiti pisanje, obvestilo o deponiranju v zapečateni ovojnici pritrudi na vrata doma ali pisarne naslovnika, naslovniku pa pošlje priporočeno pismo s povratnico, da ga obvesti, da je bilo pisanje deponirano v mestni hiši (člen 140 CPC).

Vročitev uradnega obvestila, če stalno ali začasno prebivališče ali središče interesov naslovnika niso znani

Naslovnika je treba iskati z običajno skrbnostjo in v dobri veri. Če ga ni mogoče najti, se vročitev opravi z deponiranjem kopije v mestni hiši občine zadnjega znanega stalnega prebivališča naslovnika ali v mestni hiši v njegovem kraju rojstva, če kraj stalnega prebivališča ni znan. Če je kraj rojstva prav tako neznan ali če je v tujini, se pisanje dostavi tožilstvu (člen 143 CPC).

Način vročitve, ki ga odredi sodišče

Sodišče lahko v posebnih okoliščinah ali zaradi nujnosti na predlog ali na lastno pobudo odredi način vročitve, ki ni eden od kodificiranih postopkov. Te načine lahko prosto izbere, vendar morajo varovati zasebnost naslovnika in njegovo pravico do obrambe (člen 151 CPC).

Pogost primer je pooblastilo, da se paket pošlje prek raznašalca pošte, ki zagotavlja zelo hitro dostavo. Drugi sistemi, kot je uporaba telegramov, so zdaj zastareli.

Vročitev z javno objavo

Sodišče lahko na predlog ene od strank in po seznanitvi z mnenjem tožilstva odobri tovrstno vročitev, če je naslovnikov veliko ali če jih je težko vse identificirati.

Kopija pisanja se deponira v mestni hiši občine sodišča, pred katerim poteka postopek, izvleček iz pisanja pa se objavi v uradnem listu (*Gazzetta Ufficiale della Repubblica*); sodišče lahko odredi tudi, da se izvleček objavi v časopisih z največjo naklado, ali uporabi druge oblike obveščanja javnosti (člen 150 CPC).

7.2 Kdaj se pri uporabi drugih načinov šteje, da so pisanja vročena?

Osebna vročitev osebam, ki niso naslovnik: datum vročitve je datum, ko je bila kopija dostavljena in vročena osebi. To je datum, ki se zakonito šteje kot dan, na katerega je bil naslovnik seznanjen s pisanjem, čeprav se bo z njim dejansko seznanil pozneje.

Uradno obvestilo v skladu s členom 140 CPC: za tako obvestilo je treba opraviti številne formalnosti, vendar ne nujno na isti dan. Sodna praksa je zagotovila dokončno razlago zakonodaje, in sicer je bilo ugotovljeno, da datum, na katerega se vroči pisanje, na strani vložnika sovpada z zadnjo formalnostjo, tj. s pošiljanjem priporočenega pisma, ki vsebuje obvestilo o deponiranju v mestni hiši, medtem ko je datum vročitve na strani naslovnika dan, na katerega poteče desetdnevno obdobje hranjenja pisanja v poštnem uradu, ali dan, na katerega se pisanje prevzame, če se to zgodi prej.

Vročitev uradnega obvestila po pošti: za uradno obvestilo se v zvezi z vložnikom šteje, da začne učinkovati na datum, ko je pisanje izročeno sodnemu izvršitelju, v zvezi z naslovnikom pa začne učinkovati šele, ko se za naslovnik zakonito šteje, da je bil seznanjen s pisanjem. To je datum dostave pisanja, naveden na povratnici; v primeru odsotnosti oseb, ki bi lahko sprejele pisanje, ali njihove zavrnitve sprejema se pisanje deponira v poštnem uradu, v tem primeru pa je zadevni datum dan, na katerega poteče desetdnevno obdobje hranjenja v poštnem uradu, ali dan, na katerega se pisanje prevzame, če se to zgodi prej. V primeru negotovosti uradno obvestilo začne učinkovati na datum na žigu, ki ga v poštnem uradu odtisnejo na obvestilo, vrnjeno pošiljatelju. Pisanje, ki ni bilo prevzeto, bo naslovniku na voljo šest mesecev, tako da se lahko kljub temu seznanijo z njegovo vsebino.

Vročitev uradnega obvestila, če stalno ali začasno prebivališče ali središče interesov naslovnika niso znani

Za pisanje se šteje, da je bilo vročeno 20 dni po deponiranju ali dostavi tožilstvu.

Način vročitve, ki ga odredi sodišče

Datum vročitve je odvisen od izbranega načina vročitve.

Vročitev z javno objavo

Vročitev postane veljavna, ko sodni izvršitelj po izvedbi zahtevanih postopkov pri sodnem tajništvu sodišča, pri katerem je bil vložen predlog za začetek postopka, vloži kopijo potrdila o vročitvi in kopije dokumentov, ki dokazujejo ukrepe, ki jih je stranka sprejela na zahtevo sodišča (objava v uradnem listu itd.).

Uradno obvestilo prek PEC

Vročitev se šteje za veljavno od trenutka, ko ponudnik storitve elektronski dokument prenese v e-poštni nabiralnik naslovnika. Zato je datum vročitve datum dostave in ni treba potrditi, da je prejemnik prebral sporočilo.

7.3 Če je drug način vročanja oddaja pisanja na določeno mesto (npr. na pošto), kako je naslovnik obveščen o taki oddaji?

Obvestilo v skladu s členom 140 CPC: sodni izvršitelj na vrata naslovnika pritrudi obvestilo v zapečateni ovojnici, v katerem sta navedena bistveni namen pisanja in povabilo naslovniku, naj ga prevzame v mestni hiši; enako obvestilo se naslovniku pošlje s priporočenim pismom s povratnico.

Poštni urad to priporočeno pismo dostavi naslovniku ali drugi ustrezni osebi; če take osebe ni mogoče najti, se pisanje za deset dni deponira pri poštnem uradu, odgovornem za zadevno okrožje, drugo povabilo k prevzemu pisanja pa se pusti v poštnem nabiralniku naslovnika.

Vročitev uradnega obvestila po pošti: poštni uslužbenec, ki ne more najti naslovnika ali druge pooblaščen osebe, naslovniku s priporočenim pismom pošlje obvestilo o deponiranju (*comunicazione dell'venuto deposito*, v nadaljnjem besedilu: CAD), v katerem je navedeno, da je bila kopija pisanja deponirana pri okrožnem poštnem uradu; če poštni uslužbenec obvestilo dostavi pooblaščen osebi, ki ni naslovnik, naslovniku s priporočenim pismom pošlje obvestilo o vročitvi (*comunicazione di avvenuta notifica*, v nadaljnjem besedilu: CAN). Ta obvestila o deponiranju ali vročitvi dopolnjujejo uradno obvestilo: poštni uslužbenec na prvotno povratnico navede, da so bila ta obvestila poslana. Namen obvestil je zagotoviti, da se lahko naslovnik dejansko seznanijo s pisanjem, in ne vplivajo na datum vročitve, ki ostane datum poteka desetdnevnega obdobja hranjenja v poštnem uradu ali datum prevzema, če se to zgodi prej. Poštni uslužbenec lahko zgoraj navedene korake opravi le, če ima naslovnik poštni nabiralnik, ki je primeren za prejemanje pošte in na katerem je navedeno njegovo ime.

7.4 Kakšne so posledice, če naslovnik zavrne sprejem pisanj? Ali se šteje, da je vročitev pisanj opravljena, če je bil sprejem zavrnjen nezakonito?

Če naslovnik zavrne osebno vročitev uradnega obvestila, sodni izvršitelj to dejstvo zabeleži v potrdilu o vročitvi, za vročitev pa se šteje, da je bila veljavno opravljena (člen 138 CPC).

Če je bilo uradno obvestilo poslano po pošti in če naslovnik noče sprejeti pisanja ali podpisati potrdila o dostavi, poštni uslužbenec to dejstvo zabeleži na povratnici, za vročitev pa se šteje, da je bila veljavno opravljena.

8 Vročanje pisanj iz tujine z uporabo poštnih storitev (člen 14 uredbe o vročanju)

8.1 Če izvajalec poštnih storitev vroči pisanje, poslano iz tujine, naslovniku v tej državi članici v primeru, ko je potrebna vročilnica (člen 14 uredbe o vročanju), ali mora pisanje vročiti naslovniku osebno ali sme v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk pisanje vročiti drugi osebi na istem naslovu?

To področje ureja sklep 385/13/CONS italijanskega regulativnega organa za komunikacije (*Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni*, v nadaljnjem besedilu: AGCOM), ki je bil objavljen v Uradnem listu št. 165 z dne 16. julija 2013 in je na voljo na spletnem mestu <http://www.agcom.it>. Poštni uslužbenec

priporočeno pismo dostavi naslovniku na navedenem naslovu ali drugi ustrežni osebi, kot določa zakonodaja o dostavi priporočenih pisem, in sicer članu ožje družine, zunajzakonskemu partnerju, sodelavcu, vratarju ali sosedu naslovnika, ki sprejme pismo. Priporočena pisma, naslovljena na organizacije, pravne osebe in združenja, se dostavijo pravnemu zastopniku ali odgovornemu članu osebja.

8.2 Kako se v skladu s pravili o dostavljanju poštnih pošiljk v tej državi članici vročijo pisanja iz tujine na podlagi člena 14 Uredbe št. 1393/2007, če pošiljke zaradi odsotnosti ni mogoče vročiti na naslovu za dostavo niti naslovniku niti kateri koli drugi osebi, pooblaščen za prevzem poštnih pošiljk (če je to v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk mogoče – glej zgoraj)?

Če poštni uslužbenec ne more najti nobene ustrežne osebe, se pisanje deponira na poštnem uradu, odgovornem za ustrezno okrožje.

8.3 Ali obstaja določen rok za dvig pošiljk na pošti, preden se pošljejo nazaj kot nedostavljene? Če da, kako je naslovnik obveščen, da ga na pošti čaka pošiljka?

Obdobje hranjenja pravnih pisanj v poštnem uradu traja deset dni; poštni uslužbenec, odgovoren za dostavo, naslovnika z obvestilom v zapečateni ovojnici, poslanim s priporočenim pismom s povratnico, obvesti, kje se hrani pisanje, če pa je naslovnik odsoten, to pismo pritrdi na vhodna vrata njegovega doma ali ga pusti v njegovem poštnem nabiralniku. To obvestilo mora vsebovati izrecno zahtevo, da se pisanje prevzame v največ šestih mesecih, ter opozorilo, da se bo za uradno obvestilo štelo, da je bilo vročeno deset dni po deponiranju pisanja pri poštnem uradu, in da se bo pisanje vrnilo pošiljatelju, če ne bo prevzeto v šestih mesecih.

Če naslovnik ali njegov predstavnik pisma ne prevzame v desetih dneh od dneva, ko je bilo poslano priporočeno pismo, je treba povratnico v dveh dneh (ta rok je določen z zakonom št. 205/2017 in se uporablja od 1. junija 2018) vrniti pošiljatelju s priporočenim pismom, v katerem se navede datum, je poteklo obdobje hranjenja in je vročitev uradnega obvestila posledično postala veljavna. Če naslovnik pisanja ni prevzel v šestih mesecih od dneva, na katerega je bilo deponirano pri poštnem uradu, se pisanje vrne pošiljatelju.

9 Ali obstaja pisno dokazilo o vročitvi pisanja?

Oseba, ki vroči uradno obvestilo, mora na vročeno kopijo ter na izvornik napisati datum, način in kraj vročitve, da se omogoči ocena pravilnosti postopka. Navesti mora tudi vse poizvedbe, ki jih je izvedla, vključno s poizvedbo pri registrskem uradu (člen 148 CPC).

Na potrdilo o vročitvi uradnega obvestila po pošti morata biti navedena datum in poštni urad, ki pošilja pisanje. Priložiti je treba povratnico, ki bo vrnjena pošiljatelju, kot dokazilo, da je bilo pisanje vročeno.

Če poštni uslužbenec na povratnici navede, da je naslovnik neznan ali da je zapustil naslov, naveden na ovojnici, se pisanje ne vroči.

Zapisnik sodnega izvršitelja je uradni dokument in je dokaz o tem, kaj se je zgodilo v prisotnosti sodnega izvršitelja ali katere izjave so mu bile podane, razen če se ne dokaže, da je zapisnik lažen; poleg tega je dokaz za domnevo o drugih okoliščinah, ki jih sodni izvršitelj ni osebno potrdil (npr. dejstvo, da je oseba, ki je prevzela pisanje, družinski član ali oseba, zaposlena v domu naslovnika).

10 Kaj se zgodi, če gre kaj narobe in naslovnik ne prejme pisanja ali vročitev ni opravljena v skladu s predpisi (npr. pisanje se vroči tretji osebi)? Ali je lahko vročitev pisanja kljub temu veljavna (je na primer mogoče odpraviti kršitve predpisov) ali je treba pisanje ponovno vročiti?

Vročitev uradnega obvestila je neveljavna, če se niso upoštevali uveljavljeni postopki, ki zagotavljajo načelo, da se za stranko šteje, da je bila seznanjena s pisanjem, kar pomeni, da se pravila v zvezi z osebo, ki mora prevzeti kopijo, niso upoštevala ali da obstaja dejanska negotovost (*incertezza assoluta*) glede osebe, ki ji je bilo izročeno pisanje, ali datuma, na katerega je bilo izročeno (člen 160 CPC).

Neveljavnost vročitve je mogoče odpraviti, če je vročitev kljub temu dosegla svoj namen, na primer če naslovnik nastopi na sodišču; sicer je treba ponovno poskusiti vročiti pisanje.

Negotovost glede datuma vročitve obvestila mora biti dejanska in je ni mogoče odpraviti, če je od nje odvisno spoštovanje roka. Če je na izvorniku naveden drugačen datum kot na kopiji, ima prednost datum na kopiji za naslovnika, da se tako zagotovi njegova pravica do obrambe.

Sodišča so odločila, da ni vročitve uradnega obvestila in da odsotnosti vročila ni mogoče odpraviti, če pisanje sploh ni bilo vročeno ali če je bilo vročeno na kraju ali osebi, ki nista nikakor povezana z naslovnikom. Poleg tega ni mogoče odpraviti neveljavnosti vročitve obvestila, če se izvornik in kopija razlikujeta, tako da se naslovnik ne more ustrezno braniti. Če ni bilo vročitve uradnega obvestila, ni dovoljena uporaba nobenega pravnega sredstva, postopek vročitve uradnega obvestila oziroma pisanja pa se mora ponovno začeti.

11 Ali moram za vročitev pisanja plačati in če da, koliko?

V civilnih zadevah mora stranka, ki zahteva vročitev uradnega obvestila, kriti stroške, ki vključujejo pristojbine, ki jih je treba plačati v državno blagajno (*erario*), ter stroške prevoza in dostave, ki jih je treba plačati sodnemu izvršitelju za pisanja, vročena zunaj kraja njegove pisarne.

To zadevo ureja predsedniški odlok št. 115 z dne 30. maja 2002 (prečiščeno besedilo zakona o pravnih stroških), ki določa tudi znesek takih stroškov.

Stranka, ki začne postopek, mora vnaprej plačati dajatve ter stroške prevoza in dostave za uradna obvestila, vročena na zahtevo sodnega tajnika, v standardnem pavšalnem znesku 27,00 EUR; za uradna obvestila, ki jih zahtevajo stranke, mora vložnik plačati dajatev iz člena 34 in naslednjih členov predsedniškega odloka št. 115/2002, ki se razlikuje glede na število naslovnikov, razdaljo v kilometrih in nujnost.

Na drugih področjih prava, vključno z zadevami v zvezi z delovnimi razmerji in socialnim varstvom, postopki za prenehanje življenjske skupnosti in razvezo zakonske zveze ter zadevami, v katerih je oseba z nezadostnimi sredstvi upravičena do državne pravne pomoči, je stranka oproščena plačila stroškov vročitve, ki se krijejo iz državne blagajne.

Uradna obvestila, ki se zahtevajo v skladu z Uredbo št. 1393/2007, so oproščena plačila stroškov, razen tistih, ki izhajajo iz uporabe storitev sodnega izvršitelja ali osebe, pristojne po pravu zaprosene države članice, in ki ustrezajo enotni fiksnim taksam, ki jo ta država članica določi vnaprej v skladu z načeloma sorazmernosti in nediskriminacije (člen 11 Uredbe št. 1393/2007).

Zadnja posodobitev: 03/12/2020

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvornika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Vročitev pisanj – Ciper

1 Kaj pomeni pravni termin „vročanje pisanj“ v praksi? Zakaj so potrebna posebna pravila o „vročanju pisanj“?

„Vročanje“ pomeni uradno dostavo sodnih in izvensodnih pisanj (katerih vročitev je potrebna), ki se lahko dokaže pisno.

Obstajajo posebna pravila o vročanju, ki zagotavljajo veljavnost postopka in pravice strank.

2 Katera pisanja je treba uradno vročiti?

Vsa sodna pisanja, ki se nanašajo na kateri koli postopek pred sodiščem, kot so sklepi, vloge s pozivom in dokumenti za začetek postopka, ter izvensodna pisanja (ki se ne nanašajo na sodni postopek, vendar jih je treba uradno vročiti).

3 Kdo je pristojen za vročitev pisanj?

Sodni izvršitelji. V primeru zaposila za vročitev pisanj, prejetega v skladu s Haaško konvencijo iz leta 1965 o vročitvi sodnih in zunajsodnih listin ter katerim koli dvostranskim sporazumom, ki ga je Ciper podpisal in ratificiral v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007, pisanje prejme ministrstvo za pravosodje in javni red kot imenovani osrednji organ in ga posreduje sodnim izvršiteljem za vročitev.

4 Poizvedbe o naslovu

4.1 Ali v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah zaproseni organ v tej državi članici poskuša na lastno pobudo ugotoviti naslov naslovnika pisanj, ki jih je treba vročiti, če naslovnik ne prebiva več na naslovu, ki je znan organu prosilcu?

Običajno ne, razen če na danem naslovu pridobi informacije o novem naslovu.

4.2 Ali imajo tuji pravosodni organi in/ali stranke v sodnih postopkih v tej državi članici dostop do registrov ali storitev, ki omogočajo ugotovitev trenutnega naslova osebe? Če da, do katerih registrov ali storitev in po katerem postopku? Ali je treba plačati takso in če da, koliko?

Ni relevantno.

4.3 Kako organi v tej državi članici obravnavajo zaprosila, poslana na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah, ki so namenjena ugotovitvi trenutnega naslova osebe?

Tako zaprosilo do danes še ni bilo prejeto. Vsekakor je vprašljivo, ali je lahko ta zadeva predmet pridobivanja dokazov.

5 Kako se pisanja običajno vročijo v praksi? Ali obstajajo alternativni načini vročanja, ki se lahko uporabijo (razen nadomestne vročitve iz točke 7)?

V praksi je običajni način vročanja osebna vročitev, kot je določena z zakonikom o civilnem postopku. V primeru pravne osebe se lahko pisanje vroči kateremu koli direktorju družbe, tajniku družbe ali kateri koli odgovorni osebi v poslovnih enotah družbe.

Kar zadeva nadomestne načine vročanja, je treba na zahtevo stranke v skladu z zakonikom o civilnem postopku izdati sodni sklep, s katerim je dovoljena vročitev pisanja z njegovo objavo na opredeljenem kraju ali v časopisu (ali na kakršen koli drug način, ki je po mnenju sodišča ustrezen v zadevnih okoliščinah).

Trenutno ni mogoče uporabiti drugih alternativnih načinov.

6 Ali je v civilnih postopkih dovoljeno elektronsko vročanje pisanj (tj. vročanje sodnih ali izvensodnih pisanj s sredstvi elektronske telekomunikacije, kot so elektronska pošta, varna spletna aplikacija, telefaks, SMS itd.)? Če da, za katere vrste postopkov je predviden tak način vročanja? Ali obstajajo omejitve v zvezi z razpoložljivostjo/dostopnostjo takega načina vročanja pisanj glede na to, kdo je naslovnik (pravni strokovnjak, pravna oseba, družba ali drug poslovni subjekt itd.)?

Glej odgovor na vprašanje 5 zgoraj.

7 Nadomestna vročitve

7.1 Ali pravo te države članice dopušča druge načine vročanja, če pisanj ni mogoče vročiti naslovníku (npr. obvestilo na domači naslov, urad sodnega izvršitelja, po pošti ali na oglasni deski)?

Glej odgovor na vprašanje 5 zgoraj.

7.2 Kdaj se pri uporabi drugih načinov šteje, da so pisanja vročena?

Glej odgovor na vprašanje 5 zgoraj.

7.3 Če je drug način vročanja oddaja pisanja na določeno mesto (npr. na pošto), kako je naslovnik obveščen o taki oddaji?

Glej odgovor na vprašanje 5 zgoraj.

7.4 Kakšne so posledice, če naslovnik zavrne sprejem pisanj? Ali se šteje, da je vročitev pisanj opravljena, če je bil sprejem zavrnjen nezakonito?

Glej odgovor na vprašanje 5 zgoraj.

8 Vročanje pisanj iz tujine z uporabo poštinskih storitev (člen 14 uredbe o vročanju)

8.1 Če izvajalec poštinskih storitev vroči pisanje, poslano iz tujine, naslovníku v tej državi članici v primeru, ko je potrebna vročilnica (člen 14 uredbe o vročanju), ali mora pisanje vročiti naslovníku osebno ali sme v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštinskih pošiljk pisanje vročiti drugi osebi na istem naslovu?

Ni relevantno.

8.2 Kako se v skladu s pravili o dostavljanju poštinskih pošiljk v tej državi članici vročijo pisanja iz tujine na podlagi člena 14 Uredbe št. 1393/2007, če pošiljke zaradi odsotnosti ni mogoče vročiti na naslovu za dostavo niti naslovníku niti kateri koli drugi osebi, pooblaščen za prevzem poštinskih pošiljk (če je to v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštinskih pošiljk mogoče – glej zgoraj)?

Ni relevantno.

8.3 Ali obstaja določen rok za dvig pošiljk na pošti, preden se pošljejo nazaj kot nedostavljene? Če da, kako je naslovnik obveščen, da ga na pošti čaka pošiljka?

Ni relevantno.

9 Ali obstaja pisno dokazilo o vročitvi pisanja?

Da. Sodni izvršitelj po vročitvi izpolni povratnico, v kateri so navedeni referenčni podatki o vročenem pisanju, ime in funkcija osebe, ki ji je bilo pisanje vročeno, datum in čas vročitve ali, če pisanje ni bilo vročeno, razlogi, zaradi katerih vročitev ni bila mogoča.

Če je vročitev opravljena v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007, se izda potrdilo iz Priloge I k navedeni uredbi, kot je določeno v členu 10 Uredbe.

10 Kaj se zgodi, če gre kaj narobe in naslovnik ne prejme pisanja ali vročitev ni opravljena v skladu s predpisi (npr. pisanje se vroči tretji osebi)? Ali je lahko vročitev pisanja kljub temu veljavna (je na primer mogoče odpraviti kršitve predpisov) ali je treba pisanje ponovno vročiti?

V takem primeru se vročitev šteje za neveljavno in je ni mogoče popraviti. Če vročitev ni bila opravljena v skladu s predpisi, je treba opraviti novo vročitev.

Če vročitev ni bila opravljena zaradi strankinega nasprotovanja taki vročitvi, mora stranka, ki želi opraviti vročitev, pri sodišču vložiti predlog za nadomestno vročitev.

Če vročitev ni bila mogoča, ker osebe, ki bi ji bilo treba vročiti pisanje, ni bilo mogoče najti, lahko oseba, ki želi opraviti vročitev, pisanje vroči kako drugače, potem ko je izdan ustrezen sklep sodišča.

11 Ali moram za vročitev pisanja plačati in če da, koliko?

Taksa je bila določena na 21 EUR.

Zadnja posodobitev: 15/06/2020

Strani in jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Vročitev pisanj - Luksemburg

1 Kaj pomeni pravni termin „vročanje pisanj“ v praksi? Zakaj so potrebna posebna pravila o „vročanju pisanj“?

Vročanje pisanj (v francoščini: *notification*) je v Luksemburgu splošni termin za različne postopke, s katerimi se naslovnik seznanja s pisanjem.

Vročitev po sodnem izvršitelju (v francoščini: *signification*) je posebna vrsta vročitve, pri kateri sodni izvršitelj vroči naslovníku pisanje na naslovu njegovega stalnega prebivališča.

Največ vročitev se opravi po pošti s priporočenim pismom z vročilnico.

Vročitev po sodnem izvršitelju je bolj zanesljiva od vročanja po pošti. Zato se po zakonu zahteva, da se najpomembnejši procesni akti vročijo po sodnem izvršitelju.

Vendar se v zadevah, za katere so pristojna mirovna sodišča, sodni pozivi vedno pošiljajo s priporočenim pismom. Odvisno od vrste postopka sodni poziv pošlje bodisi sodna pisarna bodisi sodni izvršitelj. V tem primeru torej tudi sodni izvršitelj pisanja ne vroči osebno, temveč ga pošlje po pošti.

Vročitev po sodnem izvršitelju je praviloma nujna, da začne teči rok za vložitev pritožbe zoper sodno odločbo. Izjema je rok za pritožbo zoper odločbo prvostopenjskega sodišča na področju najemnih razmerij in delovnega prava, ki začne teči šele ob vročitvi sodne odločbe, ki jo opravi sodna pisarna.

2 Katera pisanja je treba uradno vročiti?

Večino procesnih aktov je treba vročiti, preden se lahko predložijo sodniku.

Z zakonom je zlasti predpisana vročitev pisanj o začetku postopka s pozivom tožencu, da na sodišču nastopi osebno ali po odvetniku.

Prav tako morajo biti vročene sodne odločbe, da lahko po preteku pritožbenih rokov postanejo pravnomočne.

3 Kdo je pristojen za vročitev pisanj?

V Luksemburgu so za osebno vročanje pisanj pristojni samo sodni izvršitelji.

V večini zadev je za začetek postopka pred sodiščem nujno, da vročitev opravi sodni izvršitelj. Ko je sodna odločba izdana, jo je treba po sodnem izvršitelju vročiti stranki, ki v postopku ni uspela, s čimer začne teči rok za pritožbo. Če v pritožbenem roku ni vložena pritožba, sodna odločba postane pravnomočna. Če se stranka, ki v postopku ni uspela, želi pritožiti, mora pritožbo vložiti po sodnem izvršitelju.

Zakon določa nekatere izjeme od izključne pravice sodnega izvršitelja, da vroča listine. Zlasti v zadevah, ki jih obravnava mirovno sodišče, se številni sodni postopki začnejo z vložitvijo zahtevka, naslovljenega na pristojno sodišče. Sodna pisarna nato strankam pošlje sodni poziv na obravnavo, ki mu priloži izvod zahtevka, naslovljenega na sodišče. Ta postopek se uporablja zlasti v zadevah na področju najemnih razmerij, pa tudi v delovnopравниh zadevah in na področju plačilnih nalogov.

Prek sodne pisarne se vročijo tudi sodni pozivi v zvezi z nekaterimi postopki, ki jih obravnava okrožno sodišče, zlasti tistimi, ki spadajo v pristojnost predsednika sodišča.

Odvetniki nimajo pooblastil za neposredno vročanje pisanj strankam v postopku; to lahko veljavno storijo samo po sodnem izvršitelju. Ko pa se postopek začne in vsako stranko zastopa odvetnik, se lahko procesni akti in dokazno gradivo veljavno izmenjujejo z vročanjem med odvetniki. Vročanje med odvetniki ne vključuje nobenih posebnih formalnosti. Odvetnik običajno potrdi prejem pisanja ob vročitvi.

4 Poizvedbe o naslovu

4.1 Ali v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah zaproseni organ v tej državi članici poskuša na lastno pobudo ugotoviti naslov naslovnika pisanj, ki jih je treba vročiti, če naslovnik ne prebiva več na naslovu, ki je znan organu prosilcu?

Organi za sprejem, imenovani na podlagi člena 2(2) Uredbe (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah, so v Luksemburgu krajevno pristojni sodni izvršitelji.

Sodni izvršitelji so po zakonu dolžni vročiti osebno ali na naslovu stalnega prebivališča ali sedeža naslovnika pisanja.

Pri izpolnjevanju nalog, za katere so pristojni, imajo sodni izvršitelji dostop do naslednjih podatkov:

Fizične osebe:

ime in priimek;

naslov;

datum rojstva.

Ti podatki so povzeti v registru prebivalstva. Sodni izvršitelji imajo pri izpolnjevanju svojih nalog dostop do registra prebivalstva.

Pravne osebe:

ime;

firma;

registrirani sedež;

številka vpisa v sodni register.

Podatki o družbah, vpisanih v sodni register, so javni in torej prosto dostopni.

4.2 Ali imajo tuji pravosodni organi in/ali stranke v sodnih postopkih v tej državi članici dostop do registrov ali storitev, ki omogočajo ugotovitev trenutnega naslova osebe? Če da, do katerih registrov ali storitev in po katerem postopku? Ali je treba plačati takso in če da, koliko?

Tuji pravosodni organi in/ali tuje stranke v sodnem postopku nimajo dostopa do registra prebivalstva, da bi tam opravile poizvedbe o naslovu fizične osebe.

Preverjanje osnovnih podatkov družb, vpisanih v sodni register (registrirani sedež, firma, številka vpisa v sodni register), je javno dostopno in brezplačno.

Dostop do podrobnejših podatkov je plačljiv.

4.3 Kako organi v tej državi članici obravnavajo zaprosila, poslana na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah, ki so namenjena ugotovitvi trenutnega naslova osebe?

V zvezi z zaprosilom, poslanim na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah, zaproseni sodni organ v primeru fizičnih oseb opravi poizvedbe o trenutnem naslovu osebe v nacionalnem registru prebivalstva. Poizvedbe o pravnih osebah opravi na podlagi podatkov iz sodnega registra.

5 Kako se pisanja običajno vročijo v praksi? Ali obstajajo alternativni načini vročanja, ki se lahko uporabijo (razen nadomestne vročitve iz točke 7)?

Povzetek postopka vročanja

Praviloma se pisanja vročajo po pošti s priporočenim pismom z vročilnico.

Če poštni uslužbenec naslovnika dobi na njegovem domu, ga prosi, da podpiše vročilnico, ki se nato vrne pošiljatelju. Če naslovnik noče podpisati vročilnice, poštni uslužbenec to zabeleži in vročitev se šteje za opravljeno.

Če naslovnika ni doma in priporočeno pošiljko namesto njega prevzame druga oseba, poštni uslužbenec vpiše ime te osebe na vročilnico. V večini primerov vročitev pisanja tretji osebi nima enake veljave kot osebna vročitev naslovniku.

Če na naslovu ni nikogar, naslov pa je pravi, poštni uslužbenec naslovniku v poštnem nabiralniku pusti obvestilo, naj pošiljko prevzame na poštnem uradu v roku, ki je naveden na obvestilu. V tem primeru se vročitev šteje za opravljeno, tudi če naslovnik pošiljke na poštnem uradu ne prevzame.

Če naslova ni mogoče potrditi, poštni uslužbenec vrne pismo pošiljatelju in ga obvesti, da pisanje ni bilo vročeno. V tem primeru mora predlagatelj vročitve navesti nov naslov. Če naslov naslovnika pisanja ni znan, lahko predlagatelj izbere vročitev po sodnem izvršitelju, po potrebi skupaj z zapisnikom o poskusu vročitve.

Opisani postopek vročanja pisanj se uporablja samo, če naslovnik prebiva v Luksemburgu. Če naslovnik prebiva v tujini, je treba pisanje vročiti po sodnem izvršitelju.

Povzetek postopka vročitve po sodnem izvršitelju

Vročitev pisanja po sodnem izvršitelju se opravi osebno naslovniku na katerem koli kraju.

Sodni izvršitelj se običajno napoti na naslovnikov dom, vendar mu lahko pisanje izroči kjer koli, na primer na delovnem mestu.

Vročitev je osebna, če se izvod pisanja izroči neposredno naslovniku. Pri pravnih osebah je vročitev osebna, če se izvod pisanja izroči zakonitemu zastopniku pravne osebe, njegovemu pooblaščenцу ali kateri koli drugi za to pooblaščen osebi. V primeru vročitve na naslovu za vročanje je vročitev osebna, če se izvod pisanja izroči pooblaščenцу.

Če naslovnik sprejme izvod pisanja, sodni izvršitelj to zabeleži v dokument o vročitvi. V tem primeru se šteje, da je bila vročitev opravljena na datum izročitve pisanja naslovniku.

Če naslovnik noče sprejeti izvoda pisanja, sodni izvršitelj to zabeleži v dokument o vročitvi. V tem primeru se šteje, da je bila vročitev opravljena na datum predložitve pisanja naslovniku.

Če sodni izvršitelj naslovnika pisanja dobi na njegovem domu, mu izroči overjen izvod listine. Nato sestavi zapisnik o opravljeni vročitvi, ki se priloži izvorniku pisanja in se skupaj z njim vrne stranki, ki je listino dala v vročitev.

Alternativnih načinov vročanja, ki se lahko uporabijo poleg nadomestne vročitve iz točke 7, ni.

6 Ali je v civilnih postopkih dovoljeno elektronsko vročanje pisanj (tj. vročanje sodnih ali izvensodnih pisanj s sredstvi elektronske telekomunikacije, kot so elektronska pošta, varna spletna aplikacija, telefaks, SMS itd.)? Če da, za katere vrste postopkov je predviden tak način vročanja? Ali obstajajo omejitve v zvezi z razpoložljivostjo/dostopnostjo takega načina vročanja pisanj glede na to, kdo je naslovnik (pravni strokovnjak, pravna oseba, družba ali drug poslovni subjekt itd.)?

Z novim zakonikom o civilnem postopku elektronsko vročanje pisanj ni dovoljeno.

7 Nadomestna vročitev

7.1 Ali pravo te države članice dopušča druge načine vročanja, če pisanj ni mogoče vročiti naslovniku (npr. obvestilo na domači naslov, urad sodnega izvršitelja, po pošti ali na oglasni deski)?

Vročitev na naslovu stalnega prebivališča

Če osebna vročitev naslovniku ni mogoča, se izvod pisanja dostavi na naslov stalnega prebivališča naslovnika. Če naslovnik tam ne prebiva ali nima stalnega prebivališča, se izvod pisanja dostavi na naslov njegovega običajnega prebivališča. Pri pravnih osebah se vročitev opravi na registriranem sedežu ali sedežu uprave.

Izvod pisanja se izroči kateri koli osebi na zadevnem naslovu, če ga ta sprejme, navede svoje ime, priimek, funkcijo in naslov ter potrdi prejem. Pisanje se izroči v zaprti kuverti, na kateri so navedeni samo priimek, ime, funkcija in naslov naslovnika ter žig sodnega izvršitelja, odtisnjen na zavihku kuverte.

Izvod se ne sme izročiti otroku, mlajšemu od 15 let, kot tudi ne osebi, na zahtevo katere se pisanje vroča.

Sodni izvršitelj na naslovu stalnega prebivališča naslovnika, njegovem običajnem naslovu oziroma registriranem sedežu ali sedežu uprave pravne osebe v zaprti kuverti pusti datirano obvestilo o izročitvi izvoda pisanja, v katerem so navedeni podatki o osebi, ki ji je bil izvod izročen.

Sodni izvršitelj na posebnem listu papirja priloži tudi izvod pisanja. Enako je v primeru vročitve na naslovu za vročanje.

V vseh teh primerih se šteje, da je bila vročitev opravljena na datum izročitve izvoda pisanja.

V skladu s členom 161 novega zakonika o civilnem postopku se „[z]a vročitev na naslovu stalnega prebivališča [...] šteje vročitev na naslovu, pod katerim je naslovnik vpisan v registru prebivalstva“.

Člen 164 novega zakonika o civilnem postopku podrobno določa, da se „vročanje:

1. državi opravi na sedežu ministrstva za vladne zadeve;
2. javnim ustanovam opravi na kraju njihovega sedeža;
3. občinam opravi na sedežu občinske uprave;
4. društvom, nepridobitnim organizacijam in družbenokoristnim ustanovam opravi bodisi na njihovem sedežu bodisi osebi, ki zagotavlja njihovo upravljanje.“

Vročitev z oddajo izvoda dokumenta o vročitvi

Člen 155(6) novega zakonika o civilnem postopku določa, da „[v] primeru, ko pisanja ni bilo mogoče vročiti, kot je predvideno zgoraj, in če se na podlagi preverjanj, ki jih mora sodni izvršitelj navesti v pisanju, izkaže, da naslovnik prebiva na navedenem naslovu, sodni izvršitelj tam pusti izvod pisanja v zaprti kuverti, ki mu priloži obvestilo naslovniku, da na navedenem naslovu ni bilo mogoče najti nikogar ali da navzoče osebe niso hotele sprejeti izvoda pisanja. Vročitev se šteje za opravljeno na datum take oddaje. Istega dne ali najpozneje prvi naslednji delovni dan sodni izvršitelj z navadnim pismom pošlje izvod pisanja in navedeno obvestilo na naslov, naveden v pisanju.“

Vročitev na neznanem naslovu

Člen 157 novega zakonika o civilnem postopku določa način vročitve, če naslovnik nima znanega niti stalnega niti običajnega prebivališča oziroma nima znanega sedeža, pri čemer natančneje določa, da „[č]e oseba, ki ji je treba vročiti pisanje, nima znanega niti stalnega niti običajnega prebivališča, sodni izvršitelj sestavi zapisnik, v katerem natančno opiše dejanja, ki jih je izvedel, da bi našel naslovnika pisanja. V zapisniku se navedeta vrsta pisanja in ime predlagatelja.

Istega dne ali najpozneje prvi naslednji delovni dan sodni izvršitelj s priporočenim pismom s povratnico pošlje naslovniku na njegov zadnji znani naslov izvod pisanja in izvod zapisnika. Enako lahko stori s pošiljanjem navadnega pisma isti dan.

V izvodu zapisnika, poslanem naslovniku, je navedeno, da lahko v treh mesecih zahteva, da se mu izvod pisanja izroči v uradu sodnega izvršitelja, ali za to pooblasti osebo, ki jo sam izbere.“

Člen 157(3) novega zakonika o civilnem postopku določa, da se „[z]goraj navedene določbe [...] uporabljajo za vročitev pisanja pravnih osebi, ki nima več znanega sedeža v kraju, ki je kot registrirani sedež naveden v sodnem registru“.

Drugi načini vročanja

Člen 157(4) med drugim določa, da „[č]e je bil akt o začetku postopka ali enakovredno pisanje vročeno v skladu z zgoraj navedenimi določbami in se toženeč ne spusti v postopek, lahko sodišče, ki odloča, po potrebi odredi objavo obvestila v luksemburškem ali tujem časopisu“.

S členom 158 novega zakonika o civilnem postopku je dodano, da „[č]e naslovnika pisanja ni mogoče najti ali če ni dokazano, da je bil dejansko obveščen, lahko sodnik po uradni dolžnosti odredi vsa dodatna dejanja, poleg začasnih ukrepov ali ukrepov zavarovanja, ki so potrebni za zaščito pravic tožnika“.

Vročitev s priporočenim pismom z vročilnico

Če pisanje pošlje sodna pisarna, se vročitev opravi s priporočenim pismom z vročilnico. Če naslovnik nima znanega naslova, se vročitev opravi po sodnem izvršitelju.

7.2 Kdaj se pri uporabi drugih načinov šteje, da so pisanja vročena?

Če se pisanje vroči **po sodnem izvršitelju (signification)**, je treba v dokumentu o vročitvi navesti datum vročitve, ki ustreza datumu izročitve dokumenta o vročitvi naslovniku ali na naslovu stalnega prebivališča naslovnika oziroma datumu oddaje pisanja na naslovu stalnega prebivališča naslovnika.

Če se pisanje pošlje **po pošti (notification)**, se v Luksemburgu uporablja sistem dvojnega datuma.

Datum, ki se upošteva za pošiljatelja pisanja, se namreč razlikuje od datuma, ki se upošteva za naslovnika pisanja.

Za pošiljatelja se kot datum vročitve šteje datum pošiljanja.

7.3 Če je drug način vročanja oddaja pisanja na določeno mesto (npr. na pošto), kako je naslovnik obveščen o taki oddaji?

Kar zadeva **vročitev po sodnem izvršitelju** z oddajo izvoda dokumenta o vročitvi, glej zgoraj: Vročitev z oddajo izvoda dokumenta o vročitvi.

Kar zadeva **vročitev po pošti** s priporočenim pismom z vročilnico, glej spodaj: Vprašanje 3.3.

7.4 Kakšne so posledice, če naslovnik zavrne sprejem pisanj? Ali se šteje, da je vročitev pisanj opravljena, če je bil sprejem zavrnjen nezakonito?

Če se pisanje pošlje z **vročitvijo po sodnem izvršitelju**, ji naslovnik ne more nasprotovati, razen če se sklicuje na razlog za zavrnitev iz členov 5 in 8 Uredbe (ES) št. 1393/2007 (zahteva po prevodu).

Če se pisanje pošlje z **vročitvijo po pošti**, naslovnik ne more nasprotovati vročitvi s priporočenim pismom z vročilnico.

Vendar lahko naslovnik vročitve s priporočenim pismom z vročilnico izpodbija veljavnost te vročitve pozneje, če dokaže, da na naslovu, ki je bil naveden na priporočenem pismu, ni imel niti stalnega niti običajnega prebivališča niti naslova za vročanje. Vročitev po sodnem izvršitelju je torej pravno zanesljivejša kot vročitev po pošti s priporočenim pismom z vročilnico. V primeru vročitve po sodnem izvršitelju zadevni sodni izvršitelj namreč preveri naslovnikov naslov v nacionalnem registru prebivalstva ali pri matičnem uradu občinske uprave. Poleg tega datuma vročitve s priporočeno pošto ni mogoče določiti z gotovostjo, če naslovnik ni datiral in podpisal vročilnice ob (prvem) poskusu vročitve priporočenega pisma na naslovu njegovega stalnega ali običajnega prebivališča ali naslovu za vročanje. Nasprotno pa je datum vročitve vedno naveden na dokumentu o vročitvi.

Poleg tega naslovnik z zavrnitvijo sprejema pisanja nikakor ne more spremeniti veljavnosti in datuma vročitve po sodnem izvršitelju ali po pošti.

8 Vročanje pisanj iz tujine z uporabo poštnih storitev (člen 14 uredbe o vročanju)

8.1 Če izvajalec poštnih storitev vroči pisanje, poslano iz tujine, naslovniku v tej državi članici v primeru, ko je potrebna vročilnica (člen 14 uredbe o vročanju), ali mora pisanje vročiti naslovniku osebno ali sme v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk pisanje vročiti drugi osebi na istem naslovu?

Člen 8.1. splošnih pogojev o zagotavljanju storitev v okviru univerzalne poštne storitve določa, da se „[p]riporočene pošiljke [...] razen naslovniku in njegovemu pooblaščenцу lahko izročijo:

na naslovu stalnega prebivališča vsaki polnoletni osebi, ki prevzame poštno pošiljko v imenu naslovnika;

na poštnem uradu vsaki polnoletni osebi, ki pokaže ustrezno obvestilo o poskusu vročitve.“

8.2 Kako se v skladu s pravili o dostavljanju poštnih pošiljk v tej državi članici vročijo pisanja iz tujine na podlagi člena 14 Uredbe št. 1393/2007, če pošiljke zaradi odsotnosti ni mogoče vročiti na naslovu za dostavo niti naslovniku niti kateri koli drugi osebi, pooblaščenici za prevzem poštnih pošiljk (če je to v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk mogoče – glej zgoraj)?

Poštna pošiljke se dostavijo na navedeni naslov, razen v primeru očitne napake (npr. narobe napisano ime ulice, nepravilna hišna številka, očitno napačna poštna številka ...).

Če naslovnika ni mogoče najti na navedenem naslovu, se priporočena pošiljka ne izroči.

Poštna pošiljke, ki jih ni mogoče odložiti v naslovnikov poštni nabiralnik ali jih dostavljaivec ni mogel izročiti pooblaščenцу, se shranijo na krajevem poštnem uradu, kjer jih lahko naslovnik prevzame v rokih, ki jih je določila pošta in so navedeni na obvestilu o prispeli pošiljki, odloženemu v poštni nabiralnik naslovnika. Po izteku roka za prevzem se pošiljke vrnejo pošiljatelju, če je ta znan.

8.3 Ali obstaja določen rok za dvig pošiljk na pošti, preden se pošljejo nazaj kot nedostavljene? Če da, kako je naslovnik obveščen, da ga na pošti čaka pošiljka?

Poštna pošiljke, ki jih ni mogoče odložiti v naslovnikov poštni nabiralnik ali jih dostavljaivec ni mogel izročiti pooblaščenцу, se shranijo na krajevem poštnem uradu, kjer jih lahko naslovnik prevzame v rokih, ki jih je določila pošta in so navedeni na obvestilu o prispeli pošiljki, odloženemu v poštni nabiralnik naslovnika. Po izteku roka za prevzem se pošiljke vrnejo pošiljatelju, če je ta znan.

9 Ali obstaja pisno dokazilo o vročitvi pisanja?

V primeru vročitve po pošti vročilnica velja kot dokazilo. V primeru vročitve po sodnem izvršitelju ta sestavi zapisnik o dejanjih, ki jih je opravil. Izvršitelj je sodni uradnik. Zapisnik izvršitelja velja kot dokazilo do ugotovitve nepristnosti.

10 Kaj se zgodi, če gre kaj narobe in naslovnik ne prejme pisanja ali vročitev ni opravljena v skladu s predpisi (npr. pisanje se vroči tretji osebi)? Ali je lahko vročitev pisanja kljub temu veljavna (je na primer mogoče odpraviti kršitve predpisov) ali je treba pisanje ponovno vročiti?

Kršitev postopkovnih pravil o vročanju lahko povzroči ničnost vročitve.

Vendar se ničnost zaradi kršitve postopka razglasi samo, če se dokaže, da je taka kršitev naslovniku pisanja škodovala.

O tem odloči sodnik.

Če pisanje ni bilo izročeno samemu naslovniku in se ta ne spusti v postopek, lahko sodnik od tožnika zahteva, naj ponovi dejanje in toženca ponovno pozove na sodišče. Tako se odpravijo vsi dvomi o tem, zakaj se zadevna oseba ni spustila v postopek.

V postopkih, v katerih se poziv strankam na sodišče običajno pošlje prek sodne pisarne, lahko sodnik od tožnika tudi zahteva, naj sodni poziv vroči po sodnem izvršitelju, če se pojavijo dvomi o veljavnosti vročitve sodnega poziva s priporočeno pošto.

Nazadnje, sodnik lahko izda sodno odločbo, ki se v razmerju do stranke, ki ni bila navzoča na obravnavi, šteje za kontradiktorno, samo, če se dokaže, da je bila ta osebno obveščena. V nasprotnem primeru (npr. če je bil sodni poziv izročen drugi osebi na zadevnem naslovu) se izda zamudna sodba, zoper katero je mogoče vložiti ugovor.

11 Ali moram za vročitev pisanja plačati in če da, koliko?

Vročanje pisanj, ki se pošljejo prek sodne pisarne, je brezplačno. Če vročitev opravi sodni izvršitelj, je plačan po ceniku, določenem z uredbo Velikega vojvodstva.

Sorodne povezave

 [Legilux](#)

 [Sodni register](#)

Zadnja posodobitev: 10/01/2020

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Vročitev pisanj - Madžarska

1 Kaj pomeni pravni termin „vročanje pisanj“ v praksi? Zakaj so potrebna posebna pravila o „vročanju pisanj“?

V skladu z [zakonom CXXX o zakoniku o civilnem postopku iz leta 2016](#) (v nadaljnjem besedilu: zakon CXXX iz leta 2016) se, razen če ni z zakonom določeno drugače, sodna pisanja naslovníku vročijo po pošti v skladu z zakonodajo o vročanju uradnih pisanj. Naslovník lahko pisanje, naslovljeno nanj, prevzame tudi v sodni pisarni ob predložitvi dokazila o istovetnosti. V primeru obvezne ali neobvezne elektronske komunikacije se pisanja vročajo elektronsko.

Glej tudi informativni list o [avtomatizirani obdelavi](#).

Namen vročanja uradnih pisanj je naslovníke obvestiti o vsebini pisanja, vendar na način, ki pošiljateljem omogoča dokazati, da je bilo pisanje poslano naslovníku. Sámó dejanje vročitve, datum in rezultat vročitve morajo biti evidentirani. Uradna pisanja je mogoče poslati s priporočeno pošto s povratnico, ki je posebej namenjena takemu načinu vročitve.

2 Katera pisanja je treba uradno vročiti?

V [zakonu CLIX o izvajanju poštnih storitev iz leta 2012](#) (v nadaljnjem besedilu: zakon CLIX iz leta 2012) je določeno, da so pisanja, ki jih je treba uradno vročiti, tista, pri katerih imajo pošiljanje, vročitev (poskus vročitve) ali datum vročitve po zakonu pravne posledice, tista, na podlagi katerih se računajo zakonski roki, ali tista, ki so v zakonu določena kot uradna pisanja.

V zakonu CXXX iz leta 2016 je določeno, da je treba v pravnem postopku vročiti naslednja pisanja:

- sodbe in začasne odredbe strankam;
- sklepe, izdane na obravnavi – stranki, ki ni bila ustrezno vabljená na obravnavo;
- nekatere sklepe, določene z zakonom CXXX iz leta 2016 in izdane na obravnavi – stranki, ki ni prišla na obravnavo;
- sklepe, izdane zunaj obravnave – zadevni stranki;
- vse odločbe, izdane v postopku – osebi, v imenu katere je tožilec ali oseba, pooblaščená za začetek postopka, začela postopek.

3 Kdo je pristojen za vročitev pisanj?

Za vročanje pisanj sta pristojna sodišče in izvajalec poštnih storitev v skladu s predpisi, ki veljajo zanjú.

4 Poizvedbe o naslovu

4.1 Ali v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah zaproseni organ v tej državi članici poskuša na lastno pobudo ugotoviti naslov naslovníka pisanj, ki jih je treba vročiti, če naslovník ne prebiva več na naslovu, ki je znan organu prosilcu?

Take obveznosti ni, vendar ni izključeno, da bi na primer sodišče preverilo trenutni naslov družbe, kot je vpisan v poslovnem registru, in ustrezno poskrbelo za vročitev.

4.2 Ali imajo tuji pravosodni organi in/ali stranke v sodnih postopkih v tej državi članici dostop do registrov ali storitev, ki omogočajo ugotovitev trenutnega naslova osebe? Če da, do katerih registrov ali storitev in po katerem postopku? Ali je treba plačati takso in če da, koliko?

Naslov prebivališča fizičnih oseb:

Na Madžarskem osrednji register naslovov prebivališč vodi urad namestnika državnega sekretarja za vodenje evidenc pri ministrstvu za notranje zadeve (*Belügyminisztérium Nyilvántartások Vezetéséért Felelős Helyettes Államtitkársága*, v nadaljnjem besedilu: BM NYHÁT) http://nyilvantarto.hu/hu/adatszolgaltatas_szemelyi. Ta register je mogoče uporabiti za iskanje naslova posamično opredeljenih oseb. Tako vlogo lahko vložijo fizične osebe, pravne osebe ali subjekti brez pravne osebnosti, če navedejo upravičen namen in pravno podlago za uporabo podatkov.

Vloga se lahko vloží osebnó pri katerem koli območnem uradu ali v tujini pri [madžarskem diplomatskem predstavništvu](#), pristojnem za naslove prebivališč v tujini.

Pisna vloga se lahko vloží pri katerem koli območnem uradu. Če zahtevani podatki niso na voljo pri območnem uradu,

– se lahko zahteve javnih organov in vloge za razkritje podatkov s strani javnih organov vložijo pri oddelku za osebne evidence in upravljanje, služba za domačo pravno pomoč, ki deluje v okviru BM NYHÁT (*BM NYHÁT Személyi Nyilvántartási és Igazgatási Főosztály Belföldi Jogsegélyügyek Osztálya*) na poštnem naslovu H-1476 Budimpešta, Pf. 281.;

– vse druge zahteve vložnikov, ki niso navedeni zgoraj (npr. posamezniki, podjetja itd.), pa se lahko vložijo pri oddelku za osebne storitve za stranke in nadzor nad dokumenti, ki deluje v okviru BM NYHÁT (*BM NYHÁT Személyes Ügyfélszolgálati és Okmányügyeleti Főosztály*) na poštnem naslovu H-1553 Budimpešta, Pf. 78.

Pisna vloga se lahko v tujini vloží pri [madžarskem diplomatskem predstavništvu](#), pristojnem za naslove prebivališč v tujini.

Vloga mora vsebovati:

- podatke o vložniku, ime, naslov, sedež ali kraj poslovanja vložnika ali njegovega zastopnika;
- natančen popis zahtevanih podatkov;
- namen, za katerega se bodo podatki uporabili;
- osebne podatke fizične osebe, s katerimi je mogoče osebo, navedeno v vlogi, natančno opredeliti (ime, kraj in datum rojstva, ime matere), ali ime in naslov prebivališča, kot je znan vložniku (okrožje, ulica, hišna številka).

Dokumenti, ki jih je treba priložiti vlogi:

- dokument, ki dokazuje pravno podlago za uporabo podatkov;
- pooblaščen zastopnik mora predložiti pooblastilo za zastopanje, razen če ni že vpisan v register z nastavitvami strank za uporabo storitev e-uprave (*rendelkezési nyilvántartás*). Pooblastilo za zastopanje mora biti uradni dokument ali overjena zasebna listina, sicer ga je treba zapisati v zapisnik. Razen če ni v pooblastilu za zastopanje določeno drugače, se nanaša na vse izjave in dejanja v zvezi s postopkom.

Če obstaja kakršen koli dvom glede verodostojnosti ali vsebine uradnega dokumenta, izdanega v tujini, organ pozove vložnika, naj predloži uradni tuji dokument, overjen z žigom *Apostille*.

Če vložnik predloži overjen madžarski prevod dokumenta, izdanega v drugem jeziku, ga organ sprejme na podlagi vsebine prevoda.

Za postopek se plača taksa za upravno storitev:

- za pridobitev podatkov o 1–5 osebah: 3 500 HUF;
- za pridobitev podatkov o več kot petih osebah: število zadevnih oseb, pomnoženo s 730 HUF/posamezen podatek.

Če je vloga vložena iz tujine ali prek madžarskega diplomatskega predstavništva, akreditiranega v državi vložnikovega prebivališča, je treba pristojnemu madžarskemu predstavništvu pozneje plačati konzularno takso.

Družbe:

V primeru družb so najpomembnejše informacije v poslovnem registru, vključno z naslovom, v madžarščini brezplačno na voljo na naslednjem spletišču: <https://www.e-ceggyezek.hu/>.

4.3 Kako organi v tej državi članici obravnavajo zaprosila, poslana na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah, ki so namenjena ugotovitvi trenutnega naslova osebe?

Iz Uredbe ne izhaja jasno, ali zaprosila glede ugotavljanja naslova prebivališča spadajo na njeno področje uporabe ali ne. Zato se sodišče samo odloči, ali bo takemu zaprosilu ugodilo. Vendar lahko madžarska sodišča podatke o naslovu zahtevajo od BM NYHÁT, zato ugoditev takšnemu zaprosilu za pravno pomoč v praksi ni izključena.

5 Kako se pisanja običajno vročijo v praksi? Ali obstajajo alternativni načini vročanja, ki se lahko uporabijo (razen nadomestne vročitve iz točke 7)?

V [vladni uredbi št. 335/2012 z dne 4. decembra 2012](#), ki vsebuje podrobne določbe o poštnih storitvah in vročanju uradnih pisanj (v nadaljnjem besedilu: vladna uredba št. 335/2012), je določeno, da izvajalec poštnih storitev uradna pisanja, poslana s povratnico, vroči osebno naslovníku ali drugemu pooblaščenemu prejemniku.

Če je naslovník fizična oseba in ob poskusu vročitve ni dosegljiv na naslovu, je treba pisanje najprej poskusiti vročiti njegovi pooblaščenim osebi, ki je tam dosegljiva. Če ob poskusu vročitve glede na izjavo nadomestnega prejemnika nista dosegljiva niti naslovník niti njegova pooblaščená oseba, se lahko pisanje vroči nadomestnemu prejemniku, ki je tam dosegljiv.

Če je naslovník organizacija, je oseba, ki je upravičena sprejeti pisanje, predstavnik organizacije.

Izvajalec poštnih storitev lahko za zaposlenega, ki ne nastopa kot predstavnik organizacije, šteje, da je upravičen do prevzema poštné pošiljke kot občasni prejemnik.

Izvajalec storitev pošiljko vroči prek organizacije, ki deluje na lokaciji, navedeni v naslovu (posredna vročitev), če so kot naslovníkov naslov, prebivališče ali delovno mesto navedeni: madžarske obrambne sile, vojaška obveščevalna služba, organ pregona, kazenski zavod, prevzgojni dom za mladoletnike, zdravstvena ali socialna ustanova, hotel, študentski dom, delavski dom ali letovišče.

V vladni uredbi št. 335/2012 je določeno, da mora izvajalec storitev uradno pisanje poskusiti vročiti dvakrat. Če prvi poskus vročitve ne uspe, ker naslovník ali pooblaščená prejemnik ni dosegljiv na naslovu, izvajalec storitev pusti obvestilo, da je uradno pisanje na voljo na mestu za prevzem, navedenem v obvestilu, peti delovni dan po neuspešnem poskusu vročitve pa znova poskusi vročiti pisanje. Če tudi drugi poskus vročitve ne uspe, izvajalec storitev znova pusti naslovníku obvestilo in uradno pisanje da na voljo na mestu za prevzem, navedenem v obvestilu, za pet delovnih dni po datumu drugega poskusa vročitve. Do drugega poskusa vročitve je mogoče uradno pisanje prevzeti na navedenem mestu za prevzem ob predložitvi dokazila o istovetnosti. Če uradno pisanje ni izročeno v roku, navedenem v drugem obvestilu, izvajalec storitev naslednji delovni dan uradno pisanje vrne pošiljatelju z navedbo „ni prevzeto“.

V tem primeru se v skladu z določbami zakona CXXX iz leta 2016 šteje, da je pisanje vročeno peti delovni dan po datumu drugega poskusa vročitve, razen če je dokazano drugače. Vročitev se ne šteje za zakonito, če je bilo pisanje vročeno nadomestnemu prejemniku namesto naslovníku in je bil nadomestni prejemnik nasprotna stranka ali njen zastopnik v sodnem postopku. Če se vroča pisanje, s katerim se začne postopek, ali meritorna odločba, s katero se postopek konča, sodišče naslovníka v osmih delovnih dneh obvesti o domnevi, da je bilo pisanje vročeno. Če je na voljo e-naslov, mora biti obvestilo poslano tudi na e-naslov.

Naslovník lahko pisanje, naslovljeno nanj, prevzame tudi v sodni pisarni ob predložitvi dokazila o istovetnosti.

V [zakonu LIII o izvršilnih postopkih iz leta 1994](#) (v nadaljnjem besedilu: zakon LIII iz leta 1994) je urejeno vročanje po sodnem izvršitelju kot alternativni način vročanja, ki je dovoljen v primeru vsebinskih odločb, ki so podlaga za izvršbo, če velja domneva vročitve in če je stranka, ki je upravičena zahtevati izvršbo, to izrecno zahtevala in vnaprej plačala stroške. Določeno je tudi, da lahko sodni izvršitelj izvršilni naslov vroči tudi osebno v skladu s posebno zakonodajo. Če postopek ne uspe, se lahko pisanje vroči v novem postopku v skladu s splošnimi pravili o vročanju uradnih pisanj.

V zakonu CXXX iz leta 2016 in [zakonu L o postopku za plačilni nalog iz leta 2009](#) so določeni drugi primeri, v katerih se lahko uporabi vročanje po sodnem izvršitelju.

Poleg navedenega lahko v primerih, določenih z zakonom, vročitev opravi poseben organ vročanja, na primer osebje sodišča (če se vroča vabilo v pravnem postopku, ki ga je treba takoj vročiti).

6 Ali je v civilnih postopkih dovoljeno elektronsko vročanje pisanj (tj. vročanje sodnih ali izvensodnih pisanj s sredstvi elektronske telekomunikacije, kot so elektronska pošta, varna spletna aplikacija, telefaks, SMS itd.)? Če da, za katere vrste postopkov je predviden tak način vročanja? Ali obstajajo omejitve v zvezi z razpoložljivostjo/dostopnostjo takega načina vročanja pisanj glede na to, kdo je naslovník (pravni strokovnjak, pravna oseba, družba ali drug poslovni subjekt itd.)?

V zakonu CXXX iz leta 2016 se razlikuje med obvezno in neobvezno elektronsko komunikacijo.

V skladu z [zakonom CCXXII iz leta 2015 o splošnih pravilih, ki se uporabljajo za elektronsko upravo in skrbniške storitve](#) (v nadaljnjem besedilu: zakon CCXXII iz leta 2015), morajo tisti, ki so po zakonu dolžni uporabljati elektronsko komunikacijo (npr. pravni zastopniki in družbe), vse vloge sodišču predložiti samo elektronsko na način, določen v zakonu CCXXII iz leta 2015 in njegovih izvedbenih odlokih. Sodišče jim pisanja prav tako vroča elektronsko. Stranke v postopku, ki jim ni treba uporabljati elektronske komunikacije, ali njihovi zastopniki, če niso opredeljeni kot pravni zastopniki, lahko – z izjemami, določenimi v zakonu CXXX iz leta 2016 – vsa pisanja po želji predložijo elektronsko v skladu z določbami zakona CCXXII iz leta 2015 in njegovih izvedbenih odlokov. Če se stranka ali njen zastopnik odloči za elektronsko komunikacijo, bo sodišče vsa sodna pisanja vročalo elektronsko.

V primeru elektronske komunikacije so stalni stiki s sodiščem zagotovljeni prek sistema za elektronsko vročanje. Stranka, ki se odloči za elektronsko komunikacijo, je obveščena, ali je njena predložena vloga v skladu z zahtevami informacijske tehnologije.

Storitev varne dostave med drugim zagotavlja, da je pošiljatelj obveščen o prejemu njegovih sporočil in tem, ali dostava ni bila uspešna. Ponudnik storitve mora pošiljatelju na navedeni e-naslov takoj poslati potrdilo, s katerim potrjuje informacije v zvezi z vročitvijo pisanja.

Za prejem pisanj, vročenih z uporabo storitve varne dostave, je dovoljenih pet delovnih dni, razen če ni z zakonodajo določeno drugače. Če naslovník pošiljke ne prevzame v navedenem roku, vendar niti ne zavrne dostave, se prvi delovni dan po roku petih delovnih dni pošlje drugo obvestilo o vročitvi.

Od uvedbe elektronskega komuniciranja v procesno pravo se določbe zakona CXXX iz leta 2016 v zvezi z domnevo vročitve (podrobno predstavljeno v nadaljevanju) uporabljajo ne samo za poštno dostavo, ampak tudi za vse zakonita sredstva vročanja pisanj, vključno z elektronskimi.

V nujnih primerih se lahko vabilo na obravnavo v civilnem sporu vroči po elektronski pošti tudi ob neobstoju elektronske komunikacije.

7 Nadomestna vročitev

7.1 Ali pravo te države članice dopušča druge načine vročanja, če pisanj ni mogoče vročiti naslovníku (npr. obvestilo na domači naslov, urad sodnega izvršitelja, po pošti ali na oglasni deski)?

V zakonu CXXX iz leta 2016 je določeno, da se vročitev opravi z objavo obvestila, če prebivališče stranke ni znano in sodnega pisanja stranki ni mogoče vročiti niti po elektronski poti, ali če stranka prebiva v državi, ki ne zagotavlja pravne pomoči pri vročanju, ali če obstajajo druge nepremostljive ovire, ki preprečujejo vročitev, ali če je tako določeno z zakonom. Praviloma lahko sodišče odredi vročitev z objavo obvestila le na zahtevo stranke, če obstajajo utemeljeni razlogi za to.

Obvestilo mora biti objavljeno petnajst dni na osrednjem spletišču sodišč, oglasni deski sodišča in oglasni deski lokalnega urada župana ali sveta v kraju zadnjega znanega prebivališča stranke. Če je na voljo e-naslov stranke, mora biti obvestilo poslano tudi na e-naslov.

7.2 Kdaj se pri uporabi drugih načinov šteje, da so pisanja vročena?

Če se vročitev opravi z objavo obvestila, se praviloma šteje, da je pisanje vročeno petnajsti dan po objavi obvestila osrednjem spletišču sodišča.

7.3 Če je drug način vročanja oddaja pisanja na določeno mesto (npr. na pošto), kako je naslovník obveščen o taki oddaji?

V zakonu CLIX iz leta 2012 je določeno, da se lahko izvajalec storitev in naslovnik dogovorita, da se pošiljke, naslovljene na naslovnika, vročajo na drugem naslovu, ne na naslovu, navedenem na pošiljki. V vladni uredbi št. 335/2012 je določeno, da izvajalec poštних storitev zagotovi informacije o prispetju uradnega pisanja, naslovljenega na poštni predal, tako da v poštnem predalu pusti obvestilo, tudi če je uradno pisanje naslovljeno na poštni predal, vendar ne na najemnika poštne predala.

7.4 Kakšne so posledice, če naslovnik zavrne sprejem pisanj? Ali se šteje, da je vročitev pisanj opravljena, če je bil sprejem zavrnjen nezakonito?

V zakonu CXXX iz leta 2016 je določeno, da se morajo sodna pisanja šteti za vročena na datum, ko je bil opravljen poskus vročitve, če naslovnik zavrne sprejem pisanja.

8 Vročanje pisanj iz tujine z uporabo poštних storitev (člen 14 uredbe o vročanju)

8.1 Če izvajalec poštних storitev vroči pisanje, poslano iz tujine, naslovniku v tej državi članici v primeru, ko je potrebna vročilnica (člen 14 uredbe o vročanju), ali mora pisanje vročiti naslovniku osebno ali sme v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštних pošiljk pisanje vročiti drugi osebi na istem naslovu?

V primeru vročitve v skladu s členom 14 Uredbe izvajalec poštних storitev na Madžarskem nima informacij o tem, ali je pošiljka, prejeta iz tujine, uradno pisanje. Zato ne uporabi posebnih pravil, ki se uporabljajo za vročanje uradnih pisanj, ampak splošna nacionalna pravila, ki se uporabljajo za priporočene pošiljke (s povratnico).

V zvezi z uradnimi pisanji veljajo informacije iz točke 5 o osebah, pooblaščenih za sprejem pisanj.

8.2 Kako se v skladu s pravili o dostavljanju poštних pošiljk v tej državi članici vročijo pisanja iz tujine na podlagi člena 14 Uredbe št. 1393/2007, če pošiljke zaradi odsotnosti ni mogoče vročiti na naslovu za dostavo niti naslovniku niti kateri koli drugi osebi, pooblaščen za prevzem poštних pošiljk (če je to v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštних pošiljk mogoče – glej zgoraj)?

Če naslovnik ali drug pooblaščen prejemnik ob poskusu vročitve ni dosegljiv na naslovu, izvajalec storitev pusti obvestilo, v katerem naslovnika obvešča, da lahko pisanje prevzame na izvajalčevem mestu za prevzem. Pisanje lahko na takem mestu prevzame naslovnik, pooblaščen zastopnik ali nadomestni prejemnik, ki ima stalno ali dejansko prebivališče na navedenem naslovu. Če naslovnik ali drug pooblaščen prejemnik pošiljke ne prevzame v roku, navedenem v obvestilu, izvajalec storitev pisanje vrne kot nedostavljeno.

8.3 Ali obstaja določen rok za dvig pošiljk na pošti, preden se pošljejo nazaj kot nedostavljene? Če da, kako je naslovnik obveščen, da ga na pošti čaka pošiljka?

Rok za prevzem pošiljke določi izvajalec poštних storitev. Pri Madžarski pošti (Magyar Posta Zrt.) je to deset delovnih dni od poskusa vročitve. Glede načina obveščanja glej prejšnjo točko.

9 Ali obstaja pisno dokazilo o vročitvi pisanja?

Povratnica je pisno dokazilo o vročitvi, ki dokazuje rezultat postopka vročitve, tj. prejemnika, funkcijo prejemnika, če ni naslovnik (npr. pooblaščen zastopnik), datum prejema ali, če pošiljka ni bila izročena, razlog, zakaj ni bila izročena (npr. zavrnitev sprejema, „ni prevzeto“). Izvajalec storitev vedno vrne povratnico pošiljatelju.

10 Kaj se zgodi, če gre kaj narobe in naslovnik ne prejme pisanja ali vročitev ni opravljena v skladu s predpisi (npr. pisanje se vroči tretji osebi)? Ali je lahko vročitev pisanja kljub temu veljavna (je na primer mogoče odpraviti kršitve predpisov) ali je treba pisanje ponovno vročiti?

V zakonu CXXX iz leta 2016 je določeno, da če velja domneva vročitve (naslovnik je kljub dvema poskusoma vročitve zavrnil sprejem ali ni prevzel pisanja), lahko naslovnik v petnajstih dneh od seznanitve z veljavnostjo domneve vročitve ali od seznanitve z vročitvijo v primeru pisanja, ki se šteje za vročeno brez domneve vročitve, pri sodišču, ki odloča v postopku, v katerem je bila vročitev opravljena, vložiti ugovor na podlagi katerega koli od spodaj navedenih razlogov. Praviloma velja, da ugovora ni mogoče vložiti več kot tri mesece po datumu začetku veljavnosti domneve vročitve. Če se domneva vročitve ali vročitev nanaša na pisanje, s katerim se začne postopek, se lahko ugovor vložiti med postopkom, in sicer v petnajstih dneh od seznanitve z domnevo vročitve ali od seznanitve z dejansko vročitvijo pisanja.

Sodišče ugotovi ugovoru, če naslovnik sodnega pisanja ni mogel prejeti, ker:

(a) je bila vročitev opravljena v nasprotju z zakonodajo, ki se uporablja za vročanje uradnih pisanj, ali ni bila zakonita iz drugih razlogov, ali

(b) naslovnik pisanja ni mogel prejeti iz drugih razlogov, kot so navedeni v točki (a), in sicer brez svoje krivde.

Ugovor zoper domnevo vročitve na podlagi razlogov iz točke (b) lahko vložijo samo fizične osebe.

Če sodišče ugotovi ugovoru, se pravne posledice, povezane z vročitvijo, odpravijo, vročitev in vse ukrepe ter postopkovna dejanja, ki so bila že opravljena, pa je treba po potrebi ponoviti.

Ugovor se lahko vložiti tudi med izvršilnim postopkom. Če odločba, ki se šteje za vročeno, postane pravnomočna, lahko naslovnik – na podlagi že opisanih razlogov – vložiti ugovor pri sodišču, ki je izdalo odločbo na prvi stopnji, med izvršilnim postopkom, in sicer v petnajstih dneh od datuma, ko je izvedel za postopek za izvršitev odločbe.

Praviloma lahko sodišče odredi vročitev z objavo obvestila le na zahtevo stranke, če obstajajo utemeljeni razlogi za to. Če se dejstva, predstavljena v vlogi za objavo obvestila, izkažejo za napačna in je vložnik vedel, da so napačna, ali bi to razumno moral vedeti, je treba stranki odrediti plačilo stroškov, nastalih v zvezi z objavo obvestila, ne glede na izid postopka, sodišče pa naloži tudi denarno kazen.

Če je bilo pisanje, s katerim se začne postopek, ali drugo pisanje stranki vročeno z objavo obvestila v nasprotju s pravili, ki se uporabljajo za vročitev z objavo obvestila, je lahko pravnomočna sodba predmet revizije.

11 Ali moram za vročitev pisanja plačati in če da, koliko?

Sodne takse vključujejo tudi stroške vročanja pisanj. Stranki torej v sodnem postopku ni treba plačati stroškov vročitve. Edina izjema je vročanje po sodnem izvršitelju v skladu z zakonom LIII iz leta 1994, za katero mora oseba, ki zahteva izvršitev, s tem povezane stroške plačati vnaprej. V skladu z zakonom je sodni izvršitelj upravičen do nagrade v višini 6 000 HUF in pavšalnega zneska v vrednosti 1 500 HUF za kritje stroškov, in to ne glede na število poskusov vročitve.

Če se postopek izvršbe začne na podlagi pisanja, ki ga je treba vročiti, stroške nosi dolžnik. Stroške vročitve z objavo obvestila mora vnaprej plačati oseba, ki zahteva vročitev z objavo obvestila.

Zadnja posodobitev: 20/11/2020

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Vročitev pisanj - Malta

1 Kaj pomeni pravni termin „vročanje pisanj“ v praksi? Zakaj so potrebna posebna pravila o „vročanju pisanj“?

Vročanje pisanj pomeni dostavo sodnih pisanj pravni ali fizični osebi. Način vročitve posebej ureja Zakonik o organizaciji in civilnem postopku (poglavje 12 Zakonodaje Malte).

Posebna pravila glede vročanja pisanj so bila vključena v nacionalno zakonodajo, da bi se oblikoval standardni postopek vročanja pisanj in zagotovilo, da vse zadevne stranke prejmejo pravna pisanja, ki se nanašajo nanje ali njihova dejanja. Navedena pravila zagotavljajo tudi gotovost v korist sodišča, da je naslovnik zadevna pisanja prejel.

2 Katera pisanja je treba uradno vročiti?

Vsa pisanja, vložena pri sodišču, morajo biti uradno vročena. Mednje spadajo sodna pisma, sodni ugovori, zahtevki, pozivi na obravnavo, pritožbe, odgovori, nalogi za uvedbo ukrepov zavarovanja in izvršilni nalogi ter nalogi sodišč in sodnikov.

3 Kdo je pristojen za vročitev pisanj?

Po vložitvi pisanja na sodišču je za vročitev odgovorno sodišče. Stranka, ki vložijo zahtevek, mora vložiti pisanje na sodišču, pri čemer mora navesti osebo, ki ji je treba vročiti pisanje, in naslov za vročitev. Če je naslovnikov več, mora stranka, ki vložijo pisanje, zagotoviti dovolj izvodov za vse naslovnike.

4 Poizvedbe o naslovu

4.1 Ali v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah zaproseni organ v tej državi članici poskuša na lastno pobudo ugotoviti naslov naslovnika pisanj, ki jih je treba vročiti, če naslovnik ne prebiva več na naslovu, ki je znan organu prosilcu?

Malteški organ za sprejem preveri navedeni naslov, če vročitev ni bila uspešna, vendar mu je treba v ta namen v primeru fizične osebe predložiti številko osebne izkaznice naslovnika. Če organ za pošiljanje predloži navedeno identifikacijsko številko, ki je edinstvena za vsako fizično osebo, lahko organ za sprejem poskusi ugotoviti drugo prebivališče.

V primeru podjetij zaproseni organ preveri registrirani naslov podjetja naslovnika v spletnem sistemu, ki deluje v okviru poslovnega registra organa finančnih služb Malte (Malta Financial Services Authority – MFSA). Če se naslov, ki ga navede organ za pošiljanje, razlikuje od naslova, navedenega v spletnem sistemu, se poskuša pisanja znova vročiti na registriranem naslovu.

Če sodni uradnik navede, da na navedenem naslovu ni našel naslovnika ali da ni bilo nikogar doma, zaproseni organ pri ustreznem sodišču vložijo zahtevek za pridobitev dovoljenja, da uradno obvesti osebo (pravno ali fizično) na istem naslovu, vendar po urah, določenih z našo zakonodajo. Včasih je vročitev uspešna.

4.2 Ali imajo tuji pravosodni organi in/ali stranke v sodnih postopkih v tej državi članici dostop do registrov ali storitev, ki omogočajo ugotovitev trenutnega naslova osebe? Če da, do katerih registrov ali storitev in po katerem postopku? Ali je treba plačati takso in če da, koliko?

Kar zadeva ugotavljanje naslova fizične osebe, ima samo organ za sprejem dostop do evidenc, ki se nanašajo na osebo, pod pogojem, da organ za pošiljanje predloži identifikacijsko številko. Podatkovna zbirka ni na voljo širši javnosti ali tujim organom. Po drugi strani lahko ključne podatke o podjetjih, kot so pravilni naziv družbe, matična številka podjetja in njegovi registrirani sedeži, brezplačno preveri vsakdo, in sicer v spletnem sistemu v okviru [poslovnega registra](#) organa finančnih služb Malte. Podrobne informacije, kot so imena direktorjev, pravni zastopniki, tajnik podjetja itd., se lahko pridobijo prek spleta na istem spletnem mestu, vendar je treba za to ustvariti račun, ogled takih informacij pa je plačljiv.

4.3 Kako organi v tej državi članici obravnavajo zaprosila, poslana na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah, ki so namenjena ugotovitvi trenutnega naslova osebe?

V primeru zaprosila za naslov priče je treba razloge za tako zaprosilo predložiti osrednjemu organu. Vendar osrednji organ ni obvezan zagotoviti takih informacij.

5 Kako se pisanja običajno vročijo v praksi? Ali obstajajo alternativni načini vročanja, ki se lahko uporabijo (razen nadomestne vročitve iz točke 7)?

Sodni ugovori in pravna pisanja, ki niso del sodnega spisa o zadevi, se vročijo s priporočeno pošto, pri čemer je na „rožnati dopisnici“ podpis prejemnika ali pa je navedeno, da prejemnik pošiljke ni prevzel. „Rožnata dopisnica“ se priloži izvirnemu pisanju (na primer uradnemu dopisu).

Druga pisanja, vložena za začetek sodnih postopkov ali med sporom na sodišču, vroči sodni uradnik, tako da to pisanje izroči naslovniku na naslovu, ki ga navede stranka, ki je vložila pisanje, ali pa pusti izvod na delovnem mestu ali prebivališču naslovnika ali ga izroči eni od oseb, zaposlenih pri naslovniku, odvetniku naslovnika ali osebi, pooblaščen za sprejemanje pošte naslovnika. Vendar pisanj ni dovoljeno izročiti nobeni osebi, mlajši od štirinajst let, ali osebi, ki ima v času vročitve duševno motnjo ali je v drugem stanju, zaradi katerega ni sposobna zagotoviti dokaza za tako vročitev.

6 Ali je v civilnih postopkih dovoljeno elektronsko vročanje pisanj (tj. vročanje sodnih ali izvensodnih pisanj s sredstvi elektronske telekomunikacije, kot so elektronska pošta, varna spletna aplikacija, telefaks, SMS itd.)? Če da, za katere vrste postopkov je predviden tak način vročanja? Ali obstajajo omejitve v zvezi z razpoložljivostjo/dostopnostjo takega načina vročanja pisanj glede na to, kdo je naslovnik (pravni strokovnjak, pravna oseba, družba ali drug poslovni subjekt itd.)?

Pisanj v civilnih postopkih ni dovoljeno vročati elektronsko.

7 Nadomestna vročitev

7.1 Ali pravo te države članice dopušča druge načine vročanja, če pisanj ni mogoče vročiti naslovniku (npr. obvestilo na domači naslov, urad sodnega izvršitelja, po pošti ali na oglasni deski)?

Organ za sprejem zagotovi vročitev pisanja tako, da ga priloži sodnemu pismu, vložnemu v sodnem tajništvu civilnega sodišča prve stopnje, v primeru pisanj, ki jih je treba vročiti na otoku Malta, ter v sodnem tajništvu mirovnega sodišča (Gozo) z nižjo pristojnostjo v primeru pisanj, ki jih je treba vročiti na otokih Gozo in Comino. Sodni uradnik ta pisanja skupaj s sodnim pismom vroči naslovniku. Člen 187 Zakonika o organizaciji in civilnem postopku določa način vročanja pisanj:

(a) vročitev se opravi tako, da se izvod procesne vloge izroči osebi, ki ji je treba vročiti procesno vlogo, ali da se tak izvod na stalnem prebivališču ali v podjetju ali na delovnem mestu ali poštnem naslovu take osebe izroči članu njene družine ali gospodinjstva ali eni od oseb, ki je pri njej zaposlena, ali njenemu odvetniku ali osebi, pooblaščen za sprejemanje njene pošte, saj ni zakonito izročiti take kopije nobeni, mlajši od štirinajst let, ali kateri koli osebi, ki zaradi duševne bolezni ni sposobna zagotoviti dokaza za tako vročitev. Za osebo se predpostavlja, da je sposobna zagotoviti tak dokaz, razen če se dokaže nasprotno; ugovor zaradi napak pri vročitvi pisanja zaradi katerega koli od navedenih razlogov ni mogoč, če se dokaže, da je izvod dejansko dosegel osebo, ki naj bi ji bil vročen;

(b) v primeru oseb na krovu trgovskih ladij ali članov posadke, ki nimajo stalnega prebivališča na Malti, se lahko vročitev opravi z izročitvijo takega izvoda poveljniku ladje ali kateri koli drugi osebi v tej vlogi;

(c) v primeru entitete, ki je ločena pravna oseba, se vročitev taki entiteti opravi z izročitvijo izvoda procesne vloge: (i) osebi na registriranem sedežu, v glavnem uradu, poslovni enoti ali na poštnem naslovu, ki je pooblaščen za pravno ali sodno zastopanje entitete, ali tajniku podjetja ali zaposlenemu pri taki entiteti ali (ii) kateri koli od navedenih oseb na način, naveden v odstavku (a).

7.2 Kdaj se pri uporabi drugih načinov šteje, da so pisanja vročena?

Pisanje se šteje za vročeno, če oseba, ki prejme pisanja, sprejme vročitev.

7.3 Če je drug način vročanja oddaja pisanja na določeno mesto (npr. na pošto), kako je naslovnik obveščen o taki oddaji?

Ni relevantno.

7.4 Kakšne so posledice, če naslovnik zavrne sprejem pisanj? Ali se šteje, da je vročitev pisanj opravljena, če je bil sprejem zavrnjen nezakonito?

Po malteškem pravu lahko sodišče v primeru, da oseba, na katero je naslovljena vloga, noče sprejeti vloge osebno od sodnega izvršitelja, na podlagi zahtevka zainteresirane strani ter po zaslišanju sodnega izvršitelja in proučitvi vseh okoliščin dogodka z odlokom razglasi, da je bila vročitev opravljena na dan in v času zavrnitve, tak odlok pa se šteje kot dokaz vročitve za vse pravne namene.

Poleg tega je oseba, ki se zavestno izogiba, ovira ali zavrača vročitev kakršnega koli akta ali sodnega naloga ali izvršbo kakršnega koli naloga ali odredbe s strani sodnega uradnika, kriva nespoštovanja sodišča in se ji naloži (a) opomin, (b) ukrep odstranitve s sodišča, (c) pridržanje za obdobje štiriindvajsetih ur v prostoru znotraj stavbe, v kateri sodišče zaseda, ali (d) denarna kazen.

8 Vročanje pisanj iz tujine z uporabo poštinih storitev (člen 14 uredbe o vročanju)

8.1 Če izvajalec poštinih storitev vroči pisanje, poslano iz tujine, naslovniku v tej državi članici v primeru, ko je potrebna vročilnica (člen 14 uredbe o vročanju), ali mora pisanje vročiti naslovniku osebno ali sme v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštinih pošiljk pisanje vročiti drugi osebi na istem naslovu?

Malteška pošta dostavi pošto kateremu koli posamezniku na zadevnem naslovu, ki je pripravljen sprejeti pošto, če je duševno zdrav in ni otrok. Predpostavlja se, da je naslovnik posameznika, ki je na kraju naslova in ki sprejme pošto, pooblastil, da to stori. Če posameznik ni pooblaščen, ne sme sprejeti pošte, če pa jo sprejme, prevzame odgovornost za posredovanje pošte naslovniku. Prejemnik se ob prevzemu podpiše. Ta postopek je skladen s predpisom št. 33 o poštinih storitvah (splošne) uredbe o poštinih storitvah iz leta 2005.

8.2 Kako se v skladu s pravili o dostavljanju poštinih pošiljk v tej državi članici vročijo pisanja iz tujine na podlagi člena 14 Uredbe št. 1393/2007, če pošiljke zaradi odsotnosti ni mogoče vročiti na naslovu za dostavo niti naslovniku niti kateri koli drugi osebi, pooblaščen za prevzem poštinih pošiljk (če je to v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštinih pošiljk mogoče – glej zgoraj)?

Če ni nikogar, ki bi se v primeru zahteve po podpisu ob dostavi odzval na poziv in sprejel pošto, se na zadevnem naslovu pusti obvestilo, s katerim je naslovnik obveščen o poskusu vročitve. Pošta je na voljo za prevzem na najbližjem poštnem uradu. Ponudnik poštinih storitev presodi, ali se opravijo nadaljnji poskusi vročitve. Če se pošta ne prevzame, se vrne pošiljatelju z oznako „neprevzeto“. Če naslovnik ali njegov zastopnik zavrne pošto, se pošta vrne pošiljatelju z oznako „zavrnjeno“.

8.3 Ali obstaja določen rok za dvig pošiljk na pošti, preden se pošljejo nazaj kot nedostavljene? Če da, kako je naslovnik obveščen, da ga na pošti čaka pošiljka?

Če na naslovu ni nikogar, ki bi prevzel pošto, se na zadevnem naslovu pusti obvestilo, s katerim je naslovnik obveščen o poskusu vročitve in tudi o tem, da bo poština pošiljka na voljo na najbližjem poštnem uradu. Če se pošta ne prevzame, ponudnik poštinih storitev po svoji presoji pošlje naslovniku zadnje obvestilo, s katerim ga obvesti, da je poština pošiljka še vedno na voljo za prevzem. Običajno to stori po petih dneh za lokalno priporočeno pošto in po desetih dneh za tujo priporočeno pošto. Če se pošta ne prevzame po navedenem času, se po nadaljnjih petih dneh vrne pošiljatelju z ustrežno oznako „neprevzeto“. Naslovnik ali pooblaščen zastopnik lahko poštne pošiljke na poštnem uradu prevzame le ob predložitvi obvestila in osebnega dokumenta (potni list ali osebna izkaznica) naslovnika.

9 Ali obstaja pisno dokazilo o vročitvi pisanja?

Izda se potrdilo o vročitvi ali nevročitvi.

Izvirnim pisanjem, vročenim s priporočeno pošto, je priložena „rožnata dopisnica“. Ko se izvirna pisanja vrnejo sodišču, se opremijo z žigom črne ali rdeče barve. Črni žig pomeni, da je bila vročitev opravljena, navedena pa je tudi oseba, ki ji je bilo pisanje izročeno. Če pisanje ni vročeno, se opremi z žigom rdeče barve, naveden pa je tudi razlog, iz katerega vročitev ni bila opravljena.

Pisanja, ki jih vroči sodni uradnik, se opremijo z žigom črne barve, če je vročitev uspešna, ali žigom rdeče barve, če vročitev ni uspešna, na njih pa je podpis sodnega uradnika, ki je bil odgovoren za izvršitev vročitve.

10 Kaj se zgodi, če gre kaj narobe in naslovnik ne prejme pisanja ali vročitev ni opravljena v skladu s predpisi (npr. pisanje se vroči tretji osebi)? Ali je lahko vročitev pisanja kljub temu veljavna (je na primer mogoče odpraviti kršitve predpisov) ali je treba pisanje ponovno vročiti?

Če naslovnik pisanj ne prejme, vendar so bila ta veljavno vročena, tako da je bil izvod izročen na naslovu naslovnika, njegovem domu ali delovnem mestu, se vročitev šteje kot opravljena in veljavna. Vročitev, opravljena v nasprotju z zakonom, se lahko izpodbija s tožbo. Če v primeru neveljavne vročitve stranka, ki ji je treba vročiti pisanje, vloži odgovor pri sodišču ali nastopi pred sodiščem, se šteje, da je vročitev veljavna.

11 Ali moram za vročitev pisanja plačati in če da, koliko?

Malteški organ za sprejem je s pravnim obvestilom št. 148 iz leta 2014 določil fiksno takso v skladu s členom 11 Uredbe (ES) št. 1393/2007 v višini 50 EUR za vsako pisanje, ki se vroči na Malti. To takso je treba plačati pred vročitvijo. Plačilo te takse se izvede prek bančnega nakazila, ki se plača Uradu generalnega državnega tožilca na naslednji bančni račun:

Ime banke: Central Bank of Malta (Malteška centralna banka);

Ime računa: AG Office - Receipt of Service Documents;

Številka računa: 40127EUR-CMG5-000-Y;

IBAN: MT24MALT011000040127EURCMG5000Y;

Koda Swift: MALTMTMT.

Zadnja posodobitev: 16/10/2017

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Vročitev pisanj - Nizozemska

1 Kaj pomeni pravni termin „vročanje pisanj“ v praksi? Zakaj so potrebna posebna pravila o „vročanju pisanj“?

2 Katera pisanja je treba uradno vročiti?

Vsako pisanje, ki je poslano zaprosenemu organu v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah.

3 Kdo je pristojen za vročitev pisanj?

Sodni izvršitelj je na Nizozemskem določen kot organ za pošiljanje in sprejem.

4 Poizvedbe o naslovu

4.1 Ali v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah zaproseni organ v tej državi članici poskuša na lastno pobudo ugotoviti naslov naslovnika pisanj, ki jih je treba vročiti, če naslovnik ne prebiva več na naslovu, ki je znan organu prosilcu?

Sodni izvršitelj mora preveriti stalno prebivališče naslovnika v nizozemskem registru prebivalstva (BRP). Pri tem obveznem preverjanju se ugotovi tudi morebiten novi naslov, če naslovnik ne živi več na navedenem naslovu.

4.2 Ali imajo tuji pravosodni organi in/ali stranke v sodnih postopkih v tej državi članici dostop do registrov ali storitev, ki omogočajo ugotovitev trenutnega naslova osebe? Če da, do katerih registrov ali storitev in po katerem postopku? Ali je treba plačati takso in če da, koliko?

Ne.

4.3 Kako organi v tej državi članici obravnavajo zaprosila, poslana na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah, ki so namenjena ugotovitvi trenutnega naslova osebe?

Na Nizozemskem so sodišča pristojni organ v skladu z Uredbo (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001. Vendar pa nizozemska sodišča niso pristojna za pridobivanje naslova stranke (na zahtevo).

5 Kako se pisanja običajno vročijo v praksi? Ali obstajajo alternativni načini vročanja, ki se lahko uporabijo (razen nadomestne vročitve iz točke 7)?

Vročanje pisanj je ena od uradnih nalog sodnega izvršitelja (člen 2 zakona o sodnih izvršiteljih (*Gerechtsdeurwaarderswet*)). Po preverjanju, kot je opisano v vprašanju 4.1, mora sodni izvršitelj vročiti pisanje, prejeto za vročitev, naslovniku. Načeloma se pisanja vročijo osebno. Razen „nadomestne vročitve“ iz vprašanja 7 ne obstaja nobena druga alternativna metoda.

6 Ali je v civilnih postopkih dovoljeno elektronsko vročanje pisanj (tj. vročanje sodnih ali izvensodnih pisanj s sredstvi elektronske telekomunikacije, kot so elektronska pošta, varna spletna aplikacija, telefaks, SMS itd.)? Če da, za katere vrste postopkov je predviden tak način vročanja? Ali obstajajo omejitve v zvezi z razpoložljivostjo/dostopnostjo takega načina vročanja pisanj glede na to, kdo je naslovnik (pravni strokovnjak, pravna oseba, družba ali drug poslovni subjekt itd.)?

Elektronsko vročanje pisanj na Nizozemskem ni dovoljeno.

7 Nadomestna vročitev

7.1 Ali pravo te države članice dopušča druge načine vročanja, če pisanj ni mogoče vročiti naslovniku (npr. obvestilo na domači naslov, urad sodnega izvršitelja, po pošti ali na oglasni deski)?

Ne, oziroma samo, če ta posebna oblika ni v nasprotju z nizozemsko zakonodajo. Vročitev je mogoča tudi na naslovu, ki ni stalno prebivališče naslovnika, če se sodni izvršitelj osebno sreča z naslovnikom in govori z njim. Če naslovnik nima znanega stalnega ali običajnega prebivališča na Nizozemskem, se lahko pisanje deponira pri državnem tožilstvu.

Sodni izvršitelji ne vročajo pisanj po pošti, čeprav lahko organ za pošiljanje v drugi državi članici pošlje pisanje naslovniku neposredno po pošti.

7.2 Kdaj se pri uporabi drugih načinov šteje, da so pisanja vročena?

Ni relevantno.

7.3 Če je drug način vročanja oddaja pisanja na določeno mesto (npr. na pošto), kako je naslovnik obveščen o taki oddaji?

Ni relevantno.

7.4 Kakšne so posledice, če naslovnik zavrne sprejem pisanj? Ali se šteje, da je vročitev pisanj opravljena, če je bil sprejem zavrnjen nezakonito?

1. Zavrnitev sprejetja pisanja

Če naslovnik zavrne sprejetje pisanja, ki ga vroči sodni izvršitelj, lahko sodni izvršitelj pusti pisanje na registriranem naslovu v zapečateni ovojnici (člen 47 zakonika o civilnem postopku (*Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering*)). Šteje se, da je takrat izvedena vročitev.

2. Zavrnitev zaradi prevoda

Če naslovnik zavrne sprejetje pisanja zaradi prevoda (člen 8(1) Uredbe (ES) št. 1393/2007), mora sodni izvršitelj to zavrnitev evidentirati v potrdilu in jo označiti kot nevročitev. V skladu z najnovejšo sodno prakso Sodišča EU mora sodišče odločiti, ali je zavrnitev veljavna (sodba v zadevi *Novo Banco*).

8 Vročanje pisanj iz tujine z uporabo poštinih storitev (člen 14 uredbe o vročanju)

8.1 Če izvajalec poštinih storitev vroči pisanje, poslano iz tujine, naslovniku v tej državi članici v primeru, ko je potrebna vročilnica (člen 14 uredbe o vročanju), ali mora pisanje vročiti naslovniku osebno ali sme v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštinih pošiljk pisanje vročiti drugi osebi na istem naslovu?

Pri vročitvi po pošti se lahko pisanje dostavi tudi drugi osebi. Zahtevana bo identifikacija glede na izbrano obliko pošiljke.

8.2 Kako se v skladu s pravili o dostavljanju poštinih pošiljk v tej državi članici vročijo pisanja iz tujine na podlagi člena 14 Uredbe št. 1393/2007, če pošiljke zaradi odsotnosti ni mogoče vročiti na naslovu za dostavo niti naslovniku niti kateri koli drugi osebi, pooblaščen za prevzem poštinih pošiljk (če je to v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštinih pošiljk mogoče – glej zgoraj)?

Če je bilo pisanje poslano s priporočeno pošto, bo določeno obdobje deponirano na poštnem uradu. Poštar pusti obvestilo o tem v poštnem nabiralniku.

8.3 Ali obstaja določen rok za dvig pošiljk na pošti, preden se pošljejo nazaj kot nedostavljene? Če da, kako je naslovnik obveščen, da ga na pošti čaka pošiljka?

Če pisanja, poslanega s priporočeno pošto, ni mogoče dostaviti, poštar pusti obvestilo, da lahko naslovnik prevzame pisanje na navedenem poštnem uradu. Pisanje se hrani tri tedne. Če se ne prevzame, se vrne pošiljatelju.

9 Ali obstaja pisno dokazilo o vročitvi pisanja?

Da, zaproseni organ (sodni izvršitelj) bo poleg dokazila o vročitvi izdal potrdilo o vročitvi (člen 10 uredbe o vročanju) in ga skupaj z dokazilom poslal organu prosilcu.

10 Kaj se zgodi, če gre kaj narobe in naslovnik ne prejme pisanja ali vročitev ni opravljena v skladu s predpisi (npr. pisanje se vroči tretji osebi)? Ali je lahko vročitev pisanja kljub temu veljavna (je na primer mogoče odpraviti kršitve predpisov) ali je treba pisanje ponovno vročiti?

Nezakonita vročitev pisanja ni mogoča, če je bil vključen sodni izvršitelj. Ničnost je mogoča, kot je navedeno v členu 66 zakonika o civilnem postopku.

11 Ali moram za vročitev pisanja plačati in če da, koliko?

Če se je vročitev izvedla prek zaprosenega organa na Nizozemskem, se za vročitev plača fiksni znesek v višini 65 EUR na vročitev.

Zadnja posodobitev: 02/03/2021

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Vročitev pisanj – Avstrija

1 Kaj pomeni pravni termin „vročanje pisanj“ v praksi? Zakaj so potrebna posebna pravila o „vročanju pisanj“?

„Vročanje“ je postopek izročitve pisanja naslovniku na zakonsko določenem obrazcu in na dokazljiv način, tako da se naslovnik seznanja s pisanjem.

Vročitev je pravno dejanje, ki ga sodišče odredi v sodnem postopku in ki se opravi po uradni dolžnosti (člen 87 zakonika o civilnem postopku, *Zivilprozessordnung – ZPO*). Vročitev je treba uradno zabeležiti, da je mogoče preveriti, kdaj je bila opravljena in komu. Določeni procesni učinki nastanejo le, če obstaja dokaz, da je bilo pisanje ustrezno vročeno.

2 Katera pisanja je treba uradno vročiti?

Načeloma je treba uradno vročiti vse sodne odločbe (npr. vabila, sklepe in sodbe), vse zahtevke strank (npr. tožbe, odgovore na tožbo, pritožbe) in druge izjave, ki so (tudi) naslovljene na nasprotno stranko.

3 Kdo je pristojen za vročitev pisanj?

Vročitev pisanja in način vročanja odredi organ odločanja (sodnik, sodni uradnik). Taka odredba se imenuje odredba o vročitvi (*Zustellverfügung*), izda pa jo organ odločanja na izvirniku pisanja, ki ga je treba vročiti. Dejansko vročitev opravi dostavna služba. Običajno je to izvajalec poštnih storitev, lahko pa tudi kak drug izvajalec univerzalnih storitev (člen 2(7) zakona o vročanju pisanj (*Zustellgesetz* – ZustG) v povezavi s členom 3(4) zakona o trgu poštnih storitev (*Postmarktgesetz*)). Za elektronsko vročanje sodnih pisanj glej odgovor na točko 6.

4 Poizvedbe o naslovu

4.1 Ali v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah zaproseni organ v tej državi članici poskuša na lastno pobudo ugotoviti naslov naslovnika pisanj, ki jih je treba vročiti, če naslovnik ne prebiva več na naslovu, ki je znan organu prosilcu?

Načeloma je odgovor ne. Vendar se lahko opravijo preproste poizvedbe, na primer v registru, če je za to na voljo dovolj osebja (za več informacij glej točko 4.2 v nadaljevanju).

4.2 Ali imajo tuji pravosodni organi in/ali stranke v sodnih postopkih v tej državi članici dostop do registrov ali storitev, ki omogočajo ugotovitev trenutnega naslova osebe? Če da, do katerih registrov ali storitev in po katerem postopku? Ali je treba plačati takso in če da, koliko?

Da. Katera koli oseba, tudi tuji organi, lahko avstrijske [☞ organe, pristojne za vodenje registra](#) (občinski urad, občinske organe, občinski okrožni urad (*Gemeindeamt, Magistrat, Magistratisches Bezirksamt*)) zaprosi za izdajo [☞ podatkov iz registra](#) o [☞ glavnem prebivališču](#) določene fizične osebe. Podatki so shranjeni v osrednjem registru (*Zentrales Melderegister* – ZMR). Register je javen, vsebuje pa imena vseh oseb, ki so prijavljene v Avstriji, ter podatke o njihovem [☞ glavnem prebivališču](#) in, kjer je potrebno, njihovem sekundarnem prebivališču ali prebivališčih. V Avstriji je obvezno [☞ prijaviti/odjaviti](#) prebivališče.

Poizvedba v registru mora vsebovati vsaj naslednje podatke o iskani osebi: ime in priimek ter dodatne podatke, s katerimi je mogoče tako osebo jasno določiti (npr. datum rojstva, kraj rojstva, državljanstvo ali prejšnji naslov).

Taksa za pisno poizvedbo v registru znaša 14,30 evra. Z državljanstvo je ustna ali elektronska poizvedba takse prosta. K temu je treba prišteti še zvezno upravno takso v višini 3,30 evra.

Več informacij o poizvedbah v registru najdete na [☞ http://www.help.gv.at](http://www.help.gv.at) pod oddelkom [☞ Dokumente und Recht](#) (dokumenti in pravne informacije) / [☞ Personen-Meldeauskunft](#) (osebni podatki/podatki o prijavi).

4.3 Kako organi v tej državi članici obravnavajo zaprosila, poslana na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah, ki so namenjena ugotovitvi trenutnega naslova osebe?

Če zaproseni organ zaprosilo opredeli kot pridobivanje dokazov v smislu člena 1 Uredbe, ker je treba na primer naslov ugotoviti zaradi sodnega postopka (zlasti vročitve pisanj), organ ravna v skladu z določbami Uredbe in poskuša ugotoviti trenutni naslov z uporabo sredstev, ki so mu na voljo, na primer s poizvedbo v osrednjem registru ali drugih registrih.

5 Kako se pisanja običajno vročijo v praksi? Ali obstajajo alternativni načini vročanja, ki se lahko uporabijo (razen nadomestne vročitve iz točke 7)?

Vročitev načeloma opravi dostavna služba, tj. izvajalec poštnih storitev ali kak drug izvajalec univerzalnih storitev (glej točko 3 zgoraj), ali delavci sodišča (člen 88 zakonika o civilnem postopku).

Na voljo pa so tudi drugi alternativni načini vročanja:

Vročitev z javno objavo v skladu s členom 25 zakona o vročanju pisanj in členom 115 zakonika o civilnem postopku:

Vročitev osebam, katerih kraj za dostavo ni znan, ali velikemu številu oseb, ki organu niso znane in za katere ni bil imenovan pooblaščenec za sprejemanje pisanj, se lahko opravi tako, da se v zbirko odločb (Ediktsdatei) (dostopna je na povezavi [☞ http://www.justiz.gv.at/](http://www.justiz.gv.at/), izberite „E-Government/Ediktsdatei“) vnese obvestilo, da je bilo pisanje, ki ga je treba vročiti, predloženo sodišču. V obvestilu mora biti na kratko navedeno tudi naslednje: vsebina pisanja, ki ga je treba vročiti, naziv sodišča, ki obravnava zadevo, sporna zadeva in možnosti za prevzem pisanja ter pravne posledice takega obvestila. Šteje se, da je bila vročitev opravljena takoj, ko je obvestilo vneseno v zbirko odločb.

Vročitev po izvršitelju, ki ga imenuje sodišče (členi 116–118 zakonika o civilnem postopku):

Kadar je edini način, kako se lahko vročitev opravi, javna objava (v zbirki odločb), mora sodišče na zahtevo ali po uradni dolžnosti imenovati izvršitelja, če bi morala zadevna oseba ali osebe glede na pisanje, ki ga je treba vročiti, običajno opraviti pravna dejanja za zaščito svojih pravic, zlasti če pisanje, ki ga je treba vročiti, vsebuje vabilo taki osebi ali osebam. Imenovanje izvršitelja mora biti objavljeno v zbirki odločb (člen 117 zakonika o civilnem postopku). V takem primeru se šteje, da je pisanje vročeno takoj, ko je po objavi izročeno izvršitelju (člen 118 zakonika o civilnem postopku).

Za elektronsko vročanje sodnih pisanj glej odgovor na točko 6.

6 Ali je v civilnih postopkih dovoljeno elektronsko vročanje pisanj (tj. vročanje sodnih ali izvensodnih pisanj s sredstvi elektronske telekomunikacije, kot so elektronska pošta, varna spletna aplikacija, telefaks, SMS itd.)? Če da, za katere vrste postopkov je predviden tak način vročanja? Ali obstajajo omejitve v zvezi z razpoložljivostjo/dostopnostjo takega načina vročanja pisanj glede na to, kdo je naslovnik (pravni strokovnjak, pravna oseba, družba ali drug poslovni subjekt itd.)?

Vzpostavljen je poseben sistem, ki sodiščem omogoča elektronsko vročanje pisanj. Imenuje se *Elektronischer Rechtsverkehr* (elektronsko pravno sporočanje) ali kratko ERV. V sistem morajo biti vključeni le odvetniki in zagovorniki v kazenskih zadevah, notarji, kreditne in finančne institucije, avstrijske zavarovalnice, ponudniki socialnega zavarovanja, pokojninske institucije, sklad gradbenih delavcev za dopust in odpravnino (*Bauarbeiter-Urlaubs- und Abfertigungskasse*), sklad za plače lekarnarjev (*Pharmazeutische Gehaltskasse*), sklad za primer stečaja (*Insolvenz-Entgelt-Fonds*) in IEF-Service GmbH, glavno združenje avstrijskih ponudnikov socialnega zavarovanja, urad državnega pravobranilca na ministrstvu za finance (*Finanzprokurator*) in odvetniška združenja. V sistem so lahko vključene tudi druge osebe, ki pa k temu niso zavezane.

Kadar se vročitev opravlja prek ERV, se šteje, da so bile elektronsko poslane sodne odločbe in pravne pobude (člen 89a(2) zakona o organizaciji sodišč) (*Gerichtsorganisationsgesetz* – GOG) vročene naslednji delovni dan po dostavi v elektronsko domeno naslovnika (sobota se v ta namen ne šteje za delovni dan).

Če vročitev prek ERV ni mogoča, se lahko opravi tudi prek storitve elektronske dostave v skladu z določbami zakona o vročanju pisanj (člen 89a(3) zakona o organizaciji sodišč v povezavi s členom 28 in naslednjimi zakona o vročanju pisanj).

7 Nadomestna vročitev

7.1 Ali pravo te države članice dopušča druge načine vročanja, če pisanj ni mogoče vročiti naslovniku (npr. obvestilo na domači naslov, urad sodnega izvršitelja, po pošti ali na oglasni deski)?

Nadomestna vročitev:

Če zakon izrecno prepoveduje vročitev pisanja nadomestnemu prejemniku, se tak postopek imenuje osebna vročitev, v skladu z njim pa se mora pisanje osebno izročiti osebi, ki se ji vroča. To velja le v izjemnih primerih.

V vseh drugih primerih je dovoljena nadomestna vročitev. To pomeni, da če naslovnik ni dosegljiv na kraju za dostavo, se lahko pisanje načeloma vroči kateri koli odrasli osebi, ki živi na istem kraju za dostavo kot naslovnik, ali kateremu koli zaposlenemu ali delodajalcu naslovnika, ki je pripravljen pisanje sprejeti (člen 16(2) zakona o vročanju pisanj). V zakonu se taka oseba imenuje nadomestni prejemnik (*Ersatzempfänger*).

Vendar je nadomestna vročitev dovoljena le, če vročevalec upravičeno domneva, da je naslovnik redno prisoten na kraju za dostavo.

V členu 103 zakonika o civilnem postopku je določeno, da oseba ne more biti nadomestni prejemnik, če v sporu z naslovnikom nastopa kot nasprotna stranka.

V členu 16(5) zakona o vročanju pisanj je določeno, da se nadomestna vročitev ne šteje za opravljeno, če naslovnik ni mogel pravočasno izvedeti za vročeno pisanje, ker ni bil prisoten na kraju za dostavo (npr. ker je bil na potovanju, v bolnišnici ali ker mu je bila odvzeta prostost). Vendar vročitev postane veljavna dan po tem, ko se naslovnik vrne na kraj za dostavo.

Deponiranje:

Če pisanja ni mogoče vročiti na kraju za dostavo (ker ni mogoče najti niti prejemnika niti nadomestnega prejemnika), vročevalec pa upravičeno domneva, da je naslovnik redno prisoten na kraju za dostavo, se pisanje v primeru vročanja prek dostavne službe deponira v njenih poslovnih prostorih, v vseh drugih primerih pa pri ustreznem lokalnem uradu ali organu, če se nahaja v isti občini (člen 17 zakona o vročanju pisanj).

7.2 Kdaj se pri uporabi drugih načinov šteje, da so pisanja vročena?

Za več informacij glej točki 7.1 in 7.3.

7.3 Če je drug način vročanja oddaja pisanja na določeno mesto (npr. na pošto), kako je naslovnik obveščen o taki oddaji?

Naslovnika je treba o oddaji pisanja obvestiti z obvestilom o oddaji (ki se pusti v hišnem predalčniku ali pritrdi na vhodna vrata). V obvestilu mora biti naveden kraj, kjer je bilo pisanje oddano, rok, v katerem se lahko pisanje prevzame, in posledice oddaje pisanja (člen 17(2) zakona o vročanju pisanj). V členu 17(3) zakona o vročanju pisanj je določeno, da rok za prevzem pisanja začne teči na dan, ko je pisanje pripravljeno na prevzem, in mora trajati vsaj dva tedna. Šteje se, da je oddano pisanje vročeno prvi dan navedenega roka (fiktivna vročitev). Navedeno pa ne velja, če naslovnik ni mogel pravočasno izvedeti za vročeno pisanje, ker ni bil prisoten na kraju za dostavo. Vendar je tudi v takem primeru v zadnjem stavku člena 17(3) zakona o vročanju pisanj določeno, da se vročitev šteje za opravljeno dan po tem, ko se naslovnik v roku za prevzem pisanja, ko je lahko prevzel oddano pisanje, vrne na kraj dostave. Če oddano pisanje ni prevzeto (kar nikakor ne spremeni dejstva, da je bila vročitev opravljena z oddajo), ga je treba po izteku roka za prevzem vrniti sodišču, ki ga je poslalo.

7.4 Kakšne so posledice, če naslovnik zavrne sprejem pisanj? Ali se šteje, da je vročitev pisanj opravljena, če je bil sprejem zavrnjen nezakonito?

Če naslovnik ali nadomestni prejemnik, ki živi v istem gospodinjstvu, brez upravičenega razloga zavrne sprejem pisanja, se pisanje pusti na kraju za dostavo ali, če to ni mogoče, odda brez obvestila. S tem, ko se pisanje pusti na kraju za dostavo ali odda, se šteje, da je vročeno (člen 20 zakona o vročanju pisanj).

8 Vročanje pisanj iz tujine z uporabo poštnih storitev (člen 14 uredbe o vročanju)

8.1 Če izvajalec poštnih storitev vroči pisanje, poslano iz tujine, naslovniku v tej državi članici v primeru, ko je potrebna vročilnica (člen 14 uredbe o vročanju), ali mora pisanje vročiti naslovniku osebno ali sme v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk pisanje vročiti drugi osebi na istem naslovu?

Vročitev po pošti mora biti opravljena v skladu s konvencijo Svetovne poštne zveze in z mednarodno povratnico. Pisanje je treba vročiti naslovniku ali, če to ni mogoče, drugi osebi, ki je v skladu s pravom države, v kateri se vročitev opravlja, pooblaščen za sprejem pisanja (npr. pooblaščenec za sprejemanje pisanj, nadomestni prejemnik). V Avstriji veljajo določbe člena 16 zakona o vročanju pisanj glede nadomestnega prejemnika (glej točko 7.1 zgoraj).

8.2 Kako se v skladu s pravili o dostavljanju poštnih pošiljk v tej državi članici vročijo pisanja iz tujine na podlagi člena 14 Uredbe št. 1393/2007, če pošiljke zaradi odsotnosti ni mogoče vročiti na naslovu za dostavo niti naslovniku niti kateri koli drugi osebi, pooblaščen za prevzem poštnih pošiljk (če je to v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk mogoče – glej zgoraj)?

Konvencija Svetovne poštne zveze ne vsebuje določb o tem, ali je pisanje dovoljeno oddati, in če ga je, pod katerimi pogoji. Zato se to vprašanje presoja po nacionalnem pravu države, v kateri se pisanje vroča. V skladu z upoštevnimi določbami avstrijske zakonodaje se pisanje lahko odda, če so za to izpolnjeni potrebni pogoji (glej točko 7 zgoraj).

8.3 Ali obstaja določen rok za dvig pošiljk na pošti, preden se pošljejo nazaj kot nedostavljene? Če da, kako je naslovnik obveščen, da ga na pošti čaka pošiljka?

Glej točko 7.3 zgoraj.

9 Ali obstaja pisno dokazilo o vročitvi pisanja?

Da. Vročevalec mora potrditi, da je bilo pisanje vročeno, tako da to zabeleži na dokazilu o prejemu (potrdilo o vročitvi, povratnica). Oseba, ki sprejme pisanje, mora vročitev potrditi s podpisom dokazila o prejemu, na katerem zabeleži datum in, če taka oseba ni naslovnik, svoje razmerje do naslovnika. Če oseba, ki pisanje sprejme, zavrne potrditev, mora vročevalec to zabeležiti na dokazilu o prejemu, na katerem zabeleži tudi datum in, če je to potrebno, razmerje osebe, ki je sprejela pisanje, do naslovnika. Dokazilo o prejemu je treba pošiljateljcu poslati brez odlašanja.

Namesto pošiljanja dokazila o prejemu se lahko pošlje elektronski izvod dokazila o prejemu ali podatkov z njega, če ni organ tega izrecno izključil z navedbo na dokazilu o prejemu. Izvirnik dokazila o prejemu se hrani najmanj pet let po pošiljanju v elektronski obliki in ga je treba na zahtevo nemudoma poslati organu.

10 Kaj se zgodi, če gre kaj narobe in naslovnik ne prejme pisanja ali vročitev ni opravljena v skladu s predpisi (npr. pisanje se vroči tretji osebi)? Ali je lahko vročitev pisanja kljub temu veljavna (je na primer mogoče odpraviti kršitve predpisov) ali je treba pisanje ponovno vročiti?

Tudi če se vročitev ne šteje za opravljeno, ker je bila izvedena v nasprotju z zakonskimi predpisi, se to lahko popravi. Prvič, v osnovni določbi člena 7 zakona o vročanju pisanj je določeno, da če vročitev ni bila izvedena pravilno, se kljub temu šteje za opravljeno, ko naslovnik dejansko prejme pisanje. Če je bil imenovan pooblaščenec za sprejemanje pisanj, je treba kot naslovnika navesti tako osebo, saj se v nasprotnem primeru vročitev šteje za opravljeno šele, ko pooblaščenec za sprejemanje pisanj dejansko prejme pisanje. Poleg tega so v zakonu o vročanju pisanj (člena 16(5) in 17(3)) določena posebna pravila za popravilo napak vročitve pisanj v naslednjih primerih: kadar naslovnik ni mogel pravočasno izvedeti za vročitev pisanja, ker je bil odsoten s kraja za dostavo, kadar je nadomestna vročitev neučinkovita ali kadar je pisanje oddano. Taka napaka je odpravljena naslednji dan po naslovnikovi vrnitvi na kraj za dostavo, vendar je v primerih, kadar je bilo pisanje oddano, ključno dejstvo, ali se je naslovnik vrnil še v roku za prevzem pisanja in ali bi ga bil zmožen prevzeti naslednji dan. V nasprotju z neučinkovito nadomestno vročitvijo, pri kateri rok za odpravo napak vročitve ni določen, pa napak pri vročitvi z oddajo pisanja ni mogoče več odpraviti, če se naslovnik vrne šele po izteku roka za prevzem pisanja. Če se naslovnik vrne dovolj zgodaj, da lahko pisanje prevzame že prvi dan roka za prevzem, se šteje, da je bila vročitev opravljena na ta dan, saj je celoten rok za prevzem pisanja ostal nespremenjen. Če se naslovnik vrne pozneje, se šteje, da je bila vročitev pisanja z oddajo opravljena dan po njegovi vrnitvi; prejemnik mora vedno uživati celoten rok (zlasti pritožbeni rok), ki začne teči z dnem vročitve pisanja.

11 Ali moram za vročitev pisanja plačati in če da, koliko?

Ne.

Zadnja posodobitev: 11/03/2021

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvornika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Vročitev pisanj - Poljska

1 Kaj pomeni pravni termin „vročanje pisanj“ v praksi? Zakaj so potrebna posebna pravila o „vročanju pisanj“?

„Vročanje pisanj“ pomeni določenim osebam v skladu z zakonom zagotoviti dostop do pisanj, ki so jim namenjena.

Od pravilne vročitve pisanj je odvisna skladnost z ustavnim načelom preglednosti sojenja, zagotovitev procesnih pravic strank in njihova možnost zavarovanja teh pravic, veljavnost postopka, pravilen izračun rokov in posledično veljavnost sodb.

Določbe o vročitvi pisanj so kogentne in se jih morajo stranke držati. Take določbe so določene v členih 131–147 zakonika o civilnem postopku (v nadaljnjem besedilu: zakonik) in naslednjih izvedbenih aktih:

uredbi ministra za pravosodje z dne 23. februarja 2007 – poslovnik rednih sodišč (v nadaljnjem besedilu: poslovnik);

uredbi ministra za pravosodje z dne 12. oktobra 2010 o podrobnem postopku in načinu vročanja sodnih pisanj v civilnih postopkih (v nadaljnjem besedilu: uredba).

Vročanje izvensodnih pisanj je urejeno v zakonu o poštних storitvah z dne 23. novembra 2012 in izvedbenih aktih, izdanih na njegovi podlagi, vključno z uredbo ministra za upravo in digitalizacijo z dne 29. aprila 2013 o pogojih, ki veljajo za zadevne izvajalce storitev glede izvajanja univerzalnih storitev (v nadaljnjem besedilu: poštna uredba).

2 Katera pisanja je treba uradno vročiti?

Sodna pisanja (pisanja, ki jih sodišče pošlje strankam in drugim udeležencem v sodnih postopkih) se vročijo uradno. Taka pisanja so:

izvodi predlogov s prilogami,

obvestila,

vabila,

obvestila o pravicah in obveznostih,

izvodi sodb z obrazložitvijo.

3 Kdo je pristojen za vročitev pisanj?

Na Poljskem se pisanja vročajo uradno, kar pomeni, da se skoraj vsa pisanja vročajo po uradni dolžnosti. Med postopkom pisanja vroča sodišče. Organi vročanja so izvajalec poštних storitev, sodni izvršitelji in sodni urad za vročanje. Pisanja praviloma vroča izvajalec poštних storitev. Pri izbiri načina vročanja sodnih pisanj se upoštevajo stroški in učinkovitost vročanja. Pisanje se lahko vroči po sodnem uradu za vročanje, sodnih uradnikih, sodni policiji ali sodnih izvršiteljih (člen 68 poslovnika), če je tak način vročanja v določenem primeru učinkovitejši. V postopku izvršbe se pisanja vročajo po sodnih izvršiteljih. Minister za pravosodje lahko ustanovi sodni urad za vročanje ter opredeli njegovo organizacijsko strukturo in podroben postopek vročanja pisanj.

V členu 132 zakonika je določeno, da so odvetniki in pravni svetovalci izvzeti iz načela uradnega vročanja pisanj in lahko pisanja drug drugemu vročajo neposredno s povratnico, na kateri je naveden datum vročitve. Dokazilo, da je bil izvod vloge vročen nasprotni stranki, ali dokazilo, da je bil poslan s priporočeno pošto, se priloži vlogi, ki se vložijo pri sodišču. Vloge, ki nimajo priloženega dokazila o vročitvi ali dokazila o pošiljanju s priporočeno pošto, se vrnejo. Pisanja se lahko naslovniku, ki izkaže svojo istovetnost in potrdi prejem, vročijo tudi neposredno v sodnem tajništvu.

V členu 70 poslovnika je določeno, da lahko predsednik sodišča odredi, naj se sodna pisanja neposredno vročajo lokalnim organom in odvetnikom ter naj se neposredno sprejmejo pisanja, ki jih lokalni organi predložijo sodišču. Če je bil pripravljani dokument predložen tako pozno, da njegovega izvoda ni bilo mogoče vročiti hkrati z vabilom na narok, se tako pisanje lahko vroči na naroku.

V členu 71 poslovnika in členu 135 zakonika je določeno, da če je naslovnik kot svoj naslov za pošiljanje navedel zgolj številko poštne predala, ga je mogoče o prejemu sodnega pisanja obvestiti tudi prek takega poštne predala.

4 Poizvedbe o naslovu

4.1 Ali v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah zaproseni organ v tej državi članici poskuša na lastno pobudo ugotoviti naslov naslovnika pisanj, ki jih je treba vročiti, če naslovnik ne prebiva več na naslovu, ki je znan organu proslu?

Zaproseni organ lahko naslov ugotovi z uporabo ustreznih registrov, če meni, da je to primerno. Registri, ki obstajajo na Poljskem, so navedeni v točki 4.2.

4.2 Ali imajo tuji pravosodni organi in/ali stranke v sodnih postopkih v tej državi članici dostop do registrov ali storitev, ki omogočajo ugotovitev trenutnega naslova osebe? Če da, do katerih registrov ali storitev in po katerem postopku? Ali je treba plačati takso in če da, koliko?

Zadevne informacije je mogoče pridobiti iz skupnega elektronskega sistema registra prebivalstva (PESEL) na zahtevo sodišča, ki obravnava zadevo, ali na zahtevo osebe, ki ima pravni interes (pisanja, ki potrjujejo pravni interes, zajemajo predloge, dopise sodnega izvršitelja in dogovore).

Stranka ali oseba, ki ima pravni interes, mora zahtevek vložiti na obrazcu, ki je na voljo na: <http://www.mswia.gov.pl/portal/pl/381/32/>.

Taksa znaša 31 PLN. Vsakemu zahtevku mora biti priloženo dokazilo o plačilu takse.

Taksa se plača na naslednji račun:

Ministrstvo za notranje zadeve in upravo

Ul. Batorego 5

00-951 Varšava

Številka računa: NBP O/O Warszawa Nr 67 1010 0031 3122 3100 0000

Če je bil imenovan pooblaščenec, je treba zahtevku priložiti pooblastilo.

Zahtevek se vložijo na naslednji naslov:

Wydział Udostępniania Informacji

Departamentu Spraw Obywatelskich MSWiA

Ul. Pawińskiego 17/21

02-106 Varšava

Na Poljskem so naslovi družb (registriranih osebnih družb, poklicnih združenj, komanditnih družb, družb z omejeno odgovornostjo in delniških družb, zadrug, podjetij v državni lasti, organov za raziskave in razvoj, tujih družb in njihovih podružnic ter družb za vzajemno zavarovanje) dostopni v spletnem registru, ki ga vodi nacionalni sodni register. Dostop do registra je prost (vsakdo ima dostop do podatkov, shranjenih v njem).

Informacije na spletu so dostopne na:

<http://bip.ms.gov.pl/rejestry-i-ewidencje/okrajowy-rejestr-sadowy/elektroniczny-dostep-do-krajowego-rejestru-sadowego/>.

Iskalnik: <https://ems.ms.gov.pl/krs/wyszukiwaniepodmiotu>.

Podatki o fizičnih osebah, ki opravljajo poslovno dejavnost, so shranjeni v osrednjem registru in evidenci podatkov o poslovnih dejavnostih (CEIGD), ki je odprt za javnost.

Iskalnik osrednjega registra in evidence podatkov o poslovnih dejavnostih: <https://prod.ceidg.gov.pl/ceidg.cms.engine/>.

4.3 Kako organi v tej državi članici obravnavajo zaprosila, poslana na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah, ki so namenjena ugotovitvi trenutnega naslova osebe?

Sodišča preverijo, ali je posamezno zaprosilo sprejemljivo. Glede tega ne obstaja enotna praksa. Načini ugotavljanja naslova so opisani v točki 4.2.

5 Kako se pisanja običajno vročijo v praksi? Ali obstajajo alternativni načini vročanja, ki se lahko uporabijo (razen nadomestne vročitve iz točke 7)?

V praksi se sodna pisanja običajno pošiljajo s priporočeno pošto s povratnico (glej točko 3).

V členu 133 zakonika je določeno, da če je naslovnik fizična oseba, se ji pisanje vroči osebno, tj. se izroči taki osebi ali, če ta nima poslovne sposobnosti, njenemu zakonitemu zastopniku. Pisanja, namenjena pravnim osebam in organizacijam, ki niso samostojne pravne osebe, se vročijo organu, pooblaščenemu, da jih zastopa pred sodiščem, ali izročijo zaposlenemu, ki ga je za sprejem pisanj pooblastil vodja zadevne enote. Če je imenovan zakoniti zastopnik ali če je bila oseba pooblaščenca za sprejem sodnih pisanj, se pisanje vroči taki osebi.

V členu 135 zakonika je določeno, da se lahko pisanje na zahtevo stranke dostavi v poštni predal, ki ga stranka navede.

V členu 137 zakonika je določeno, da se lahko pisanje vojaku, ki služi obvezni vojaški rok, ter uradniku policije ali zaporne službe vroči po njegovem neposrednem nadrejenem. Pisanje se zapornikom vroči po vodstvenih organih ustrezne institucije.

Nadomestna vročitev in domneva vročitve sta opisani v točki 7.

6 Ali je v civilnih postopkih dovoljeno elektronsko vročanje pisanj (tj. vročanje sodnih ali izvensodnih pisanj s sredstvi elektronske telekomunikacije, kot so elektronska pošta, varna spletna aplikacija, telefaks, SMS itd.)? Če da, za katere vrste postopkov je predviden tak način vročanja? Ali obstajajo omejitve v zvezi z razpoložljivostjo/dostopnostjo takega načina vročanja pisanj glede na to, kdo je naslovnik (pravni strokovnjak, pravna oseba, družba ali drug poslovni subjekt itd.)?

V členu 1311 zakonika je določeno, da se pri elektronskem plačilnem nalogu pisanja v zvezi s postopkom tožniku vročijo prek sistema IKT, ki podpira tak postopek (elektronska vročitve). Pisanje se tožencu vroči, če je vlogo vložil elektronsko.

Če se pisanje vroči elektronsko, se šteje, da je bilo vročeno na datum, zabeležen v elektronski povratnici. Če taka povratnica ne obstaja, se šteje, da je bilo pisanje vročeno 14 dni po tem, ko je bilo vneseno v sistem IKT.

Pisanje, ki ga je treba vročiti, se ne pošlje po elektronski pošti – tja se pošlje le obvestilo, da je bilo v sistem IKT naloženo sporočilo.

7 Nadomestna vročitve

7.1 Ali pravo te države članice dopušča druge načine vročanja, če pisanj ni mogoče vročiti naslovníku (npr. obvestilo na domači naslov, urad sodnega izvršitelja, po pošti ali na oglasni deski)?

Če naslovnik ni doma, lahko vročevalec sodno pisanje izroči odraslemu članu gospodinjstva, če taka oseba ni dosegljiva, pa pisanje izroči združenju stanovalcev, oskrbniku ali vodji skupnosti, če take osebe niso nasprotne stranke v zadevi in če so privolile v izročitev pisanja naslovníku (člen 138 zakonika). Če pisanja ni mogoče vročiti na zgoraj opisani način, se pisanje pusti na poštnem uradu ali v lokalni mestni hiši. Obvestilo o tem se pusti na naslovníkovih vratih ali v njegovem hišnem predalčniku (člen 139 zakonika).

Če pisanja ni mogoče vročiti pravnim osebam, organizacijam ali fizičnim osebam, ki se morajo prijaviti v register, ker sprememba naslova ni bila zabeležena, se pisanje pusti v spisu, pri čemer se šteje, da je bilo učinkovito vročeno, razen če je nov naslov sodišču znan (člen 139 zakonika).

Pisanje je mogoče osebno vročiti tudi zastopniku za vročitve, ki ga sodišče imenuje z odločbo na podlagi vloge zadevne osebe. Primer tega je vloga, ki od stranke zahteva varovanje pravic in ki jo je treba vročiti stranki, katere prebivališče ni znano. Zastopnika je mogoče imenovati tudi organizaciji, če nima predstaviškega organa ali če prebivališče članov takega organa ni znano (člen 143 zakonika).

Če prebivališče stranke ni znano, pisanje pa od stranke ne zahteva varovanja njenih pravic, se lahko pisanje vroči z objavo v sodni stavbi (člen 145 zakonika).

Če stranka in njen zastopnik ne prijavita spremembe naslova, se sodno pisanje pusti v spisu, pri čemer se šteje, da je bilo učinkovito vročeno, razen če je nov naslov sodišču znan (člen 136 zakonika).

7.2 Kdaj se pri uporabi drugih načinov šteje, da so pisanja vročena?

V členu 139 zakonika je določeno, da mora obvestilo o tem, da je bilo pisanje oddano na poštnem uradu ali v lokalni mestni hiši, vsebovati navedbo, da je mogoče pisanje prevzeti v sedmih dneh. Če naslovnik v navedenem roku pisanja ne prevzame, mu vročevalec ponovno poskuša vročiti pisanje. Če je tudi ta poskus neuspešen, vročevalec ponovno pusti obvestilo, da je bilo pisanje oddano na poštnem uradu ali v lokalni mestni hiši in da ima naslovnik ponovno na voljo sedem dni za prevzem pisanja. V sodni praksi se šteje, da je pisanje vročeno zadnji dan navedenega roka (glej točko 7.3).

V primeru nadomestne vročitve (glej prvi pododstavek točke 7.1) se šteje, da je bilo sodno pisanje vročeno, ko je izročeno odraslemu članu gospodinjstva ali, če taka oseba ni dosegljiva, združenju stanovalcev, oskrbniku ali vodji skupnosti.

7.3 Če je drug način vročanja oddaja pisanja na določeno mesto (npr. na pošto), kako je naslovnik obveščen o taki oddaji?

Obvestilo se pusti na naslovníkovih vratih ali v njegovem hišnem predalčniku. Vzorec obvestila je določen v uredbi. V njej je med drugim določeno, da če sodno pisanje, poslano s priporočeno pošto, ni prevzeto, čeprav je bil naslovnik dvakrat obveščen, se pisanje vrne sodišču, ki ga je poslalo. V takem primeru se šteje, da je bilo pisanje vročeno zadnji dan, ko bi ga naslovnik še lahko prevzel. Vročitev pisanja lahko sproži tek procesnih rokov.

V členu 6 uredbe je določeno, da obvestilo o tem, da je pisanje oddano, pripravi poštni urad izvajalca ali vročevalec, ki navede poštni urad izvajalca ali mestno hišo, v kateri je mogoče pisanje prevzeti v sedmih dneh, pri čemer ta rok začne teči naslednji dan po oddaji obvestila. Obvestilo se pusti v naslovníkovem hišnem predalčniku.

Vročevalec po tem, ko je naslovníku pustil obvestilo, v katerem ga obvešča, da lahko pisanje prevzame na poštnem uradu izvajalca ali v lokalni mestni hiši, stori naslednje:

(1) na obrazcu povratnice zabeleži, da pisanje ni bilo vročeno, na strani z naslovom pa označi „obvestilo dano“ in se podpiše;

(2) takoj odda pisanje na poštnem uradu izvajalca ali v lokalni mestni hiši.

Oseba, ki sprejme pisanje, na poštnem uradu izvajalca ali v mestni hiši s podpisom potrdi prejem pisanja, na katerem je z žigom odtisnjen datum.

Pisanje ostane na poštnem uradu izvajalca ali v mestni hiši naslednjih sedem dni, ta rok pa začne teči naslednji dan po oddaji obvestila.

7.4 Kakšne so posledice, če naslovnik zavrne sprejem pisanj? Ali se šteje, da je vročitev pisanj opravljena, če je bil sprejem zavrnjen nezakonito?

Če naslovnik zavrne sprejem pisanja, se šteje, da je bilo pisanje vročeno.

V takem primeru vročevalec sam zabeleži datum vročitve in razlog, zakaj povratnica ni podpisana (člen 139 zakonika).

8 Vročanje pisanj iz tujine z uporabo poštnih storitev (člen 14 uredbe o vročanju)

8.1 Če izvajalec poštnih storitev vroči pisanje, poslano iz tujine, naslovníku v tej državi članici v primeru, ko je potrebna vročilnica (člen 14 uredbe o vročanju), ali mora pisanje vročiti naslovníku osebno ali sme v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk pisanje vročiti drugi osebi na istem naslovu?

V takem primeru izvajalci poštних storitev običajno vročijo pisanje kot običajno pošiljko in ne kot sodno pisanje.

V členu 37 zakona o poštних storitvah je določeno, da je mogoče poštno pošiljko izročiti tudi naslednjim osebam, s čimer se šteje, da je bila učinkovito vročena, razen če je poštna pošiljka poslana poštno ležeče:

1. naslovniku:

(a) v njegov hišni predalčnik, razen če je poslana s priporočeno pošto;

(b) na poštnem uradu, če naslovnik ni bil dosegljiv na naslovu, navedenem na poštni pošiljki, poštnem nakazilu ali v sporazumu o opravljanju poštних storitev, ko je bila poštna pošiljka dostavljena, ali če je ni mogoče pustiti v hišnem predalčniku;

(c) na kraju, za katerega se dogovorita naslovnik in izvajalec poštних storitev;

2. zakonitemu zastopniku naslovnika ali pooblaščenca s splošnim pooblastilom ali pooblastilom za sprejem pisanj:

(a) na naslovu, navedenem na poštni pošiljki, poštnem nakazilu ali v sporazumu o opravljanju poštних storitev;

(b) na poštnem uradu;

3. odrasli osebi, ki biva z naslovnikom, če naslovnik na poštnem uradu ni dal navodil o dostavi priporočenih pošilk ali poštних nakazil:

(a) na naslovu, navedenem na poštni pošiljki, poštnem nakazilu ali v sporazumu o opravljanju poštних storitev;

(b) na poštnem uradu, potem ko zadevna oseba predloži pisno izjavo, da živi z naslovnikom;

4. osebi, ki je pooblaščen za sprejem poštних pošilk v pisarni javnega organa, če je pošiljka naslovljena na zadevni javni organ;

5. osebi, ki je pooblaščen za sprejem poštних pošilk pri pravni osebi ali organizacijski enoti, ki ni samostojna pravna oseba, če je poštna pošiljka naslovljena na:

(a) zadevno pravno osebo ali organizacijsko enoto, ki ni samostojna pravna oseba;

(b) fizično osebo, ki ni članica uprave ali zaposlena pri zadevni pravni osebi ali organizacijski enoti, ki ni samostojna pravna oseba, in ki je tam dosegljiva;

6. vodji organizacijske enote ali fizični osebi, ki jo ta vodi pooblasti, če je poštna pošiljka naslovljena na fizično osebo v enoti, kjer je izredno težko ali nemogoče izročiti poštno pošiljko naslovniku zaradi značilnosti take enote ali ker je to splošno sprejet običaj.

V členu 30 in naslednjih uredbe o poštних storitvah je določeno, da mora zadevni izvajalec storitev storitve opravljati tako, da pošiljatelj omogoči pridobitev dokumenta, ki potrjuje prejem priporočene pošiljke, le na pisno zahtevo pošiljatelja.

Zadevni izvajalec storitev na vseh svojih poštних uradih sprejema pisne zahteve naslovnikov, naj poštne pošiljke v roku, ki je naveden v poslovniku, pošilja na naslov, naveden v taki zahtevi.

Zadevni izvajalec storitev od naslovnikov sprejema pisna navodila glede prepovedi izročanja priporočenih pošilk odraslim osebam, ki živijo z naslovnikom.

8.2 Kako se v skladu s pravili o dostavljanju poštних pošilk v tej državi članici vročijo pisanja iz tujine na podlagi člena 14 Uredbe št. 1393/2007, če pošiljke zaradi odsotnosti ni mogoče vročiti na naslovu za dostavo niti naslovniku niti kateri koli drugi osebi, pooblaščen za prevzem poštних pošilk (če je to v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštних pošilk mogoče – glej zgoraj)?

Če naslovnik ali druge osebe, ki so pooblaščen za sprejem priporočene pošiljke, v času dostave niso dosegljive, zadevni izvajalec storitev v naslovnikovem hišnem predalčniku pusti obvestilo o poskusu vročitve priporočene pošiljke ter informacije o roku za prevzem pošiljke in naslovu poštnega urada, v katerem bo pošiljka oddana. Navedeno obvestilo se izda v papirni obliki.

8.3 Ali obstaja določen rok za dvig pošilk na pošti, preden se pošljejo nazaj kot nedostavljene? Če da, kako je naslovnik obveščen, da ga na pošti čaka pošiljka?

Zadevni izvajalec storitev naslovniku pošiljko preda na poštnem uradu v 14 dneh (v nadaljnjem besedilu: rok za prevzem). Po izteku tega roka se poštna pošiljka lahko shrani, če naslovnik v ta namen predloži pisno zahtevo.

Rok za prevzem prične teči dan po tem, ko je bilo oddano obvestilo o dostavi.

Poštne pošiljke, ki niso prevzete v roku, se vrnejo pošiljatelj.

9 Ali obstaja pisno dokazilo o vročitvi pisanja?

Povratnica, ki je običajno obrazec, poslan s pošiljko, je dokazilo o vročitvi in datumu vročitve. V členu 142 zakonika je določeno, da oseba, ki prejme pisanje, prejem in datum prejema potrdi s svojim podpisom. Če navedena oseba tega ne more ali noče storiti, vročevalec navede datum vročitve in razlog, zakaj se prejemnik ni podpisal sam. Vročevalec na povratnici navede, kako je bilo pisanje vročeno, na pisanju, ki ga vroča, navede datum vročitve in se podpiše.

Potrdilo o vročitvi sodnega pisanja je uradni dokument, ki potrjuje vročitev in datum vročitve. Oseba, ki trdi, da je bilo pisanje vročeno na drug datum, mora to dokazati.

10 Kaj se zgodi, če gre kaj narobe in naslovnik ne prejme pisanja ali vročitev ni opravljena v skladu s predpisi (npr. pisanje se vroči tretji osebi)? Ali je lahko vročitev pisanja kljub temu veljavna (je na primer mogoče odpraviti kršitve predpisov) ali je treba pisanje ponovno vročiti?

Če vročevalec krši določbe o vročanju, vročitev ni veljavna.

Če pisanje ni vročeno pravemu naslovniku, se šteje, da je bilo veljavno vročeno, ko ga naslovnik dejansko prejme.

Kljub temu pa lahko stranka, ki ni mogla ukrepati, ker je bilo pisanje vročeno napačni osebi, v treh mesecih zahteva vrnitev v prejšnje stanje (člena 401 in 407 zakonika).

11 Ali moram za vročitev pisanja plačati in če da, koliko?

Ne neposredno. Na Poljskem za vročitev ni treba plačati takse, razen če se je na zahtevo uporabil poseben način vročitve (člen 11(2)(b) Uredbe št. 1393/2007).

Zadnja posodobitev: 13/09/2019

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Izvirna jezikovna različica te strani [\[pt\]](#) je bila pred kratkim spremenjena. To jezikovno različico trenutno prevajajo naši prevajalci.

Vročitev pisanj - Portugalska

1 Kaj pomeni pravni termin „vročanje pisanj“ v praksi? Zakaj so potrebna posebna pravila o „vročanju pisanj“?

Vročitev (*citação*) je dejanje, s katerim je oseba (tožena stranka, nasprotna stranka, dolžnik po sodbi) obveščena, da je bila zoper njo vložena tožba.

Uporablja se za prvi poziv zadevni osebi, da bi se branila. Vročitev se uporablja tudi za prvi poziv osebi, ki ima interes v postopku in ki sprva ni bila vključena vanj, da intervenira v podporo tožeči ali toženi stranki.

Uradno obvestilo (*notificação*) se uporablja za vabilo osebe na sodišče ali njeno seznanitev z dejstvom.

Portugalski zakonik o civilnem postopku vsebuje posebna pravila, ki določajo, kako je treba opraviti vročitev in uradno obvestilo, ter podrobno opredeljujejo informacije, ki jih je treba zagotoviti glede na naslovnike, naravo dejstev, ki jih je treba predstaviti, in namen pošiljanja. Namen teh pravil je zagotoviti učinkovit prenos sporočila naslovniku in, če je to stranka v postopku, pravico do obrambe.

2 Katera pisanja je treba uradno vročiti?

Predmet vročitve so:

- dvojniki vloge, s katero se začne postopek in s katero je tožeča stranka vložila tožbo, ter kopije spremnih dokumentov, ki se dostavijo toženi stranki;
- informacije, da je oseba v zvezi z navedeno tožbo pozvana na sodišče;
- informacije o sodišču in oddelku, na katerem poteka postopek, roku za predložitev obrambe in potrebi po imenovanju pravnega zastopnika, če je to obvezno;
- opozorilo o posledicah opustitve obrambe pred tožbo.

Predmet uradnega obvestila so:

- sodni nalogi in sodbe;
- vloge, ki so jih vložile stranke, zahtevki in dokumenti, vključeni v spis o zadevi, ter rok za stranke, da uveljavljajo svojo pravico do kontradiktornega postopka;
- vabilo stranki, priči, izvedencu, tehničnemu svetovalcu ali odvetniku, da se udeleži **sodnega postopka**;
- zahteve za izvedensko mnenje, druge dokaze ali informacije za subjekte, katerih dolžnost je sodelovati s sodiščem.

3 Kdo je pristojen za vročitev pisanj?

V postopku, ki poteka, lahko vročitev in uradno obvestilo praviloma opravijo sodni uradniki, sodni izvršitelji ali pravni zastopnik ene od strank, odvisno od primerov, navedenih v odgovoru na vprašanje 5.

V zapuščinskih postopkih lahko vročitev in uradno obvestilo opravijo notarji.

V nekaterih primerih, določenih v novem zakonu o najemu v mestih (*Novo Regime do Arrendamento Urbano*), lahko odvetniki, pravni svetovalci ali sodni izvršitelji uradno obvestilo opravijo, preden je bila tožba sploh vložena.

V nepravdnih postopkih, ki potekajo pred matičarjem, zlasti v družinskih zadevah in zadevah v zvezi z mladoletniki, lahko vročitev in uradno obvestilo opravijo matičarji.

4 Poizvedbe o naslovu

4.1 Ali v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah zaproseni organ v tej državi članici poskuša na lastno pobudo ugotoviti naslov naslovnika pisanj, ki jih je treba vročiti, če naslovnik ne prebiva več na naslovu, ki je znan organu proslu?

V skladu s portugalsko zakonodajo morajo sodni uradniki na lastno pobudo in brez potrebe po sodnem nalogu izvesti vsa potrebna dejanja za vročitev pisanja osebi.

Zato imajo sodni uradniki vpogled v informacije, ki so elektronsko na voljo v drugih vladnih službah, da bi preverili, ali je bilo prebivališče spremenjeno, in ugotovili trenutni naslov osebe, ki ji je treba vročiti pisanje. To je pravilo „lastne pobude“ za ukrepe, ki jih je treba izvesti za vročitev.

Isto pravilo se uporablja v nekaterih primerih, ki so izrecno določeni z zakonom, za uradno obvestilo strankam ali njihovim zastopnikom.

Sodni izvršitelji imajo tudi dostop do nekaterih podatkovnih zbirk vladnih služb, kar jim omogoča, da preverijo davčni domicil dolžnika po sodbi, na primer v izvršilnem postopku.

V skladu s portugalsko zakonodajo lahko sodišče vedno, kadar stranka upravičeno trdi, da ima resne težave s pridobitvijo informacij – zlasti glede spremembe prebivališča osebe, ki ji je treba vročiti pisanja ali jo uradno obvestiti –, kar vpliva na učinkovito izvrševanje procesne pravice, dolžnosti ali zahtevka, odredi sodelovanje katere koli osebe ali subjekta za pridobitev teh informacij. Ne glede na to, ali so to stranke v postopku ali ne, je njihova dolžnost sodelovati s sodiščem in zagotoviti informacije, ki jih je to odredilo.

4.2 Ali imajo tuji pravosodni organi in/ali stranke v sodnih postopkih v tej državi članici dostop do registrov ali storitev, ki omogočajo ugotovitev trenutnega naslova osebe? Če da, do katerih registrov ali storitev in po katerem postopku? Ali je treba plačati takso in če da, koliko?

Ne. To možnost imajo samo nacionalni organi in subjekti, navedeni v odgovoru na vprašanje 4.1.

4.3 Kako organi v tej državi članici obravnavajo zaprosila, poslana na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah, ki so namenjena ugotovitvi trenutnega naslova osebe?

Sodišča preverijo podatkovne zbirke drugih vladnih služb in, če se to izkaže za nezadostno, drugim osebam, subjektom ali celo policijskim organom odredijo, naj zberejo in/ali zagotovijo informacije o trenutnem naslovu osebe, kot je navedeno v odgovoru na vprašanje 4.1.

5 Kako se pisanja običajno vročijo v praksi? Ali obstajajo alternativni načini vročanja, ki se lahko uporabijo (razen nadomestne vročitve iz točke 7)?

Tukaj so navedeni različni načini vročitve pisanja ali uradnega obvestila o njem. Primeri, v katerih se uporabljata vročitev in uradno obvestilo, so bili že navedeni v odgovoru na vprašanje 1.

Vročitev

Pisanje se lahko vroči **osebno** ali **z objavo**. Obe obliki vročitve se lahko uporabita za **fizične** ali **pravne osebe**. Pravila o vročanju fizičnim osebam se smiselno uporabljajo za pravne osebe, razen če ni posamezen vidik vročanja pravnim osebam urejen posebej, pri čemer se v takem primeru uporabljajo zadevna posebna pravila.

Osebna vročitev

V praksi se lahko osebna vročitev pisanja opravi:

z elektronskim prenosom podatkov, na primer državnemu tožilstvu, kadar je glavna stranka v tožbi;

po pošti s priporočeno pošiljko s povratnico, naslovljeno na prebivališče ali delovno mesto osebe, ki ji je treba vročiti pisanje, če je to fizična oseba, ali na sedež, registriran v nacionalnem registru pravnih oseb, če je to pravna oseba;

z osebnim stikom sodnega izvršitelja z osebo, ki ji je treba vročiti pisanje, če se izkaže, da vročitev po pošti ni mogoča, ali če tožeča stranka to željo izrazi v svoji vlogi, s katero se začne postopek;

z osebnim stikom sodnega uradnika z osebo, ki ji je treba vročiti pisanje, če tožeča stranka to željo izrazi v svoji vlogi, s katero se začne postopek, in plača ustrezno takso;

po pravnem zastopniku:

pravni zastopniki morajo že v vlogi, s katero se začne postopek, navesti, da bodo vročitev opravili sami, prek drugega pravnega zastopnika ali pravnega svetovalca;

pravni zastopniki lahko vročitev zahtevajo pozneje, če se izkaže, da druga oblika vročitve ni mogoča;

za vročanje po pravnih zastopnikih se uporabljajo pravila o vročanju po sodnih izvršiteljih ali sodnih uradnikih.

Osebna vročitev se lahko opravi:

osebi, ki ji je treba vročiti pisanje;

osebi, ki ni oseba, ki ji je treba vročiti pisanje, in ki je pristojna za posredovanje vsebine pisanja osebi, ki ji je treba vročiti pisanje, kadar je tako določeno z zakonom;

pravnemu zastopniku osebe, ki ji je treba vročiti pisanje, če mu je bilo pooblastilo za zastopanje, na podlagi katerega ima posebna pooblastila za prejem vročenega pisanja, podeljeno pred manj kot štirimi leti;

začasnemu skrbniku osebe, ki ji je treba vročiti pisanje, ki ga je imenoval sodnik, kadar se sodni izvršitelj ali sodni uradnik zaveda, da oseba, ki ji je treba vročiti pisanje, zaradi svoje poslovne nesposobnosti (znana duševna bolezen ali druga začasna ali trajna poslovna nesposobnost) ne more sprejeti pisanja.

Vročitev z objavo

V praksi se lahko vročitev z objavo opravi:

kadar je **oseba, ki ji je treba vročiti pisanje, odsotna** in je ni mogoče najti;

kadar **identiteta oseb, ki jim je treba vročiti pisanje**, ni znana.

Vročitev z objavo se opravi:

s pritrditvijo obvestila na vrata zadnjega prebivališča ali registriranega sedeža osebe, ki ji je treba vročiti pisanje, na Portugalskem;

čemur sledi objava obvestila na javno dostopni spletni strani, določeni z zakonom.

Uradno obvestilo

Uradno obvestilo se lahko med postopkom opravi na enega od naslednjih načinov:

uradna obvestila strankam, ki imenujejo pravnega zastopnika in/ali pravnega svetovalca, se vedno pošljejo le-temu, kot je opisano v odgovoru na vprašanje 6;

uradna obvestila, katerih namen je stranko pozvati, naj nastopi osebno, se tej stranki pošljejo s priporočeno pošto z vročilnico (poleg uradnega obvestila pravnemu zastopniku, kot je opisano v odgovoru na vprašanje 6);

uradna obvestila strankam, ki ne imenujejo pravnega zastopnika, se stranki pošljejo s priporočenim pismom, naslovljenim na njeno prebivališče, registrirani sedež ali kraj, izbran za ta namen;

poleg tega se uradna obvestila o končnih odločbah strankam vedno pošljejo s priporočenim pismom, naslovljenim na njihovo prebivališče, registrirani sedež ali kraj, izbran za ta namen;

uradna obvestila, ki so namenjena vabilu pričam, izvedencem in drugim osebam, posredno vključenim v postopek, naj nastopijo na sodišču, se pošljejo s priporočeno pošto z vročilnico;

uradna obvestila se ne pošljejo, kadar se stranka zaveže, da bo pripeljala osebo, vendar lahko stranka sodno tajništvo prosi, naj ji pošilja obvestila v zvezi z osebami, za katere se zaveže, da jih bo pripeljala;

končne odločbe, izdane v kateri koli zadevi, se vedno uradno sporočijo državnemu tožilstvu, kot je opisano v odgovoru na vprašanje 6;

kot je pojasnjeno v odgovoru na vprašanje 6, je treba državno tožilstvo uradno obvestiti o začasnih odločbah, zoper katere bi lahko bile vložene pritožbe, kot določa zakon;

sporočila in vabila, poslana zainteresiranim strankam v procesnem aktu, se štejejo za uradna obvestila, če jih dokumentira in odredi predsedujoči;

uradna obvestila med pravnimi zastopniki si pošiljajo pravni zastopniki sami z elektronskim prenosom podatkov ali kako drugače, kot je navedeno v odgovoru na vprašanje 6.

6 Ali je v civilnih postopkih dovoljeno elektronsko vročanje pisanj (tj. vročanje sodnih ali izvensodnih pisanj s sredstvi elektronske telekomunikacije, kot so elektronska pošta, varna spletna aplikacija, telefaks, SMS itd.)? Če da, za katere vrste postopkov je predviden tak način vročanja? Ali obstajajo omejitve v zvezi z razpoložljivostjo/dostopnostjo takega načina vročanja pisanj glede na to, kdo je naslovnik (pravni strokovnjak, pravna oseba, družba ali drug poslovni subjekt itd.)?

Da, z elektronskim prenosom podatkov prek računalniškega sistema sodišč se po možnosti opravi naslednje:

vročitev pisanj državnemu tožilstvu;

uradna obvestila državnemu tožilstvu, odvetnikom, pravnim svetovalcem in sodnim izvršiteljem;

predložitev procesnih aktov in listin sodišču s strani odvetnikov, pravnih svetovalcev in sodnih izvršiteljev;

dokazilo o predhodnem plačilu sodne takse (ki je del stroškov postopka);

dokazilo o pravni pomoči ali vloga za pravno pomoč.

Če je velikost procesnega akta, ki ga je treba predložiti, nezdružljiva z elektronskim prenosom, ali če so listine, ki jih je treba poslati, samo na fizičnem nosilcu, ali če v zadevi ni treba imenovati pravnega zastopnika in ga stranka ni imenovala, ali v upravičenem primeru:

se lahko procesni akti predložijo sodnemu tajništvu, pošljejo po pošti ali telefaksu;

se lahko procesni akti uradno sporočijo s potrdilom o dostavi, po pošti ali telefaksu.

Poleg tega lahko službe sodišča:

pošljejo kakršna koli sporočila po pošti, telefaksu ali z elektronskimi sredstvi;

v nujnih primerih uporabijo telegrame, telefonsko komunikacijo ali druga podobna telekomunikacijska sredstva;

telefonska komunikacija se vedno dokumentira v spisu o zadevi in potrdi v kakršni koli pisni obliki;

v zvezi s strankami v postopku se lahko telefonska komunikacija uporabi samo za pošiljanje vabila ali preklic vabila za procesna dejanja.

Ta pravila se uporabljajo v postopkih v civilnih in gospodarskih zadevah, obravnavanih na prvostopenjskih sodiščih. V nekaterih primerih se uporabljajo tudi za postopke pred notarji (npr. dedovanje) ali matičarji (npr. družinske zadeve, če obstaja sporazum).

7 Nadomestna vročitev

7.1 Ali pravo te države članice dopušča druge načine vročanja, če pisanj ni mogoče vročiti naslovniku (npr. obvestilo na domači naslov, urad sodnega izvršitelja, po pošti ali na oglasni deski)?

V portugalski zakonodaji je določena tudi vročitev pisanj ob določenem času:

za osebno vročitev, če sodni izvršitelj ali sodni uradnik ugotovi, da oseba, ki ji je treba vročiti pisanje, prebiva ali dela v določenem kraju, vendar ji pisanja ne more vročiti, ker je ne more najti;

v takem primeru mora pustiti obvestilo, v katerem je navedeno, kdaj bo opravljena vročitev;

obvestilo se lahko izroči osebi, ki ga bo lahko najlažje predala osebi, ki ji je treba vročiti pisanje, če pa to ni mogoče, ga je treba pustiti na najprimernejšem mestu;

na dan in ob uri, ki sta določena v obvestilu, sodni izvršitelj ali sodni uradnik vroči pisanje osebi, ki ji je treba vročiti pisanje, ali, če je ne more najti, tretji osebi, ki bo lahko pisanje najlažje predala zadevni osebi in ki ji je bilo to naročeno;

če ni mogoče zagotoviti sodelovanja tretjih oseb, se vročitev opravi, tako da se na najprimernejšem mestu in v navzočnosti dveh prič pritrudi obvestilo, v katerem je navedeno, da je bila vročitev opravljena, na katerem sodišču poteka postopek ter da so dvojniki in listine osebi na voljo za vročitev v sodnem tajništvu.

Opomba

Če:

- (i) oseba, ki ji je treba vročiti pisanje, ne podpiše povratnice (vročitev po pošti);
 - (ii) se osebna vročitev ob določenem času opravi tretji osebi;
 - (iii) se osebna vročitev ob določenem času opravi s pritrditvijo obvestila o vročitvi na določenem mestu;
- mora sodni izvršitelj ali sodno tajništvo osebi, ki ji je treba vročiti pisanje, v dveh delovnih dneh vedno poslati **priporočeno pismo**, da jo ustrezno obvesti o: datumu, za katerega se šteje, da je bila vročitev opravljena, in načinu, kako je bila opravljena; roku za obrambo in posledicah opustitve obrambe pred tožbo; kraju dvojnika sodnega poziva in pisanj, ki jih je treba vročiti; identiteti osebe, ki ji je bilo pisanje vročeno.

7.2 Kdaj se pri uporabi drugih načinov šteje, da so pisanja vročena?

Za **vročitev po pošti** se šteje, da je bila opravljena na dan, ko je izkazano, da je povratnico podpisala bodisi oseba, ki ji je bilo treba vročiti pisanje, bodisi tretja oseba (v tem primeru ob predpostavki, da je tretja oseba pisanje predala osebi, ki ji je bilo treba vročiti pisanje, če ni dokazano drugače).

Za **osebno vročitev** s strani sodnih izvršiteljev, sodnih uradnikov in pravnih zastopnikov se šteje, da je opravljena na datum, ko je sestavljeno potrdilo o vročitvi.

Za **vročitev s pritrditvijo obvestila o vročitvi** se šteje, da je opravljena na datum, naveden v tem obvestilu.

7.3 Če je drug način vročanja oddaja pisanja na določeno mesto (npr. na pošto), kako je naslovnik obveščen o taki oddaji?

V primeru vročitve ali uradnega obvestila s priporočenim pismom – s povratnico ali brez nje – poštar v poštnem nabiralniku pusti obvestilo o dostavi, če na navedenem naslovu ne najde nikogar.

V obvestilu o dostavi je naslovnik obveščen, da je bilo pismo odloženo na pošti, navedeni pa so tudi naslov, delovni čas in rok za njegov prevzem.

Če naslovnik pisma ne prevzame v določenem roku (in ni izražena zahteva za podaljšanje tega roka ali preusmeritev pisma na drug naslov), se pismo vrne pošiljatelju.

7.4 Kakšne so posledice, če naslovnik zavrne sprejem pisanj? Ali se šteje, da je vročitev pisanj opravljena, če je bil sprejem zavrnjen nezakonito?

Če se vročitev opravi po pošti in obstajajo dokazi o zavrnitvi sprejema pisma ali podpisa povratnice, se za vročitev šteje, da je bila opravljena na naslednji način in v naslednjih okoliščinah:

z obvestilom, ki ga napiše poštar in s katerim je potrjeno, da je fizična oseba, zastopnik pravne osebe ali njen zaposleni zavrnil podpis povratnice ali sprejem pisma;

kadar se lahko stranke dogovorijo o naslovu za vročanje:

- (i) tako da se na dogovorjenem naslovu pusti drugo priporočeno pismo s povratnico, če je prvo priporočeno pismo s povratnico, poslano na navedeni naslov, vrnjeno, ali
- (ii) s potrdilom, ki ga napiše poštar, da je oseba, ki bi ji bilo treba vročiti pisanje, zavrnila sprejem pisma ali podpis povratnice, kadar je to poslano na dogovorjeni naslov.

Če vročitev osebno opravi sodni izvršitelj ali sodni uradnik in obstajajo dokazi, da je oseba, ki ji je bilo treba vročiti pisanje, zavrnila podpis potrdila o vročitvi ali sprejem dvojnika, se za vročitev šteje, da je bila opravljena, pri čemer:

sodni izvršitelj ali sodni uradnik osebo, ki ji je treba vročiti pisanje, obvesti, da ji je dvojniki na voljo v sodnem tajništvu, ter to informacijo in zavrnitev sprejema s strani osebe, ki ji je treba vročiti pisanje, navede v potrdilu o vročitvi;

poleg tega sodno tajništvo osebo, ki ji je treba vročiti pisanje, obvesti s priporočenim pismom, v katerem je znova navedeno, da so ji dvojniki vloge, s katero se začne postopek, in spremeni dokumenti na voljo v sodnem tajništvu.

Vročitev se ne šteje za opravljeno samo, če je zavrnitev zakonita. Zavrnitev je zakonita, če osebe, ki ji je treba vročiti pisanje, ni mogoče najti, ker ne prebiva ali nima sedeža na navedenem naslovu, ali če tretja oseba izjavi, da ne more izročiti pisma.

Enaka pravila se uporabljajo v nekaterih primerih, kadar je z zakonom določeno, da je treba **osebno uradno obvestilo** strank ali njihovih zastopnikov opraviti v skladu s formalnostmi vročitve.

8 Vročanje pisanj iz tujine z uporabo poštne storitve (člen 14 uredbe o vročanju)

8.1 Če izvajalec poštne storitve vroči pisanje, poslano iz tujine, naslovniku v tej državi članici v primeru, ko je potrebna vročilnica (člen 14 uredbe o vročanju), ali mora pisanje vročiti naslovniku osebno ali sme v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštne pošiljke pisanje vročiti drugi osebi na istem naslovu?

Kadar se pisanje, poslano iz tujine, vroča po pošti s povratnico, lahko portugalski izvajalci poštne storitve pismo in dokumente dostavijo osebi, ki ji je treba vročiti pisanje, ali tretji osebi na istem naslovu, ki navede, da bo lahko pismo izročila naslovniku.

8.2 Kako se v skladu s pravili o dostavljanju poštne pošiljke v tej državi članici vročijo pisanja iz tujine na podlagi člena 14 Uredbe št. 1393/2007, če pošiljke zaradi odsotnosti ni mogoče vročiti na naslovu za dostavo niti naslovniku niti kateri koli drugi osebi, pooblaščen za prevzem poštne pošiljke (če je to v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštne pošiljke mogoče – glej zgoraj)?

Glej odgovor na vprašanje 7.3.

8.3 Ali obstaja določen rok za dvig pošiljke na pošti, preden se pošljejo nazaj kot nedostavljene? Če da, kako je naslovnik obveščen, da ga na pošti čaka pošiljka?

Načeloma ima naslovnik na voljo **šest delovnih dni**, da pisanje prevzame na pošti.

Naslovnik je o tem roku in dejstvu, da je mogoče pisanje prevzeti na pošti, obveščen z **obvestilom o dostavi**, ki ga poštar pusti v poštnem nabiralniku, če doma ne najde nikogar.

9 Ali obstaja pisno dokazilo o vročitvi pisanja?

Da, v primeru vročitve je povratnica, potrdilo o vročitvi ali obvestilo o vročitvi pisno dokazilo, da je bila vročitev opravljena.

V primeru uradnega obvestila je evidentirani zapis potrdila o prejemu, evidentirani zapis pisma ali spisa ali zapisnik, sestavljen v postopku, pisno dokazilo, da je bilo uradno obvestilo opravljeno.

V primeru vročitve ali uradnega obvestila z elektronskim prenosom podatkov računalniški sistem sodišč potrdi datum in čas izdaje.

10 Kaj se zgodi, če gre kaj narobe in naslovnik ne prejme pisanja ali vročitev ni opravljena v skladu s predpisi (npr. pisanje se vroči tretji osebi)? Ali je lahko vročitev pisanja kljub temu veljavna (je na primer mogoče odpraviti kršitve predpisov) ali je treba pisanje ponovno vročiti?

Nevročitev je glavna napaka, zaradi katere je celoten postopek neveljaven vse od vloge, s katero se začne postopek, vendar ne vključno z njo.

Nevročitev nastopi v naslednjih primerih:

popolna opustitev vročitve;

napaka pri identifikaciji osebe, ki ji je treba vročiti pisanje;

nepravilna vročitev z objavo;

vročitev, opravljena po smrti fizične osebe ali prenehanju poslovanja pravne osebe, ki ji je treba vročiti pisanje;

dokaz, da naslovník vročitve ni bil seznanjen s pisanjem iz razlogov, za katere ni odgovoren.

Za to neveljavnost se šteje, da je odpravljena samo, če tožena stranka ali državno tožilstvo (kadar je glavna stranka) ukrepata v postopku, ne da bi takoj nasprotovala nevročitvi.

Zunaj zgoraj navedenih primerov je opustitev kakršnega koli dejanja ali formalnosti, ki se v zvezi z vročitvijo ali uradnim obvestilom zahteva z zakonom, zgolj nepravilnost. Če se ta nepravilnost navede ali če sodišče zanjo izve med postopkom, odredi njeno odpravo. V drugih primerih je dejanje zaradi nepravilne vročitve ali uradnega obvestila neveljavno samo, če je tako določeno z zakonom ali če to lahko vpliva na proučitev ali odločitev v zadevi. V tem primeru preostala procesna dejanja, na katera neveljavno dejanje ne vpliva, ostanejo veljavna.

11 Ali moram za vročitev pisanja plačati in če da, koliko?

Da, v nekaterih primerih, navedenih spodaj, se stroški vročitve in uradnega obvestila izračunajo v obračunskih enotah (OE). Vrednost OE v letu 2015 je bila 102 EUR.

Tako:

osebna vročitev in uradno obvestilo s strani sodnih izvršiteljev staneta 0,5 OE, če sta uspešna, in 0,25 OE, če sta neuspešna;

osebna vročitev in uradno obvestilo ter vročitev in uradno obvestilo z objavo, ki jih opravijo sodni uradniki, staneta 0,5 OE, če so uspešni, in nič, če so neuspešni;

k tem stroškom se lahko prištejejo stroški prevoza, kadar dejanje opravi sodni uradnik, in po potrebi DDV.

Končna opomba

Informacije v tem informativnem listu so splošne, niso izčrpne in ne zavezujejo kontaktne točke, Evropske pravosodne mreže v civilnih in gospodarskih zadevah ali sodišč oziroma njihovih prejemnikov. Vselej je treba upoštevati veljavno zakonodajo.

Zadnja posodobitev: 27/12/2019

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Vročitev pisanj - Romunija

1 Kaj pomeni pravni termin „vročanje pisanj“ v praksi? Zakaj so potrebna posebna pravila o „vročanju pisanj“?

Sodišče lahko odloči o zahtevku, če so bile stranke vabljene ali pa so navzoče osebno ali po pooblaščenca. Vročitev pisanj v tujini in iz tujine je postopek, s katerim se naslovníki pisanja, tj. stranke, priče ali udeleženci v postopku v državi prosilki, seznanijo z njim (člen 3(1) zakona št. 189/2003 o mednarodni pravni pomoči v civilnih in gospodarskih zadevah).

2 Katera pisanja je treba uradno vročiti?

Sodna pisanja, ki jih je treba vročiti uradno, so pisanja, ki se izdajo v civilnem ali gospodarskem postopku in katerih vročitev odredi sodišče (sodni pozivi, sodbe, zahtevki za pravna sredstva itd.)

3 Kdo je pristojen za vročitev pisanj?

Procesna pisanja brezplačno po uradni dolžnosti vročajo sodni uradniki ali drugi uslužbenci sodišča. Če to ni mogoče, se pisanja vročijo po pošti s priporočeno pošiljko z navedbo vsebine in povratnico, v zapečateni ovojnici, na katero se pritrdita dokazilo o prejemu/zapisnik in obvestilo. Na zahtevo in stroške zainteresirane stranke lahko vročitev opravijo tudi sodni izvršitelji ali služba hitre pošte (člen 154(1), (4) in (5) zakonika o civilnem postopku).

4 Poizvedbe o naslovu

4.1 Ali v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah zaproseni organ v tej državi članici poskuša na lastno pobudo ugotoviti naslov naslovníka pisanj, ki jih je treba vročiti, če naslovník ne prebiva več na naslovu, ki je znan organu prosilcu?

Vloga, s katero se začne postopek, mora vsebovati naslov stranke (člen 194 zakonika o civilnem postopku). Sodišče lahko v predhodnem postopku preverjanja in dopolnitve tožbe od tožeče stranke zahteva, naj predloži dodatne informacije, ki niso navedene v tožbi (člen 200 zakonika o civilnem postopku). Sodišču po uradni dolžnosti ni treba preverjati trenutnega naslova tožene stranke. Vendar je njegova splošna obveznost, da prevzame dejavno vlogo (člen 22 zakonika o civilnem postopku) in sprejme potrebne ukrepe za utemeljeno odločitev.

4.2 Ali imajo tuji pravosodni organi in/ali stranke v sodnih postopkih v tej državi članici dostop do registrov ali storitev, ki omogočajo ugotovitev trenutnega naslova osebe? Če da, do katerih registrov ali storitev in po katerem postopku? Ali je treba plačati takso in če da, koliko?

Naslov romunskega državljanja je mogoče pridobiti pri ministrstvu za notranje zadeve (nacionalni inšpektorat za osebne evidence in upravljanje podatkovne zbirke – INEPABD, str. Obcina Mare nr. 2, Sector 6, Bukarešta, tel.: +40 214135442, +40 217467047/8/9, telefaks: +40 214135049, e-naslov depabd@mai.gov.ro; spletišče: http://depabd.mai.gov.ro/furnizari_date.html) ali pri lokalnem uradu za osebne evidence.

Zainteresirane osebe lahko za nekatere osebne podatke o romunskih državljanih zaprosijo pri nacionalnem registru osebnih evidenc, in sicer v zvezi z njihovim stalnim ali običajnim prebivališčem, tako da pri lokalnem uradu za osebne evidence, ki je pristojen na območju, kjer je odvetniška pisarna/iskana oseba, predložijo utemeljen pisni zahtevek. Taki podatki se lahko zagotovijo le s predhodnim soglasjem zadevnih oseb.

Soglasje ni potrebno, kadar obstaja utemeljena pravna podlaga in zahtevek vložijo določeni organi (policija, obramba, pravosodje, socialno varstvo itd.) ali posamezniki, katerih pravni interesi so dokazani z dokumenti, iz katerih je razvidna utemeljena pravna podlaga. Organi, pristojni za odločanje o zahtevkih, ki jih vložijo pravne osebe, so lokalni uradi za osebne evidence in INEPABD.

Za posebne zahtevke ali zahtevke majhnega obsega taksa znaša 1 RON na osebo in se plača v državni proračun na račun št. RO35TREZ70620330108XXXXX (IBAN), odprt pri državni blagajni za sektor 6, Bukarešta, davčna številka 26362870 (kadar podatke zagotovi INEPABD), ali na račune lokalnih svetov (kadar podatke zagotovi lokalni urad za osebne evidence).

Vsak zahtevek se kolkuje s 5 RON upravne takse. Za zahtevek velikega obsega taksa znaša 120 RON za uro obdelave v osrednjem računalniškem sistemu ali 7 RON za uro obdelave v lokalnem računalniškem sistemu. Javne institucije, pristojne za določena področja (obramba, javni red, nacionalna varnost, pravosodje, finance, zdravje itd.), so oproščene plačila takse za podatke, ki se zahtevajo za izvajanje njihovih zakonskih odgovornosti.

Naslov registriranega sedeža pravne osebe se pridobi pri nacionalnem uradu poslovnega registra (Bd. Unirii nr. 74, tronson 2+3, bl. J3B, Sector 3, Bukarešta; <https://portal.onrc.ro/>) ali pri uradnih poslovnega registra, povezanih s sodišči.

Na stroške vložnika zahtevka se lahko izdajo overjene kopije vpisov v register in predloženih dokumentov ter informacije v zvezi z vpisanimi podatki in potrdila, da sta posamezen dokument ali dejstvo vpisana ali ne. Dokumenti se lahko zahtevajo in izdajo tudi po pošti. Dokumenti se na zahtevo izdajo elektronsko in pošljejo po spletu z vsebovanim, dodanim ali logično povezanim razširjenim elektronskim podpisom.

Obrazce, pristojbine in takse, ki se zaračunajo za zagotovitev posebnih (osnovnih ali razširjenih) informacij, zgodovinskih poročil ali potrdil, je mogoče najti na spletnem naslovu <https://www.onrc.ro/index.php/en/> pod razdelkom Informacije.

Kadar obstajajo protokoli o sodelovanju, se lahko dokumenti in informacije brezplačno zagotovijo določenim organom in javnim institucijam, pravnim osebam, novinarjem in predstavnikom množičnih medijev ter akreditiranim diplomatskim predstavništvom.

Storitev InfoCert je na voljo za spletno izdajanje potrdil in zagotavljanje informacij prek portala <https://portal.onrc.ro/>. Za dokumente, zagotovljene v okviru te storitve, veljajo določbe o elektronskih podpisih in časovnih žigih. Dokumenti vključujejo varnostne elemente: kvalificirane elektronske podpise, časovne žige, vodne žige (grafične znake v ozadju strani) in črtno kodo. Vzorčni dokumenti, ki se izdajajo v okviru te storitve, so na voljo na naslovu: <https://portal.onrc.ro/ONRCPortalWeb/appmanager/myONRC/signup?p=infoCert>.

Osební podatki v zvezi s člani, delničarji ali drugimi osebami se lahko razkrijejo na podlagi zahtevka za podatke, zagotovijo pa se na okencih, ali elektronsko prek spletne storitve RECOM, ali pošljejo po spletu z vsebovanim, dodanim ali logično povezanim razširjenim elektronskim podpisom, ali na podlagi potrdil. Javni organi na področju pravosodja, nacionalne obrambe ali financ ter likvidacijski upravitelji in sodni izvršitelji lahko dostopajo tudi do drugih podatkov.

4.3 Kako organi v tej državi članici obravnavajo zaprosila, poslana na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah, ki so namenjena ugotovitvi trenutnega naslova osebe?

O dopustnosti obdelave takih zaprosil odloči sodišče. Romunska sodišča prejmejo malo takih zaprosil za naslov osebe/registriranega sedeža, zato je težko oceniti, ali obstaja enotna praksa. Razpoložljive informacije kažejo, da romunska sodišča na splošno ugodijo takim zaprosilom.

5 Kako se pisanja običajno vročijo v praksi? Ali obstajajo alternativni načini vročanja, ki se lahko uporabijo (razen nadomestne vročitve iz točke 7)?

Glej odgovor na vprašanje 3.

6 Ali je v civilnih postopkih dovoljeno elektronsko vročanje pisanj (tj. vročanje sodnih ali izvensodnih pisanj s sredstvi elektronske telekomunikacije, kot so elektronska pošta, varna spletna aplikacija, telefaks, SMS itd.)? Če da, za katere vrste postopkov je predviden tak način vročanja? Ali obstajajo omejitve v zvezi z razpoložljivostjo/dostopnostjo takega načina vročanja pisanj glede na to, kdo je naslovnik (pravni strokovnjak, pravna oseba, družba ali drug poslovni subjekt itd.)?

Procesna pisanja se lahko vročijo po sodnem uradniku in po telefaksu, elektronski pošti ali z drugimi sredstvi, ki zagotavljajo prenos vsebine pisanja in potrdilo o njegovem prejemu, če je zadevna stranka sodišču sporočila svoje kontaktne podatke za ta namen. Za potrditev prejema sodišče pri pošiljanju procesnega pisanja pošlje tudi obrazec, ki ga izpolni naslovnik, vsebovati pa mora datum prejema, čitljivo napisano ime in podpis osebe, odgovorne za prejemanje korespondence. Obrazec se nato vrne sodišču po telefaksu, elektronski pošti ali z drugimi sredstvi (člen 154(6) zakonika o civilnem postopku).

7 Nadomestna vročitve

7.1 Ali pravo te države članice dopušča druge načine vročanja, če pisanj ni mogoče vročiti naslovníku (npr. obvestilo na domači naslov, urad sodnega izvršitelja, po pošti ali na oglasni deski)?

Glej odgovor na vprašanje 3.

Vročitev vabljeni osebi se opravi osebno. Za osebe, ki stanujejo v hotelu ali hostlu, se pisanje izroči upravniku ali vratarju (člen 161 zakonika o civilnem postopku).

Pisanje se izroči subjektu, pri katerem je mogoče najti naslovníka (vojaški subjekt, luški kapitan v primeru ladijske posadke, uprava zapora v primeru zapornikov ali uprava bolnišnice v primeru pacientov), zadevni subjekt pa nato pisanje izroči naslovníku in potrdilo o prejemu predloži sodnemu uradniku ali ga pošlje neposredno sodišču (člena 161 in 162 zakonika o civilnem postopku).

Pisanja se lahko izročijo osebi, odgovorni za prejemanje korespondence, upravniku stavbe, pazniku, varnostniku ali na sedežu naslednjih subjektov (za naslovníke, navedene v oklepajih): ministrstva za javne finance/drugih imenovanih organov (država), predstavnikov pravosodja (lokalni upravni organi, pravne osebe javnega prava), glavne pisarne/hčerinske družbe zastopnikov (pravne osebe zasebnega prava), pooblaščenega zastopnika (združenja, družbe, subjekti brez pravne osebnosti), na domačem naslovu/registriranem sedežu (osebe v postopku zaradi insolventnosti in upniki), ministrstva za zunanje zadeve (osebje diplomatskih predstavništav/konzulatov, romunski državljani, napoteni v mednarodne organizacije, in njihovi družinski člani, ki živijo z njimi med bivanjem v tujini), osrednjih organov, ki so napotili delavce ali imajo nadzor nad subjektom, ki jih je napotil v tujino (drugi romunski državljani, ki so v tujini zaradi dela, vključno z njihovimi družinskimi člani, ki jih spremljajo).

Če naslovník zavrne sprejem pisanja, ga sodni uradnik pusti v njegovem poštnem nabiralniku. Če poštnega nabiralnika ni, se na naslovníkovih vratih pusti **obvestilo**, v katerem mora med drugim biti navedeno, da se mora **naslovník** naslednji dan, vendar najpozneje v sedmih dneh po datumu obvestila (v treh dneh v nujnih primerih) **zglasiti na sodišču/v uradu župana, ki sta pristojna v kraju, kjer ima naslovník prebivališče ali registrirani sedež** (če naslovník ni v kraju, kjer ima sodišče sedež), **da se mu vroči pisanje**.

Če naslovníka ni mogoče najti, sodni uradnik pisanje izroči drugi osebi (odraslemu družinskemu članu, ki živi z naslovníkom in prejema korespondenco). Če naslovník prebiva v hotelu ali stanovanjski zgradbi in ga ni mogoče najti doma, sodni uradnik izroči pisanje upravniku ali vratarju. Oseba, ki sprejme pisanje, podpiše vročilnico, sodni uradnik pa preveri njeno identiteto in podpis ter pripravi zapisnik. Če sprejme pisanje, vendar ne želi ali ne more podpisati vročilnice, sodni uradnik pripravi zapisnik. Če so te osebe odsotne ali pa so prisotne in ne želijo sprejeti pisanja, se pisanje pusti v poštnem nabiralniku. Če poštnega nabiralnika ni, se na njihovih vratih pusti obvestilo.

V vseh primerih mora sodni uradnik v 24 urah od predložitve/pritrditve obvestila pisanje in zapisnik predložiti sodišču/uradu župana, ki bo nato vročil pisanje.

Če stranka pisanje prejme od uradnika iz urada župana, uradnik v 24 urah sodišču predloži dokazilo o dostavi in zapisnik. Če se stranka v določenem roku ne zgleda v uradu župana, da bi prevzela pisanje, uradnik iz urada župana pisanje in zapisnik pošlje sodišču (člen 163 zakonika o civilnem postopku).

Če tožeča stranka ne more najti naslova tožene stranke, lahko sodišče odobri **poziv z objavo**, tako da pisanje pritrdi na vratih sodišča, portalu sodišča ali zadnjem znanem naslovu. Sodišče lahko po potrebi odredi objavo poziva v Uradnem listu Romunije ali v zelo branem nacionalnem časopisu. Ob odobritvi poziva z objavo med odvetniki odvetniške zbornice imenuje tudi **skrbnika**, ki bo vabljen, da zastopa interese tožene stranke na obravnavah.

7.2 Kdaj se pri uporabi drugih načinov šteje, da so pisanja vročena?

Postopek se konča, ko je podpisano dokazilo o dostavi ali pripravljen zapisnik, ne glede na to, ali je stranka procesno pisanje prejela osebno ali ne. V primeru vročitve pisanja po pošti ali s hitro pošto se postopek konča, ko je podpisana vročilnica ali ko poštni uslužbenec oziroma kurir zabeleži, da naslovník ni želel sprejeti korespondence. V primeru vročitve po telefaksu, elektronski pošti ali z drugimi sredstvi se postopek konča na datum, ki je prikazan na izpisu potrdila o odpremi, ki ga potrdi uradnik sodišča, ki je poslal pisanje (člen 165 zakonika o civilnem postopku).

Če naslovník ne želi sprejeti pisanja ali nima poštnega nabiralnika, sodni uradnik na njegovih vratih pusti obvestilo, naj se zgleda na sodišču/v uradu župana, da bi prevzel pisanje. Če se naslovník ne zgleda, se za pisanje šteje, da je bilo vročeno, ko se izteče rok za prevzem (člen 163 zakonika o civilnem postopku). V primeru poziva z objavo se za postopek šteje, da se je končal petnajsti dan po objavi poziva (člen 167 zakonika o civilnem postopku).

7.3 Če je drug način vročanja oddaja pisanja na določeno mesto (npr. na pošto), kako je naslovník obveščen o taki oddaji?

Če naslovnika ni mogoče najti, lahko sodni uradnik ali poštni uslužbenec pisanje izroči drugi osebi ali ga pusti v nabiralniku, če je taka oseba prisotna, vendar ne želi sprejeti pisanja. Če poštnega nabiralnika ni, se na vratih naslovnika ali druge osebe pusti obvestilo. Sodni uradnik mora v 24 urah od predložitve /pritrditve obvestila pisanje in zapisnik predložiti sodišču/uradu župana, ki sta pristojna v kraju, kjer ima naslovnik prebivališče ali registrirani sedež, in ki morata vročiti vabilo.

7.4 Kakšne so posledice, če naslovnik zavrne sprejem pisanj? Ali se šteje, da je vročitev pisanj opravljena, če je bil sprejem zavrnjen nezakonito?

Postopek se šteje za končan na dan, ko je pripravljen zapisnik, ne glede na to, ali je stranka pisanje prejela osebno ali ne. V primeru vročitve po pošti ali s hitro pošto se postopek konča, ko poštni uslužbenec oziroma kurir zabeleži zavrnitev stranke, da bi sprejela korespondenco (člen 165 zakonika o civilnem postopku).

Če naslovnik sprejme pisanje, vendar ne želi ali ne more podpisati dokazila o dostavi, sodni uradnik pripravi zapisnik. Če naslovnik zavrne sprejem pisanja, ga sodni uradnik pusti v njegovem poštnem nabiralniku. Če poštnega nabiralnika ni, se na naslovnikovih vratih pusti obvestilo in pripravi se zapisnik.

Naslovnik je v obvestilu obveščen, da se mora zglasiti na sodišču ali v uradu župana, da bi prevzel pisanje, saj se bo vročitev v nasprotnem primeru štela za opravljeno (člen 163 zakonika o civilnem postopku).

Stranka, ki osebno ali po odvetniku ali drugem zastopniku nastopa na sodišču, mora sprejeti procesna pisanja, ki se ji vročijo na obravnavi. Če pisanj ne želi sprejeti, se šteje, da so ji bila vročena z vložitvijo v spis. Zadevna stranka jih lahko na zahtevo pridobi iz spisa s podpisom potrdila o prejemu (člen 170 zakonika o civilnem postopku).

8 Vročanje pisanj iz tujine z uporabo poštnih storitev (člen 14 uredbe o vročanju)

8.1 Če izvajalec poštnih storitev vroči pisanje, poslano iz tujine, naslovniku v tej državi članici v primeru, ko je potrebna vročilnica (člen 14 uredbe o vročanju), ali mora pisanje vročiti naslovniku osebno ali sme v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk pisanje vročiti drugi osebi na istem naslovu?

Če naslovnika ni mogoče najti, se lahko pisanje izroči drugi osebi (odraslemu družinskemu članu, ki živi z naslovnikom in prejema korespondenco). Če naslovnik prebiva v hotelu ali stanovanjski zgradbi in ga ni mogoče najti doma, se lahko pisanje izroči upravniku ali vratarju (točki 6 in 7 člena 163 zakonika o civilnem postopku).

8.2 Kako se v skladu s pravili o dostavljanju poštnih pošiljk v tej državi članici vročijo pisanja iz tujine na podlagi člena 14 Uredbe št. 1393/2007, če pošiljke zaradi odsotnosti ni mogoče vročiti na naslovu za dostavo niti naslovniku niti kateri koli drugi osebi, pooblaščen za prevzem poštnih pošiljk (če je to v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk mogoče – glej zgoraj)?

Poštna dostava se izvede samo enkrat. Če naslovnika ali osebe, pooblaščenice za prejemanje korespondence, ni mogoče najti, se ji pusti obvestilo, da lahko pisanje v desetih dneh prevzame na pošti. Če naslovnik ne prevzame pisanja, se mu po dveh delovnih dneh pusti drugo obvestilo, da lahko pisanje v desetih dneh prevzame na pošti.

8.3 Ali obstaja določen rok za dvig pošiljk na pošti, preden se pošljejo nazaj kot nedostavljene? Če da, kako je naslovnik obveščen, da ga na pošti čaka pošiljka?

Po drugem obvestilu se pisanja na pošti hranijo deset dni, nato pa vrnejo pošiljateljju. Naslovnik je v obvestilu obveščen, da ga na pošti čaka korespondenca, ki jo mora prevzeti.

9 Ali obstaja pisno dokazilo o vročitvi pisanja?

Dokazilo o dostavi ali zapisnik o dostavi, ki ga pripravi sodni uradnik (člen 164 zakonika o civilnem postopku), in podpisano poštno potrdilo v primeru vročitve pisanj s priporočeno pošto s povratnico (točka 13 člena 155 zakonika o civilnem postopku).

10 Kaj se zgodi, če gre kaj narobe in naslovnik ne prejme pisanja ali vročitev ni opravljena v skladu s predpisi (npr. pisanje se vroči tretji osebi)? Ali je lahko vročitev pisanja kljub temu veljavna (je na primer mogoče odpraviti kršitve predpisov) ali je treba pisanje ponovno vročiti?

• Preložitve obravnave: sodišče preloži obravnavo in odredi vabilo na obravnavo, če ugotovi, da odsotna stranka ni bila vabljen v skladu z zakonom, sicer se lahko postopek razglasi za ničen (člen 153 zakonika o civilnem postopku);

• ničnost procesnih pisanj, sestavljenih po opustitvi vabila ali nezakonitem vabilu; procesni ugovor zaradi opustitve vabila ali nezakonitega vabila;

• razlogi za vložitev izrednega pravnega sredstva (zahteva za razveljavitev ali revizija);

• razlogi za zavrnitev priznanja in izvršitve sodb (exequatur).

11 Ali moram za vročitev pisanja plačati in če da, koliko?

Glej odgovor na vprašanje 3.

Zadnja posodobitev: 12/01/2017

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Vročitev pisanj - Slovenija

1 Kaj pomeni pravni termin „vročanje pisanj“ v praksi? Zakaj so potrebna posebna pravila o „vročanju pisanj“?

Vročanje pisanj v praksi pomeni dostavo pisanj oziroma listin fizičnim in pravnim osebam, ki so stranke v postopku, in sestavo listine, v kateri je izročitev oziroma dostava opisana in potrjena.. Po eni strani to pomeni, da se naslovnik seznanja z opravljenim procesnim dejanjem sodišča ali stranke, po drugi strani pa sodišče dobi zanesljivo potrditev, da so stranke pisanje sprejele. Potrditev, da so listine resnično in pravilno vročene, je namreč pogoj za normalno razvijanje postopka, obenem pa se s pravilno vročitvijo strankam zagotavlja uveljavitev načela kontradiktornosti. Vročanje je torej procesno dejanje sodišča, katerega namen je, da se stranka seznanja s postopkom, procesnimi dejanji nasprotne stranke in sodišča, ter obenem, da se stranki zagotavlja pravica do izjave.

Posebna pravila glede vročanja so potrebna zaradi upoštevanja določenih načel pravnega postopka in zaradi zagotovitve učinkovitega sodnega varstva brez nepotrebne odlašanja, saj se z vročitvijo listin zagotovi, da so vsi udeleženci seznanjeni s procesnimi dejanji sodišča oziroma strank. Posebna pravila vročanja zagotavljajo tudi varovalke v primeru nepravilnega vročanja.

2 Katera pisanja je treba uradno vročiti?

Strankam oziroma udeležencem je potrebno vročiti vsa sodna pisanja, pri čemer Zakon o pravnem postopku (v nadaljevanju ZPP; (Uradni list RS, št. [73/07](#) – uradno prečiščeno besedilo, [45/08](#) – ZArbit, [45/08](#), [111/08](#) – odl. US, [57/09](#) – odl. US, [12/10](#) – odl. US, [50/10](#) – odl. US, [107/10](#) – odl. US, [75/12](#) – odl. US, [40/13](#) – odl. US, [92/13](#) – odl. US, [10/14](#) – odl. US, [48/15](#) – odl. US, [6/17](#) – odl. US in [10/17](#))) v 142. členu določa, da se tožba, sodna odločba, zoper katero je dovoljena posebna pritožba, izredno pravno sredstvo in nalog za plačilo sodne takse za vložitev tožbe, nasprotne tožbe, predloga za sporazumno razvezo, tožbe, ki vsebuje predlog za izdajo plačilnega naloga, predloga za obnovo postopka, predloga za zavarovanje dokazov pred začetkom pravnega postopka, predloga za poskus poravnave, vloge, ki vsebuje napoved pritožbe, pritožbe, predloga za dopustitev revizije in revizije, ter vabilo stranki na poravnalni narok ali prvi narok za glavno obravnavo, če poravnalni narok ni bil razpisan, vročajo stranki osebno. Pri tem se za osebno vročitev šteje tako vročitev pisanja v fizični obliki kot tudi vročitev po varni elektronski poti, skladno z določbami ZPP. Druga

pisanja se vročajo osebno samo, če tako določa zakon ali če sodišče oceni, da je potrebna zaradi listin, ki so priložene v izvorniku, ali iz kakšnega drugega razloga večja previdnost.

3 Kdo je pristojen za vročitev pisanj?

Pisanja se vročajo po pošti, po delavcu sodišča, po varni elektronski poti, po delavcu sodišča, na sodišču ali na drug način, določen z zakonom. Na predlog nasprotne stranke lahko sodišče odredi, da se vročitev opravi po detektivu ali izvršitelju, ki ga predlaga stranka, pri čemer denar za stroške tovrstne vročitve založi predlagatelj take vročitve (132. člen ZPP). Stranka lahko sodišču sporoči, da želi vročitev pisanj po varni elektronski poti v varni elektronski predal, ali na naslov za vročanje po varni elektronski poti, registriran v informacijskem sistemu sodstva, katerega naslov navede v vlogi. Navedeni naslov je enakovreden naslovu prebivališča oziroma sedežu stranke. Če stranka pisanje vložiti v elektronski obliki, se šteje, dokler ne sporoči drugače, da želi vročanje po varni elektronski poti. Sodišče lahko stranki vroča pisanja po varni elektronski poti tudi v drugem postopku, če lahko na podlagi podatkov o stranki, s katerimi razpolaga, zanesljivo ugotovi, da ima ta stranka v informacijskem sistemu sodstva že registriran svoj varni elektronski predal ali naslov za vročanje po varni elektronski poti ter je stranki predhodno osebno vročilo pisno obvestilo, da ji bodo nadaljnja pisanja v tem postopku vročana po varni elektronski poti, dokler ne bo sporočila drugače. Če sodišče ugotovi, da vročitev po varni elektronski poti ni mogoča, vroči pisanje v fizični obliki in navede razlog za tako vročitev. Državnim organom, odvetnikom, notarjem, izvršiteljem, stečajnim upraviteljem in drugim osebam, za katere tako določa zakon, se vedno vroča po varni elektronski poti. Organi in te osebe morajo v informacijskem sistemu sodstva registrirati svoj varni elektronski predal ali naslov za vročanje po varni elektronski poti.

Državnim organom, organom samoupravnih lokalnih skupnosti, pravnim osebam, podjetnikom posameznikom, odvetnikom in notarjem se vroča tako, da se pisanje izroči osebi, ki je pooblaščen za sprejem pošte, ali delavcu, ki je v pisarni oziroma v poslovnem prostoru ali na sedežu, ali zakonitemu zastopniku ali prokuristu. (133. člen ZPP). Vojaškim osebam in policijskim uslužbencem se lahko vročajo vabila tudi po njihovem poveljstvu oziroma neposrednem predstojniku; če je treba, se jim lahko vročajo na ta način tudi druga pisanja (134. člen ZPP). Osebi, ki ji je odvzeta prostost, se vročajo pisanja po upravi zapora ali drugega zavoda, v katerem prestaja kazen ali ukrep odvzema prostosti (136. člen ZPP).

Kadar ima stranka zakonitega zastopnika ali pooblaščenca, se vročajo pisanja njemu, če ni v tem zakonu drugače določeno (137. člen ZPP).

4 Poizvedbe o naslovu

4.1 Ali v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah zaproseni organ v tej državi članici poskuša na lastno pobudo ugotoviti naslov naslovnika pisanj, ki jih je treba vročiti, če naslovnik ne prebiva več na naslovu, ki je znan organu prosilcu?

Vročanje v državi članici se opravlja skladno z nacionalnimi predpisi. Zakon o pravnem postopku v 3. odstavku 143. člena določa obveznost sodišča, da pridobi podatke o tem, ali je naslov, na katerem je bil opravljen poskus vročitve, enak naslovu, ki je prijavljen v skladu z zakonom, ki ureja prijavo prebivališča. Slednje pomeni, da sodišče, kadar vročitev na danem naslovu, ni bila uspešna (iz katerega koli razloga), preveri naslovnikov naslov v Centralnem registru prebivalstva ali naslov delodajalca naslovnika v registru Zavoda za zdravstveno zavarovanje. Sodišče nato vroči pisanje na naslov, ki izhaja iz centralnega registra prebivalstva, če vročitev ni bila opravljena na tem naslovu, ali na naslov delodajalca naslovnika. Če takšna vročitev ni bila mogoča ali je bila neuspešna, sodišče pozove nasprotno stranko, naj v določenem roku sporoči naslov novega prebivališča naslovnika, če zanj ve. Hkrati sodišče predlaga uvedbo postopka ugotavljanja dejanskega stalnega prebivališča v skladu z zakonom, ki ureja prijavo in odjavo stalnega in začasnega prebivališča, ali opravi poizvedbe pri svojih, članih gospodinjstva in sorodnikih, pri sosedih in hišniku z zadnjega znanega naslova, socialnih službah, pri zadnjem delodajalcu ali najemodajalcu, na policiji ali v bolnišnicah. Opisan način postopanja sodišča pa ne velja, če je treba pisanje vročiti državnemu organu, organu samoupravne lokalne skupnosti, pravni osebi, podjetniku posamezniku, odvetniku in notarju.

Na opisane načine sodišče postopa, kadar teče postopek v RS in tudi, kadar opravlja vročitev po zaprosilu sodišče iz druge države članice (načelo nediskriminacije nacionalnih postopkovnih pravil).

4.2 Ali imajo tuji pravosodni organi in/ali stranke v sodnih postopkih v tej državi članici dostop do registrov ali storitev, ki omogočajo ugotovitev trenutnega naslova osebe? Če da, do katerih registrov ali storitev in po katerem postopku? Ali je treba plačati takso in če da, koliko?

Dostopa do teh podatkov nimajo; zaradi varstva osebnih podatkov je takšno poizvedovanje izrazito omejeno. V kolikor želi tuj organ pridobiti podatek o posameznikovem prebivališču, je po podatkih upravnih enot pri njih potrebno vložiti vlogo v slovenskem jeziku (takse oziroma druge pristojbine za to ni potrebno plačati), nato pa upravni organ odloči o tej prošnji na podlagi pravil nacionalnega prava. V kolikor bi podatek želela pridobiti stranka kot fizična oseba, je poizvedovanje še bolj oteženo. Glede na informacijo upravnih enot takšnih podatkov strankam ne bi posredovali. Poleg tega pa obstaja tudi možnost poizvedovanja po diplomatski poti.

Kot navedeno že prej, pristojno slovensko sodišče na podlagi zaprosila tujega sodišča samo preveri in pridobi podatke o naslovu osebe.

4.3 Kako organi v tej državi članici obravnavajo zaprosila, poslana na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah, ki so namenjena ugotovitvi trenutnega naslova osebe?

Sodišče bi opravilo poizvedbo o prebivališču posameznika (glej odgovor pod točko 4.1), kadar bi prejelo zaprosilo za izvedbo dokaza.

5 Kako se pisanja običajno vročijo v praksi? Ali obstajajo alternativni načini vročanja, ki se lahko uporabijo (razen nadomestne vročitve iz točke 7)?

Praviloma se pisanja vročajo po pošti, možna pa je vročitev tudi po varni elektronski poti, po delavcu sodišča, na sodišču ali na drug način, določen z zakonom kot tudi vročitev po detektivu ali izvršitelju, ki ga predlaga stranka.

6 Ali je v civilnih postopkih dovoljeno elektronsko vročanje pisanj (tj. vročanje sodnih ali izvensodnih pisanj s sredstvi elektronske telekomunikacije, kot so elektronska pošta, varna spletna aplikacija, telefaks, SMS itd.)? Če da, za katere vrste postopkov je predviden tak način vročanja? Ali obstajajo omejitve v zvezi z razpoložljivostjo/dostopnostjo takega načina vročanja pisanj glede na to, kdo je naslovnik (pravni strokovnjak, pravna oseba, družba ali drug poslovni subjekt itd.)?

Da. Vročanje poteka preko portala e-Sodstvo, za katerega skrbi Vrhovno sodišče RS, v varne elektronske predele uporabnikov.

Elektronsko vročanje je dovoljeno v pravnem postopku in drugih civilnih sodnih postopkih, v katerih se za elektronsko vročanje uporabljajo pravila Zakona o pravnem postopku, na primer v postopkih o gospodarskih sporih, o delovnih in socialnih sporih, nepravdnih postopkih, zapuščinskih postopkih (v vseh teh postopkih se še ne izvaja) in v zemljiškopravnih postopkih, ter v postopkih zaradi insolventnosti in v postopkih izvršbe (v vseh teh postopkih se elektronsko vročanje že izvaja).

Omejitve obstajajo glede na to, v katero od skupin so razvrščeni uporabniki. Ti se najprej delijo v splošne skupine in sicer:

- v skupino tistih, ki se jim pri uporabi informacijskega sistema e - sodstvo ni treba izkazati (navadni uporabniki),
- v skupino tistih, ki se pri uporabi informacijskega sistema izkažejo z vnosom uporabniškega imena in gesla (registrirani uporabniki) ter
- v skupino tistih, ki se pri uporabi informacijskega sistema izkažejo z vnosom uporabniškega imena in gesla ter z uporabo kvalificiranega potrdila (kvalificirani uporabniki).

Kvalificirani uporabniki so:

- notranji kvalificirani uporabniki (to so sodniki in uslužbenci sodišč, ki so upravičeni opravljati e - opravila v posamezni vrsti civilnih sodnih postopkov) in

- zunanji kvalificirani uporabniki (notarji, odvetniki, izvršitelji, upravitelji, Državno pravobranilstvo Republike Slovenije, državna tožilstva, nepremičninske družbe in občinska pravobranilstva, torej subjekti, ki imajo v civilnih sodnih postopkih položaj zastopnika ali organa sodišča, in uporabniki – stranke, to so pravne osebe, fizične osebe ali državni organi in organi lokalnih skupnosti, ki imajo v civilnih sodnih postopkih položaj stranke postopka).

7 Nadomestna vročitve

7.1 Ali pravo te države članice dopušča druge načine vročanja, če pisanj ni mogoče vročiti naslovniku (npr. obvestilo na domači naslov, urad sodnega izvršitelja, po pošti ali na oglasni deski)?

V primeru vročanja sodnih pisanj je potrebno razlikovati med navadno in osebno vročitvijo.

V primeru navadne vročitve je potrebno najprej poskusiti nadomestno vročitev. To pomeni, da se v primeru, če se tistega, kateremu je treba pisanje vročiti, ne najde v stanovanju, se pisanje vroči tako, da se izroči kateremu od njegovih odraslih družinskih članov gospodinjstva, ki so ga dolžni sprejeti (140/I ZPP). Če se vroča na delovnem mestu naslovnika in tega tam ni mogoče najti oziroma je takrat na delovnem mestu, do katerega vročevalec nima dostopa, se pisanje vroči osebi, ki je pooblaščen za sprejemanje pošte, ali drugi osebi, ki v to privoli. Če naslovnik prebiva v nastanitvenem objektu (npr. dijaški, študentski, samski dom, bolnišnica), in tudi nima samostojnega poštenega predalčnika, vročevalec pisanje vroči osebi, ki je v tem objektu pooblaščen za sprejemanje pošte za stanovalce. Šele v primeru, ko takšna vročitev ni mogoča, se vročitev fizični osebi opravi tako, da vročevalec pusti pisanje v hišnem ali izpostavljenem predalčniku na naslovu stanovanja. V tem primeru se šteje, da je bila vročitev opravljena na dan, ko je bilo pisanje puščeno v predalčniku, na kar je treba naslovnika na pisanju posebej opozoriti.

V primeru, da naslovnik nima predalčnika ali je ta neuporaben, se pisanje izroči sodišču, ki je vročitev odredilo, če gre za vročitev po pošti, pa pošti v kraju njegovega stanovanja, na vratih stanovanja pa pusti obvestilo o vročitvi, v katerem je navedeno, kje je pisanje (141/I, II ZPP). Šteje se, da je bila vročitev opravljena na dan, ko je bilo obvestilo o vročitvi pritrjeno na vratih, na kar je treba naslovnika na obvestilu o vročitvi posebej opozoriti. Pošta hrani pisanje 30 dni. Če v tem roku naslovnik pisanja ne dvigne, se pisanje vrne sodišču. Na enak način se vročitev opravi tudi državnim organom, organom samoupravnih lokalnih skupnosti, pravnim osebam, podjetnikom posameznikom, odvetnikom in notarjem v primerih, ko jim vročevalec pisanja ne more vročiti na naslovu, ki je vpisan v register

Osebna vročitev pomeni, da se pisanja vročajo osebno stranki. Osebna vročitev skladno s 142. členom ZPP velja za sledeča sodna pisanja: tožba, sodna odločba, zoper katero je dovoljena posebna pritožba, izredno pravno sredstvo in nalog za plačilo sodne takse za vloge iz 105. a člena ZPP (tožba, nasprotna tožba, predlog za sporazumno razvezo itd.) in vabilo stranki na poravnalni narok ali prvi narok za glavno obravnavo, če poravnalni narok ni bil razpisan.

Druga pisanja se vročajo osebno samo, če tako določa zakon ali če sodišče oceni, da je potrebna zaradi listin, ki so predložene v izvorniku, ali iz kakšnega drugega razloga večje previdnosti. Za osebno vročitev šteje tudi vročitev pisanja v elektronski obliki (141.a člen ZPP), ki se lahko opravi z vročitvijo overjenega prepisa pisanja v fizični obliki ali po varni elektronski poti. V slednjem primeru se vročitev opravi prek informacijskega sistema sodstva neposredno na naslov za vročanje, ki je registriran v informacijskem sistemu sodstva, ali v varni elektronski predal s posredovanjem pravne ali fizične osebe, ki opravlja vročanje pisanj po varni elektronski poti kot registrirano dejavnost in pridobi dovoljenje ministra za pravosodje.

Če vročitev neposredno naslovniku ni možna, se osebna vročitev fizični osebi opravi tako, da vročevalec pisanje izroči sodišču, ki je vročitev odredilo, če gre za vročitev po pošti, pa pošti v kraju njegovega stanovanja, v hišnem ali izpostavljenem predalčniku oziroma na vratih stanovanja pa pusti obvestilo, v katerem je navedeno, kje je pisanje in rok 15 dni, v katerem mora naslovnik pisanje dvigniti. Če ni mogoča vročitev pisanja v elektronski obliki, se pisanje pusti na naslovu za vročanje, ki je registriran v informacijskem sistemu sodstva, ali v varnem elektronskem predalu, na kar je treba naslovnika v pisanju posebej opozoriti.

Stranke ali njihovi zakoniti zastopniki imajo dolžnost, da v primeru če do vročitve odločbe druge stopnje, s katero se konča postopek, spremenijo svoj naslov, to takoj sporočiti sodišču. Če tega ne storijo, odredi sodišče, da naj se vse nadaljnje vročitve v pravdi za to stranko opravljajo tako, da se pisanje pritrji na sodno desko. Vročitev velja za opravljeno po preteku osmih dni, odkar je bilo pisanje pritrjeno na sodno desko (145. člen ZPP).

7.2 Kdaj se pri uporabi drugih načinov šteje, da so pisanja vročena?

V primeru navadne vročitve se pisanja štejejo za vročena na dan, ko so bila puščena v predalčniku, na kar se naslovnika posebej opozori. V primeru, ko naslovnik predalčnika nima se šteje, da je vročitev opravljena na dan, ko je bilo obvestilo o vročitvi pritrjeno na vratih.

V primeru osebne vročitve se šteje vročitev za opravljeno z dnem, ko naslovnik pisanje dvigne. Če naslovnik pisanja ne dvigne v 15 dneh, se šteje, da je bila vročitev opravljena po poteku tega roka. Po preteku tega roka vročevalec pusti pisanje v hišnem ali izpostavljenem predalčniku naslovnika; če pa naslovnik predalčnika nima ali je ta neuporaben, pa se pisanje vrne sodišču.

7.3 Če je drug način vročanja oddaja pisanja na določeno mesto (npr. na pošto), kako je naslovnik obveščen o taki oddaji?

V primeru navadne vročitve, ko je pisanje puščeno v predalčniku, vročevalec naslovnika na pisanju opozori o pravnih posledicah ter na vročilnici in pisanju navede vzrok za takšno ravnanje in dan, ko je pisanje pustil naslovniku, ter se podpiše. Če naslovnik predalčnika nima in se pisanje izroči sodišču/pošti, pa vročevalec na vratih stanovanja pusti obvestilo o vročitvi, v katerem je navedeno, kje je pisanje ter o tem, kdaj se šteje, da je bila vročitev opravljena.

V primeru osebne vročitve vročevalec o tem kje je bilo puščeno pisanje in rok v katerem mora pisanje dvigniti ter posledice, če pisanja naslovnik v roku ne bo dvignil pusti obvestilo, ki ga vročevalec pusti v hišnem ali izpostavljenem predalčniku. Na obvestilu in na pisanju, ki bi ga moral vročiti, vročevalec navede vzrok za takšno ravnanje in dan, ko je bilo obvestilo puščeno naslovniku, ter se podpiše.

7.4 Kakšne so posledice, če naslovnik zavrne sprejem pisanj? Ali se šteje, da je vročitev pisanj opravljena, če je bil sprejem zavrnjen nezakonito?

V primeru, da tisti, na katerega je pisanje naslovljeno, oz. tisti, ki bi bil pisanje zanj dolžan sprejeti, brez zakonitega razloga noče sprejeti pisanja, ga vročevalec pusti v stanovanju ali v prostorih, kjer ta oseba dela, ali v njenem hišnem oziroma izpostavljenem predalčniku, če tega ni, pa pisanje pritrji na vrata stanovanja. Na vročilnici zapiše dan, uro in razlog odklonitve sprejema ter kraj, kjer je pustil pisanje. S tem se šteje, da je vročitev opravljena (144. člen ZPP).

8 Vročanje pisanj iz tujine z uporabo poštne storitve (člen 14 uredbe o vročanju)

8.1 Če izvajalec poštne storitve vroči pisanje, poslano iz tujine, naslovniku v tej državi članici v primeru, ko je potrebna vročilnica (člen 14 uredbe o vročanju), ali mora pisanje vročiti naslovniku osebno ali sme v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštne pošiljke pisanje vročiti drugi osebi na istem naslovu?

Zakon o poštne storitvah (v nadaljevanju ZPSto-2; Uradni list RS, št. 51/09, 77/10 in 40/14 - ZIN-B) določa, da se priporočene in vrednostne poštne pošiljke vročajo naslovniku osebno na naslovu. Če to ni mogoče, se priporočena in vrednostna pošiljka vroči enemu od odraslih članov gospodinjstva ali osebi, pooblaščen za prevzem poštne pošiljke (41. člen ZPSto-2), pri čemer se za odraslega člana gospodinjstva šteje oseba, starejša od 15 let, ki živi z naslovnikom v istem gospodinjstvu (Splošni pogoji izvajanja univerzalne poštne storitve z dne 1. 9. 2014; v nadaljevanju SP).

8.2 Kako se v skladu s pravili o dostavljanju poštne pošiljke v tej državi članici vročijo pisanja iz tujine na podlagi člena 14 Uredbe št. 1393/2007, če pošiljke zaradi odsotnosti ni mogoče vročiti na naslovu za dostavo niti naslovniku niti kateri koli drugi osebi, pooblaščen za prevzem poštne pošiljke (če je to v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštne pošiljke mogoče – glej zgoraj)?

Če priporočene poštne pošiljke zaradi odsotnosti ni mogoče vročiti zgoraj navedenim osebam (naslovniku osebno/odraslemu članu gospodinjstva ali pooblaščenecu za prevzem pisanj), pusti dostavljaivec v hišnem predalčniku obvestilo, v katerem navede kraj prevzema in rok, v katerem se lahko prevzame

poštna pošiljka. Če naslovnik poštne pošiljke ne prevzame v roku, določenem v obvestilu pošte, se poštna pošiljka vrne pošiljatelju. Če naslovnik priporočene in vrednostne poštne pošiljke noče sprejeti, napiše vročevalec na poštno pošiljko ali vročilnico datum in razlog zavrnitve sprejema in poštno pošiljko vrne pošiljatelju.

8.3 Ali obstaja določen rok za dvig pošiljk na pošti, preden se pošljejo nazaj kot nedostavljene? Če da, kako je naslovnik obveščen, da ga na pošti čaka pošiljka?

Pošiljka se lahko prevzame na pošti v 15 dneh od dneva, ko je bil naslovnik obveščen o njenem prispetju. Izjema so paketi, prispeli iz mednarodnega prometa, na katerih je pošiljatelj ob oddaji označil krajši rok od 15 dni. Roki za prevzem pošiljk se računajo koledarsko, z naslednjim dnevom po dnevu, ko je bil naslovnik obveščen o prispeli pošiljki. Pri pošiljkah, ki se hranijo na pošti kot poštne ležee, in pošiljkah za uporabnike poštних predalov, se roki računajo koledarsko, z naslednjim dnevom po dnevu, ko je na pošto prispela pošiljka. (27. člen SP).

Naslovniku je v hišnem predalčniku puščeno obvestilo, kjer vročevalec navede kraj prevzema in rok, v katerem se poštna pošiljke lahko prevzame.

9 Ali obstaja pisno dokazilo o vročitvi pisanja?

Dokaz oziroma potrdilo o vročitvi pisanja je vročilnica. Vročilnico podpišeta prejemnik in vročevalec, pri čemer prejemnik zapiše sam z besedo na vročilnici dan prejema. Če prejemnik ne zna pisati ali če se ne more podpisati, zapiše vročevalec njegovo ime in priimek in z besedo dan prejema, poleg tega pa opombo, zakaj se prejemnik ni podpisal.

Če prejemnik noče podpisati vročilnice, zapiše vročevalec to na vročilnici in navede z besedami dan vročitve; šteje se, da je s tem vročitev opravljena. Če se vročitev opravi po tretjem odstavku 142. člena ZPP (gre za nadomestno vročitev oziroma fikcijo vročitve; glej tudi točko 8.2. in 7.3.), se na vročilnici navede dan, ko je bilo obvestilo puščeno naslovniku, in dan, ko je bilo pisanje izročeno sodišču oziroma pošti.

Če je bilo po določbah ZPP pisanje izročeno komu drugemu, ne pa tistemu, ki bi mu ga bilo treba vročiti, navede vročevalec na vročilnici njuno medsebojno razmerje (5. odstavek 149. člena ZPP).

10 Kaj se zgodi, če gre kaj narobe in naslovnik ne prejme pisanja ali vročitev ni opravljena v skladu s predpisi (npr. pisanje se vroči tretji osebi)? Ali je lahko vročitev pisanja kljub temu veljavna (je na primer mogoče odpraviti kršitve predpisov) ali je treba pisanje ponovno vročiti?

Vročilnica ima vse elemente javne listine in zato dokazuje resničnost tistega, kar je v njej potrjeno. Je pa dovoljeno dokazovati, da so v njej ugotovljena dejstva neresnična.

V primeru, da naslovnik ne prejme pisanja oziroma, da se sklicuje na nepravilno vročitev, velja, da je nekatere pomanjkljivosti oziroma napake pri vročanju mogoče odpraviti. Tako se naslovnik ne more sklicevati na nepravilno vročitev, če je iz njegovega ravnanja nedvoumno razvidno, da se je z vsebino pisanja kljub napačni vročitvi seznanil na drug način. Enako velja za primere, če pride pisanje dejansko v roke naslovniku (npr. če naslovnik dvigne pisanje po poteku roka za njegov dvig). Tako določa tudi ZPP, ki pravi, da se na kršitev pravil o vročanju ni mogoče sklicevati, če naslovnik kljub kršitvi prejme pisanje. V tem primeru se šteje, da je bila vročitev opravljena v trenutku, ko je naslovnik pisanje dejansko prejel (5. odstavek 139. člena ZPP).

Odprava oziroma korektura napak pri vročanju je mogoča tudi z institutom vrnitve v prejšnje stanje, pri čemer je vrnitev v prejšnje stanje mogoča, če je zamudo za opravo določenega procesnega dejanja povzročil dogodek, ki ga stranka kljub izkazani zadostni skrbnosti ni mogla predvideti niti preprečiti. Če stranka zamudi narok ali rok za kakšno pravno dejanje in izgubi zaradi tega pravico opraviti to dejanje, ji sodišče na njen predlog dovoli, da ga opravi pozneje (vrnitev v prejšnje stanje), če spozna, da je stranka zamudila narok oziroma rok iz upravičenega vzroka. Če se dovoli vrnitev v prejšnje stanje, se pravda vrne v tisto stanje, v katerem je bila pred zamudo, in razveljavijo vse odločbe, ki jih je sodišče izdalo zaradi zamude (116. člen ZPP).

Predlog se mora vložiti v petnajstih dneh od dneva, ko je prenehal vzrok, zaradi katerega je stranka zamudila narok ali rok; če je stranka šele pozneje zvedela za zamudo, pa od dneva, ko je za to zvedela. Po šestih mesecih od dneva zamude se ne more več zahtevati vrnitev v prejšnje stanje (117. člen ZPP). Tako subjektivni kot objektivni rok sta zakonsko prekluzivna roka in ju ni mogoče podaljševati.

11 Ali moram za vročitev pisanja plačati in če da, koliko?

Vročanje po pošti kot splošno sprejet način vročanja sodnih listin, ne povzroča posebnih stroškov strankam. Vročanje na drug način (npr. preko posebne službe, ki opravlja vročanje kot registrirano dejavnost) pa pomeni dodatne stroške, zato ga sodišče lahko odredi le na predlog stranke, ki mora založiti ustrezen predum za pokritje stroškov. Kot določa poseben Pravilnik o delovanju oseb, ki opravljajo vročanje v kazenskem in pravnem postopku, je vročevalec za vročitev upravičen do plačila in povrnitve stroškov za svoje delo v skladu s pogodbo, sklenjeno s sodiščem, pri čemer sodišče odredi višino plačila in povrnitev stroškov.

Zadnja posodobitev: 27/03/2018

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Vročitev pisanj - Slovaška

1 Kaj pomeni pravni termin „vročanje pisanj“ v praksi? Zakaj so potrebna posebna pravila o „vročanju pisanj“?

Vročanje pisanj

V skladu z razlago v sodni praksi se „vročanje pisanj“ razume kot procesno dejanje sodišča, s katerim sodišče stranko v postopku ali tretjo osebo, katere sodelovanje v postopku je potrebno, seznaniti s potekom sodnega postopka. Celovito in učinkovito obveščanje strank o poteku postopka je osnovni pogoj za pravilno izvedbo in končanje postopka pred sodiščem – sodišče lahko ukrepa in sprejema odločitve le, če so bila strankam zagotovljena vsa pisanja, katerih prejem in seznanjenost z njimi je osnovni pogoj za naslednje dejanje v postopku, uporabo pravnega sredstva, procesne ugovore ali varstvo in druga dejanja, ki so dopustna le v roku, ki je določen z zakonom ali ki ga določi sodišče. Zlasti je vročitev meritornih sodnih odločb osnovni pogoj za pravnomočno končanje zadeve in izvršljivost sodne odločbe. Navesti je treba, da so v členu 105 in naslednjih zakona št. 160/2015, zakonik o civilnem pravnem postopku (Zákon č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok), opredeljeni samo procesni vidiki vročanja (sodnih) pisanj; vročanje akta na podlagi materialnega prava, tj. vključno z izjavo volje v obliki pisanja, je urejeno s členom 45 zakona št. 40/1964, civilni zakonik (Zákon č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník). Med vročitvijo na podlagi materialnopравnih in vročitvijo na podlagi procesnopравnih predpisov obstaja precejšnja razlika, zlasti kar zadeva učinek vročitve, končanje postopka vročitve in nastanek pravnih posledic.

Obstoj posebnih pravil za vročanje pisanj

Zakonodajalec je s posebnimi pravili za vročanje pisanj, določenimi v zakoniku o civilnem pravnem postopku, poskušal zagotoviti upoštevanje načela enakosti orožij in kontradiktornosti sodnega postopka. Nihče v sodnem postopku ne sme biti v slabšem položaju in vsaka stranka mora biti enako obveščena o poteku sodnega postopka. Stranke morajo imeti priložnost ustrezno sodelovati v postopku ter se seznaniti z izjavami in dokazi nasprotne stranke, procesnimi dejanji sodišča v zvezi s postopkom in vsebino zadeve. Načelo enakosti orožij in kontradiktornosti postopka je temeljni in opredeljujoči element pravice do poštenega sojenja, ki je v Slovaški republiki ustavna pravica (členi 46 do 48 Ustave, Ústava Slovenskej republiky), ki temelji na členu 6 Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

2 Katera pisanja je treba uradno vročiti?

V širšem smislu je mogoče vsako vročitev, opravljeno v skladu z zakonikom o civilnem pravnem postopku, šteti za uradno vročitev, tj. vročitev v elektronski predal (zaželen), vročitev na elektronski naslov (samo na zahtevo stranke), osebno vročitev po zakonitem vročevalcu (poštno podjetje, sodni vročevalec) ali neosebno vročitev, vročitev z javnim obvestilom ali posebno obliko vročitve po drugih zakonitih vročevalcih (ustrezni oddelek policije, občinska policija, sodni izvršitelj, služba zaporske in pravosodne straže (*Zbor väzenskej a justičnej stráže*), ustanova za institucionalno ali varstveno oskrbo, ministrstvo za zunanje in evropske zadeve, ministrstvo za obrambo). V ožjem smislu se formalna ali uradna vročitev nanaša samo na osebno vročitev sodnih pisanj.

Sodišče postopek, določen za navadno vročitev, uporablja za pisanja, za katera se z zakonom ne zahteva osebna vročitev.

V različnih določbah zakonika o civilnem pravnem postopku je določeno, katera pisanja je treba vročiti osebno. Poleg tega se osebna vročitev uporablja tudi v primerih, kadar sodišče glede na okoliščine posamezne zadeve odredi osebno vročitev (običajno sodišča osebno vročitev uporabijo za na primer vabilo na obravnavo zaradi procesne gotovosti). Dejstvo, da je zakonodajalec za posamezna pisanja določil ta prednostni način vročitve, dokazuje pomen takih pisanj in potrebo, da je stranka seznanjena z njihovo vsebino, tako da se izvaja pravica do poštenega sojenja. V skladu z zakonom se osebna vročitev zahteva za naslednja pisanja: sklep, s katerim je sodišče dovolilo spremembo tožbe, če stranke niso bile navzoče na obravnavi, na kateri je bila tožba spremenjena (člen 142(2) zakonika o civilnem pravnem postopku); tožbo s prilogami (člen 167(1) zakonika o civilnem pravnem postopku); odgovor na tožbo (repliko), če toženec zahtevka ne priznava v celoti (člen 167(3) zakonika o civilnem pravnem postopku); odgovor tožnika na repliko na podlagi člena 167(3) (dupliko) (člen 167(4) zakonika o civilnem pravnem postopku); vabilo na predhodno obravnavo (člen 169(2) zakonika o civilnem pravnem postopku); sodbo (člen 223(1) zakonika o civilnem pravnem postopku); plačilni nalog s tožbo na podlagi člena 266(1) zakonika o civilnem pravnem postopku; sklep o razveljavitvi plačilnega naloga na podlagi člena 267(4) zakonika o civilnem pravnem postopku; sklep na podlagi člena 273(c) zakonika o civilnem pravnem postopku o obveznosti predložitve pisne izjave o tožbi v predpisanem roku ter o obveznosti, da se v tej izjavi predstavijo ključna dejstva v obrambo stranke, predložijo dokumenti, na katere se sklicuje, in navedejo dokazi v podporo zahtevkom v smislu člena 273(a) zakonika o civilnem pravnem postopku.

3 Kdo je pristojen za vročitev pisanj?

Za vročanje sodnih pisanj je pristojno samo sodišče, ki je pooblaščen, da pisanja po potrebi vroči po zakonitih vročevalcih. Sistematična razlaga zakonika o civilnem pravnem postopku razkrije naslednji prednostni vrstni red vročanja pisanj:

s strani sodišča na obravnavi ali pri drugem dejanju;

v elektronski predal na podlagi zakona št. 305/2013 o elektronski obliki upravljanja javnih organov in spremembi nekaterih zakonov (zakon o e-upravi) (*zákon č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zákon o e-Governmente*); na elektronski naslov na zahtevo stranke, če pisanj ni treba vročiti osebno;

po zakonitem vročevalcu:

- običajno po poštnem podjetju ali sodnem vročevalcu;
- če je po mnenju sodišča to potrebno, lahko odredi vročitev po ustreznem oddelku policije, sodnem izvršitelju ali občinski policiji;
- v posebnih primeru sodišče pisanja vroči prek: službe zaporske in pravosodne straže (vročitev fizičnim osebam, ki prestajajo zaporno kazen ali so v priporu), ustanov za institucionalno in varstveno oskrbo (vročitev fizičnim osebam, nameščenim v take ustanove), ministrstva za zunanje in evropske zadeve (vročitev fizičnim osebam, ki uživajo diplomatske privilegije in imuniteto, ali osebam, ki prebivajo v skupnem gospodinjstvu z osebo, ki uživa diplomatske privilegije in imuniteto, ali osebam, ki jim je treba pisanja vročiti v prostorih, zaščiteneh z diplomatsko imuniteto) in ministrstva za obrambo (vročitev poklicnim vojakom in pisanj, ki jih ni mogoče vročiti drugače);
- poseben primer je vročitev z javnim obvestilom, če je določena v zakoniku o civilnem pravnem postopku (če na primer naslov fizične osebe ni znan) ali v drugi zakonodaji (npr. členu 199 zakonika o civilnem nepravdnem postopku (*Civilný mimosporový poriadok*)).

4 Poizvedbe o naslovu

4.1 Ali v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah zaprosi organ v tej državi članici poskuša na lastno pobudo ugotoviti naslov naslovnika pisanj, ki jih je treba vročiti, če naslovnik ne prebiva več na naslovu, ki je znan organu proslilcu?

V takih primerih poskušajo slovaška sodišča vedno ugotoviti trenutno prebivališče naslovnika, predvsem na podlagi registra prebivalstva Slovaške republike (*Register obyvateľov Slovenskej republiky*), ki je elektronsko povezan z informacijskim sistemom sodišč. Sodišče lahko nemudoma ugotovi kraj stalnega ali začasnega prebivališča, naveden v tem registru (če tak naslov obstaja). Tudi agencija za socialno zavarovanje (*Sociálna poisťovňa*) trenutno prek sodnega registra elektronsko sodeluje s slovaškimi sodišči, sodišče pa lahko zaprosi za nekatere informacije, evidentirane pri agenciji za socialno zavarovanje, zlasti za naslov stranke v postopku, kot je evidentiran pri agenciji za socialno zavarovanje, in ime sedanjega ali nekdanjega delodajalca stranke (prek katerega je mogoče v nekaterih primerih ugotoviti trenutno prebivališče stranke, ali pa se pisanje vroči neposredno na delovnem mestu, če to dopuščajo okoliščine zadeve). Sodišče ima po zakonu tudi pravico zahtevati sodelovanje davčnega urada, občine, zapora itd., če je mogoče, pa se obrne tudi na druge osebe (npr. sorodnike), ki bi lahko vedele za naslovnikovo prebivališče.

4.2 Ali imajo tuji pravosodni organi in/ali stranke v sodnih postopkih v tej državi članici dostop do registrov ali storitev, ki omogočajo ugotovitev trenutnega naslova osebe? Če da, do katerih registrov ali storitev in po katerem postopku? Ali je treba plačati takso in če da, koliko?

Kot je navedeno zgoraj, imajo slovaška sodišča prek sodnega registra neposreden dostop do podatkov v registru prebivalstva Slovaške republike. Stranke v sodnem postopku lahko zaprosijo za podatke iz registra prebivalstva Slovaške republike (za izdajo potrdila ali pisnega obvestila o prebivališču osebe), za kar morajo plačati upravno takso v višini 5 EUR.

4.3 Kako organi v tej državi članici obravnavajo zaprosila, poslana na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah, ki so namenjena ugotovitvi trenutnega naslova osebe?

Glede na informacije, ki so na voljo ministrstvu za pravosodje Slovaške republike, slovaška sodišča običajno sprejmejo taka zaprosila in ukrepajo za ugotovitev trenutnega naslova osebe ter tako ugodijo zaprosilu. Pri tem uporabljajo postopke, opisane v prejšnjih točkah.

5 Kako se pisanja običajno vročijo v praksi? Ali obstajajo alternativni načini vročanja, ki se lahko uporabijo (razen nadomestne vročitve iz točke 7)?

Kot je navedeno v točki 3, sodišča dajejo prednost osebni vročitvi na obravnavi ali pri drugem dejanju. Uporabijo lahko tudi:

vročitev v elektronski predal na podlagi zakona o e-upravi;

vročitev na elektronski naslov na zahtevo stranke, če pisanj ni treba vročiti osebno;

vročitev po zakonitih vročevalcih (poštno podjetje, sodni vročevalec; po potrebi ustrezní oddelek policije, sodni izvršitelj ali občinska policija; v posebnih primerih služba zaporske in pravosodne straže, ustanova za institucionalno ali varstveno oskrbo, ministrstvo za zunanje in evropske zadeve ter ministrstvo za obrambo);

vročitev z javnim obvestilom.

Sodišče določi postopek za vročitev pisanj glede na vrsto pisanja in poleg osebne vročitve prednost daje vročitvi v elektronski predal, kamor se lahko vročajo tudi pisanja, ki jih je treba vročiti osebno (v nasprotju z vročitvijo na elektronski naslov, tj. e-naslov, ki ga ni mogoče uporabiti za vročanje pisanj, ki jih je treba vročiti osebno). Kot je bilo navedeno zgoraj, zakon za nekatere osebe zahteva posebno vročitev po navedenih zakonitih vročevalcih, zato v teh primerih ni mogoče uporabiti vročitve v elektronski predal (služba zaporske in pravosodne straže, ustanova za institucionalno ali varstveno oskrbo, ministrstvo za

zunanje in evropske zadeve ter ministrstvo za obrambo), v zakonodaji pa so določeni tudi primeri, v katerih je treba vročitev opraviti z javnim obvestilom (za vročitev odločbe nedoločeni skupini oseb). Prav tako se lahko, kot je navedeno zgoraj, sodišče iz praktičnih razlogov odloči za vročitev po ustreznem oddelku policije, sodnem izvršitelju ali občinski policiji.

Sodišča trenutno največ pisane vročijo po pošti s priporočeno pošiljko (navadna vročitev) ali z uradno pošiljko (osebna vročitev). Pričakujemo, da bo po 1. juliju 2017 (datum, do katerega bi morali biti v skladu z zakonom o e-upravi aktivirani vsi elektronski predali) velik del vročitev opravljen v elektronske predale, ki bodo obvezni za vse pravne osebe (sodišča ne bodo več pošiljala fizičnih dokumentov, razen v zakonsko dopustnih izjemah), medtem ko bo za fizične osebe vročitev v elektronske predale opravljena le na njihovo zahtevo.

Pri pošiljanju pisane vročitve na poštni naslov naslovnika (če vročitev ni mogoče opraviti v elektronski predal) za navadno vročitev in osebno vročitev sodišče pisanja vroči na naslovu, ki ga je sporočil naslovnik. Če vročitev ni uspešna, sodišče pisanja vroči:

fizični osebi na naslovu, navedenem v registru prebivalstva Slovaške republike, ali naslovu tujega državljanca na Slovaškem glede na njegov rezidenčni status;

pravni osebi na naslovu sedeža pravne osebe, vpisane v [Slovaški poslovni register \(Obchodný register\)](#), ki je na voljo na naslovu www.orser.sk, ali drug javni register (npr. [Slovaški trgovinski register](#), [Živnostenský register](#)).

Alternativni načini razen nadomestne vročitve

Novi zakonik o civilnem pravnem postopku ne določa drugih alternativnih načinov razen nadomestne vročitve. Z uvedbo stroge objektivne odgovornosti strank za podatke, vpisane v javne registre, pa je nadomestna vročitev v tem smislu dejansko prenehala obstajati.

6 Ali je v civilnih postopkih dovoljeno elektronsko vročanje pisanj (tj. vročanje sodnih ali izvensodnih pisanj s sredstvi elektronske telekomunikacije, kot so elektronska pošta, varna spletna aplikacija, telefaks, SMS itd.)? Če da, za katere vrste postopkov je predviden tak način vročanja? Ali obstajajo omejitve v zvezi z razpoložljivostjo/dostopnostjo takega načina vročanja pisanj glede na to, kdo je naslovnik (pravni strokovnjak, pravna oseba, družba ali drug poslovni subjekt itd.)?

Sodišče lahko pisanja vroči elektronsko (po elektronski pošti), če stranka v postopku to zahteva pisno in sodišču sporoči naslov za elektronsko pošiljanje pisanj. Pisanje se šteje za vročeno tretji dan po dnevu, ko je bilo poslano, tudi če ga naslovnik ni prebral. Tako vročanje ni dovoljeno za pisanja, ki se vročajo osebno. Ta način torej ni omejen glede na vrsto postopka ali naslovnika, ampak glede na vrsto pisanja, ki se vroča. Prav tako se ta oblika vročanja ne sme uporabiti, če lahko sodišče uporabi osebno vročitev ali vročitev v elektronski predal.

Kot je razvidno iz zgornje razlage, morajo slovaška sodišča prednostno uporabljati vročitev v elektronske predale, ki so obvezni za pravne osebe in dostopni fizičnim osebam. Do 30. junija 2017 je morala vsaka (slovaška) pravna oseba aktivirati elektronski predal in od tega datuma se bodo pisanja pravnim osebam vročala zgolj v elektronske predale, razen če ni tako vročanje prepovedano s posebno zakonodajo – trenutno se to nanaša predvsem na pisanja, ki jih je mogoče vročiti le kot fizične dokumente ali z javnim obvestilom (sicer zakon o e-upravi ureja tudi „elektronske oglasne deske“). Trenutno morajo sodišča prav tako dajati prednost vročitvi v elektronske predale, vendar nekatere pravne osebe še niso aktivirale svojih elektronskih predalov, zato je treba pisanja tem osebam še vedno vročati po klasičnem postopku. Elektronski predali so bili vzpostavljeni tudi za fizične osebe, vendar se aktivirajo le na njihovo zahtevo, kar pomeni, da se pisanja, če fizične osebe ne zahtevajo aktivacije svojih elektronskih predalov, še naprej vročajo po klasičnem postopku. Če pa fizične osebe zahtevajo aktivacijo svojih elektronskih predalov, jim bodo sodišča pisanja vročala samo na ta način (razen če zakon prepoveduje elektronsko vročanje za določeno vrsto pisanja), razen če se z zakonikom o civilnem pravnem postopku zahteva posebna oblika vročitve prek službe zapske in pravosodne straže, ustanove za institucionalno ali varstveno oskrbo, ministrstva za zunanje in evropske zadeve ali ministrstva za obrambo (glej vprašanje 3, točka 4).

7 Nadomestna vročitev

7.1 Ali pravo te države članice dopušča druge načine vročanja, če pisanj ni mogoče vročiti naslovníku (npr. obvestilo na domači naslov, urad sodnega izvršitelja, po pošti ali na oglasni deski)?

Zakonik o civilnem pravnem postopku zajema nadomestno vročitev za vročanje fizičnih dokumentov, medtem ko zakon o e-upravi zajema vročanje v elektronske predale.

Pri zakonu o e-upravi ni mogoče govoriti o nadomestni vročitvi v pravem pomenu besede, saj že sama aktivacija elektronskega predala (ne glede na to, ali je samodejna za pravne osebe ali neobvezna za fizične osebe) pomeni, da naslovníkov naslov ne more biti „neznan“, prav tako ni mogoče, da „pisanja ni mogoče dostaviti“. Že sama oddaja elektronskega uradnega sporočila (korespondenca sodišča) v elektronski predal pomeni, da ga naslovnik ima.

Elektronsko uradno sporočilo se šteje za vročeno na dan po tem, ko je oddano v elektronski predal. Če pa je to pisanje, ki ga je treba v skladu z zakonikom o civilnem pravnem postopku vročiti osebno, in ga naslovnik ne prevzame v sistemu (in ga torej ne prebere), se šteje, da je bilo vročeno po izteku 15-dnevnega roka, ki začne teči na dan po tem, ko je bilo elektronsko uradno sporočilo oddano. Tega načina ni mogoče uporabiti za vročitev plačilnega naloga, za katerega nadomestna vročitev ni dovoljena.

V primeru klasične vročitve na podlagi zakonika o civilnem pravnem postopku (ki se še naprej uporablja za fizične osebe) je uporaba domneve vročitve enaka ne glede na obliko vročitve, tj. navadna vročitev ali osebna vročitev. Če je naslovníkov naslov vpisan v javni register (register prebivalstva za fizične osebe in poslovni register za pravne osebe) in je pošiljka vrnjena sodišču kot nevročena, se šteje, da je bila vročena na dan, ko je bila vrnjena sodišču. Če naslov fizične osebe ni vpisan v register prebivalstva, se vročitev opravi z objavo na oglasni deski in spletišču sodišča, pri čemer se pisanje šteje za vročeno 15 dni po objavi takega obvestila. Tega načina nadomestne vročitve ni mogoče uporabiti za vročitev plačilnega naloga.

7.2 Kdaj se pri uporabi drugih načinov šteje, da so pisanja vročena?

Glej odgovor na vprašanje 5 – alternativni načini vročanja.

7.3 Če je drug način vročanja oddaja pisanja na določeno mesto (npr. na pošto), kako je naslovnik obveščen o taki oddaji?

To ni drug način, ampak navadna vročitev prek poštnega podjetja – če naslovníka ni doma, poštar obvesti naslovníka, da so bila pisanja (bodisi priporočeno bodisi za osebno vročitev) izročena v hrambo na poštnem uradu, tako da v naslovníkovem (domačem) nabiralniku pusti pisno obvestilo.

7.4 Kakšne so posledice, če naslovnik zavrne sprejem pisanj? Ali se šteje, da je vročitev pisanj opravljena, če je bil sprejem zavrnjen nezakonito?

Če naslovnik neutemeljeno zavrne sprejem pisanja, se pisanje šteje za vročeno na dan, ko je bil zavrnjen njegov sprejem; vročevalec mora naslovníka obvestiti o tem. Če vročitev ni bila opravljena zakonito (npr. vročevalec ni obvestil naslovníka o posledicah zavrnitve sprejema pisanja), vročitev nima pravnega učinka.

8 Vročanje pisanj iz tujine z uporabo poštnih storitev (člen 14 uredbe o vročanju)

8.1 Če izvajalec poštnih storitev vroči pisanje, poslano iz tujine, naslovníku v tej državi članici v primeru, ko je potrebna vročilnica (člen 14 uredbe o vročanju), ali mora pisanje vročiti naslovníku osebno ali sme v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk pisanje vročiti drugi osebi na istem naslovu?

Če je potrebna vročilnica, pošta (*Slovenská pošta, a.s.*, kot tradicionalni izvajalec poštnih storitev) pisanja vroči samo, če naslovnik ali pooblaščen prejemnik (če pisanj ni mogoče predati naslovníku) pri prevzemu dokaže svojo identiteto, dovoli, da se zabeleži številka identifikacijskega dokumenta, in potrdi prevzem. Pooblaščen prejemnik pisanj, naslovljenih na fizično osebo, so naslovníkov zakonec in vse osebe, ki so starejše od 15 let in živijo z naslovníkom v isti hiši ali stanovanju. Vendar se tem osebam ne morejo vročiti pisanja, ki jih je treba vročiti osebno.

8.2 Kako se v skladu s pravili o dostavljanju poštnih pošiljk v tej državi članici vročijo pisanja iz tujine na podlagi člena 14 Uredbe št. 1393/2007, če pošiljke zaradi odsotnosti ni mogoče vročiti na naslovu za dostavo niti naslovníku niti kateri koli drugi osebi, pooblaščen za prevzem poštnih pošiljk (če je to v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk mogoče – glej zgoraj)?

V takem primeru poštar v naslovníkovem (domačem) nabiralniku pusti pisno obvestilo, da so bila pisanja izročena v hrambo na poštnem uradu. Naslovnik ali pooblaščen prejemnik lahko pisanja prevzame v 18 koledarskih dneh. Ta rok se lahko na naslovníkovo zahtevo podaljša. Če se pisanja ne prevzamejo v roku, postanejo nedostavljiva, poštna služba pa jih vrne pošiljateljcu.

8.3 Ali obstaja določen rok za dvig pošiljk na pošti, preden se pošljejo nazaj kot nedostavljene? Če da, kako je naslovnik obveščen, da ga na pošti čaka pošiljka?

Ta rok je 18 koledarskih dni in se lahko na naslovníkovo zahtevo podaljša. Naslovnik je obveščen s pisnim obvestilom, ki se pusti v njegovem (domačem) nabiralniku.

9 Ali obstaja pisno dokazilo o vročitvi pisanja?

Da, na podlagi zakonika o civilnem pravnem postopku je to vročilnica, ki je kot dokazilo o vročitvi sodnega pisanja javna listina. Informacije na vročilnici se štejejo za resnične, razen če ne obstajajo dokazi o nasprotnem. Stranka v postopku, ki izpodbija točnost informacij na vročilnici (trdi, da ni bil uporabljen zakonit postopek vročitve), mora sodišču predložiti dokaze v podporo tem trditvam. Če sodišče pisanje vroči na obravnavi ali med procesnim dejanjem, se to vpiše v zapisnik obravnave.

Zakon o e-upravi ureja elektronsko potrdilo o prejemu, ki je potrdilo o osebni vročitvi pisanja (uradno sporočilo) – prejemnik mora potrditi vročitev elektronskega uradnega sporočila v obliki elektronskega potrdila; potrditev vročitve je osnovni pogoj za to, da se omogoči dostop do vsebine elektronskega uradnega sporočila v prejemnikovem elektronskem predalu. V elektronskem potrdilu so navedeni datum, ura, minuta in sekunda vročitve uradnega sporočila. Tako kot pri „fizičnem“ potrdilu o prejemu se podatki, ki jih vsebuje, štejejo za pravilne, razen če ni dokazano drugače, prav tako pa je mogoče izpodbijati njegove učinke.

10 Kaj se zgodi, če gre kaj narobe in naslovnik ne prejme pisanja ali vročitev ni opravljena v skladu s predpisi (npr. pisanje se vroči tretji osebi)? Ali je lahko vročitev pisanja kljub temu veljavna (je na primer mogoče odpraviti kršitve predpisov) ali je treba pisanje ponovno vročiti?

Glej vprašanja 5, 7.1 in 7.4 za možnosti alternativne vročitve. Če je bila vročitev opravljena v nasprotju z zakonom, je potrebna ponovna vročitev pisanja; slovaška zakonodaja ne pozna instituta potrditve neveljavne vročitve. Vročitev sodnih pisanj na način, ki je v nasprotju s predpisi, je pravno neveljavna in nima pravnih posledic, predvidenih z zakonom.

11 Ali moram za vročitev pisanja plačati in če da, koliko?

Vročitev sodnih pisanj se ne zaračunava.

Zadnja posodobitev: 16/02/2021

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Izvirna jezikovna različica te strani je bila pred kratkim spremenjena. To jezikovno različico trenutno prevajajo naši prevajalci.

Opozarjamo, da so že na voljo naslednje jezikovne različice.

Vročitev pisanj - Finska

1 Kaj pomeni pravni termin „vročanje pisanj“ v praksi? Zakaj so potrebna posebna pravila o „vročanju pisanj“?

„Vročanje pisanj“ pomeni uradno seznanitev posamezne fizične ali pravne osebe na preverljiv in zakonsko predpisan način. Namen pravil o vročanju pisanj je zagotoviti, da se pisanja zanesljivo vročijo zadevni osebi in da je taka vročitev preverljiva.

2 Katera pisanja je treba uradno vročiti?

Pisanja, ki se vročijo, so po navadi pisanja v zvezi s sodnim postopkom, kot so sodni pozivi in vabila pričam. Dokazljiva vročitev se lahko zahteva tudi za pisanja, ki se ne nanašajo na sodne postopke, kot so oporoče.

3 Kdo je pristojen za vročitev pisanj?

V sodnih postopkih je za vročanje pisanj na splošno odgovorno sodišče. Na zahtevo zadevne stranke lahko sodišče tej stranki zaupa odgovornost za vročanje pisanj, če meni, da za to obstajajo upravičeni razlogi.

V drugih primerih je za vročanje pisanj odgovorna stranka, v interesu katere se pisanja vročajo.

4 Poizvedbe o naslovu

4.1 Ali v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah zaproseni organ v tej državi članici poskuša na lastno pobudo ugotoviti naslov naslovníka pisanj, ki jih je treba vročiti, če naslovnik ne prebiva več na naslovu, ki je znan organu prosilcu?

Da. Sodni izvršitelji okrožnih sodišč (*käräjäoikeus*) imajo dostop do registra prebivalstva, kjer lahko preverijo posodobljene podatke o naslovih.

4.2 Ali imajo tuji pravosodni organi in/ali stranke v sodnih postopkih v tej državi članici dostop do registrov ali storitev, ki omogočajo ugotovitev trenutnega naslova osebe? Če da, do katerih registrov ali storitev in po katerem postopku? Ali je treba plačati takso in če da, koliko?

Storitev poizvedovanja o naslovih (*osoitepalvelu/adressitjänst*) omogoča iskanje posodobljenih naslovov skoraj vseh oseb s stalnim prebivališčem na Finskem. Poiskati je mogoče tudi naslove finskih državljanov, ki živijo v tujini, če so krajevnemu matičnemu uradu prijaviли svoj trenutni naslov. Informacije, ki jih zagotavlja storitev, temeljijo na podatkih iz registra prebivalstva, ki ga vodijo center za register prebivalstva (*Väestörekisterikeskus*) in krajevni matični uradi (*maistraatit*). Pridobiti je mogoče naslove posameznih, v celoti identificiranih oseb, ki so starejše od 15 let in ki niso odredle dovoljenja za pridobitev naslovov. Naslovi se iščejo na podlagi imena in priimka osebe. Slednji je lahko prejšnji ali sedanji priimek osebe. Pri iskanju se lahko uporabijo filtri, kot so starost osebe, datum rojstva in trenutno ali prejšnje prebivališče.

Storitev poizvedovanja o naslovih je na voljo po telefonu ali na spletu. Telefonska storitev poizvedovanja o naslovih je na voljo vsak dan med 8.00 in 22.00, in sicer v finščini na številki 0600 0 1000, v švedščini pa na številki 0600 0 1001. Storitev stane 1,70 EUR/minuto, vendar ji je treba prišteti še lokalno omrežno tarifo/mobilno tarifo ter stacionarne/mobilne tarife za čakanje na klic. Storitev je na voljo samo za klice s Finske. Na spletišču osoitepalvelu.net je

storitev v finščini na voljo na spletnem naslovu <http://vrk.fi/en/address-service>, storitev v švedščini pa na spletnem naslovu <http://vrk.fi/en/address-service>. Storitve omogoča iskanje naslovov do 20 oseb hkrati. En naslov stane 1,24 EUR, pristojbina pa se plača prek spletnega bančništva. Storitve se lahko uporabi tudi iz tujine, če ima uporabnik podatke finske spletne banke.

Poizvedbe o naslovu se lahko matičnemu uradu v Helsinkih (*Helsingin maistraatti*) pošljejo tudi po elektronski pošti. V finščini, švedščini ali angleščini se pošljejo na e-naslov vtj-otteet.helsinki@maistraatti.fi. Poizvedbe je mogoče poslati tudi pisno na naslov Helsinki Register Office, Albertinkatu 25, 00180 Helsinki, Finland. Te storitve stanejo 12,50 EUR na izpisek.

Več informacij je na voljo na spletnih naslovih <https://www.maistraatti.fi/en/> (v finščini) in <https://www.maistraatti.fi/en/> (v švedščini).

Naslove je mogoče poiskati tudi z iskanjem poslovnih naslovov.

Finski urad za patente in prijave (*Patentti- ja rekisterihallitus*; PRH) in finska davčna uprava (*Verohallinto*) ponujata skupno storitev na spletnem naslovu <https://www.ytj.fi/>, ki omogoča iskanje poslovnih podatkov družb in organizacij. Storitve je na voljo v finščini, švedščini in angleščini. Več informacij je na voljo na spletnih naslovih <https://www.prh.fi/fi/index.html> (v finščini), <https://www.prh.fi/sv/index.html> (v švedščini) in <https://www.prh.fi/en/index.html> (v angleščini).

4.3 Kako organi v tej državi članici obravnavajo zaprosila, poslana na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah, ki so namenjena ugotovitvi trenutnega naslova osebe?

Postopek iz Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 ni glavni postopek za pridobitev podatkov o naslovu.

Za iskanje podatkov o naslovih posameznikov ali organizacij na Finskem glej odgovor na vprašanje 4.2.

5 Kako se pisanja običajno vročijo v praksi? Ali obstajajo alternativni načini vročanja, ki se lahko uporabijo (razen nadomestne vročitve iz točke 7)?

V skladu s členom 3 zakonika o sodnem postopku (*Oikeudenkäymiskaari*; 4/1734), ki določa, da je za vročanje pisanj v sodnih postopkih odgovorno sodišče, se pisanja v glavnem vročajo po pošti. Pismo se lahko pošlje kot priporočena pošiljka s povratnico. Lahko pa se pošlje tudi neposredno na posameznikov dom. V takih primerih je pismu priložena vročilnica, ki jo mora naslovnik podpisati in vrniti sodišču. Pisanja v zvezi s sodnim postopkom, razen sodnih pozivov in prvega poziva k odgovoru na tožbo, se lahko vročijo tudi s pošiljanjem po navadni pošti na naslov, ki ga je zadevna stranka sporočila sodišču. Pisanje, ki je bilo naslovniku poslano po navadni pošti, se šteje za vročeno sedmi dan po odpremi.

V skladu s členom 4 zakonika o sodnem postopku (4/1734) se lahko pisanja vročijo po sodnem izvršitelju, če vročitev po pošti najverjetneje ne bi bila uspešna.

V skladu s členom 2 zakonika o sodnem postopku (4/1734) lahko sodišče s soglasjem zadevne stranke tej zaupa odgovornost za vročanje pisanj, če meni, da za to obstajajo upravičeni razlogi. V takih primerih sodišče zadevno stranko uradno obvesti o roku za vročitev pisanj in za pošiljanje vročilnice sodišču. V skladu s členom 4 zakonika o sodnem postopku (4/1734) se pisanja v takih primerih vročijo po sodnem izvršitelju.

V skladu s členom 4 zakonika o sodnem postopku (4/1734) lahko pisanja, če je sodišče odgovornost za vročanje pisanj zaupalo zadevni stranki, ki jo zastopa odvetnik ali javni pravni svetovalec, naslovniku osebno vroči tudi njen odvetnik ali javni pravni svetovalec. V takih primerih naslovnik s podpisom vročilnice potrdi prejem pisanj. Ta način vročanja ni dovoljen v kazenskih zadevah.

Pisanja, razen tistih v zvezi s sodnim postopkom, se po sodnem izvršitelju vročijo na zahtevo organa ali posameznika.

6 Ali je v civilnih postopkih dovoljeno elektronsko vročanje pisanj (tj. vročanje sodnih ali izvensodnih pisanj s sredstvi elektronske telekomunikacije, kot so elektronska pošta, varna spletna aplikacija, telefaks, SMS itd.)? Če da, za katere vrste postopkov je predviden tak način vročanja? Ali obstajajo omejitve v zvezi z razpoložljivostjo/dostopnostjo takega načina vročanja pisanj glede na to, kdo je naslovnik (pravni strokovnjak, pravna oseba, družba ali drug poslovni subjekt itd.)?

V skladu s členom 3b zakonika o sodnem postopku (4/1734) se lahko pisanja vročijo tudi po telefonu, če je za vročanje pisanj odgovorno sodišče ter če se zadeva nanaša na prejem določenega zneska, ponovno vzpostavitev upravljanja, ureditev razmer ali prisilno izselitev in tožnik navede, da po njegovem mnenju ne gre za pravno zadevo. Zahteva se tudi, da je vročitev po telefonu primerna, če ustreza obsegu in vrsti zadevnega pisanja, ter da je naslovnik seznanjen z zadevnim pisanjem in nedvoumno razume pomen opravljene vročitve. Ko se vročitev opravi po telefonu, je treba pisanje po pošti ali z elektronskimi sredstvi takoj poslati na naslov, ki ga je navedel naslovnik, razen če to iz posebnih razlogov očitno ni potrebno. Predloži se tudi dokazilo, da je bila vročitev opravljena po telefonu.

V skladu s členom 3 zakonika o sodnem postopku (4/1734) se lahko pisanje, če je za vročanje pisanj odgovorno sodišče ali tožilstvo, vroči tako, da se zadevni stranki pošlje elektronsko na način, ki ga določi naslovnik, če je mogoče domnevati, da bo naslovnik seznanjen s pisanjem in bo vročilnico vrnil v roku.

7 Nadomestna vročitev

7.1 Ali pravo te države članice dopušča druge načine vročanja, če pisanj ni mogoče vročiti naslovniku (npr. obvestilo na domači naslov, urad sodnega izvršitelja, po pošti ali na oglasni deski)?

V skladu s členom 7 zakonika o sodnem postopku (4/1734) lahko sodni izvršitelj, če poskuša osebi s stalnim prebivališčem na Finskem vročiti pisanje, vendar ne najde ne osebe ne nikogar drugega, ki bi bil pooblaščen za sprejem vročenih pisanj v imenu navedene osebe, in če se lahko glede na okoliščine domneva, da se zadevna oseba izogiba vročitvi pisanj, vročitev opravi tako, da pisanja izroči enemu od članov istega gospodinjstva, starejšemu od 15 let, ali, če naslovnik pisanj vodi podjetje, enemu od zaposlenih v njegovem podjetju. Če ni mogoče najti nobene od navedenih oseb, se lahko vročitev opravi tako, da se pisanja predajo lokalni policiji.

Če se uporabi postopek iz prvega odstavka, mora sodni izvršitelj uradno obvestilo o tem poslati na naslov naslovnika, ki so mu bila pisanja vročena. Vročitev se šteje za opravljeno na datum odpošiljanja uradnega obvestila v smislu drugega odstavka.

V kazenskih zadevah sodnega poziva obtožencu ni mogoče vročiti po postopku iz tega odstavka.

V skladu s členom 9 zakonika o sodnem postopku (4/1734) je sodišče, če ni mogoče pridobiti informacij o tem, kje je naslovnik, odgovorno za vročitev pisanj z javnim naznanilom. V kazenskih zadevah sodnega poziva obtožencu ni mogoče vročiti z javnim naznanilom.

7.2 Kdaj se pri uporabi drugih načinov šteje, da so pisanja vročena?

Glej odgovor na vprašanje 7.1.

7.3 Če je drug način vročanja oddaja pisanja na določeno mesto (npr. na pošto), kako je naslovnik obveščen o taki oddaji?

Glej odgovor na vprašanje 7.1.

7.4 Kakšne so posledice, če naslovnik zavrne sprejem pisanj? Ali se šteje, da je vročitev pisanj opravljena, če je bil sprejem zavrnjen nezakonito?

Če naslovnik na pošti ne prevzame vročenih pisanj in vročilnice ali zavrne njihov prevzem, se zahtevek vrne pošiljatelju. V takih primerih se šteje, da vročitev ni bila opravljena (glej na primer sklep 50:1997 vrhovnega sodišča (*korkein oikeus*)). Če je bilo pisanje, ki ga je treba vročiti, poslano neposredno na naslovnikov dom, se prav tako šteje, da vročitev ni bila opravljena, če naslovnik sodišču ne vrne podpisane vročilnice.

Naslovnik lahko sprejem pisanj, ki se vročajo po sodnem izvršitelju, zavrne samo, če so izpolnjeni nekateri zakonsko določeni pogoji. Naslovnik lahko med drugim zavrne sprejem vročenih pisanj, če pisanja niso v finščini ali švedščini ali v drugem jeziku, ki ga razume. (Primeri: zakon o mednarodni pravni pomoči v kazenskih zadevah (*Laki kansainvälisestä oikeusavusta rikosasioissa*) ali zakon o mednarodni pravni pomoči ter priznavanju in izvrševanju sodnih odločb v

civilnih in gospodarskih zadevah (*Laki kansainvälisestä oikeusavusta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla*)).

Če obstajajo pravni razlogi za zavrnitev vročitve pisanj, sodni izvršitelj pisanja vrne. V takih primerih sodni izvršitelj na vročilnico napiše, da je naslovnik zavrnil vročitev pisanj, in navede razloge za tako zavrnitev.

8 Vročanje pisanj iz tujine z uporabo poštnih storitev (člen 14 uredbe o vročanju)

8.1 Če izvajalec poštnih storitev vroči pisanje, poslano iz tujine, naslovniku v tej državi članici v primeru, ko je potrebna vročilnica (člen 14 uredbe o vročanju), ali mora pisanje vročiti naslovniku osebno ali sme v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk pisanje vročiti drugi osebi na istem naslovu?

Če se na Finsko po pošti pošljejo pisanja, ki jih je treba vročiti in nato vrniti vročilnico, se ta pisanja zadržijo na pošti, naslovniku pa se pošlje obvestilo, naj tam prevzame pošiljko. Ta pisanja lahko na pošti prevzame samo naslovnik ali njegov pooblaščenec. Pisanja se lahko izročijo tudi izključno naslovniku osebno, če tako zahteva predlagatelj vročitve.

8.2 Kako se v skladu s pravili o dostavljanju poštnih pošiljk v tej državi članici vročijo pisanja iz tujine na podlagi člena 14 Uredbe št. 1393/2007, če pošiljke zaradi odsotnosti ni mogoče vročiti na naslovu za dostavo niti naslovniku niti kateri koli drugi osebi, pooblaščen za prevzem poštnih pošiljk (če je to v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk mogoče – glej zgoraj)?

Če naslovnik ne prevzame pisanj na pošti, se vrnejo pošiljatelju.

V takih primerih lahko pošiljatelj pisanja in predlog za njihovo vročitev pošlje okrožnemu sodišču (*käräjäoikeus*), ki je krajevno pristojno glede na kraj stalnega ali začasnega prebivališča naslovnika. Po prejemu predloga poskušajo sodni izvršitelji okrožnega sodišča pisanja vročiti naslovniku osebno.

8.3 Ali obstaja določen rok za dvig pošiljk na pošti, preden se pošljejo nazaj kot nedostavljene? Če da, kako je naslovnik obveščen, da ga na pošti čaka pošiljka?

Pošta naslovniku pošlje obvestilo, naj pri njih prevzame pošiljko. V obvestilu je naveden tudi datum, do katerega mora naslovnik prevzeti pisanja.

Pošta hrani pisanja do konca tedna njihovega prispetja in še dodatna dva (2) polna koledarska tedna.

9 Ali obstaja pisno dokazilo o vročitvi pisanja?

Sodni izvršitelj predloži vročilnico, ki dokazuje, da je vročil pisanja. Vročilnica se predloži tudi pri vročanju pisanj po pošti.

10 Kaj se zgodi, če gre kaj narobe in naslovnik ne prejme pisanja ali vročitev ni opravljena v skladu s predpisi (npr. pisanje se vroči tretji osebi)? Ali je lahko vročitev pisanja kljub temu veljavna (je na primer mogoče odpraviti kršitve predpisov) ali je treba pisanje ponovno vročiti?

Če pisanja niso bila vročena pravilno in zadevna oseba ne nastopi pred sodiščem ali ne vloži pisnega odgovora, ki se od nje zahteva, je treba pisanja znova vročiti. Ponovna vročitev pa ni potrebna, če gre za manjšo nepravilnost.

Če zadevna oseba trdi, da vročitev ni bila pravilna, se postopek v zadevi prekine, razen če to ni nujno, ker gre za manjšo nepravilnost.

11 Ali moram za vročitev pisanja plačati in če da, koliko?

Stroški vročanja pisanj po sodnem izvršitelju znašajo 60 EUR.

Zadnja posodobitev: 31/05/2021

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Vročitev pisanj - Švedska

1 Kaj pomeni pravni termin „vročanje pisanj“ v praksi? Zakaj so potrebna posebna pravila o „vročanju pisanj“?

„Vročanje“ v praksi pomeni, da se pisanje pošlje ali izroči naslovniku in da obstaja dokaz, da je ta pisanje prejel ali da so bila upoštevana pravila zakona o vročanju pisanj (*delgivningslagen*). Eden od razlogov za obstoj pravil o vročanju je dejstvo, da se lahko sodišča zanesejo na to, da bo pisanje prispelo do naslovnika.

2 Katera pisanja je treba uradno vročiti?

Vročanje je obvezno, če je izrecno predpisano ali če je to v skladu z določbo o obveščanju in njenimi cilji; v nasprotnem primeru se vročitev opravi samo v nujnih primerih in ob ustrezni proučitvi okoliščin. Primer, ko je z zakonom izrecno določeno vročanje pisanj, je obvezna vročitev sodnega poziva tožencu v civilni zadevi.

3 Kdo je pristojen za vročitev pisanj?

Najpogosteje za vročanje pisanj poskrbi organ/sodišče. Lahko pa organ/sodišče stranki, ki za to zaprosi, dovoli, da sama poskrbi za vročanje (vročitev po stranki). Pogoj za vročitev po stranki je, da je taka vročitev primerna.

4 Poizvedbe o naslovu

4.1 Ali v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvansodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah zaproseni organ v tej državi članici poskuša na lastno pobudo ugotoviti naslov naslovnika pisanj, ki jih je treba vročiti, če naslovnik ne prebiva več na naslovu, ki je znan organu prosilcu?

Zaproseni organ poišče podatke o novem naslovu naslovnika na lastno pobudo, če se je naslovnik odselil z naslova, navedenega v sodnem pozivu.

4.2 Ali imajo tuji pravosodni organi in/ali stranke v sodnih postopkih v tej državi članici dostop do registrov ali storitev, ki omogočajo ugotovitev trenutnega naslova osebe? Če da, do katerih registrov ali storitev in po katerem postopku? Ali je treba plačati takso in če da, koliko?

Kdor koli se lahko obrne na švedsko davčno agencijo (*Skatteverket*), ki vodi register prebivalstva s podatki o osebah, ki prebivajo na Švedskem, in njihovem naslovu. Za dostop do teh podatkov ni posebnega uradnega postopka. Pokličete lahko na primer službo za pomoč strankam švedske davčne agencije na telefonsko številko +46 856485160. Več informacij je na voljo na spletišču agencije na spletnem naslovu <https://www.skatteverket.se/serviceankar/otherlanguages/inenglish.4.12815e4f14a62bc048f4edc.html>. Pridobitev podatkov iz registra prebivalstva je brezplačna.

4.3 Kako organi v tej državi članici obravnavajo zaprosila, poslana na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah, ki so namenjena ugotovitvi trenutnega naslova osebe?

Malo verjetno je, da bi se lahko poizvedba o naslovu za vročanje štela za pridobivanje dokazov. Vendar o tem odloča zaproseno sodišče; kolikor je znano, tako zaprosilo še ni bilo obravnavano.

5 Kako se pisanja običajno vročijo v praksi? Ali obstajajo alternativni načini vročanja, ki se lahko uporabijo (razen nadomestne vročitve iz točke 7)?

Najpogosteje se pisanje vroči s pošiljanjem po pošti naslovniku (*navadna vročitev*). Pismu je priložena vročilnica, ki jo mora naslovnik podpisati in vrniti.

Drugi načini vročanja (poleg nadomestne vročitve) so telefonska vročitev, poenostavljena vročitev in vročitev po sodnem izvršitelju.

Telefonska vročitev pomeni, da se vsebina pisanja, ki ga je treba vročiti, po telefonu prebere naslovniku, pisanje pa se mu nato pošlje po pošti. Za telefonsko vročitev se ne zahteva dokazilo o prejemu. Šteje se, da je pisanje vročeno, ko je njegova vsebina prebrana.

Poenostavljena vročitev pomeni, da se pisanje po pošti pošlje na zadnji znani naslov naslovnika, naslednji delovni dan pa se na isti naslov pošlje še obvestilo, da je bilo pisanje poslano. Za poenostavljeno vročitev se ne zahteva dokazilo o prejemu. Pisanje se šteje za vročeno dva tedna po pošiljanju, če je

bilo obvestilo poslano v skladu s predpisi. Poenostavljena vročitev je dovoljena samo, če je bil naslovnik obvešččen, da se lahko v sodnem ali drugem postopku uporabi poenostavljena vročitev. V praksi to na primer pomeni, da je treba stranki v postopku pisanje z vročilnico vročiti samo enkrat.

Posebna vročitev za pravne osebe: pravnim osebam se lahko pisanje pod določenimi pogoji vroči tako, da se pošlje na registrirani naslov podjetja, naslednji delovni dan pa se na isti naslov pošlje še obvestilo. Pisanje se šteje za vročeno dva tedna po pošiljanju, če je bilo obvestilo poslano v skladu s predpisi.

Vročitev po sodnem izvršitelju pomeni, da se pisanje vroči osebno po osebi, ki je ustrezno pooblaščen za tako vročanje, tj. po sodnem izvršitelju ali uslužbencu švedske policije (*Polismyndigheten*), švedskega tožilstva (*Åklagarmyndigheten*), sodišča, švedskega izvršilnega organa (*Kronofogdemyndigheten*) ali družbe s pooblastili za vročanje.

6 Ali je v civilnih postopkih dovoljeno elektronsko vročanje pisanj (tj. vročanje sodnih ali izvensodnih pisanj s sredstvi elektronske telekomunikacije, kot so elektronska pošta, varna spletna aplikacija, telefaks, SMS itd.)? Če da, za katere vrste postopkov je predviden tak način vročanja? Ali obstajajo omejitve v zvezi z razpoložljivostjo/dostopnostjo takega načina vročanja pisanj glede na to, kdo je naslovnik (pravni strokovnjak, pravna oseba, družba ali drug poslovni subjekt itd.)?

Elektronsko vročanje je dovoljeno samo, če morajo organi/sodišča pisanje naslovníku vročiti z navadno vročitvijo.

7 Nadomestna vročitev

7.1 Ali pravo te države članice dopušča druge načine vročanja, če pisanj ni mogoče vročiti naslovníku (npr. obvestilo na domači naslov, urad sodnega izvršitelja, po pošti ali na oglasni deski)?

Če naslovníka pisanja ni mogoče najti osebno, se lahko pisanja vročijo na naslednje načine.

Vročitev po sodnem izvršitelju z „nadomestno vročitvijo“: pisanje se pošlje osebi, ki ni naslovnik vročitve. To je lahko na primer odrasli član naslovníkovega gospodinjstva ali naslovníkov delodajalec. Vendar mora nadomestni prejemnik vedno soglašati s prejemom pisanja. Na naslovníkov naslov je treba poslati obvestilo, da je bilo pisanje vročeno in kdo ga je sprejel.

Vročitev po sodnem izvršitelju s pritrditvijo: pisanje se pusti v stanovanju naslovníka, na primer v poštnem nabiralniku, ali na drugem primernem mestu v stanovanju, na primer s pritrditvijo na vrata.

Vročanje z naznanilom: v tem primeru pisanje ostane na voljo pri organu/sodišču, ki je odločilo o vročitvi, hkrati pa se obvestilo o pisanju in njegovi glavni vsebini objavi v švedskem uradnem listu (*Post- och Inrikes Tidningar*) ter, če obstajajo razlogi za to, v lokalnem časopisu. Pisanje se hkrati po pošti pošlje na zadnji znani naslovníkov naslov.

7.2 Kdaj se pri uporabi drugih načinov šteje, da so pisanja vročena?

Če sodni izvršitelj vroči pisanje z „nadomestno vročitvijo“, se vročitev šteje za opravljeno, ko je naslovníku izročeno pisanje in ko mu je poslano obvestilo.

Ko sodni izvršitelj vroči pisanje s pritrditvijo, se vročitev šteje za opravljeno ob oddaji pisanja, kot je opisano v odgovoru na vprašanje 7.1.

Vročitev z naznanilom se šteje za opravljeno po preteku dveh tednov od datuma odločitve o vročitvi pisanja z naznanilom, če je bilo naznanilo pravočasno in so bili pravočasno sprejeti tudi drugi predpisani ukrepi (v desetih dneh).

7.3 Če je drug način vročanja oddaja pisanja na določeno mesto (npr. na pošto), kako je naslovnik obvešččen o taki oddaji?

Če je pisanje preveliko ali kako drugače neprimerno, da se pošlje ali pusti naslovníku, lahko organ namesto tega odloči, da pisanje nekaj časa ostane na voljo pri njem ali na drugem kraju, ki ga izbere. Naslovníka pisanja je treba obvestiti o vsebini take odločitve.

7.4 Kakšne so posledice, če naslovnik zavrne sprejem pisanj? Ali se šteje, da je vročitev pisanj opravljena, če je bil sprejem zavrnjen nezakonito?

Če naslovnik zavrne sprejem pisanja, vročenega po sodnem izvršitelju, se vročitev kljub temu šteje za opravljeno, če je izvršitelj pisanje pustil na zadevnem kraju.

8 Vročanje pisanj iz tujine z uporabo poštnih storitev (člen 14 uredbe o vročanju)

8.1 Če izvajalec poštnih storitev vroči pisanje, poslano iz tujine, naslovníku v tej državi članici v primeru, ko je potrebna vročilnica (člen 14 uredbe o vročanju), ali mora pisanje vročiti naslovníku osebno ali sme v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk pisanje vročiti drugi osebi na istem naslovu?

Pisanje se lahko vroči po pošti, če se pošlje s priporočeno pošto. Pošiljko izroči pošta, poštni poslovni center in delavci poštne dostave, njen prevzem pa mora podpisati oseba, ki je naslovnik vročenega pisanja, ali njen zastopnik; pokazati je treba tudi dokazilo o istovetnosti. Naročnik poštne storitve lahko tudi določi, da je dopustna samo osebna vročitev.

8.2 Kako se v skladu s pravili o dostavljanju poštnih pošiljk v tej državi članici vročijo pisanja iz tujine na podlagi člena 14 Uredbe št. 1393/2007, če pošiljke zaradi odsotnosti ni mogoče vročiti na naslovu za dostavo niti naslovníku niti kateri koli drugi osebi, pooblaščen za prevzem poštnih pošiljk (če je to v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk mogoče – glej zgoraj)?

Če vročitev s priporočeno pošto ni uspešna, ni na voljo drugih možnosti za poskus vročitve pisanj po pošti. Namesto tega se lahko upoštevajo drugi načini vročanja, kot je na primer vročitev po sodnem izvršitelju.

8.3 Ali obstaja določen rok za dvig pošiljk na pošti, preden se pošljejo nazaj kot nedostavljene? Če da, kako je naslovnik obvešččen, da ga na pošti čaka pošiljka?

Naslovník pisanja, poslanega s priporočeno pošto, je o prispeli pošiljki obvešččen z obvestilom, poslanim na njegov domači naslov, s sporočilom SMS ali e-sporočilom. Pošiljka se na pošti običajno hrani 14 dni od datuma prispetja.

9 Ali obstaja pisno dokazilo o vročitvi pisanja?

Naslovník pisanja običajno podpiše vročilnico ali pa organ/sodišče sestavi dokument, ki velja kot dokazilo, da je bilo pisanje vročeno po telefonu, z nadomestno vročitvijo ali pritrditvijo.

10 Kaj se zgodi, če gre kaj narobe in naslovnik ne prejme pisanja ali vročitev ni opravljena v skladu s predpisi (npr. pisanje se vroči tretji osebi)? Ali je lahko vročitev pisanja kljub temu veljavna (je na primer mogoče odpraviti kršitve predpisov) ali je treba pisanje ponovno vročiti?

Dokazila se lahko predložijo v proučitev švedskim sodiščem. Če je mogoče dokazati, da je imela oseba vpogled v pisanje, je vprašanje, ali je bilo pisanje vročeno v skladu s predpisi, brezpredmetno. Zato morebitne formalne napake same po sebi ne pomenijo, da je potrebna ponovna vročitev pisanja; odločilno je namreč, ali je pisanje doseglo naslovníka.

Če pa je mogoče dokazati, da naslovník pisanja ni prejel, ali če niso bila upoštevana pravila o vročanju pisanj, se lahko sodba razveljavi na podlagi tako imenovanega izrednega pravnega sredstva.

11 Ali moram za vročitev pisanja plačati in če da, koliko?

Če je za vročanje pisanj odgovoren organ, stroške takega vročanja krije država. To na primer pomeni, da se od tožnika v civilnem postopku ne zahteva, da sodišču povrne sodne stroške vročitve sodnega poziva tožencu.

Če posameznik ali stranka želi nekomu vročiti pisanje, mora kriti stroške take vročitve. Na primer, strošek najema uslužbenca švedske policije kot sodnega izvršitelja znaša 1 000 SEK.

Zadnja posodobitev: 10/01/2017

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in

gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.